

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

9. volební období

738/0

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

Zástupce předkladatele: ministr kultury
Doručeno poslancům: 28. června 2024 v 15:29

V l á d n í n á v r h

ZÁKON

ze dne 2024,

**kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů,
zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a další
související zákony**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna zákona o České televizi

Čl. I

Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění zákona č. 36/1993 Sb., zákona č. 253/1994 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 231/2001 Sb., zákona č. 82/2005 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 304/2007 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 302/2011 Sb., zákona č. 252/2017 Sb. a zákona č. 225/2023 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 2 se na konci textu písmene a) doplňují slova „a přispívání k postupu proti dezinformacím při respektování svobody slova“.
2. V § 3 odst. 1 písmeno k) zní:
„k) využívá nových technologií při výrobě a šíření programů a poskytování audiovizuálních a informačních služeb přímo souvisejících s programem,“.
3. V § 3 odst. 1 se za písmeno k) vkládá nové písmeno l), které zní:
„l) provozuje televizní vysílání programů nebo jejich částí prostřednictvím sítě elektronických komunikací,“.
Dosavadní písmena l) až n) se označují jako písmena m) až o).
4. V § 3a odstavec 4 zní:
„(4) Česká televize nesmí na své internetové stránky umísťovat obchodní sdělení s výjimkou reklamy zaměřené výhradně na propagaci vlastního vysílání a pořadů a obchodních sdělení, která jsou součástí poskytovaných audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání.“.
5. V § 3a se doplňuje odstavec 5, který zní:
„(5) Česká televize smí umísťovat obchodní sdělení do svých aplikací, pouze pokud jsou
a) zaměřená pouze na propagaci vlastních audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, vlastního vysílání a pořadů,
b) součástí audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, nebo

- c) součástí pořadů, jejichž obsah nemůže Česká televize ovlivnit.“.
6. V § 4 odst. 9 se slovo „místopředsedu“ nahrazuje slovy „2 místopředsedy“ a věta druhá se nahrazuje větou „Z členů Rady volených Senátem je volen jeden z těchto 3 funkcionářů.“.
7. V § 5 odst. 1 se za slovo „banky“ vkládají slova „, veřejného ochránce práv nebo jeho zástupce, ochránce práv dětí, poslance Evropského parlamentu“.
8. V § 5 odstavce 2 a 3 včetně poznámky pod čarou č. 3 znějí:

„(2) Člen Rady nesmí zastávat žádnou funkci v politických stranách nebo v politických hnutích, ani nesmí jejich jménem vystupovat nebo působit v jejich prospěch nebo ve prospěch jiných skupinových zájmů při výkonu své funkce v Radě; dále se nesmí podílet na podnikání v oblasti hromadných sdělovacích prostředků, ani nesmí zastupovat obchodní zájmy, které by mohly být v rozporu s výkonem jeho funkce nebo by mohly ohrozit důvěru v nezávislost nebo nestrannost Rady. Člen Rady nesmí v České televizi zastávat jinou funkci nebo vykonávat výdělečnou činnost, ani nesmí mít od České televize jiné příjmy než peněžitá plnění poskytovaná v souvislosti s výkonem funkce podle tohoto zákona nebo příjmy z užití předmětů ochrany podle autorského zákona.

(3) Předpoklady pro výkon funkce člen Rady nesplňuje, je-li osobou blízkou³⁾ osobě, která v České televizi vykonává výdělečnou činnost, popřípadě má od České televize jiné příjmy než příjmy z užití předmětů ochrany podle autorského zákona, anebo která se podílí na podnikání v oblasti hromadných sdělovacích prostředků nebo zastupuje obchodní zájmy, které by mohly ohrozit důvěru v nezávislost nebo nestrannost rozhodování Rady.

³⁾ § 22 občanského zákoníku.“.

Poznámka pod čarou č. 2a se zrušuje.

9. V § 6 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:
- „(3) Usnesení Poslanecké sněmovny nebo Senátu o odvolání člena Rady z funkce podle odstavce 2 musí být odůvodněno.
- (4) Osoba, které funkce člena Rady zanikla podle odstavce 1 písm. d), je povinna předsedovi Rady neprodleně písemně oznámit a doložit den zániku svého členství v Radě, nedošlo-li k zániku funkce člena Rady z důvodu jeho omezení ve svéprávnosti. Předseda Rady o takovém oznámení neprodleně písemně vyrozumí předsedu komory Parlamentu, která člena Rady do funkce zvolila.“.
10. V § 7 odst. 1 se slova „Rada přijme do třiceti dnů od své první schůze“ nahrazují slovy „přijímá Rada“.
11. V § 7 odstavce 2 zní:
- „(2) Rada je způsobilá se usnášet za přítomnosti alespoň 10 svých členů. Rozhodnutí Rada přijímá nadpoloviční většinou hlasů přítomných členů, s výjimkou rozhodnutí o jmenování generálního ředitele České televize (dále jen „generální ředitel“) a rozhodnutí podle § 8 odst. 1 písm. b), e), f), g), j), k) a l), která přijímá většinou alespoň 10 hlasů svých členů, a rozhodnutí o odvolání generálního ředitele, k němuž je zapotřebí alespoň 12 hlasů členů Rady.“.
12. V § 7 se na začátek odstavce 3 vkládá věta „Rada jedná podle potřeby, nejméně však jednou měsíčně.“.
13. V § 8 odst. 1 písm. a) se slova „a na jeho návrh ředitele televizních studií“ zrušují.

14. V § 8 odst. 1 písm. b) se slova „podle zvláštního právního předpisu,⁴⁾ ověřenou auditorem podle zvláštního právního předpisu;⁵⁾“ nahrazují slovy „podle zákona upravujícího účetnictví ověřenou auditorem podle zákona upravujícího auditory;“.

Poznámky pod čarou č. 4 a 5 se zrušují.

15. V § 8 odst. 1 písm. c) se slova „a zvláštním právním předpisem^{5a)}“ zrušují.

Poznámka pod čarou č. 5a se zrušuje.

16. V § 8 odst. 1 písmeno d) včetně poznámky pod čarou č. 13 zní:

„d) sledovat naplňování požadavků vyplývajících z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání¹³⁾ a naplňování požadavků na transparentnost finančních vztahů v České televizi podle § 11a.

¹³⁾ Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání (2009/C 257/01).“.

17. V § 8 odst. 1 se na konci textu písmene e) doplňují slova „; Statut České televize zejména blíže upravuje organizaci a činnost České televize“.

18. V § 8 odst. 1 písm. f) se slova „; porušení Kodexu České televize je kvalifikováno jako porušení pracovní kázně podle zvláštního zákona,^{3b)}“ nahrazují čárkou.

Poznámka pod čarou č. 3b se zrušuje.

19. V § 8 odst. 1 písmeno g) zní:

„g) udílet generálnímu řediteli předchozí souhlas k právnímu jednání podle § 9 odst. 8 a ke zřízení nebo zrušení televizního studia podle § 9 odst. 9;“.

20. V § 8 odst. 1 písm. i) se slova „a 3“ nahrazují slovy „až 3a“.

21. V § 8 odst. 1 písmeno k) zní:

„k) volit a odvolávat členy dozorčí komise podle § 8a, schvalovat její kontrolní řád a stanovit výši odměn jejích členů;“.

22. V § 8 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena m) až p), která znějí:

„m) schvalovat na návrh generálního ředitele poskytování nové významné služby nebo významné změny stávající služby v rámci veřejné služby v oblasti televizního vysílání (dále jen „nová významná služba“); podrobnosti stanoví Statut České televize,

n) schvalovat na návrh generálního ředitele Výroční zprávu o činnosti a hospodaření České televize,

o) poskytovat generálnímu řediteli nezbytnou součinnost k plnění povinností České televize,

p) schvalovat Memorandum o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání uzavírané mezi ministrem kultury a generálním ředitelem České televize vždy na období 5 let.“.

23. V § 8 odstavec 2 zní:

„(2) Rada předkládá Poslanecké sněmovně a Senátu Výroční zprávu o činnosti a hospodaření České televize do 31. srpna bezprostředně následujícího kalendářního roku. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České televize musí v samostatné části obsahovat informaci o naplňování požadavků vyplývajících z práva Evropské unie pro použití

pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání¹³⁾ a dále o naplňování požadavků na transparentnost finančních vztahů podle § 11a. Rada Výroční zprávu o činnosti a hospodaření České televize nejpozději do 3 dnů ode dne jejího schválení uveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.“.

24. V § 8 se na konci textu odstavce 3 doplňují slova „, s níž disponuje Rada v souladu s jinými právními předpisy; podrobnosti stanoví Statut České televize“.
25. V § 8 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Odměny členů Rady a členů dozorčí komise jsou splatné v pravidelných termínech výplaty mezd zaměstnanců České televize.“.
26. V § 8a odst. 1 se slova „práva Evropské unie“ nahrazují slovy „vyplývajícími z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání¹³⁾“.
27. V § 8a odst. 2 se slova „občanů České republiky“ nahrazují slovy „fyzických osob“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Členství v dozorčí komisi je veřejnou funkcí¹²⁾“.
28. V § 8a odst. 3 větě první se číslo „4“ nahrazuje číslem „3“, slova „po sobě jdoucí“ se nahrazují slovy „bezprostředně po sobě následující“ a věta poslední se zrušuje.
29. V § 8a odstavec 6 zní:

„(6) Dozorčí komise je způsobilá se usnášet za přítomnosti alespoň 3 svých členů. Rozhodnutí dozorčí komise přijímá většinou alespoň 3 hlasů svých členů.“.
30. V § 8a odst. 7 se slova „dokladů, účetních záznamů⁷⁾“ nahrazují slovem „záznamů⁴⁾“ a slova „dokladů nebo účetních“ a slova „, který schvaluje Rada“ se zrušují.

Poznámka pod čarou č. 7 se zrušuje.
31. V § 8a odst. 9 se slovo „druhé“ nahrazuje slovem „druhého“ a za slova „Výroční zprávu o“ se vkládají slova „činnosti a“.
32. V § 8a se doplňuje odstavec 10, který zní:

„(10) Jednání dozorčí komise se může zúčastnit člen Rady. V takovém případě se na něj povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozví, vztahuje ve stejném rozsahu jako na člena dozorčí komise.“.
33. V § 8b odst. 5 se za slovo „přísluší“ vkládají slova „od České televize“ a slova „zvláštního právního předpisu.⁸⁾“ se nahrazují slovy „zákoníku práce.“.
- Poznámka pod čarou č. 8 se zrušuje.
34. V § 8b odst. 6 se slova „zvláštního právního předpisu.⁹⁾“ nahrazují slovy „zákoníku práce.“.
- Poznámka pod čarou č. 9 se zrušuje.
35. V § 8b se odstavec 7 zrušuje.
36. Za § 8b se vkládají nové § 8c a 8d, které včetně nadpisů znějí:

„§ 8c

Zavádění nové významné služby

(1) Při naplňování úkolů podle § 2 odst. 2, § 3 odst. 1 a § 3a využívá Česká televize nové technologie k inovaci svých činností a diverzifikaci distribučních platform a nabídky služeb poskytovaných veřejnosti, včetně zavádění nových významných služeb.

(2) Novou významnou službu může Česká televize zařadit do plnění veřejné služby, pokud

a) tato služba naplňuje předpoklady, které podle odůvodněných závěrů předběžného hodnocení projektu nové významné služby, založeného na otevřené veřejné konzultaci, zveřejněných, včetně vypořádání stanovisek zúčastněných subjektů, na internetových stránkách České televize (dále jen „závěry předběžného hodnocení“) pro její zařazení do veřejnoprávního vysílání vyplývají z práva Evropské unie¹³⁾,

b) návrh na její zařazení do plnění veřejné služby posoudí poradní orgán podle § 8d, a

c) její zařazení do plnění veřejné služby schválí Rada.

(3) Otevřenou veřejnou konzultaci k projektu nové významné služby vyhláší Česká televize na svých internetových stránkách a vyhlášení oznamuje ve svém vysílání. Lhůta, ve které mohou být České televizi sdělována stanoviska, nesmí být kratší než 60 dnů.

(4) Návrh na zařazení nové významné služby do plnění veřejné služby Radě ke schválení předkládá a jeho projednání se zúčastní generální ředitel. Návrh musí obsahovat popis nové významné služby a odůvodnění pro její zavedení ve vztahu k plnění veřejné služby, požadavky na její financování a odhadovaný dopad na trh. K návrhu musí být přiloženy závěry předběžného hodnocení.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 nebrání vyzkoušení nové významné služby v podobě pilotního projektu s omezenou sledovaností za účelem získání informací o její proveditelnosti a přínosu k naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání.

(6) Znaky odlišující novou významnou službu od ostatních služeb, náležitosti projektu nové významné služby, náležitosti vyhlášení otevřené veřejné konzultace, pravidla postupu a kritéria předběžného hodnocení a pravidla zveřejňování závěrů předběžného hodnocení upraví Česká televize ve Statutu České televize v souladu s požadavky vyplývajícími z práva Evropské unie¹³⁾.

§ 8d

Poradní orgán pro schvalování nové významné služby

Rada zřizuje svůj poradní orgán pro zařazování nové významné služby do plnění veřejné služby. Jeho úkolem je posoudit odůvodnění pro zařazení nové významné služby do plnění veřejné služby, požadavky na její financování a dopady na trh.“.

37. V § 9 odst. 6 písm. b) se slova „písemně učiněného“ nahrazují slovem „písemného“ a na konci textu písmene se doplňují slova „, popřípadě pozdějším dnem uvedeným v písemném vzdání se funkce“.

38. V § 9 odst. 6 se na konci textu písmene c) doplňují slova „, popřípadě pozdějším dnem uvedeným v rozhodnutí Rady o odvolání generálního ředitele z funkce“.

39. V § 9 odst. 6 písmeno d) zní:

„d) dnem nabytí právní moci rozhodnutí soudu, kterým byla omezena svéprávnost generálního ředitele,“.

40. V § 9 odst. 7 písm. a) se slova „(§ 2 a 3)“ zrušují a za slova „České televize“ se vkládají slova „nebo nenaplňuje-li svou činností Memorandum o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání“.

41. V § 9 odstavec 8 zní:

„(8) Právní jednání, kterým se nemovitá věc v majetku České televize nebo její část převádí, zatěžuje nebo přenechává k užití jinému na dobu delší než 3 měsíce, vyžaduje

předchozí písemný souhlas Rady, jinak je neplatné; k neplatnosti soud přihlédne i bez návrhu.“.

42. V § 9 se na začátek odstavce 10 vkládá věta „Generální ředitel jmenuje a odvolává ředitele televizních studií po projednání s Radou.“.
43. V § 9 odst. 11 se text „písm. c)“ zrušuje.
44. V § 11 odst. 1 se slova „její úkoly (§ 2 a 3)“ nahrazují slovy „poskytování veřejné služby podle § 2, § 3 odst. 1 a § 3a“.
45. V § 11 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Pravidla pro používání finančních zdrojů při poskytování veřejné služby podle § 2, § 3 odst. 1 a § 3a v rozsahu a způsobem, který naplňuje požadavky vyplývající z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání¹³⁾, upraví Česká televize ve Statutu České televize.“.

Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 4.
46. V § 11 odstavec 4 zní:

„(4) Česká televize čtvrtletně převádí rozdíl mezi výnosem z reklam vysílaných na programu ČT 2 a prokázanými účelně vynaloženými náklady spojenými s výběrem a se správou výnosu z reklam vysílaných na tomto programu Státnímu fondu kultury České republiky, a to vždy nejpozději do konce následujícího kalendářního čtvrtletí za předchozí kalendářní čtvrtletí. Výnos z reklam vysílaných na programu ČT sport použije Česká televize na výrobu a vysílání pořadů se sportovní tematikou.“.
47. V § 11 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Česká televize čtvrtletně převádí čtvrtinu z rozdílu mezi výnosem ze sponzorování programů a pořadů a prokázanými účelně vynaloženými náklady spojenými s výběrem a se správou výnosu ze sponzorování programů a pořadů Státnímu fondu kultury České republiky, a to vždy nejpozději do konce následujícího kalendářního čtvrtletí za předchozí kalendářní čtvrtletí.“.
48. V § 11a odst. 2 se slova „(§ 2 a 3)“ nahrazují slovy „podle § 2, § 3 odst. 1 a § 3a“, slova „§ 2 a 3“ se nahrazují slovy „§ 2, § 3 odst. 1 a § 3a“ a slova „, který musí naplňovat požadavky práva Evropské unie“ se nahrazují slovy „v souladu s požadavky zákona upravujícího některá opatření ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory“.
49. V § 11a odst. 3 se slova „právem Evropské unie“ nahrazují slovy „zákonem upravujícím některá opatření ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory“.
50. V § 12 odst. 2 se věta první nahrazuje větou „Ředitel televizního studia je oprávněn zastupovat Českou televizi ve všech záležitostech týkajících se televizního studia s výjimkou zcizení nebo zatížení nemovité věci.“.
51. V § 12 odst. 3 se text „c)“ nahrazuje textem „d)“.
52. V § 12 odst. 4 se slova „celostátních vysílacích okruzích“ nahrazují slovy „plnoformátových programech šířených celoplošně“.
53. V § 13 se slova „(§ 2 a 3)“ zrušují.

Čl. II

Přechodné ustanovení

Generální ředitel České televize předloží návrh Memoranda o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání Radě České televize do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o Českém rozhlasu

Čl. III

Zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění zákona č. 36/1993 Sb., zákona č. 253/1994 Sb., zákona č. 301/1995 Sb., zákona č. 135/1997 Sb., zákona č. 192/2002 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 196/2009 Sb., zákona č. 79/2015 Sb., zákona č. 374/2021 Sb. a zákona č. 225/2023 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 se za slovo „zahraničí“ vkládají slova „za účelem naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společnosti a potřeby zachovat mediální pluralitu“.
2. V § 2 odst. 2 se na konci textu písmene a) doplňují slova „a přispívání k postupu proti dezinformacím při respektování svobody slova“.
3. V § 3 odst. 1 se za písmeno f) vkládá nové písmeno g), které zní:
„g) podporuje českou rozhlasovou tvorbu a kulturní projekty,“.
Dosavadní písmena g) až i) se označují jako písmena h) až j).
4. V § 3 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena k) a l), která znějí:
„k) poskytuje veřejnosti informace a obsah podle § 2 odst. 1 na svých internetových stránkách a prostřednictvím aplikací Českého rozhlasu,
l) propaguje vysílání vlastních programů nebo pořadů a dalších úkolů veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání.“.
5. V § 3 odst. 4 se číslo „95“ nahrazuje číslem „80“ a slovo „lidu.^{1c)}“ se nahrazuje slovy „lidu^{1c)}“, s výjimkou celoplošného rozhlasového programu podle § 3 odst. 1 písm. a) zaměřeného na aktuální zpravodajství a publicistiku, jehož vysílání může přijímat alespoň 95 % obyvatel České republiky počítaných podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu^{1c)}“.
6. V § 3 se doplňují odstavce 6 a 7, které znějí:
„(6) Český rozhlas nesmí na své internetové stránky umísťovat obchodní sdělení s výjimkou reklamy zaměřené výhradně na propagaci vlastního vysílání a pořadů.
(7) Český rozhlas smí umísťovat obchodní sdělení do svých aplikací, pouze pokud jsou zaměřená na propagaci vlastního vysílání a pořadů, nebo součástí pořadů, jejichž obsah nemůže Český rozhlas ovlivnit.“.
7. V § 4 odst. 9 se slovo „místopředsedu“ nahrazuje slovy „2 místopředsedy“ a věta druhá se nahrazuje větou „Z členů Rady volených Senátem je volen jeden z těchto 3 funkcionářů.“.
8. V § 5 odst. 1 se slovo „Veřejného“ nahrazuje slovem „veřejného“ a za slovo „práv“ se vkládají slova „nebo jeho zástupce, ochránce práv dětí, poslance Evropského parlamentu“.
9. V § 5 odstavce 2 a 3 včetně poznámky pod čarou č. 3 znějí:

„(2) Člen Rady nesmí zastávat žádnou funkci v politických stranách nebo v politických hnutích, ani nesmí jejich jménem vystupovat nebo působit v jejich prospěch nebo ve prospěch jiných skupinových zájmů při výkonu své funkce v Radě; dále se nesmí podílet na podnikání v oblasti hromadných sdělovacích prostředků, ani nesmí zastupovat obchodní zájmy, které by mohly být v rozporu s výkonem jeho funkce nebo by mohly ohrozit důvěru v nezávislost nebo nestrannost Rady. Člen Rady nesmí v Českém rozhlasu zastávat jinou funkci nebo vykonávat výdělečnou činnost, ani nesmí mít od Českého rozhlasu jiné příjmy, než peněžitá plnění poskytovaná v souvislosti s výkonem funkce podle tohoto zákona nebo příjmy z užití předmětů ochrany podle autorského zákona.

(3) Předpoklady pro výkon funkce člen Rady nesplňuje, je-li osobou blízkou³⁾ osobě, která v Českém rozhlasu vykonává výdělečnou činnost, popřípadě má od Českého rozhlasu jiné příjmy než příjmy z užití předmětů ochrany podle autorského zákona, anebo která se podílí na podnikání v oblasti hromadných sdělovacích prostředků nebo zastupuje obchodní zájmy, které by mohly ohrozit důvěru v nezávislost nebo nestrannost rozhodování Rady.

³⁾ § 22 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.“.

10. V § 6 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Usnesení Poslanecké sněmovny nebo Senátu o odvolání člena Rady z funkce podle odstavce 2 musí být odůvodněno.

(4) Osoba, které funkce člena Rady zanikla podle odstavce 1 písm. d), je povinna předsedovi Rady neprodleně písemně oznámit a doložit den zániku svého členství v Radě, nedošlo-li k zániku funkce člena Rady z důvodu jeho omezení ve svéprávnosti. Předseda Rady o takovém oznámení neprodleně písemně vyrozumí předsedu komory Parlamentu, která člena Rady do funkce zvolila.“.

11. V § 7 odst. 1 se slova „Rada přijme do třiceti dnů od začátku funkčního období“ nahrazují slovy „přijímá Rada“.
12. V § 7 odst. 2 se slovo „nadpoloviční“ zrušuje, za slovo „většinou“ se vkládají slova „alespoň 5“, slovo „všech“ se zrušuje“ a slova „jsou zapotřebí alespoň dvě třetiny“ se nahrazují slovy „je zapotřebí alespoň 6“.
13. V § 7 se na začátek odstavce 3 vkládá věta „Rada jedná podle potřeby, nejméně však jednou měsíčně.“.
14. V § 7 odst. 4 se slova „, jehož součástí nejsou skutečnosti chráněné podle zvláštních právních předpisů“ zrušují a na konci textu odstavce se doplňují slova „s výjimkou těch částí, které obsahují skutečnosti chráněné podle jiných právních předpisů“.
15. V § 8 odst. 1 písm. a) se slova „a na jeho návrh ředitele rozhlasových studií Českého rozhlasu (dále jen „rozhlasová studia“)“ zrušují.
16. V § 8 odst. 1 písmeno b) zní:
- „b) schvalovat rozpočet Českého rozhlasu, přehled pohledávek a závazků a účetní závěrku Českého rozhlasu podle zákona upravujícího účetnictví ověřenou auditorem podle zákona upravujícího auditory; do doby schválení rozpočtu hospodaří Český rozhlas podle svého dlouhodobého plánu ekonomického rozvoje,“.
17. V § 8 odst. 1 se za písmeno b) vkládají nová písmena c) a d), která včetně poznámky pod čarou č. 6 znějí:

„c) kontrolovat účelné a hospodárné využívání finančních zdrojů a majetku Českého rozhlasu podle schváleného rozpočtu a na zjištěné nedostatky písemně upozorňovat generálního ředitele,

d) sledovat naplňování požadavků vyplývajících z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání⁶⁾ a naplňování požadavků na transparentnost finančních vztahů v Českém rozhlasu podle § 11a,

⁶⁾ Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání (2009/C 257/01).“.

Dosavadní písmena c) až j) se označují jako písmena e) až l).

18. V § 8 odst. 1 se na konci textu písmene e) doplňují slova „; Statut Českého rozhlasu zejména blíže upravuje organizaci a činnost Českého rozhlasu“.

19. V § 8 odst. 1 písm. f) se slova „; porušení Kodexu Českého rozhlasu je kvalifikováno jako porušení pracovní kázně podle zvláštního zákona,^{3b)}“ nahrazují čárkou.

Poznámka pod čarou č. 3b se zrušuje.

20. V § 8 odst. 1 písmeno g) zní:

„g) udílet generálnímu řediteli předchozí souhlas k právnímu jednání podle § 9 odst. 8 a ke zřízení nebo zrušení rozhlasového studia Českého rozhlasu (dále jen „rozhlasové studio“) podle § 9 odst. 9,“.

21. V § 8 odst. 1 písm. i) se za slovo „vydávat“ vkládají slova „stanoviska a“.

22. V § 8 odst. 1 písmeno k) zní:

„k) volit a odvolávat členy dozorčí komise podle § 8a, schvalovat její kontrolní řád a stanovit výši odměn jejích členů,“.

23. V § 8 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena m) až p), která znějí:

„m) schvalovat na návrh generálního ředitele poskytování nové významné služby nebo významné změny stávající služby v rámci veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání (dále jen „nová významná služba“); podrobnosti stanoví Statut Českého rozhlasu,

n) schvalovat na návrh generálního ředitele Výroční zprávu o činnosti a hospodaření Českého rozhlasu,

o) poskytovat generálnímu řediteli nezbytnou součinnost k plnění povinností Českého rozhlasu,

p) schvalovat Memorandum o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání uzavírané mezi ministrem kultury a generálním ředitelem Českého rozhlasu vždy na období 5 let.“.

24. V § 8 odstavec 2 zní:

„(2) Rada předkládá Poslanecké sněmovně a Senátu Výroční zprávu o činnosti a hospodaření Českého rozhlasu do 31. srpna bezprostředně následujícího kalendářního roku. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření Českého rozhlasu musí v samostatné části obsahovat informaci o naplňování požadavků vyplývajících z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání⁶⁾ a dále o naplňování požadavků na transparentnost finančních vztahů podle § 11a. Rada Výroční zprávu o činnosti a

- hospodaření Českého rozhlasu nejpozději do 3 dnů ode dne jejího schválení uveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.“.
25. V § 8 odst. 3 se slova „(dále jen „rozpočet“)" nahrazují slovy „, s níž disponuje Rada v souladu s jinými právními předpisy; podrobnosti stanoví Statut Českého rozhlasu“.
26. V § 8 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Odměny členů Rady a členů dozorčí komise jsou splatné v pravidelných termínech výplaty mezd zaměstnanců Českého rozhlasu.“.
27. V § 8 odst. 4 se slovo „tvorby“ nahrazuje slovem „výroby“.
28. V § 8a odst. 1 se slova „účelně a hospodárně využívány finanční prostředky a majetek Českého rozhlasu“ nahrazují slovy „finanční zdroje a majetek Českého rozhlasu účelně a hospodárně využívány podle schváleného rozpočtu Českého rozhlasu v souladu s právními předpisy a s požadavky vyplývajícími z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání⁶⁾“.
29. V § 8a odst. 2 se na konci textu věty první doplňují slova „z fyzických osob s odbornými předpoklady pro výkon funkce člena dozorčí komise“ a věta poslední se nahrazuje větou „Členství v dozorčí komisi je veřejnou funkcí⁵⁾“.
30. V § 8a odst. 3 se číslo „2“ nahrazuje číslem „3“, slova „po sobě jdoucí“ se nahrazují slovy „bezprostředně po sobě následující“ a věta poslední se zrušuje.
31. V § 8a odstavce 6 a 7 znějí:
- „(6) Dozorčí komise je způsobilá se usnášet za přítomnosti alespoň 3 svých členů. Rozhodnutí dozorčí komise přijímá většinou alespoň 3 hlasů svých členů.
- (7) Členové dozorčí komise mohou s vědomím generálního ředitele nahlížet do všech účetních záznamů a dalších písemností Českého rozhlasu, které mají vypovídací schopnost o zjišťovaných a souvisejících skutečnostech, a o těchto skutečnostech požadovat ústní nebo písemné informace od příslušných zaměstnanců Českého rozhlasu. Zaměstnanci Českého rozhlasu jsou povinni poskytnout členům dozorčí komise kopie vyžádaných písemností, účetních záznamů Českého rozhlasu, jakož i požadované informace. Podmínky a způsob provádění kontrol stanoví kontrolní řád dozorčí komise.“.
32. V § 8a se odstavec 8 zrušuje.
- Dosavadní odstavce 9 a 10 se označují jako odstavce 8 a 9.
33. V § 8a odst. 8 se slovo „kontroly“ nahrazuje slovem „funkce“ a za slovo „ukončení“ se vkládá slovo „výkonu“.
34. V § 8a odst. 9 se za slova „Výroční zprávu o“ vkládají slova „činnosti a“.
35. V § 8a se doplňuje odstavec 10, který zní:
- „(10) Jednání dozorčí komise se může zúčastnit člen Rady. V takovém případě se na něj povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozví, vztahuje ve stejném rozsahu jako na člena dozorčí komise.“.
36. V § 8b odst. 5 se za slovo „přísluší“ vkládají slova „od Českého rozhlasu“ a slova „zvláštního právního předpisu^{3b)}“ se nahrazují slovy „zákoníku práce“.
37. V § 8b odst. 6 se slova „jiným úkonem v obecném zájmu podle zvláštního právního předpisu^{3b)}“ nahrazují slovy „překážkou v práci z důvodu obecného zájmu podle zákoníku práce“.
38. V § 8b se odstavec 7 zrušuje.

39. Za § 8b se vkládají nové § 8c a 8d, které včetně nadpisů znějí:

„§ 8c

Zavádění nové významné služby

(1) Při naplňování úkolů podle § 2 odst. 2 a § 3 odst. 1 využívá Český rozhlas nové technologie k inovaci svých činností a diverzifikaci distribučních platforem a nabídky služeb poskytovaných veřejnosti, včetně zavádění nových významných služeb.

(2) Novou významnou službu může Český rozhlas zařadit do plnění veřejné služby, pokud

a) tato služba naplňuje předpoklady, které podle odůvodněných závěrů předběžného hodnocení projektu nové významné služby, založeného na otevřené veřejné konzultaci, zveřejněných, včetně vypořádání stanovisek zúčastněných subjektů, na internetových stránkách Českého rozhlasu (dále jen „závěry předběžného hodnocení“) pro její zařazení do veřejnoprávního vysílání vyplývají z práva Evropské unie⁶⁾,

b) návrh na její zařazení do plnění veřejné služby posoudí poradní orgán podle § 8d, a

c) její zařazení do plnění veřejné služby schválí Rada.

(3) Otevřenou veřejnou konzultaci k projektu nové významné služby vyhláší Český rozhlas na svých internetových stránkách a vyhlášení oznamuje ve svém vysílání. Lhůta, ve které mohou být Českému rozhlasu sdělována stanoviska, nesmí být kratší než 60 dnů.

(4) Návrh na zařazení nové významné služby do plnění veřejné služby Radě ke schválení předkládá a jeho projednání se zúčastní generální ředitel. Návrh musí obsahovat popis nové významné služby a odůvodnění pro její zavedení ve vztahu k plnění veřejné služby, požadavky na její financování a odhadovaný dopad na trh. K návrhu musí být přiloženy závěry předběžného hodnocení.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 nebrání vyzkoušení nové významné služby v podobě pilotního projektu s omezenou sledovaností za účelem získání informací o její proveditelnosti a přínosu k naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání.

(6) Znaky odlišující novou významnou službu od ostatních služeb, náležitosti projektu nové významné služby, náležitosti vyhlášení otevřené veřejné konzultace, pravidla postupu a kritéria předběžného hodnocení a pravidla zveřejňování závěrů předběžného hodnocení upraví Český rozhlas ve Statutu Českého rozhlasu v souladu s požadavky vyplývajícími z práva Evropské unie⁶⁾.

§ 8d

Poradní orgán pro schvalování nové významné služby

Rada zřizuje svůj poradní orgán pro zařazování nové významné služby do plnění veřejné služby. Jeho úkolem je posoudit odůvodnění pro zařazení nové významné služby do plnění veřejné služby, požadavky na její financování a dopady na trh.“.

40. V § 9 odst. 6 písmeno c) zní:

„c) dnem bezprostředně následujícím po dni, kdy bylo generálnímu řediteli doručeno rozhodnutí Rady o odvolání z funkce, popřípadě pozdějším dnem uvedeným v rozhodnutí Rady o odvolání generálního ředitele z funkce,“.

41. V § 9 odst. 6 se na konci písmene e) čárka nahrazuje tečkou a písmeno f) se zrušuje.

42. V § 9 odst. 7 písm. a) se slovo „předpisů^{3c)}“ nahrazuje slovem „předpisů“ a za slova „Českého rozhlasu“ se vkládají slova „nebo nenaplní-li svou činností Memorandum o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání“.

Poznámka pod čarou č. 3c se zrušuje.

43. V § 9 odstavec 8 zní:

„(8) Právní jednání, kterým se nemovitá věc v majetku Českého rozhlasu nebo její část převádí, zatěžuje nebo přenechává k užití jinému na dobu delší než 3 měsíce, vyžaduje předchozí písemný souhlas Rady, jinak je neplatné; k neplatnosti soud přihlédne i bez návrhu.“.

44. V § 9 se na začátek odstavce 10 vkládá věta „Generální ředitel jmenuje a odvolává ředitele rozhlasových studií po projednání s Radou.“.

45. V § 9 se na konci textu odstavce 11 doplňují slova „a § 5 odst. 1 a 2“.

46. V § 11 odst. 1 se slova „jeho úkoly (§ 2 tohoto zákona)“ nahrazují slovy „poskytování veřejné služby podle § 2 a § 3 odst. 1 a 2“.

47. V § 11 odst. 2 se za slovo „úkolů“ vkládají slova „stanovených zákonem; finanční zdroje podle § 10 odst. 1 písm. a) lze použít pouze k plnění úkolů“.

48. V § 11 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Pravidla pro používání finančních zdrojů při poskytování veřejné služby podle § 2 a § 3 odst. 1 a 2 v rozsahu a způsobem, který naplňuje požadavky vyplývající z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání⁶⁾, upraví Český rozhlas ve Statutu Českého rozhlasu.“.

49. Za § 11 se vkládá nový § 11a, který včetně nadpisu zní:

„§ 11a

Oddělené účtování

- (1) Český rozhlas vede účetnictví podle zákona o účetnictví.

(2) Český rozhlas je povinen organizačně oddělit činnosti spočívající v poskytování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání podle § 2 a § 3 odst. 1 a 2 od podnikatelských činností podle § 11 odst. 1. Za každou z těchto činností je Český rozhlas povinen účtovat tak, aby účetnictví umožňovalo rozlišení nákladů a výnosů souvisejících s poskytováním veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání a nákladů a výnosů souvisejících s podnikatelskými činnostmi. Metody rozlišování nákladů a výnosů a jejich přiřazování k činnostem podle § 2 a § 3 odst. 1 a 2 nebo podle § 11 odst. 1 stanoví Český rozhlas vnitřním předpisem (dále jen „Účetní standardy Českého rozhlasu“) v souladu s požadavky zákona upravujícího některá opatření ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory.

(3) Český rozhlas je povinen uchovávat údaje o naplňování povinnosti podle odstavce 2 po dobu stanovenou zákonem upravujícím některá opatření ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory a na výzvu tyto údaje předávat Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to spolu s Účetními standardy Českého rozhlasu a dalšími podklady nezbytnými k posouzení naplňování povinnosti podle odstavce 2.“.

50. V § 12 odst. 1 se text „§ 9 odst. 9“ zrušuje.

51. V § 12 odst. 2 se věta první nahrazuje větou „Ředitel rozhlasového studia je oprávněn zastupovat Český rozhlas ve všech záležitostech týkajících se rozhlasového studia s výjimkou zcizení nebo zatížení nemovité věci.“.
52. V § 12 odstavec 4 včetně poznámky pod čarou č. 7 zní:
- „(4) Rozhlasová studia se podílejí na výrobě pořadů⁷⁾ celoplošných programů podle § 3 odst. 1 písm. a) a celoplošné programy podle § 3 odst. 1 písm. a) zařazují do svého vysílání pořady⁷⁾ rozhlasových studií.

⁷⁾ § 2 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

53. V § 13 se slova „(§ 2 a 3)“ zrušují.

Čl. IV

Přechodné ustanovení

Generální ředitel Českého rozhlasu předloží návrh Memoranda o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání Radě Českého rozhlasu do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o rozhlasových a televizních poplatcích

Čl. V

Zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 304/2007 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 302/2011 Sb., zákona č. 318/2015 Sb. a zákona č. 261/2021 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Rozhlasový poplatek se platí ze zařízení technicky způsobilého k individuálně volitelné reprodukci rozhlasového vysílání, bez ohledu na způsob příjmu (dále jen „rozhlasový přijímač“). Toto zařízení se považuje za rozhlasový přijímač i v případě, že si je poplatník upraví k jinému účelu.

(2) Televizní poplatek se platí ze zařízení technicky způsobilého k individuálně volitelné reprodukci televizního vysílání, bez ohledu na způsob příjmu (dále jen „televizní přijímač“). Toto zařízení se považuje za televizní přijímač i v případě, že si je poplatník upraví k jinému účelu.“.
2. V § 2 odst. 4 písmeno d) zní:

„d) televizní přijímače, které jsou užívány výlučně ve výrobních procesech a výhradně pro účely zobrazování informací souvisejících s těmito procesy.“.
3. V § 2 odst. 4 se písmeno e) zrušuje.
4. V § 3 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavce 4 a 5 se označují jako odstavce 3 a 4.

5. V § 5 odstavce 3 a 4 znějí:

„(3) Poplatník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou, která je podnikatelem, platí rozhlasový poplatek a televizní poplatek

- a) při počtu 25 až 49 zaměstnanců v pracovním poměru ve výši pětinasobku rozhlasového poplatku a televizního poplatku,
- b) při počtu 50 až 99 zaměstnanců v pracovním poměru ve výši desetinásobku rozhlasového poplatku a televizního poplatku,
- c) při počtu 100 až 199 zaměstnanců v pracovním poměru ve výši dvacetinásobku rozhlasového poplatku a televizního poplatku,
- d) při počtu 200 až 249 zaměstnanců v pracovním poměru ve výši třicetinásobku rozhlasového poplatku a televizního poplatku,
- e) při počtu 250 až 499 zaměstnanců v pracovním poměru ve výši sedmdesátinásobku rozhlasového poplatku a televizního poplatku a
- f) při počtu více než 500 zaměstnanců v pracovním poměru ve výši stonásobku rozhlasového poplatku a televizního poplatku.

(4) Poplatník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou, která je podnikatelem, který zaměstnává nejvýše 24 osob, rozhlasový poplatek a televizní poplatek neplatí.“

6. V § 5 se za odstavec 4 vkládají nové odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) Ustanoveními odstavců 3 a 4 není dotčena povinnost platit poplatky podle odstavce 1.

(6) Počtem zaměstnanců se pro účely odstavců 3 a 4 rozumí počet zaměstnanců přepočtený na plné pracovní úvazky.“

Dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 7 a 8.

7. V § 5 odstavec 7 zní:

„(7) Právnická osoba nebo fyzická osoba, která je podnikatelem, která pronajímá dopravní prostředky, jejichž příslušenstvím je rozhlasový nebo televizní přijímač, platí rozhlasový poplatek nebo televizní poplatek za každý takový dopravní prostředek. Ustanovení odstavců 3 až 5 tím nejsou dotčena.“

8. § 6 včetně nadpisu zní:

„§ 6

Výše poplatků

(1) Měsíční výše rozhlasového poplatku činí 55 Kč a měsíční výše televizního poplatku činí 150 Kč.

(2) Měsíční výše rozhlasového poplatku a televizního poplatku se zvýší o 6 % vždy k 1. červenci kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž součet inflace za předcházející roky od posledního zvýšení rozhlasového poplatku a televizního poplatku překročí 6 %. Výše rozhlasového poplatku a televizního poplatku se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru.

(3) Ministerstvo kultury vyhlásí měsíční výši rozhlasového poplatku a měsíční výši televizního poplatku podle odstavce 2 sdělením ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv.“.

9. V § 7 odst. 5 se slova „sníží-li poplatník počet evidovaných rozhlasových nebo televizních přijímačů“ nahrazují slovy „změní-li poplatník počet zaměstnanců rozhodný pro určení výše rozhlasového poplatku a televizního poplatku podle § 5 odst. 3 nebo změní-li počet dopravních prostředků podle § 5 odst. 7“.
10. V § 8 odst. 3 písm. b) se slova „a předmět podnikání“ nahrazují slovy „, počet zaměstnanců podle § 5 odst. 3 a počet dopravních prostředků podle § 5 odst. 7“.
11. V § 8 odst. 3 písm. c) se slova „a předmět činnosti“ nahrazují slovy „, počet zaměstnanců podle § 5 odst. 3 a počet dopravních prostředků podle § 5 odst. 7“.
12. V § 8 odst. 3 písm. d) se slova „a identifikační číslo“ nahrazují slovy „, identifikační číslo a počet zaměstnanců podle § 5 odst. 3“.
13. V § 8 se odstavce 4 a 5 zrušují.

Dosavadní odstavce 6 až 11 se označují jako odstavce 4 až 9.

14. V § 8 odst. 4 se slova „odstavcích 3 až 5“ nahrazují slovy „odstavci 3“ a na konci textu odstavce se doplňují slova „; změnu počtu zaměstnanců oznamuje pouze v případě, že je rozhodná pro určení výše rozhlasového poplatku a televizního poplatku podle § 5 odst. 3.“.
15. V § 8 odst. 6 úvodní část ustanovení zní:

„(6) Z evidence poplatníků rozhlasového poplatku nebo televizního poplatku je do 15 dnů ode dne, kdy nastaly skutečnosti odůvodňující odhlášení, povinen odhlásit se poplatník, který“.
16. V § 8 odst. 6 se na konci písmene c) čárka nahrazuje tečkou.
17. V § 8 odst. 6 se závěrečná část ustanovení zrušuje.
18. V § 8 se za odstavec 6 vkládá nový odstavec 7, který zní:

„(7) Při odhlášení je poplatník povinen připojit písemné čestné prohlášení potvrzující, že nastala některá ze skutečností podle odstavce 6. Odhlašuje-li se z evidence poplatníků fyzická osoba, která podle § 5 odst. 2 neplatí rozhlasový poplatek nebo televizní poplatek, je v čestném prohlášení povinna dále uvést jméno, popřípadě jména a příjmení, datum narození a adresu trvalého pobytu, u cizinců popřípadě dlouhodobého pobytu poplatníka, s nímž žije ve společné domácnosti a který splnil oznamovací povinnost podle odstavce 2.“.

Dosavadní odstavce 7 až 9 se označují jako odstavce 8 až 10.

19. V § 8 odst. 8 se číslo „10“ nahrazuje číslem „9“.
20. V § 8 odst. 9 se číslo „9“ nahrazuje číslem „8“.
21. V § 9 odst. 1 písm. a) se za číslo „2“ vkládají slova „až 4“.
22. V § 9 odst. 1 se písmeno b) zrušuje.

Dosavadní písmena c) až e) se označují jako písmena b) až d).

23. V § 9 odst. 1 písm. b) se číslo „5“ nahrazuje číslem „3“ a slovo „provozoven“ se nahrazuje slovy „zaměstnanců nebo dopravních prostředků podle § 5 odst. 7“.
24. V § 9 odst. 1 závěrečné části ustanovení se věta poslední zrušuje.

25. V § 9 odst. 3 se za slovo „Poplatník“ vkládají slova „, který je fyzickou osobou“, číslo „7“ se nahrazuje číslem „5“, text „odst. 8“ se nahrazuje textem „odst. 6“, slova „za každý rozhlasový nebo televizní přijímač, ze kterého je povinen platit rozhlasový nebo televizní poplatek“ se zrušují a na konci odstavce se doplňuje věta „Poplatník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou, která je podnikatelem, který ve stanovené lhůtě nesplnil některou z povinností uložených v § 8 odst. 6 písm. a) nebo b), a současně přestal platit rozhlasový poplatek nebo televizní poplatek, je povinen zaplatit provozovateli vysílání ze zákona přírážku ve výši 1 000 Kč.“.

Čl. VI

Přechodná ustanovení

1. Fyzická osoba, která je podnikatelem a která je poplatníkem rozhlasového poplatku nebo televizního poplatku podle zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, oznámí skutečnosti podle § 8 odst. 3 písm. b) a § 8 odst. 6 zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, Českému rozhlasu nebo České televizi (dále jen „provozovatel vysílání ze zákona“), popřípadě jiné osobě, kterou provozovatel vysílání ze zákona určil (dále jen „pověřená osoba“), do 2 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do uplynutí lhůty podle věty první platí poplatník rozhlasový poplatek a televizní poplatek podle zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Právnická osoba, která je poplatníkem rozhlasového poplatku nebo televizního poplatku podle zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, oznámí skutečnosti podle § 8 odst. 3 písm. c) a § 8 odst. 6 zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, provozovateli vysílání ze zákona nebo pověřené osobě do 2 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do uplynutí lhůty podle věty první platí poplatník rozhlasový poplatek a televizní poplatek podle zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
3. Organizační složka státu nebo územního samosprávného celku, která je poplatníkem rozhlasového poplatku nebo televizního poplatku podle zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, oznámí skutečnosti podle § 8 odst. 3 písm. d) a § 8 odst. 6 zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, provozovateli vysílání ze zákona nebo pověřené osobě do 2 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do uplynutí lhůty podle věty první platí poplatník rozhlasový poplatek a televizní poplatek podle zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
4. Poplatník, který nezaplatil rozhlasový poplatek nebo televizní poplatek podle zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona povinen zaplatit dlužný poplatek včetně přírážky k dlužnému poplatku podle zákona č. 348/2005 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání

Čl. VII

V § 53 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 341/2004 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 180/2016 Sb. a zákona č. 242/2022 Sb., se doplňuje odstavec 8, který zní:

„(8) Čas vyhrazený oznámením o sponzorování programů a pořadů ve vysílání provozovatele televizního vysílání ze zákona nesmí přesáhnout v souhrnu 260 hodin za kalendářní rok.“.

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. VIII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2025.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Obecná část

1. Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Úprava vymezující postavení a úkoly provozovatelů veřejnoprávního rozhlasového a televizního vysílání je obsažena v zákoně č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o České televizi“), a zákoně č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o Českém rozhlasu“). Poskytování veřejné služby v oblasti rozhlasového a televizního vysílání se dotýká rovněž zákonná regulace provozování rozhlasového a televizního vysílání, resp. jeho obsahu, která úzce souvisí s ústavně garantovanou svobodou projevu a právem na informace, a je upravena zejména zákonem č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o provozování vysílání“).

Poskytování veřejné služby v oblasti rozhlasového a televizního vysílání Českým rozhlasem a Českou televizí je spojeno rovněž s oblastí poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, která je regulována zákonem č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání a o změně některých zákonů (zákon o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání), ve znění pozdějších předpisů, který je zaměřen na služby, jejichž hlavním cílem je poskytování audiovizuálních pořadů veřejnosti za účelem informování, zábavy nebo vzdělávání. Tyto služby umožňují sledování pořadů v okamžiku zvoleném uživatelem a na jeho individuální žádost na základě katalogu pořadů sestaveného poskytovatelem dané služby. Jedná se tedy o úpravu oblasti služeb, které veřejnoprávní vysílání ve vztahu k spotřebiteli do určité míry doplňují.

Úpravu rozhlasových a televizních poplatků (tzv. koncesionářské poplatky), které jsou základním a stěžejním zdrojem příjmu Českého rozhlasu a České televize, obsahuje zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rozhlasových a televizních poplatcích“).

Významným právním předpisem, jehož hlavním účelem je ochrana spotřebitele, je zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o regulaci reklamy“), který je jako obecný právní předpis upravující komerční komunikaci aplikován na reklamu a sponzorování ve vysílání a ve službách na vyžádání v případech, kdy zákon o provozování vysílání nebo zákon o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání nestanoví úpravu speciální. Vedle těchto právních předpisů nelze pominout zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), který upravuje způsoby přenosu rozhlasového a televizního vysílání.

Širší právní rámec poskytování audiovizuálních mediálních služeb tvoří řada dalších zákonů. Jmenovitě lze zmínit zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů.

Opomenout nelze ani obecnou právní úpravu soukromého práva, tedy zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

Zákon o České televizi i zákon o Českém rozhlasu byly přijaty již v roce 1991 a od té doby několikrát novelizovány. Většina změn se však týkala pouze dílčích oblastí úpravy. Pokud jde o systém volby a odvolávání členů Rady České televize, byl zásadním zákon č. 39/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a o změně některých dalších zákonů. Tímto zákonem byl počet členů Rady České televize zvýšen z 9 na 15, a nově byl stanoven způsob podávání návrhů kandidátů na členy Rady České televize. Poslanecké sněmovně tyto návrhy předkládaly organizace a sdružení představující kulturní, regionální, sociální, odborové, zaměstnavatelské, náboženské, vzdělávací, vědecké, ekologické a národnostní zájmy, ve stanovené lhůtě po zveřejnění výzvy předsedy Poslanecké sněmovny k předložení návrhů.

Tímto zákonem byl současně novelizován zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, v němž byl pro účely volby členů Rady České televize zřízen Volební výbor. Uvedená změna zákona o České televizi rovněž upravila obměnu třetiny členů Rady České televize vždy po dvou letech. Obdobná změna byla provedena v zákoně o Českém rozhlasu zákonem č. 192/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a o změně dalších zákonů. Počet členů Rady Českého rozhlasu byl zachován v počtu devíti členů, systém navrhování kandidátů na členy Rady a obměna třetiny členů vždy po dvou letech byly upraveny obdobně jako u Rady České televize. Současně byla rozšířena působnost Volebního výboru Poslanecké sněmovny i na volbu členů Rady Českého rozhlasu.

Poslední změna obou uvedených zákonů byla provedena zákonem č. 225/2023 Sb. Tímto zákonem došlo ke zvýšení počtu členů Rady České televize na 18 členů, do volby členů Rady České televize i Rady Českého rozhlasu byl zapojen Senát, upravila se minimální doba trvání právnických osob navrhuujících kandidáty na členy Rad a zrušila se kolektivní odvolatelnost Rad.

Prováděním dílčích novel obou zákonů se jejich znění v některých případech odlišilo, ačkoli rozdílná právní úprava postrádá ve většině případů logiku, neboť oba předpisy regulují poskytování veřejné služby v oblasti vysílání. V minulosti se proto vyskytly několikrát úvahy o provedení změny zákonů tak, aby jejich formulace byla shodná, resp. obdobná, a byly odstraněny nelogické rozdíly v úpravě.

Odlišnost úpravy mezi oběma zákony vznikla rovněž ve vztahu k hospodaření institucí, a to zákonem č. 82/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Tímto zákonem byla upravena povinnost České televize sledovat naplňování požadavků práva Evropské unie na transparentnost finančních vztahů v České televizi. Tato povinnost vyplývala v roce 2005 ze směrnice Komise 80/723/EHS ze dne 25. června 1980 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků, ve znění směrnice Komise 93/84/EHS a směrnice Komise 2000/52/ES. Podle uvedeného evropského předpisu byla do zákona o České televizi vložena nová povinnost České televize vést oddělené účtování, tedy nejen organizačně oddělit činnosti spočívající v poskytování veřejné služby od podnikatelských činností, ale i povinnost za každou z těchto činností účtovat tak, aby účetnictví umožňovalo rozlišení nákladů a výnosů souvisejících s poskytováním veřejné služby a nákladů a výnosů souvisejících s podnikatelskými činnostmi. Metody rozlišování nákladů a výnosů pak Česká televize upravila svým vnitřním předpisem, a to Účetními standardy České televize. Tyto standardy přitom vycházejí ze zákona č. 319/2006 Sb., o některých opatřeních ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné

podpory, a o změně zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

Tato povinnost odděleného účtování nebyla dosud upravena v zákoně o Českém rozhlasu, ačkoli ten má ve smyslu uvedeného zákona stejné postavení jako Česká televize, a je rovněž subjektem, který na jedné straně poskytuje veřejnou službu, na jejíž plnění má zaručen veřejný příjem, a na straně druhé vykonává podnikatelskou činnost.

Pokud jde o financování veřejnoprávních médií, platí v České republice systém placení za veřejnou službu prostřednictvím televizních a rozhlasových poplatků (což je stále nejběžnější systém v evropských státech, a to zejména z důvodu zajištění jejich nezávislosti na výkonné moci a veřejných rozpočtech). I v České republice jsou pak televizní a rozhlasové poplatky hlavním zdrojem příjmů obou veřejnoprávních vysílatelů. Úpravu rozhlasových a televizních poplatků (tzv. koncesionářské poplatky) obsahuje zákon o rozhlasových a televizních poplatcích, který nahradil předchozí právní úpravu poplatků zavedenou zákonem č. 252/1994 Sb. Sazba rozhlasového a televizního poplatku však nedoznala již řadu let žádných změn, stejně jako celá koncepce zákona, která neodpovídá technologické realitě současné doby. Vláda proto přijala ve svém Programovém prohlášení ve vztahu k veřejnoprávním médiím závazek zaměřit se na udržitelnost jejich financování, což je základní podmínka zachování jejich nezávislosti. Povinnost placení poplatků je dle platné právní úpravy stále vázána na vlastnictví (nebo držení) zařízení způsobilých k reprodukci rozhlasového nebo televizního vysílání, které představuje klasický rozhlasový přijímač nebo televizor. Ve skutečnosti je však rozhlasové a televizní vysílání stále více přijímáno prostřednictvím počítačů, notebooků a mobilních zařízení, které jsou z působnosti zákona dosud vyjmuty.

Pokud jde o výši rozhlasového poplatku, současná částka 45 Kč měsíčně platí již od účinnosti novely zákona, která byla provedena k 1. říjnu 2005. Reálná hodnota poplatku však vlivem inflace klesá a kumulativně se za období let 2005 až 2022 snížila o 20 Kč na 25 Kč. Současná výše televizního poplatku, a to 135 Kč, byla zákonem stanovena již v roce 2008, přičemž jeho reálná výše je zhruba 61 Kč. Obě veřejnoprávní média přitom poskytují své služby v měřítku a technologickými postupy, které v roce 2005, resp. 2008 zdaleka neplatily.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Předložený návrh změny zákonů o Českém rozhlasu a o České televizi je projevem snahy reagovat na technologický vývoj prostředí, v němž působí elektronická média. Na straně České televize došlo již před léty k přechodu z analogového na digitální zemské televizní vysílání, a v případě Českého rozhlasu se jeho programy šíří kromě analogového též digitálním vysíláním. Obě instituce také hojně využívají možnost nabízet své služby prostřednictvím internetu. Jak zákon o Českém rozhlasu, tak zákon o České televizi ale dosud obsahují úpravu z doby, kdy technologické prostředky vysílání byly na zcela jiné úrovni, a ačkoli byly od doby přijetí několikrát novelizovány, jsou v nich stále obsažena ustanovení neodpovídající aktuálnímu stavu provozování a šíření vysílání.

Platné znění obou předpisů je rovněž na řadě míst odlišné, ačkoli rozdílná právní úprava postrádá ve většině případů logiku, neboť oba předpisy regulují poskytování veřejné služby v oblasti vysílání. Dalším účelem navrhovaného zákona je proto upravit oba zákony tak, aby jejich formulace byla shodná, resp. obdobná, a byly odstraněny nelogické rozdíly v úpravě.

To se týká mj. i povinnosti odděleného účtování, tedy povinnosti účtovat odděleně činnosti spočívající v poskytování veřejné služby od podnikatelských činností.

Nedostatkem obou zákonů je rovněž skutečnost, že nezavazují Českou televizi a Český rozhlas sledovat naplňování požadavků vyplývajících z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání, které jsou obsaženy ve Sdělení Komise 2009/C 257/01 o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání.

V neposlední řadě navrhované změny reflektují vývoj a změny právního řádu České republiky a potřebu sjednocení terminologie s novým občanským zákoníkem.

Pokud jde o rozhlasové a televizní poplatky, navrhovaný zákon plní závazek vlády zaměřit se na udržitelnost financování veřejnoprávních médií, neboť dostatečné zdroje nesvázané se státním rozpočtem jsou podmínkou jejich nezávislosti. Jak bylo uvedeno, výše rozhlasového poplatku je stejná již od roku 2005, a výše televizního poplatku od roku 2008. Reálná výše obou poplatků je přitom podstatně nižší, neboť od uvedených let se náklady na veřejnou službu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání podstatně zvýšily. Lze tedy říci, že stále se zvyšující technologická náročnost a výrobní náklady rozhlasového a televizního vysílání nebyly dosud doprovázeny navýšením koncesionářských poplatků nebo jiným systémovým řešením, které by zajistilo udržitelnost financování činnosti médií veřejné služby. Pro zachování stávající úrovně veřejnoprávních médií a poskytování jejich veřejné služby v odpovídající kvalitě, je nezbytné navýšit příjmy České televize a Českého rozhlasu prostřednictvím systémových opatření.

Navrhovaná úprava nepředstavuje žádné dopady ve vztahu k zákazu diskriminace a k rovnosti mužů a žen.

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

Návrhem zákona se v první řadě sleduje účel aktualizace platného znění zákonů o České televizi a o Českém rozhlasu. Oba předpisy byly přijaty již v roce 1991, a ačkoli byly v průběhu let několikrát změněny a doplněny, stále jejich znění v některých ohledech neodpovídá současné realitě provozování vysílání a poskytování souvisejících služeb, a to zejména z technologického pohledu. Do vymezení veřejné služby v oblasti vysílání je tak nezbytné doplnit možnost využívat při výrobě a šíření programů a poskytování audiovizuálních a informačních služeb přímo souvisejících s programem nové dostupné technologie, stejně jako provozovat své vysílání a šířit služby s ním spojené prostřednictvím internetu.

V důsledku častějších novel zákona o České televizi došlo k rozdílu mezi zákony zřizujícími média veřejné služby, které však nemají z hlediska odlišností těchto dvou médií veřejné služby své odůvodnění. Rozdíly mezi zněním obou zákonů jsou například v definici veřejné služby s ohledem na naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společnosti a potřeby zachovat mediální pluralitu, i pokud jde o způsob naplňování veřejné služby podporou české tvorby a kulturních projektů. Rozdíl je i ve výčtu funkcí neslučitelných s členstvím v Radě České televize a Radě Českého rozhlasu, resp. neslučitelných s výkonem funkce generálních ředitelů těchto institucí.

Zásadní rozdíl mezi oběma normami spočívá v absenci povinnosti sledovat naplňování požadavků práva Evropské unie na transparentnost finančních vztahů v Českém rozhlasu. Zákon o České televizi stanoví povinnost vést oddělené účetnictví, tedy odděleně účtovat tak, aby účetnictví umožňovalo rozlišení nákladů a výnosů souvisejících s poskytováním veřejné služby v oblasti televizního vysílání a nákladů a výnosů souvisejících s podnikatelskými činnostmi. Taková podmínka vyplývá ze zákona č. 319/2006 Sb., o některých opatřeních ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory, a o změně zákona č. 235/2004 Sb.,

o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Uvedená povinnost byla do zákona o České televizi vložena novelou provedenou zákonem č. 82/2005 Sb., a to k provedení Směrnice Komise 80/723/EHS ze dne 25. června 1980 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků, ve znění směrnice Komise 93/84/EHS a směrnice Komise 2000/52/ES (tato směrnice je do českého právního řádu transponována zákonem č. 319/2006 Sb.). Metody rozlišování nákladů a výnosů a jejich přiřazování k činnostem spočívajícím v plnění veřejné služby nebo v podnikatelské činnosti je přitom Česká televize povinna upravit vnitřním předpisem, a to Účetními standardy České televize, které musí splňovat požadavky zákona č. 319/2006 Sb.

Uvedená novela tímto způsobem doplnila pouze zákon o České televizi, a nikoli zákon o Českém rozhlasu z toho důvodu, že navazovala na zákon č. 39/2001 Sb., který měnil pouze zákon o České televizi jako následek řešení mimořádné situace, v níž se tato instituce nacházela na přelomu let 2000 a 2001. Zákon č. 82/2005 Sb. proto změnil a doplnil rovněž pouze zákon o České televizi, a zásadní vymezení pravidel hospodaření a účtování tak nebylo vloženo do zákona o Českém rozhlasu.

Stejně tak je třeba do obou zákonů regulujících veřejnoprávní média doplnit povinnost České televize a Českého rozhlasu stanovit vnitřním předpisem pravidla pro používání finančních zdrojů při poskytování veřejné služby, která musejí naplňovat požadavky vyplývající z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání, konkrétně ze Sdělení Komise 257/01 z roku 2009.

Pokud jde o návrh změny zákona o rozhlasových a televizních poplatcích, jedná se o právní úpravu z roku 2005. Obsah zákona nebyl nikdy zásadně aktualizován, a jeho platné znění tedy stále odráží technologickou realitu šíření a příjmu vysílání z roku 2005. Zákon je tedy v první řadě nutné aktualizovat, pokud jde o jeho princip spočívající ve vazbě povinnosti platit rozhlasový a televizní poplatek na vlastnictví (resp. držbu) rozhlasového nebo televizního přijímače. Je nezbytné v zákoně promítnout skutečnost, že rozhlasové i televizní vysílání je v současné době stále více přijímáno prostřednictvím počítačů, notebooků a mobilních zařízení, a stále méně „klasickými“ rozhlasovými a televizními přijímači. Počítače a všechna mobilní zařízení přitom dosud zůstávají z působnosti zákona vyjmuty.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Návrh zákona je v souladu s Ústavou České republiky a s Listinou základních práv a svobod (dále jen „Listina“), stejně jako s ostatními právními předpisy.

Zákonná úprava médií veřejné služby se dotýká oblasti šíření a přijímání informací, jedná se tedy o problematiku svobody projevu a práva na informace. Z hlediska ústavního pořádku České republiky je zásadním ustanovením čl. 17 odst. 4 Listiny, podle kterého lze svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti. V konkrétním případě jde zejména o ochranu práv všech osob bez ohledu na příslušnost k některé ze speciálních skupin, konkrétně tedy práva veřejnosti na příjem informací ze strany provozovatelů vysílání, a o ochranu osob se sluchovým nebo zrakovým postižením, respektive o zajištění jejich práva na přístup k informacím.

5. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Specifické postavení médií veřejné služby je v Evropské unii upraveno přímo v primárním právu, a to v Protokolu č. 29 o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech, který je přílohou Smlouvy o fungování EU. Tento dokument, označovaný jako Amsterodamský protokol, uznává, že „systém veřejnoprávního vysílání v členských zemích je přímo spjat s demokratickými, společenskými a kulturními potřebami každé společnosti a s potřebou zachovat mediální pluralitu“. Tato myšlenka přispívá k nezbytnosti duálního systému (tedy koexistenci veřejnoprávního a soukromého vysílání) a nepostradatelnosti veřejnoprávního vysílání, jímž dochází k lepšímu naplnění osobitých potřeb členských států.

Pokud jde o to, zda návrh představuje režim veřejné podpory, který by měl být Evropské komisi notifikován, po zhodnocení údajů vyplývajících z hodnocení dopadů regulace vyplynul závěr, že navrhovaná právní úprava je stávající podporou ve smyslu práva EU (Čl. 1 písm. b) nařízení 2015/1589). Z hodnocení dopadů regulace vyplynulo, že navýšením rozhlasových a televizních poplatků a dalšími změnami platné právní úpravy nedojde ke zvýšení příjmů České televize a Českého rozhlasu o více než 20 % (při standardním výběru poplatků). V této souvislosti současně sdělil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, že se dotázal Evropské komise na výklad této mezní hranice 20 %, při jejímž překročení by se již o stávající podporu nejednalo. Odpověď Evropské komise zatím nebyla poskytnuta.

Lze nicméně shrnout, že změna způsobu financování České televize a Českého rozhlasu by měla být definitivně zhodnocena v tom smyslu, zda se jedná o stávající podporu či nikoli. To bude učiněno v návaznosti na očekávanou reakci Evropské komise, viz výše.

Mezi předpisy Evropské unie lze za nejvýznamnější označit směrnici 2010/13/EU o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách), která byla naposledy revidována směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2018/1808. Ta byla publikována v Úředním věstníku EU dne 28. listopadu 2018 a do českého právního řádu byla transponována zákonem č. 242/2022 Sb., o službách platform pro sdílení videonahrávek a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o službách platform pro sdílení videonahrávek).

Uvedená směrnice definuje „televizní vysílání“ jako audiovizuální mediální službu, poskytovanou poskytovatelem mediálních služeb pro simultánní sledování pořadů na základě programové skladby.

Návrh zákona je v souladu rovněž se směrnicí Komise 2006/111/ES o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků (kodifikované znění).

Návrh zákona zohledňuje evropská pravidla pro používání finančních zdrojů při poskytování veřejné služby, která jsou upravena ve Sdělení Komise 257/01 z roku 2009 pro použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání.

Předkládanou novelou je zároveň dodržen soulad s judikaturou soudních orgánů Evropské unie a s obecnými právními zásadami práva Evropské unie, ve kterých je podporována svoboda projevu, respektive vysílání, ve spojení s principem kontroly ze strany členských států.

6. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Navrhovaná právní úprava není v rozporu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Navržená právní úprava je v souladu s Všeobecnou deklarací lidských práv, a to zejména s ustanovením čl. 19 tohoto dokumentu, podle kterého je zaručena svoboda přesvědčení a projevu a svoboda vyhledávání, přijímání a rozšiřování informací a myšlenek. Návrh zákona je rovněž v souladu s Mezinárodním paktem o občanských a politických právech, který ve svém čl. 19 garantuje svobodu názoru a projevu a připouští možnost zákonných omezení této svobody.

Významnou úpravu svobody projevu mimo to představuje čl. 10 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod Rady Evropy (dále jen „Evropská úmluva“), podle níž je zaručena svoboda projevu, která zahrnuje svobodu zastávat názory a přijímat a rozšiřovat informace nebo myšlenky bez zasahování státních orgánů a bez ohledu na hranice. Zároveň je však státům přiznáno právo vyžadovat udělování povolení rozhlasovým, televizním nebo filmovým společností. Podle čl. 10 odst. 2 Evropské úmluvy může výkon svobody projevu podléhat takovým formalitám, podmínkám, omezením nebo sankcím, které stanoví zákon a které jsou nezbytné v demokratické společnosti v zájmu národní bezpečnosti, územní celistvosti nebo veřejné bezpečnosti, ochrany pořádku a předcházení zločinnosti, ochrany zdraví nebo morálky, ochrany pověsti nebo práv jiných, zabránění úniku důvěrných informací nebo zachování autority a nestrannosti soudní moci. Zákonná úprava regulace rozhlasového a televizního veřejnoprávního vysílání vychází z těchto principů.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a na podnikatelské prostředí České republiky

Podle Systému národních účtů jsou veřejnoprávní instituce součástí institucionálního sektoru S.13 – sektor vládních institucí, a tedy i jejich rozpočty jsou součástí veřejných rozpočtů. Koncesionářské poplatky za televizní a rozhlasové vysílání zároveň spadají mezi příjmy veřejných rozpočtů daňového typu (konkrétně ostatní běžné daně). Zvýšení těchto poplatků se tedy projeví (za jinak stejných okolností) zvýšením složené daňové kvóty a zlepšením salda veřejných rozpočtů. Za předpokladu, že však adekvátně vzrostou výdaje obou institucí (Česká televize, Český rozhlas), na saldo to nebude mít vliv. Zvýšení poplatků bude mít nepatrný proinflační dopad, neboť poplatky za veřejnoprávní televizní a rozhlasové vysílání mají zastoupení ve spotřebním koši s váhou asi 0,65 procenta.

Česká televize i Český rozhlas hospodaří s vlastním rozpočtem a stát nijak neodpovídá za jejich závazky. Případné personální a mzdové dopady vyplývající z návrhu zákona budou pokryty v rámci rozpočtu České televize a rozpočtu Českého rozhlasu.

Pokud jde o změnu zákona o rozhlasových a televizních poplatcích, ani ta nebude mít žádný dopad na státní rozpočet nebo veřejné rozpočty. Média veřejné služby jsou zřízena samostatnými zákony, které výslovně prohlašují jejich nezávislost na státu v oblasti hospodaření. Poskytování veřejné služby těmito provozovateli vysílání je primárně hrazeno z příjmu rozhlasových a televizních poplatků, jejichž výše nebyla upravena od roku 2005 (pokud jde o rozhlasové vysílání), resp. 2008 (pokud jde o televizní vysílání). Zatímco tedy výše rozpočtu médií veřejné služby je zhruba stále na stejné výši jako v době posledního navýšení poplatků, reálná výše rozpočtů je mnohem nižší. Rozsah služeb Českého rozhlasu a České televize přitom není shodný jako v roce 2005, resp. 2008, naopak se stále zvyšuje, neboť oba provozovatelé poskytují služby prostřednictvím všech moderních platforem šíření vysílání,

poskytují služby související s programem i mediální služby na vyžádání. Například Česká televize provozovala v roce posledního navýšení televizního poplatku (2008) čtyři programy, zatímco v současné době provozuje šest programů a k tomu řadu z nich vysílá v HD, provozuje HbbTV, Dětský web, edukativní web ČT edu, a do nedávné doby řešila i náklady spojené s přechodem televizního vysílání na standard DVB-T2.

Rovněž výše rozhlasového poplatku zůstává shodná (45 Kč měsíčně) již od roku 2005, přičemž reálná hodnota poplatku vlivem inflace klesá a za období 2005 až 2022 se snížila na 25 Kč. Český rozhlas i nadále poskytuje nezávislou a důvěryhodnou službu pro všechny skupiny obyvatel, včetně období krizových situací (pandemická krize, válka na Ukrajině), napomáhá rozvíjení kulturní identity obyvatel ČR včetně příslušníků národnostních nebo etnických menšin, a vyrábí a vysílá pořady, které soukromí provozovatelé nevysílají, zejména umělecké, dramatické, vzdělávací pořady a pořady pro děti a mládež. Stejně tak Český rozhlas plní inovační roli v oblastech vysílacích technologií a služeb.

Navrhované navýšení rozhlasového a televizního poplatku pouze dorovná příjem České televize a Českého rozhlasu tak, aby mohly plnit veřejnou službu ve stávající kvalitě. Obě instituce dnes udržují standard svého vysílání a služeb na úkor vnitřních úspor a omezení, která nelze realizovat dlouhodobě. Navýšením poplatků dojde pouze k takovému zvýšení příjmů médií veřejné služby, které umožní plnit veřejnou službu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání na stávající úrovni i do budoucna.

Dopad na podnikatelské prostředí lze očekávat v souvislosti se změnou systému placení rozhlasových a televizních poplatků fyzickými osobami podnikateli a právnickými osobami. Tyto osoby budou nově poplatky hradit v závislosti na počtu svých zaměstnanců, a osoby pronajímající dopravní prostředky i navíc z každého takového prostředku. Osoby zaměstnávající nejvýše dvacet čtyři osoby budou navíc od placení poplatků osvobozeny.

8. Zhodnocení sociálních dopadů, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, dopadů na ochranu práv dětí a dopadů na životní prostředí

V současné době je povinnost platit rozhlasový nebo televizní poplatek vázána na vlastnictví zařízení technicky způsobilého k individuálně volitelné reprodukci vysílání, je-li šířeno prostřednictvím zemských rádiových vysílacích zařízení využívajících rádiové kmitočty vyhrazené pro šíření a přenos rozhlasového nebo televizního vysílání, družic nebo kabelových systémů. Fyzická osoba (resp. celá domácnost) platí poplatek jen z jednoho přijímače i v případě, že jich vlastní nebo užívá více. Fyzická osoba podnikatel nebo právnická osoba platí rozhlasový nebo televizní poplatek z každého přijímače, který používá k podnikání nebo v souvislosti s ním. Poplatku dle platné právní úpravy nepodléhají zařízení, která jsou způsobilá přijímat vysílání prostřednictvím internetu (počítače) a přijímače v mobilním zařízení (tj. mobily, notebooky, tablety). Taková zařízení přitom v současné době představují hlavní prostředky, jejichž prostřednictvím posluchači a diváci vysílání přijímají. Současně platí, že od placení poplatků jsou osvobozeny například školy zapsané ve školském rejstříku, osoby s úplnou praktickou slepotou nebo hluchotou, a osoby s čistým příjmem nižším než 2,15násobek životního minima (pokud taková osoba žije ve společné domácnosti s dalšími osobami a součet jejich čistého příjmu je nižší než 2,15násobek životního minima všech osob žijících v domácnosti).

Navrhovanou úpravou se rozšiřuje vymezení předmětu poplatků. Rozhlasový a televizní přijímač se navrhuje definovat jako zařízení technicky způsobilé k individuálně volitelné

reprodukcí rozhlasového, resp. televizního vysílání, bez ohledu na to, jakým způsobem je takové vysílání přijímáno. Za přijímač bude tedy považováno jakékoli zařízení, které přijímá vysílání šířené prostřednictvím zemských rádiových vysílacích zařízení využívajících rádiové kmitočty vyhrazené pro šíření a přenos vysílání (tj. prostřednictvím vysílačů), dále prostřednictvím družic nebo kabelových systémů, a konečně prostřednictvím internetu. Do vymezení přijímačů tak budou nově spadat všechny počítače a mobilní zařízení (mobilní telefony, tablety), které jsou technicky způsobilé přijímat rozhlasové a televizní vysílání. Zatímco podle platné právní úpravy jsou poplatníkem rozhlasového nebo televizního poplatku pouze osoby, které vlastní klasický rozhlasový nebo televizní přijímač, podle navrhované úpravy bude povinnost platit takový poplatek vyplývat i z vlastnictví počítače, tabletu, mobilního telefonu nebo dalších zařízení, která jsou schopna přijímat vysílání. Může tak dojít k navýšení počtu poplatníků (domácností), kteří budou povinni platit poplatky, o takové, kteří dosud uváděli, že nevlastní klasický rozhlasový nebo televizní přijímač, a tudíž nejsou povinni platit rozhlasové a televizní poplatky, ačkoli vlastnili počítač nebo přijímač v mobilním zařízení. Stále však zůstane zachován princip, že jedna fyzická osoba, resp. jedna domácnost, platí pouze jeden rozhlasový nebo jeden televizní poplatek, bez ohledu na to, kolik vlastní zařízení, která jsou schopna reprodukovat rozhlasové nebo televizní vysílání.

Předkládaný návrh zákona nemá žádný diskriminační potenciál. Zůstává zachován princip veřejné služby a jejího naplňování vytvářením a šířením programů a poskytováním vyvážené nabídky pořadů pro všechny skupiny obyvatel se zřetelem na svobodu jejich náboženské víry a přesvědčení, kulturu, etnický nebo národnostní původ, národní totožnost, sociální původ, věk nebo pohlaví tak, aby tyto programy a pořady odrážely rozmanitost názorů a politických, náboženských, filozofických a uměleckých směrů, a to s cílem posílit vzájemné porozumění a toleranci a podporovat soudržnost pluralitní společnosti.

Neočekávají se žádné sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, ať se jedná o dopady na osoby sociálně slabé nebo osoby se zdravotním postižením. V zákoně zůstává zachována beze změny úprava osvobození od poplatků jak z důvodů zdravotních, tak sociálních.

Navrhovaná právní úprava nemá žádné dopady ve vztahu k národnostním menšinám, k ochraně práv dětí nebo k životnímu prostředí.

9. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů, vysvětlení účelu navrhovaného zpracování osobních údajů a popis návaznosti na stávající nebo již připravovaná zpracování osobních údajů, posouzení navrhovaného řešení zpracování z hlediska nezbytnosti a přiměřenosti ve vztahu k jím sledovanému účelu a posouzení rizik pro práva a svobody fyzických osob a možných opatření k jejich snížení

Návrh zákona je v souladu s předpisy na ochranu soukromí a osobních údajů.

Zákon o rozhlasových a televizních poplatcích pověřuje Český rozhlas a Českou televizi správou evidence poplatníků rozhlasových a televizních poplatků a vymáháním dlužných poplatků a přírážky k poplatkům. Provozovatel vysílání ze zákona tedy vede evidenci poplatníků, pokud k tomu nezmocní pověřenou osobu, která je v takovém případě zpracovatelem evidence poplatníků ve smyslu zákona č. 110/2019 Sb.

Za tímto účelem provozovatelé vysílání ze zákona využívají ze základního registru obyvatel vymezené referenční údaje. Vymezené údaje o poplatnících jsou zmocněni získávat také od

dodavatelů elektřiny. Tyto údaje ale nezahrnují údaje o státním občanství a údaje o datových schránkách poplatníků, jejichž prostřednictvím jsou provozovatelé vysílání ze zákona povinni komunikovat s poplatníky, jimž byla datová schránka zřízena.

10. Zhodnocení korupčních rizik

Z návrhu nevyplývají žádná korupční rizika. Podrobné vyhodnocení korupčních rizik je uvedeno v hodnocení dopadů regulace.

11. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Navrhovaná právní úprava nemá na tuto oblast žádný dopad.

12. Zhodnocení dopadů na rodiny, zejména s ohledem na plnění funkcí rodiny, s ohledem na počet vyživovaných členů, na případnou přítomnost hendikepovaných členů a rodiny samoživitelů, rodiny se třemi a více dětmi a další specifické životní situace, dále s ohledem na posílení integrity a stability rodiny a posílení rodinné harmonie, lepší rovnováhy mezi prací a rodinou a na posílení mezigeneračních a širších příbuzenských vztahů

Navrhovaná úprava nemá dopady na tuto oblast. V zákoně zůstává zachována beze změny úprava osvobození od placení rozhlasových a televizních poplatků jak z důvodů zdravotních, tak sociálních. Od rozhlasového a televizního poplatku budou i nadále osvobozeny osoby s úplnou nebo praktickou slepotou obou očí a osoby s oboustrannou úplnou nebo praktickou hluchotou. Stejně tak bude i nadále od rozhlasového a televizního poplatku osvobozena fyzická osoba, jejíž čistý příjem za kalendářní čtvrtletí je nižší než 2,15násobek životního minima, a žije-li taková osoba v těžce domácnosti s dalšími osobami, jestliže součet jejího čistého příjmu a čistých příjmů těchto osob za kalendářní čtvrtletí je nižší než 2,15násobek životního minima osob žijících v této domácnosti.

13. Zhodnocení územních dopadů, včetně dopadů na územní samosprávné celky

Navrhovaná právní úprava nemá na tuto oblast žádný dopad.

14. Zhodnocení souladu navrhovaného řešení se zásadami tvorby digitálně přívětivé legislativy, včetně zhodnocení rizika vyloučení nebo omezení možnosti přístupu specifických skupin osob k některým službám v důsledku digitalizace jejich poskytování (digitální vyloučení)

Navrhovaná právní úprava byla posouzena z hlediska souladu s následujícími zásadami:

- 14.1. Budování přednostně digitálních služeb (princip digital by default)
- 14.2. Maximální opakovatelnost a znouvupoužitelnost údajů a služeb (princip data only once)
- 14.3. Budování služeb přístupných a použitelných pro všechny, včetně osob se zdravotním postižením (princip governance accessibility)
- 14.4. Sdílené služby veřejné správy
- 14.5. Konsolidace a propojování informačních systémů veřejné správy

- 14.6. Mezinárodní interoperabilita – budování služeb propojitelných a využitelných v evropském prostoru
- 14.7. Ochrana osobních údajů v míře umožňující kvalitní služby (princip GDPR)
- 14.8. Otevřenost a transparentnost včetně otevřených dat a služeb (princip open government)
- 14.9. Technologická neutralita
- 14.10. Uživatelská přívětivost

Navrhovaná právní úprava nevytváří žádné překážky vůči naplňování výše uvedených zásad. Zákon o rozhlasových a televizních poplatcích pověřuje Český rozhlas a Českou televizi správou evidence poplatníků rozhlasových a televizních poplatků a vymáháním dlužných poplatků a přirážky k poplatkům. Provozovatel vysílání ze zákona tedy vede evidenci poplatníků, pokud k tomu nezmocní pověřenou osobu, a to Českou poštu. Poplatník se tedy může do evidence hlásit jak prostřednictvím elektronické komunikace, tak osobně na pobočkách České pošty.

Zvláštní část:

Část první

Změna zákona o České televizi

Čl. I

K bodu 1

Ustanovení § 2 určuje a definuje veřejnou službu v oblasti televizního vysílání a stanovuje hlavní úkoly této služby, tj. hlavní úkoly České televize jako veřejnoprávního televizního vysílatele.

Navrhuje se rozšíření těchto úkolů o oblast postupu proti dezinformacím. Dezinformace, tj. záměrně nepravdivé informace šířené s cílem ovlivnit rozhodování nebo názory těch, kteří je přijímají, zasáhly alespoň jednou v životě více než polovinu Čechů. Dezinformace cíleně mísí pravdu s konspiracemi, šíří chaos a nenávist, ohrožují svobodu, společnost, ústavní pořádek, strategické zájmy a mezinárodní závazky České republiky a přispívají k relativizaci pravdy a spravedlnosti.

Účelem veřejné služby v oblasti televizního vysílání poskytované Českou televizí je naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společnosti a potřeby zachovat mediální pluralitu. Nadto je Česká televize subjekt nezávislý na státu a jeho orgánech, které směřují do její činnosti zasahovat jen na základě příslušných právních předpisů. Snižuje se tedy riziko zneužití postupu proti dezinformacím ze strany státu a jeho orgánů.

S ohledem na výše uvedené je logické, že právě veřejnoprávní média mají být jedním z hlavních nástrojů postupu proti dezinformacím. Zároveň je v návrhu explicitně zmíněno respektování svobody slova, která nesmí být při postupu proti dezinformacím jakkoli dotčena. Změna návrhu zákona rovněž naplňuje programové prohlášení vlády.

K bodům 2 a 3

Česká televize jakožto poskytovatel veřejné služby v oblasti televizního vysílání a současně jakožto příjemce veřejné podpory je povinna přizpůsobit svou činnost měnícím se technologickým podmínkám výroby pořadů a šíření vysílání, stejně jako využívat nové audiovizuální a informační služby. V platném znění zákona je k této povinnosti dosud výslovně upraven způsob naplňování veřejné služby „vyvíjením činností v oblastech nových vysílacích technologií a služeb“. Toto nepřesné vymezení se navrhuje nahradit obecným vyjádřením, podle něhož bude součástí veřejné služby využívání nových technologií při výrobě a šíření programů. Současně se přímo v zákoně upraví skutečnost, že Česká televize poskytuje audiovizuální a informační služby, které přímo souvisejí s programem, např. HbbTV (která je jako hybridní televize kombinací televizního vysílání a internetu). V praxi se poskytování těchto služeb uplatňuje nejvíce na programu ČT sport.

Současně se navrhuje doplnit mezi způsoby naplňování veřejné služby také možnost šířit programy nebo jejich části prostřednictvím sítě elektronických komunikací, tj. internetu. Česká televize jako moderní provozovatel televizního vysílání musí mít takovou možnost, a to nejenom ve vztahu k programům, které jsou šířeny v rámci veřejnoprávního multiplexu. V praxi se tato možnost vysílat některé části programu na internetu nejvíce využívá u přenosů nebo souběhu významných sportovních akcí, které přesahují kapacitu programu ČT sport. Divák má v takovém případě prostřednictvím internetu přístup k takovým částem přenosu (např. jednotlivých sportů v rámci olympijských her), které není možné všechny odvysílat na programu ČT sport.

K bodu 4

Zákaz umístění obchodních sdělení na internetové stránky České televize zůstává v § 3a odst. 4 zachován včetně výjimky, že jsou-li obchodní sdělení součástí audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, pak je jejich umístění na internetových stránkách České televize přípustné. Uvedené se tedy vztahuje na obchodní sdělení, které je součástí služby, nikoli na takové, které službu nebo pořad doprovází.

Navrhuje se však rozšířit výjimku pro umístění obchodních sdělení na internetové stránky České televize, a to pro případy reklamy zaměřené výhradně na propagaci vlastního vysílání a vlastních pořadů České televize. Jeví se logickým, aby tato výjimka byla do zákona vložena, neboť oznámení provozovatele vysílání týkající se jeho vlastních pořadů nejsou započítávána do časového omezení reklamy dle zákona o provozování vysílání a mají tedy z vůle zákonodárce jinou povahu než ostatní obchodní sdělení.

K bodu 5

Aplikace České televize umožňují sledování živého vysílání, filmů a seriálů v aplikaci iVysílání, sledování nejnovějších zpráv v aplikaci ČT24, sportovních přenosů v aplikaci ČT sport nebo zábavných a vzdělávacích her dětského programu Děčko. Tento obsah lze sledovat na chytrých telefonech nebo tabletech. Pro uživatelsky přívětivé prostředí a pro omezení obchodních sdělení, která může ve svých službách šířit veřejnoprávní televize, se navrhuje, aby Česká televize mohla do svých aplikací umísťovat pouze obchodní sdělení, která jsou zaměřená pouze na propagaci vlastních audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, vlastního vysílání a pořadů, která jsou součástí audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, anebo která jsou součástí pořadů, jejichž obsah nemůže Česká televize ovlivnit.

K bodu 6

Navyšuje se počet místopředsedů Rady České televize na dva, protože pouhý jeden místopředseda na orgán mající 18 členů je příliš málo. V souvislosti s tím se pravidlo, podle něhož bude-li předseda Rady zvolen z členů volených Poslaneckou sněmovnou, bude místopředseda zvolen z členů Rady volených Senátem a naopak, nahrazuje pravidlem, že jeden

ze tří členů Rady, kteří jsou předsedou nebo místopředsedou Rady, musí být člen Rady, který byl zvolen Senátem.

K bodu 7

Ustanovení se jednak sjednocuje s § 5 odst. 1 zákona o Českém rozhlasu, a zároveň se doplňuje. V první řadě se do výčtu funkcí, které jsou neslučitelné s členstvím v Radě České televize doplňuje veřejný ochránce práv, který je již obsažen v platném znění zákona o Českém rozhlasu. Současně se do zákona o České televizi, stejně jako do zákona o Českém rozhlasu, doplňuje funkce jeho zástupce, který je stejně jako veřejný ochránce práv volen Poslaneckou sněmovnou. Současně se doplňuje nová funkce ochránce práv dětí. A doplňuje se rovněž funkce poslance Evropského parlamentu, která dosud ve výčtu chybí.

K bodu 8

Platné znění § 5 odst. 2 stanoví, že člen Rady nesmí zastávat žádnou funkci v politických stranách, politických hnutích nebo občanských sdruženích. Neslučitelnost s funkcí v politických stranách nebo politických hnutích se v textu zákona ponechává, navrhuje se však vypustit neslučitelnost s funkcí v občanských sdruženích, resp. dle pojmosloví nového občanského zákoníku, ve spolcích. Vzhledem k tomu, že v mnoha případech navrhují kandidáty na členy Rady právě spolky, zdá se být taková neslučitelnost zbytečně přísná.

Člen Rady nesmí rovněž působit ve prospěch jiných skupinových zájmů při výkonu své funkce v Radě, přičemž skupinovým zájmem je možné chápat např. zájem právnické osoby, která člena Rady do funkce navrhla.

První věta ustanovení je přeformulována z legislativně technického hlediska, pouze se upravuje platné pravidlo, podle něhož nesmí člen Rady zastupovat obchodní zájmy, které by mohly být v rozporu s výkonem jeho funkce nebo by mohly ohrozit důvěru v nezávislost nebo nestrannost Rady tak, aby se nezávislost a nestrannost vztahovala na Radu jako celek, a nikoli jen na její rozhodování.

Ustanovení § 5 odst. 3 je pouze přeformulováno za účelem správnějšího legislativního vyjádření. Jeho věcný obsah zůstává shodný s platnou úpravou. Aktualizuje se rovněž poznámka pod čarou č. 3 tak aby obsahovala platný odkaz na definici osoby blízké v § 22 občanského zákoníku, tj. jako příbuzného v řadě přímé, sourozence a manžela nebo partnera podle zákona upravujícího registrované partnerství, popř. jako jinou osobu v poměru rodinném nebo obdobném, pokud by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pociťovala jako újmu vlastní (má se za to, že osobami blízkými jsou i osoby sešvagřené nebo osoby, které spolu trvale žijí).

K bodu 9

Ustanovení § 6 odst. 2 upravuje důvody pro obligatorní odvolání z funkce člena Rady tou komorou Parlamentu, která člena Rady do funkce zvolila. Komora Parlamentu je při naplňování této působnosti nahlížena jako „jiný orgán, jemuž bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických osob v oblasti veřejné správy“ ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního, a její rozhodnutí o odvolání člena Rady z funkce má povahu rozhodnutí správního, které lze napadnout žalobou podle § 65 a násl. soudního řádu správního. Z platné právní úpravy přitom vyplývá pro orgány vydávající správní rozhodnutí povinnost uvést v rámci odůvodnění důvody rozhodnutí, úvahy, kterými se řídily při výkladu právních předpisů a hodnocení podkladů řízení, a vypořádat se s námitkami (argumenty) účastníků řízení. Nelze připustit prostou odvolatelnost z veřejné funkce odvoláním člena kolegiálního orgánu bez uvedení důvodů.

Rozhodnutí o odvolání člena Rady z funkce nemůže bez řádného odůvodnění Poslaneckou sněmovnou obstát, neboť podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního soud napadené rozhodnutí správního orgánu bez jednání zruší pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku

důvodů rozhodnutí. Rozhodnutí zrušené soudem pro nepřezkoumatelnost jako nezákonné pak zakládá odpovědnost státu podle zákona č. 82/1998 Sb., a osoby zrušeným nezákonným rozhodnutím dotčené mohou vůči státu uplatnit nárok na náhradu jimi vyčíslené škody.

Teorie i praxe považují povinnost odůvodnit správní rozhodnutí za součást práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Zdůrazňují význam odůvodnění správního rozhodnutí v jeho aspektu ochrany veřejných subjektivních práv účastníků řízení a zároveň ho řadí i mezi náležitosti výkonu dobré a transparentní veřejné správy. Primárně je tedy odůvodnění prostředkem ochrany práv konkrétních adresátů rozhodnutí vydaných při výkonu veřejné správy. Pokud orgán, který správní rozhodnutí vydal, toto rozhodnutí neodůvodní, přestože tak učinit měl, dojde nejen k porušení zákona, ale i práva na spravedlivý proces. V takovém případě adresátovi nezbyvá než rozhodnutí napadnout opravným prostředkem u nadřízeného správního orgánu, a není-li takový orgán, žalobou u soudu. Nadřízený správní orgán nebo soud pak musí rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost, neboť bez odůvodnění není schopen účinně přezkoumat úvahu orgánu, který rozhodnutí vydal.

Ustanovení § 6 odst. 1 písm. d) upravuje zánik funkce člena Rady České televize ke dni, kdy přestal splňovat předpoklady pro zvolení do funkce člena Rady stanovené v § 4 odst. 4, tj. dnem, kdy byla omezena jeho svéprávnost, kdy ztratil trvalý pobyt v České republice nebo kdy ztratil bezúhonnost. O této skutečnosti musí být předseda Rady České televize vyrozuměn. Protože tyto skutečnosti jsou člena Rady známy, ukládá se těm, jejichž funkce pro některý z těchto důvodů zanikla, s výjimkou důvodu omezení svéprávnosti, povinnost neprodleně písemně oznámit tuto skutečnost předsedovi Rady a doložit den zániku svého členství v Radě. Předseda Rady o takovém oznámení neprodleně písemně vyrozumí předsedu té komory Parlamentu, která člena Rady zvolila, aby mohl realizovat kroky vedoucí ke zvolení nového člena Rady.

K bodu 10

Z ustanovení se vypouští nadbytečná lhůta, do kdy Rada přijme svůj jednací řád. Funkční období mají pouze jednotliví členové Rady, nikoli Rada jako celek, a Rada tedy nemá ani svou první schůzi.

K bodu 11

Ustanovení používá v platném znění výraz „všech svých členů“. V minulosti vznikla ohledně výkladu tohoto textu nejasnost, zda se jím označuje počet všech aktuálně zvolených členů Rady, nebo počet členů, které má Rada České televize mít podle zákona. K odstranění tohoto problému se navrhuje stanovit jasně vyjádřený počet členů Rady pro její usnášeníschopnost. Stejný princip se upravuje pro přijímání rozhodnutí Rady, když se stanoví, že pro významná taxativně určená rozhodnutí je vyžadována většina alespoň 10 hlasů všech členů Rady určených zákonem, tj. nadpoloviční většina z 18 členů. Stejná nejasnost by mohla vzniknout při stanovení většiny hlasů potřebné k rozhodnutí o odvolání generálního ředitele, k němuž jsou zapotřebí alespoň dvě třetiny hlasů členů. Navrhuje se toto vyjádření nahradit většinou alespoň 12 hlasů členů Rady.

Z první věty se zároveň vypouští text „je-li přítomen předseda Rady nebo místopředseda Rady“. Účelem je připustit možnost jednání i usnášeníschopnosti Rady i v případě, že nebude přítomen ani předseda, ani některý z místopředsedů. V takovém případě by jednání Rady řídil její člen, který k tomu bude na dané schůzi zvolen. Podrobnosti může upravit jednací řád, který Rada přijímá podle § 7 odst. 1.

K bodu 12

Povinnost jednat alespoň jednou měsíčně je opatřením proti nečinnosti Rady České televize.

K bodům 13 a 42

Ustanovení § 12 odst. 2 zákona o České televizi stanoví, že ředitelé televizních studií jsou za činnost televizního studia odpovědní generálnímu řediteli České televize. Z takto vymezené odpovědnosti plyne, že ředitele televizního studia musí jmenovat ten, jemuž je ředitel televizního studia ze své činnosti odpovědný a jenž jeho práci kontroluje, tj. generální ředitel České televize, a nikoli Rada České televize, která ředitele televizních studií dosud jmenuje podle § 8 odst. 1 písm. a). Návrh zákona proto ruší působnost Rady České televize podle § 8 odst. 1 písm. a) jmenovat a odvolávat na návrh generálního ředitele České televize ředitele televizních studií, a tuto pravomoc přiznává v § 9 odst. 10 generálnímu řediteli České televize.

K bodu 14

Podle § 8 odst. 1 písm. b) náleží do působnosti Rady České televize mj. schvalovat účetní závěrku České televize, ověřenou auditorem. V odkazu se mění odkazy na poznámky pod čarou za normativní odkazy na zákon o účetnictví a zákon o auditorech a o změně některých zákonů.

K bodu 15

Ustanovení upravuje působnost Rady kontrolovat plnění povinností České televize převádět a používat výnosy z vysílání reklam v souladu se zákonem o České televizi a zvláštním právním předpisem. Tímto zvláštním právním předpisem se má na mysli Čl. II body 1 a 2 zákona č. 302/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Uvedený Článek II obsahoval přechodná ustanovení k novele zákona o České televizi, která souvisela s přechodem z analogového na digitální televizní zemské vysílání. Přechodná ustanovení upravila, že v období ode dne nabytí účinnosti uvedené novely do dne 30. června 2012 je Česká televize povinna převádět z výnosu z reklam zařazených do vysílání na programech ČT 2 a ČT 4 částku 1 250 000 Kč na zvláštní účet pro rozvoj zemského digitálního televizního vysílání spravovaný Českým telekomunikačním úřadem. Zbylou část výnosu z reklam zařazených do vysílání těchto programů převáděla Česká televize Státnímu fondu kultury, resp. věnovala na výrobu a vysílání pořadů se sportovní tematikou.

Vzhledem k tomu, že odkaz na uvedená přechodná ustanovení měl význam pouze do roku 2012, navrhuje se jeho vypuštění.

K bodu 16

Platné znění upravuje působnost Rady České televize sledovat naplňování požadavků práva Evropské unie na transparentnost finančních vztahů v České televizi. Požadavků práva Evropské unie, které se týkají transparentnosti finančních vztahů, se týká ustanovení § 11a zákona o České televizi. Ten upravuje povinnost České televize účtovat tak, aby účetnictví umožňovalo rozlišení nákladů a výnosů souvisejících s poskytováním veřejné služby v oblasti televizního vysílání a nákladů a výnosů souvisejících s podnikatelskými činnostmi (metody rozlišování nákladů a výnosů a jejich přiřazování k činnostem přitom stanoví Česká televize vnitřním předpisem – Účetními standardy České televize). Do § 8 odst. 1 písm. d) se proto doplňuje v této souvislosti odkaz na § 11a.

Požadavky, které se týkají nakládání s veřejnou podporou při plnění veřejné služby v oblasti vysílání, ale upravuje i další předpis Evropské unie, a to Sdělení komise 257/01 2009/C o použití pravidel veřejné podpory na veřejnoprávní vysílání. Příslušné ustanovení je proto nezbytné doplnit v kompetenci Rady České televize, jejíž povinností jakožto orgánu dohlížejícího na plnění veřejné služby musí být sledovat naplňování uvedených požadavků ve smyslu Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání (2009/C 257/01). Sdělení v tomto smyslu hovoří o požadavcích na transparentnost, jak uvádí

body 61 až 69, zásadě čistých nákladů, nadměrné náhradě, rezervě na veřejnou službu a tvorby přiměřeného zisku, jak uvádí body 70 až 76 a mechanismech kontroly, jak uvádí body 77 až 79.

K bodu 17

Podle § 8 odst. 1 písm. e) má Rada působnost schvalovat na návrh generálního ředitele Statut České televize. Pro bližší vymezení tohoto vnitřního předpisu se doplňuje, že Statut podrobněji upravuje zejména organizaci a činnost České televize.

K bodu 18

Jedním z nejdůležitějších vnitřních předpisů České televize je Kodex České televize (dále jen „Kodex“), který stanoví zásady naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání, zejména zásady zpravodajství a tvorby programů, etické zásady žurnalistické práce, zobrazování násilí ve vysílání a etická pravidla vysílání. Jedná se o dokument, který je určen nejen zaměstnancům České televize, nýbrž i některým jejím externím spolupracovníkům. Platná úprava však stanoví, že Kodex schvaluje Poslanecká sněmovna a že jeho porušení je kvalifikováno jako porušení pracovní kázně podle zákoníku práce. Touto úpravou byla zakotvena pravomoc Poslanecké sněmovny schvalovat interní předpis provozovatele veřejnoprávního vysílání. Stanovení skutkové podstaty „porušení pracovní kázně podle zákoníku práce“ lze označit za nepřímou novelizaci zákoníku práce.

K bodu 19

Ustanovení upravuje působnost Rady České televize schvalovat návrhy generálního ředitele na zřizování nebo zrušení televizních studií podle § 9 odst. 9, a návrhy k dispozici s nemovitostmi podle § 9 odst. 8. Navrhuje se ustanovení zpřesnit tak, že generální ředitel potřebuje předchozí souhlas k právnímu jednání podle § 9 odst. 8 a k zřízení nebo zrušení televizního studia podle § 9 odst. 9. Účelem je, aby provedení uvedených úkonů bylo s Radou projednáno před jejich uskutečněním.

K bodu 20

Nejdůležitější působností Rady České televize je dohlížet na plnění úkolů veřejné služby v oblasti televizního vysílání. Ustanovení přitom odkazuje na § 2 a 3, které vymezují tuto veřejnou službu. Navrhuje se ale doplnit rovněž § 3a, který upravuje obsah multiplexu veřejné služby a poskytování programů, pořadů nebo služeb České televize.

K bodu 21

Ustanovení § 8 odst. 1 písm. k) v platném znění stanoví, že do působnosti Rady České televize náleží zřizovat dozorčí komisi, schvalovat její kontrolní řád a stanovit výši odměn členů dozorčí komise (§ 8b odst. 4). Rada však dozorčí komisi nezřizuje, neboť ta je jako její poradní orgán ve věcech kontroly hospodaření České televize zřízena přímo zákonem o České televizi (v § 8a). Navrhuje se proto tento nedostatek ustanovení § 8 odst. 1 písm. k) odstranit a namísto něj stanovit kompetenci Rady České televize volit a odvolávat členy dozorčí komise, jak vyplývá z § 8a odst. 2. Pravomoc schvalovat kontrolní řád a stanovit výši odměn členů dozorčí komise zůstává v § 8 odst. 1 písm. k) zachována.

K bodu 22

Úloha veřejné služby jakožto služby obecného hospodářského zájmu je obecně definována články 14 a 107 odst. 2 Smlouvy o fungování EU. S ohledem na její specifickou povahu jsou však tato pravidla rozvedena v Amsterodamském protokolu, podle něhož se ustanovení Smlouvy o fungování EU nedotýkají pravomoci členských států financovat veřejnoprávní

vysílání, pokud je takové financování poskytováno k plnění veřejných služeb, a pokud takové financování neovlivňuje podmínky obchodu a hospodářskou soutěž v EU v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem.

Stát zajišťuje pro účely poskytování veřejné služby Českou televizí (a Českým rozhlasem) jejich finanční zdroj, kterým jsou rozhlasové a televizní poplatky hrazené na základě zákona o rozhlasových a televizních poplatcích. Tento způsob financování zahrnuje dle názoru Evropské komise veřejné prostředky, a zakládá tudíž veřejnou podporu. V případě financování činnosti České televize a Českého rozhlasu se tedy jedná o veřejnou podporu vymezenou článkem 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, na niž je třeba aplikovat rovněž pravidla vyplývající ze Sdělení komise 257/01 2009/C o použití pravidel veřejné podpory na veřejnoprávní vysílání.

Sdělení svými pravidly navazuje na Amsterdamský protokol a připouští existenci státní (veřejné) podpory pro účely veřejnoprávního vysílání, ovšem za specifikovaných podmínek. Provozovatelům veřejné služby v oblasti rozhlasového a televizního vysílání na jedné straně garantuje prostor pro rozvoj poskytovaných služeb, ale na straně druhé stanoví omezení a postupy, aby poskytováním veřejné podpory nedocházelo k nepřípustnému využívání veřejných prostředků a k narušování hospodářské soutěže. Kromě zavedení systému finanční kontroly zajišťujícího, aby výše veřejných prostředků, poskytnutých k plnění veřejné služby, odpovídala nákladům nezbytným k jejímu poskytování, požaduje Sdělení po členských státech Evropské unie rovněž úpravu procesu zavádění nových významných služeb nebo významných změn stávajících služeb v rámci poskytování veřejnoprávního rozhlasového a televizního vysílání.

Sdělení ve svých bodech 84 až 89 vyžaduje, aby před zavedením nové významné služby nebo významné změny již poskytované služby, proběhl postup předběžného hodnocení založeného na otevřené veřejné konzultaci. V rámci této procedury je poskytovatel veřejné služby povinen zvážit, zda plánovaná nová významná služba (nebo významná změna stávající služby) splňuje požadavky Amsterdamského protokolu, tj. zda plánovaná služba uspokojuje demokratické, společenské a kulturní potřeby společnosti, a to při náležitém zohlednění možného vlivu takové služby na relevantní trh a hospodářskou soutěž (viz bod 84). Na základě výsledků této veřejné konzultace zhodnotí poskytovatel služby (Česká televize) celkový dopad plánované nové významné služby nebo její změny na trh, a to za účelem zajištění, že financování plánované služby z veřejných prostředků nenaruší relevantní trh a hospodářskou soutěž v takové míře, která by byla v rozporu se společným zájmem (viz bod 88).

Toto posouzení však nesmí dle Sdělení náležet samotným provozovatelům vysílání, ale za účelem jeho objektivitu jej musí provést takový subjekt, který je na vedení České televize skutečně nezávislý. Nezávislost je třeba posuzovat nejen z pohledu jmenování a odvolávání členů takového orgánu, ale i z hlediska dostatečných zdrojů pro výkon jeho povinností. Vzhledem k odlišnostem v jednotlivých členských státech umožňuje Sdělení, aby vnitrostátní předpisy samy upravily postup takového hodnocení a určily orgán, který toto hodnocení bude provádět.

V České republice je orgánem, jímž veřejnost vykonává kontrolu nad činností České televize, a který dohlíží nad poskytováním veřejné služby v oblasti televizního vysílání, Rada České televize. Nezávislost členů tohoto orgánu na vedení České televize je zajištěna systémem jejich volby a odvolávání Poslaneckou sněmovnou a Senátem. V systému veřejnoprávních médií České republiky je tedy orgánem, který je povolán provádět posouzení plánované nové významné služby v oblasti televizního vysílání a schvalovat návrh generálního ředitele na její zavedení, Rada České televize. Z tohoto důvodu se navrhuje rozšířit výčet kompetencí tohoto orgánu uvedený v § 8 odst. 1 zákona o České televizi o novou působnost, a to schvalovat na návrh generálního ředitele poskytování nové významné služby v rámci veřejné služby v oblasti televizního vysílání. Pravidla upravující podrobnosti takového procesu mohou být upravena

vnitřním předpisem. Stanoví se proto, že podrobnosti ohledně této kompetence Rady stanoví Statut České televize.

Podle § 8 odst. 2 předkládá Rada Poslanecké sněmovně a Senátu Výroční zprávu o činnosti a hospodaření České televize. V praxi návrh výroční zprávy zpracovává management České televize a Rada ji pak schvaluje před předložením Parlamentu. Navrhuje se proto tento postup výslovně upravit ve výčtu kompetencí Rady České televize.

V platném znění zákona není dosud vyjádřen předpoklad spolupráce Rady České televize a generálního ředitele České televize ve vztahu k poskytnutí nezbytné součinnosti generálnímu řediteli k plnění povinností České televize. Uvedená součinnost se vztahuje k postavení České televize jakožto povinného subjektu podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Česká televize je povinna poskytovat informace o své činnosti, avšak ty se někdy vztahují k výlučné kompetenci Rady a jen ona takovými informacemi disponuje. Rada je tedy povinna buď poskytnout takové informace sama jménem České televize, anebo poskytnout potřebnou součinnost příslušnému útvaru České televize, určenému vnitřním předpisem, aby mohl požadované informace tazateli sdělit (nejde-li o zákonné výjimky).

Jako nová působnost Rady České televize se rovněž upravuje schvalování návrhu Memoranda o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání. Tímto dokumentem bude specifikováno plnění veřejné služby vždy na období pěti let. Rada jej bude schvalovat předtím, než Memorandum uzavře generální ředitel České televize s ministrem kultury.

K bodu 23

Ustanovení § 8 odst. 2 v platném znění stanoví, že Rada České televize předkládá současně Poslanecké sněmovně a Senátu Výroční zprávu o činnosti České televize do 31. března bezprostředně následujícího kalendářního roku a Výroční zprávu o hospodaření České televize do 31. srpna bezprostředně následujícího kalendářního roku, přičemž Výroční zpráva o hospodaření České televize musí v samostatné části obsahovat informaci o naplňování požadavků práva Evropské unie. Obě výroční zprávy musí být nejpozději do 3 dnů ode dne schválení Radou uveřejněny způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Povinnost Rady České televize předkládat tyto dvě Výroční zprávy Poslanecké sněmovně byla do zákona o České televizi vložena jeho novelou č. 39/2001 Sb. Předkládání dvou zpráv za jeden kalendářní rok - o činnosti a o hospodaření České televize – je ve skutečnosti poněkud nelogické, neboť činnosti vykonávané Českou televizí a jejich finanční zajištění od sebe nelze oddělovat a je nutné posuzovat komplexně a v souvislostech.

Vzhledem k logickému a věcnému propojení obsahu obou samostatných zpráv se navrhuje jejich sloučení, a to ve Výroční zprávu o činnosti a hospodaření České televize, kterou bude Rada povinna předložit Poslanecké sněmovně a Senátu vždy do 31. srpna bezprostředně následujícího kalendářního roku.

V ustanovení zůstává zachována zásada, že Výroční zpráva musí (kromě obecných náležitostí) obsahovat informace o naplňování požadavků práva Evropské unie, tj. požadavků pro použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání ve smyslu Sdělení a požadavků na transparentnost finančních vztahů v České televizi. Smyslem je doložit, že nedochází k nadměrné náhradě (body 73 a 74 Sdělení) a jak byl použit přiměřený zisk (body 70 až 72 Sdělení). Rovněž by mělo být patrné, že je naplňována transparentnost financování veřejné služby zahrnující oddělené účetnictví (bod 60 a 61) a požadavky dle zákona č. 319/2006 Sb. Rada musí k těmto informacím ve Výroční zprávě zaujmout odůvodněné stanovisko, zda finanční prostředky byly vynaloženy účelně a v souladu s posláním České televize, resp. doplnit svá stanoviska, kterými zhodnotí naplňování uvedených požadavků. Zůstává zachováno

pravidlo uveřejnění Výroční zprávy nejpozději do 3 dnů ode dne jejího schválení způsobem umožňujícím dálkový přístup a stanoví se, že zprávu takto uveřejňuje Rada.

K bodům 24 a 25

Náklady na činnost Rady České televize a na odměny jejích členů, i náklady na činnost dozorčí komise a na odměny jejích členů se hradí ze zvláštní výdajové položky rozpočtu České televize. Z této výdajové položky se budou hradit i náklady na činnost poradního orgánu pro schvalování nové významné služby. V současné době je pro každý výdaj Rady (včetně zadání zpracování právní nebo mediální analýzy) nutnost schválení generálním ředitelem České televize. Vzhledem k tomu, že Rada České televize je orgánem, který na činnost a hospodaření České televize dohlíží, měla by mít možnost samostatně rozhodovat o čerpání vlastního rozpočtu, tedy alespoň o využití uvedené výdajové položky rozpočtu České televize. To lze zajistit podpisovým právem předsedy a místopředsedů, popř. dalších členů Rady. Podrobnosti přitom může upravit vnitřní předpis České televize.

Pro upřesnění se do tohoto ustanovení přesouvá věta z § 8b odst. 7, která určuje, že odměny členů Rady České televize a členů dozorčí komise jsou splatné v pravidelných termínech výplaty mezd zaměstnanců České televize.

K bodu 26

V ustanovení, které stanoví, že úkolem dozorčí komise je sledovat, zda jsou finanční zdroje a majetek České televize účelně a hospodárně využívány podle schváleného rozpočtu České televize v souladu s právními předpisy a s požadavky vyplývajícími z práva Evropské unie, se text zpřesňuje. Stanoví se nově, že finanční zdroje a majetek České televize musí být účelně a hospodárně využívány mj. v souladu s požadavky pro použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání, tj. požadavky vyplývajícími ze Sdělení komise 257/01 2009/C. Dohled nad dodržováním těchto pravidel náleží Radě České televize, resp. jejímu poradnímu orgánu ve věcech kontroly hospodaření České televize.

K bodu 27

Ustanovení § 8a odst. 2 určuje, že dozorčí komise má 5 členů, kteří jsou voleni a odvoláváni Radou z občanů České republiky s odbornými předpoklady pro výkon funkce člena dozorčí komise. Požadavek státního občanství se však v případě poradního orgánu rady České televize jeví jako nadbytečný. Dosud také toto ustanovení nestanoví, že členství v dozorčí komisi je veřejnou funkcí, jako tak činí v případě dozorčí komise Rady Českého rozhlasu zákon o Českém rozhlasu. Navrhuje se proto doplnit toto upřesnění a odkázat na § 201 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, který definuje, co se rozumí výkonem veřejné funkce.

K bodu 28

Ustanovení § 8a odst. 3 stanoví, že členové dozorčí komise jsou voleni na funkční období 4 let, a to i opětovně, ne však na více než 4 po sobě jdoucí funkční období. Setrvání člena dozorčí komise ve funkci po čtyři funkční období, tj. 16 let, se nezdá být záměrem zákonodárce, neboť ve vztahu k členům dozorčí komise Rady Českého rozhlasu stanoví možnost opakovat své členství v dozorčí komisi pouze po dvě funkční období. Navrhuje se sjednotit danou právní úpravu obou zákonů o médiích veřejné služby, a to upravit funkční období v délce 3 let, a omezit možnost opakovaného zvolení do funkce člena dozorčí komise Rady České televize na tři bezprostředně po sobě jdoucí funkční období.

V reakci na rozsudek Nejvyššího správního soudu 4 As 422/2021-73, který se zabýval odvoláním členů dozorčí komise, se navrhuje vypustit ze zákona větu, podle níž platí pro zánik funkce člena dozorčí komise přiměřeně § 6. To by znamenalo, že Rada může odvolat člena dozorčí komise pouze z důvodů, které jsou uvedeny v § 6 odst. 2. Nemohla by tak člena svého

poradního orgánu odvolat např. proto, že by ztratila důvěru v jeho odborné znalosti a schopnosti. Vypuštěním uvedeného odkazu na § 6 se umožní Radě odvolávat členy dozorčí komise z jakéhokoli důvodu nebo bez jeho uvedení.

K bodu 29

Usnášeníschopnost dozorčí komise se upravuje obdobně, jako je stanovena pro usnášeníschopnost Rady České televize. Vyžaduje se tedy přítomnost nadpoloviční většiny všech členů dozorčí komise, tj. přítomnost alespoň 3 členů. Vzhledem k nízkému počtu členů komise se ale pro přijetí rozhodnutí komise vyžaduje stejná většina jako pro usnášeníschopnost, tj. rozhodnutí jsou přijímána alespoň třemi hlasy členů dozorčí komise. Stanovit pro přijímání rozhodnutí pouze nadpoloviční většinu přítomných členů by mohlo vést k situaci, kdy jednání budou přítomni tři členové komise, a pro přijetí rozhodnutí budou stačit dva hlasy členů dozorčí komise, což se při její kompetenci v oblasti hospodaření České televize nezdá být vhodné.

K bodu 30

V první větě se text pouze terminologicky zpřesňuje v souladu se zákonem o účetnictví. V poslední větě se pouze vypouští formulace, že kontrolní řád dozorčí komise schvaluje Rada. Tato slova jsou nadbytečná, protože tato skutečnost vyplývá již z vymezení působnosti Rady v § 8 odst. 1 písm. k).

K bodu 31

V první větě se opravuje gramatická chyba platného znění. Zároveň se ve větě druhé reaguje na návrh sloučit výroční zprávy o činnosti a hospodaření České televize do jedné Výroční zprávy, kterou bude Rada České televize předkládat Poslanecké sněmovně vždy do 31. srpna bezprostředně následujícího kalendářního roku. Vzhledem k tomu, že dozorčí komise je poradním orgánem Rady České televize ve věcech kontroly hospodaření České televize, musí Rada při zpracování Výroční zprávy vycházet ze zjištění a podkladů, které jí dozorčí komise poskytne na základě své činnosti.

K bodu 32

Podle § 8a odst. 1 je dozorčí komise poradním orgánem Rady. Dosud však není nikde v zákoně stanoveno, že členové Rady se mohou jednání svého poradního orgánu zúčastnit. Tento nedostatek se navrhuje odstranit a možnost účasti členů Rady na jednání dozorčí komise doplnit. V takovém případě musí ovšem pro členy Rady platit stejná povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozví, a to ve stejném rozsahu, v jakém se tato povinnost vztahuje na členy dozorčí komise.

K bodu 33

V textu ustanovení se pouze upřesňuje, že náhrada cestovních výdajů souvisejících s výkonem funkce je členu Rady a členu dozorčí komise vyplácena Českou televizí. Ustanovení § 8b odst. 7, které se navrhuje zrušit, stanoví, že odměny a další náležitosti spojené s výkonem funkce člena Rady České televize a s výkonem funkce člena dozorčí komise poskytuje těmto členům Česká televize. Aby zůstalo v zákoně zachováno určení, že další náležitosti se hradí z rozpočtu České televize, navrhuje se stanovit toto určení v § 8b odst. 5. Podle § 8b odst. 5 přísluší členu Rady a členu dozorčí komise od České televize náhrada cestovních výdajů souvisejících s výkonem funkce ve stejném rozsahu jako zaměstnancům podle zákoníku práce, který je uváděn v normativním odkazu.

K bodu 34

Výkon funkce člena Rady a výkon funkce člena dozorčí komise je překážkou v práci z důvodu

obecného zájmu, a to podle zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, na nějž se odkazuje.

K bodu 35

Ze zákona se vypouští nadbytečné ustanovení. To, že odměny a další náležitosti spojené s výkonem funkce člena Rady a s výkonem funkce člena dozorčí komise jsou poskytovány z rozpočtu České televize, je stanoveno v platném znění § 8 odst. 3. Do tohoto ustanovení, kam věcně patří, se také přesouvá věta, že tyto odměny a další náležitosti jsou splatné ke dni pravidelného termínu výplaty mzdy zaměstnanců České televize.

K bodu 36

V bodě 22 se navrhuje upravit novou působnost Rady České televize, a to schvalovat na návrh generálního ředitele poskytování nové významné služby v rámci veřejné služby v oblasti televizního vysílání. Základní náležitosti procesu tohoto schvalování nových významných služeb nebo významné změny stávající služby upravuje Sdělení komise 257/01 2009/C o použití pravidel veřejné podpory na veřejnoprávní vysílání. Česká televize je povinna tyto zásady při zavádění nové významné služby respektovat, a proto je vhodné základní postup procesu schvalování nové významné služby upravit zákonem s tím, že podrobnější úpravu si Česká televize vloží do svého Statutu.

Návrh upravuje předběžné hodnocení nové významné služby a otevřenou konzultaci v jeho rámci. Návrh na zařazení nové významné služby do plnění veřejné služby předkládá Radě ke schválení generální ředitel. Jeho návrh musí obsahovat popis nové významné služby, odůvodnění pro její zavedení, požadavky na její financování a odhadovaný dopad na trh televizního vysílání. Všechny podrobnosti tohoto procesu bude muset pro přehlednost upravit Česká televize svým Statutem.

Vzhledem k tomu, že schvalování nové významné služby je jednou ze zásadních kompetencí Rady České televize, navrhuje se, aby k tomuto účelu zřídila svůj poradní orgán, jehož úkolem bude posoudit odůvodnění pro zařazení nové významné služby do plnění veřejné služby, požadavky na její financování a dopady na trh.

K bodům 37 až 39

V ustanovení § 9 odst. 6 písm. b), které upravuje zánik výkonu funkce generálního ředitele České televize v případě vzdání se funkce, se upravuje jeho jazykové znění tak, že pojem „písemně učiněné vzdání se funkce“ se nahrazuje stylisticky správným pojmem „písemné vzdání se funkce“. V písmenu b) a c) se formulace dále zpřesňuje, neboť generální ředitel se může své funkce vzdát i k datu, které je v jeho písemném vzdání se funkce uvedeno. Stejně tak může Rada generálního ředitele odvolat ke dni, který uvede v rozhodnutí o jeho odvolání. Písmeno d) se upravuje v souladu s terminologií občanského zákoníku.

K bodu 40

Ustanovení upravuje zásadní důvod, pro který může Rada České televize odvolat generálního ředitele z jeho funkce. Jedná se o případ, kdy Česká televize neplní úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání, neplní-li povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů, nebo nenaplnuje svými programy zásady Kodexu České televize. Porušení takové povinnosti musí být opakované, což vyplývá z platného znění ustanovení, které vyžaduje, aby před odvoláním Rada generálního ředitele na porušení povinností v době posledních 12 měsíců písemně upozornila. V ustanovení se vypouští odkaz na § 2 a 3, neboť úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání vyplývají z celého zákona o České televizi, nikoli pouze z § 2 a 3. Doplnuje se i další důvod, pro který může Rada generálního ředitele z funkce odvolat, a to případ, kdy Česká televize nenaplnuje svou činností zásady Memoranda o způsobu naplňování

veřejné služby v oblasti televizního vysílání. Memorandum bude generální ředitel uzavírat s ministrem kultury a bude odpovědný za jeho plnění.

K bodu 41

Ustanovení v platném znění vyžaduje předchozí souhlas Rady k určeným právním úkonům s majetkem České televize. Věcně se toto ustanovení zachovává, platí tedy absolutní neplatnost takových úkonů, dochází pouze k jeho přesnější formulaci.

K bodu 43

Ustanovení § 9 odst. 11 stanoví, že ředitelé televizních studií a osoby uvedené v § 9 odst. 10 (tj. vedoucí zaměstnanci České televize, o nichž Statut České televize stanoví, že je generální ředitel České televize jmenuje a odvolává po projednání s Radou) musí splňovat předpoklady podle § 4 odst. 4 písm. c) a § 5 odst. 1 a 2. Toto vymezení nelogicky stanoví jako podmínku pro výkon funkce těchto osob pouze bezúhonnost podle § 4 odst. 4 písm. c), a pomíjí podmínku plné svéprávnosti a trvalého pobytu na území České republiky. Navrhuje se tento nesoulad se zákonem o Českém rozhlasu (který pro ředitele rozhlasových studií a osoby, které dle Statutu Českého rozhlasu jmenuje a odvolává generální ředitel Českého rozhlasu po projednání s Radou Českého rozhlasu požaduje splnění svéprávnosti, trvalého pobytu i bezúhonnosti) odstranit a rozšířit podmínky pro výkon funkce těchto osob o plnou svéprávnost a trvalý pobyt na území České republiky.

K bodu 44

Ustanovení § 11 odst. 1 připouští, aby Česká televize vykonávala podnikatelskou činnost, avšak za dvou podmínek. Musí se jednat o takový předmět podnikání, který souvisí s předmětem její činnosti, a takové podnikání nesmí ohrozit její úkoly. Tato druhá podmínka je v platném znění zákona o České televizi formulována tak, že podnikatelská činnost České televize nesmí ohrozit „její úkoly (§ 2 a 3)“. Úkolem České televize je poskytovat veřejnou službu v oblasti televizního vysílání. Ustanovení § 2 a 3 odst. 1 zákona o České televizi tuto veřejnou službu vymezují. Navrhuje se tak zpřesnit znění § 11 odst. 1, a to stanovením, že podnikatelská činnost České televize nesmí ohrozit poskytování veřejné služby podle § 2 a 3 odst. 1. Současně se do tohoto výčtu doplňuje i ustanovení § 3a, které vymezuje multiplex veřejné služby, jehož je Česká televize provozovatelem. Rovněž provozování tohoto multiplexu, jehož prostřednictvím jsou šířeny nejen programy České televize, ale i programy Českého rozhlasu a doplňkové služby, je součástí poskytování veřejné služby v televizním vysílání a mělo by být ve výčtu ustanovení, na která odkazuje § 11 odst. 1, uvedeno.

Návrh změny § 11 odst. 1 souvisí rovněž s doplněním § 11 o stanovení zásady přejaté ze Sdělení, že televizní poplatky vybírané podle zákona o rozhlasových a televizních poplatcích (tj. náhrada za veřejnou službu), musí být Českou televizí určeny a použity pouze na poskytování veřejné služby v televizním vysílání vymezené v § 2, § 3 odst. 1 a § 3a zákona o České televizi.

K bodu 45

Česká televize je povinna užívat televizní poplatky pro poskytování veřejné služby v rozsahu a takovým způsobem, který naplňuje požadavky vyplývající z práva Evropské unie. Ty jsou obsaženy ve Sdělení komise 257/01 2009/C o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání. Účelem zákona je, aby stanovil pravidla pro veřejnou podporu televizního vysílání v nezbytném rozsahu. Povaha Sdělení sama o sobě neznamená nutnost jeho bezprostřední transpozice, nicméně zákonný požadavek na dodržování pravidel Sdělení prostřednictvím Statutu České televize dává formální závaznost postupu v souladu se Sdělením. Samozřejmostí zůstává, že Statut musí být v souladu se Sdělením a současně musí být průkazně doloženo, že

jeho plnění je náležitě monitorováno.

Z tohoto důvodu návrh zákona předvídá, že Česká televize upraví ve Statutu všechna relevantní pravidla vyplývající ze Sdělení. V tomto ohledu se jedná o požadavky na transparentnost zahrnující oddělené vedení účetnictví mezi činnostmi veřejné služby a činnostmi, které nejsou veřejnou službou, mechanismy použití přiměřeného zisku a mechanismy kontroly křížového financování a nadměrné náhrady.

K bodu 46

Ustanovení se pouze formulačně upřesňuje, věcně ke změně nedochází.

K bodu 47

Platné znění zákona o České televizi stanoví, že Česká televize čtvrtletně převádí výnos z reklam vysílaných na programu ČT 2 Státnímu fondu kultury České republiky a výnos z reklam vysílaných na programu ČT 4 použije na výrobu a vysílání pořadů se sportovní tematikou (tedy přenosů sportovních událostí, pořadů o osobnostech ze sportu a dalších pořadů, jejichž obsah se vztahuje k tématu sportu). K podpoře projektů financovaných ze Státního fondu kultury se navrhuje dále stanovit povinnost České televize převádět čtvrtletně 25 % výnosu ze sponzorování programů a pořadů tomuto Státnímu fondu kultury, a to vždy nejpozději do konce následujícího kalendářního čtvrtletí za předchozí kalendářní čtvrtletí. Z výnosu ze sponzorovaných programů a pořadů si přitom bude moci Česká televize odečíst prokázané účelně vynaložené náklady spojené s výběrem a se správou výnosu.

K bodům 48 a 49

V ustanovení se přesněji vymezují činnosti spočívající v poskytování veřejné služby v oblasti televizního vysílání a doplňuje se též provozování multiplexu veřejné služby (§ 3a), které dosud ve výčtu těchto činností chybí. Provozování tohoto multiplexu Českou televizí rovněž spadá do plnění veřejné služby v oblasti televizního vysílání a mělo by být v tomto odkazu uvedeno.

Posouzení, zda je veřejná podpora poskytovaná subjektu pověřenému plněním veřejné služby povolena, vyžaduje rozlišení mezi činnostmi veřejné služby a činnostmi, které veřejnou službou nejsou, včetně odděleného vedení účtů. Oddělené účtování za tyto služby je nezbytné pro zajištění transparentnosti při používání veřejných prostředků, neboť umožňuje posouzení případného křížového financování veřejné služby a podnikatelské činnosti a zdůvodnění veřejné podpory za plnění úkolů obecného hospodářského zájmu. Pouze v případě odděleného účtování je možné určit, zda je veřejná podpora omezena pouze na náklady související s poskytováním veřejné služby. Z tohoto důvodu vyžadují předpisy Evropské unie, aby členské státy přijaly opatření k zajištění transparentnosti v případě subjektů, které byly pověřeny výkonem služeb obecného hospodářského zájmu a dostávají za tím účelem veřejnou podporu, a které současně vykonávají jiné činnosti, jež nejsou veřejnou službou. Za účelem zajištění transparentnosti jsou tyto subjekty povinny vést oddělené vnitřní účty odpovídající různým činnostem, rozlišit náklady a výnosy na základě zásad analytického účetnictví a jasně tyto zásady stanovit. Metody rozlišování nákladů a výnosů a jejich přiřazování buď k poskytování veřejné služby, nebo k podnikatelským činnostem, jsou stanoveny vnitřním předpisem České televize, a to Účetními standardy. Namísto odkazu na požadavky práva Evropské unie se přitom navrhuje odkázat přímo na transpoziční předpis, který požadavek odděleného účetnictví upravuje, a to zákon č. 319/2006 Sb., o některých opatřeních ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory, a o změně zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů.

K bodu 50

Vymezení oprávnění ředitele televizního studia činit jménem České televize právní jednání ve

věcech týkajících se televizního studia zůstává věcně vymezeno stejně jako v platném znění, zpřesňuje se pouze terminologie vyplývající z občanského zákoníku. Úprava odpovídá změně navrhované v § 9 odst. 8.

K bodu 51

Opravuje se chyba v platném znění ustanovení, kde má být správně odkaz na § 3 odst. 1 písm. d), který upravuje regionální vysílání.

K bodu 52

Formulace ustanovení se uvádí do souladu s terminologií zákona o provozování vysílání a zpřesňuje se tak, aby byla věcně realizovatelná.

K bodu 53

Ustanovení § 13 stanoví, že Česká televize může využívat svoji technickou a výrobní základnu pouze v souladu s tímto zákonem. Současně ale odkazuje na § 2 a 3, čímž činí význam ustanovení nejednoznačným. Navrhuje se proto tento odkaz vypustit a stanovit, že Česká televize může využívat svoji technickou a výrobní základnu v souladu s celou úpravou zákona.

K Článku II

V § 8 odst. 1 písm. p) se upravuje nová působnost Rady České televize schvalovat návrh Memoranda o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání uzavíraného mezi ministrem kultury a generálním ředitelem České televize vždy na období pěti let. Vzhledem k tomu, že se jedná o institut, který dosud zákon neupravuje, je třeba přechodným ustanovením určit, kdy bude přijato první Memorandum podle nové právní úpravy. Stanoví se tedy, že generální ředitel České televize předloží návrh prvního Memoranda Radě České televize do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona.

Část druhá

Změna zákona o Českém rozhlasu

Čl. III

K bodu 1

Ustanovení se uvádí do souladu s § 2 odst. 1 zákona o České televizi, tak aby definice veřejné služby byla shodná. Doplnuje se vyjádření, že Český rozhlas poskytuje službu veřejnosti za účelem naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společnosti a potřeby zachovat mediální pluralitu. V současné době existuje mezi vymezením veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání a v oblasti televizního vysílání neodůvodněný rozdíl.

K bodu 2

Ustanovení § 2 určuje a definuje veřejnou službu v oblasti rozhlasového vysílání a stanovuje hlavní úkoly této služby, tj. hlavní úkoly Českého rozhlasu jako veřejnoprávního vysílatele. Je navrhováno rozšíření těchto úkolů o oblast postupu proti dezinformacím. Úkolem Českého rozhlasu je posilovat demokracii, pluralitu názorů a přesvědčení, vládu práva, základní lidská práva a svobody, zejména pak svobodu projevu, právo na informace a právo na soukromí. Český rozhlas vytváří, chrání, rozvíjí a prosazuje stěžejní hodnoty moderní demokratické

společnosti. Nadto je Český rozhlas subjektem nezávislým na státu a jeho orgánech, které smějí do jeho činnosti zasahovat jen na základě příslušných právních předpisů.

S ohledem na výše uvedené je logické, že právě veřejnoprávní média mají být jedním z hlavních nástrojů postupu proti dezinformacím. Zároveň je v návrhu explicitně zmíněno respektování svobody slova, která nesmí být postupem proti dezinformacím jakkoli dotčena. Změna zákona rovněž naplňuje programové prohlášení vlády.

K bodu 3

Doplnění § 3 odst. 1 sleduje za cíl sjednotit náplň veřejné služby v rozhlasovém i televizním vysílání všude tam, kde by rozdíly nebyly odůvodnitelné. V § 3 odst. 1 písm. f) zákona o České televizi je jako jeden ze způsobů naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání uvedena podpora české filmové tvorby a kulturních projektů. Tento způsob však dosud není obsažen ve způsobu naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání, ačkoli rozhlasová tvorba a kulturní projekty související s rozhlasovým vysíláním jsou neméně podstatné, než je tvorba filmová a projekty související s televizním vysíláním. Navrhuje se proto do zákona o Českém rozhlasu vložit obdobnou úpravu, kterou obsahuje zákon o České televizi, a umožnit i Českému rozhlasu podporovat českou rozhlasovou tvorbu a kulturní projekty.

K bodu 4

Doplnění § 3 odst. 1 sleduje za cíl sjednotit náplň veřejné služby v rozhlasovém i televizním vysílání všude tam, kde by rozdíly nebyly odůvodnitelné. Zákon o České televizi uvádí v § 3 odst. 1 písm. m) v platném znění jako jeden ze způsobů naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání poskytování informací a obsahu, kterým jsou plněny hlavní úkoly veřejné služby, a to prostřednictvím internetových stránek a aplikací České televize. Pro oblast veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání tato možnost dosud v zákoně bezdůvodně upravena není. Navrhuje se tedy i pro Český rozhlas umožnit, aby poskytoval veřejnosti informace a obsah podle § 2 odst. 1 na svých internetových stránkách a prostřednictvím svých aplikací.

Mezi úkoly veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání patří podle § 2 odst. 2 mj. poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů, vytváření a šíření programů a poskytování vyvážené nabídky pořadů pro všechny skupiny obyvatel, posilování vzájemného porozumění a tolerance, podpora soudržnosti pluralitní společnosti nebo rozvíjení kulturní identity obyvatel České republiky včetně příslušníků národnostních nebo etnických menšin. Aby mohl Český rozhlas tyto úkoly odpovědně plnit, musí vedle vlastního vysílání provozovat sebepropagaci, vysílání svých programů nebo pořadů a propagovat další úkoly veřejné služby také prostřednictvím marketingové komunikace.

K bodu 5

Vzhledem k současnému využití kmitočtového spektra pro provozování analogového rozhlasového vysílání v pásmu velmi krátkých vln a fyzikálním vlastnostem této části kmitočtového spektra, nemá Český telekomunikační úřad jako ústřední orgán státní správy, který vykonává správu kmitočtového spektra podle zákona o elektronických komunikacích, k dispozici kmitočty, které by umožnily reálně splnit povinnost, kterou stanoví § 3 odst. 4 zákona o Českém rozhlasu v platném znění, tj. kmitočty, které by naplňovaly podle zákona požadavek 95% pokrytí v případě tří celoplošných stanic Českého rozhlasu. Z tohoto důvodu se navrhuje upravit ustanovení dle reálných podmínek kmitočtového spektra tak, aby bylo vůbec v praxi naplnitelné. Rozsah celoplošného vysílání se proto navrhuje upravit shodně se zákonem o provozování vysílání na 80 % pokrytí obyvatel ČR, s výjimkou celoplošného

rozhlasového programu zaměřeného na aktuální zpravodajství a publicistiku. V případě programu Český rozhlas Radiožurnál by tedy pokrytí obyvatel ČR zůstalo na 95 %, ale u programů Český rozhlas Dvojka a Český rozhlas Vltava by se pokrytí upravilo na dosažitelných 80 % obyvatel ČR. Bez této úpravy by obsah ustanovení byl v praxi z objektivních důvodů nerealizovatelný.

K bodu 6

Platné znění § 3 odst. 5 zákona o Českém rozhlasu stanoví, že rozhlasové programy, pořady a jejich části, multimediální obsah a doplňkové služby může Český rozhlas digitálně šířit nikoli pouze prostřednictvím vysílačů, ale rovněž prostřednictvím jiných sítí a služeb elektronických komunikací. Ustanovení tak umožňuje Českému rozhlasu poskytovat své programy a další doplňkové služby mj. i prostřednictvím internetu. Dosud však v zákoně není obsažena obdoba § 3a odst. 4 zákona o České televizi, který upravuje režim obchodních sdělení na internetových stránkách. Navrhuje se proto doplnit příslušnou úpravu do zákona o Českém rozhlasu a sladit ji s navrhovanou změnou v zákoně o České televizi.

Stejně jako v případě České televize se navrhuje zakázat umísťovat na internetové stránky Českého rozhlasu obchodní sdělení, s výjimkou reklamy zaměřené výhradně na propagaci vlastního vysílání nebo pořadů. Jeví se logickým, aby tato výjimka byla do zákona vložena, neboť oznámení provozovatele vysílání týkající se jeho vlastních pořadů nejsou započítávána do časového omezení reklamy dle zákona o provozování vysílání a mají tedy z vůle zákonodárce jinou povahu než ostatní obchodní sdělení.

Aplikace Českého rozhlasu umožňují poslech pořadů a dalších služeb tohoto provozovatele. Pro uživatelsky přívětivé prostředí a pro omezení obchodních sdělení, která může ve svých službách šířit veřejnoprávní rozhlas, se navrhuje, aby Český rozhlas mohl do svých aplikací umísťovat pouze obchodní sdělení která jsou zaměřená pouze na propagaci vlastního vysílání a pořadů, nebo která jsou součástí pořadů, jejichž obsah nemůže Český rozhlas ovlivnit.

K bodu 7

Navyšuje se počet místopředsedů Rady Českého rozhlasu na dva. V souvislosti s tím se pravidlo, podle něhož bude-li předseda Rady zvolen z členů volených Poslaneckou sněmovnou, bude místopředseda zvolen z členů Rady volených Senátem a naopak, nahrazuje pravidlem, že jeden ze tří členů Rady, kteří jsou předsedou nebo místopředsedou Rady, musí být člen Rady, který byl zvolen Senátem.

K bodu 8

Do výčtu funkcí, které jsou neslučitelné s členstvím v Radě Českého rozhlasu se doplňuje zástupce veřejného ochránce práv, který je stejně jako veřejný ochránce práv volen Poslaneckou sněmovnou. Současně se doplňuje nová funkce ochránce práv dětí. A doplňuje se rovněž funkce poslance Evropského parlamentu, která dosud ve výčtu chybí.

K bodu 9

Platné znění § 5 odst. 2 stanoví, že člen Rady nesmí zastávat žádnou funkci v politických stranách, politických hnutích nebo občanských sdruženích. Neslučitelnost s funkcí v politických stranách nebo politických hnutích se v textu zákona ponechává, navrhuje se však vypustit neslučitelnost s funkcí v občanských sdruženích, resp. dle pojmosloví nového občanského zákoníku ve spolcích. Vzhledem k tomu, že v mnoha případech navrhují kandidáty na členy Rady právě spolky, zdá se být taková neslučitelnost zbytečně přísná.

Člen Rady nesmí rovněž působit ve prospěch jiných skupinových zájmů při výkonu své funkce v Radě, přičemž skupinovým zájmem je možné chápat např. zájem právnické osoby, která člena Rady do funkce navrhla.

První věta ustanovení je přeformulována z legislativně technického hlediska, pouze se upravuje platné pravidlo, podle něhož nesmí člen Rady zastupovat obchodní zájmy, které by mohly být v rozporu s výkonem jeho funkce nebo by mohly ohrozit důvěru v nezávislost nebo nestrannost Rady tak, aby se nezávislost a nestrannost vztahovala na Radu jako celek, a nikoli jen na její rozhodování.

Ustanovení § 5 odst. 3 se formuluje shodně jako obdobné ustanovení zákona o České televizi. Poznámka pod čarou č. 3 obsahuje platný odkaz na definici osoby blízké v § 22 občanského zákoníku, tj. jako příbuzného v řadě přímé, sourozence a manžela nebo partnera podle zákona upravujícího registrované partnerství, popř. jako jinou osobu v poměru rodinném nebo obdobném, pokud by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pociťovala jako újmu vlastní (má se za to, že osobami blízkými jsou i osoby sešvagřené nebo osoby, které spolu trvale žijí).

Navrhuje se vypustit značně omezující ustanovení, podle něhož člen Rady nebo osoby jemu blízké nesmějí být v pracovněprávním nebo jiném obdobném vztahu k Českému rozhlasu, a to i dva roky po ukončení členství v Radě. Taková úprava je dosud stanovena pouze pro Český rozhlas, zatímco v zákoně o České televizi pro členy Rady České televize stanovena není. Navrhuje se proto znění obou zákonů sjednotit a tuto úpravu ze zákona o Českém rozhlasu vypustit.

K bodu 10

Ustanovení § 6 odst. 2 upravuje důvody pro obligatorní odvolání z funkce člena Rady tou komorou Parlamentu, která člena Rady do funkce zvolila. Komora Parlamentu je při naplňování této působnosti nahlížena jako „jiný orgán, jemuž bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických osob v oblasti veřejné správy“ ve smyslu § 4 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního, a její rozhodnutí o odvolání člena Rady z funkce má povahu rozhodnutí správního, které lze napadnout žalobou podle § 65 a násl. soudního řádu správního. Z platné právní úpravy přitom vyplývá pro orgány vydávající správní rozhodnutí povinnost uvést v rámci odůvodnění důvody rozhodnutí, úvahy, kterými se řídily při výkladu právních předpisů a hodnocení podkladů řízení, a vypořádat se s námitkami (argumenty) účastníků řízení. Nelze připustit prostou odvolatelnost z veřejné funkce odvoláním člena kolegiálního orgánu bez uvedení důvodů.

Rozhodnutí o odvolání člena Rady z funkce nemůže bez řádného odůvodnění Poslaneckou sněmovnou obstát, neboť podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního soud napadené rozhodnutí správního orgánu bez jednání zruší pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Rozhodnutí zrušené soudem pro nepřezkoumatelnost jako nezákonné pak zakládá odpovědnost státu podle zákona č. 82/1998 Sb. a osoby zrušeným nezákonným rozhodnutím dotčené mohou vůči státu uplatnit nárok na náhradu jimi vyčíslené škody.

Teorie i praxe považují povinnost odůvodnit správní rozhodnutí za součást práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Zdůrazňují význam odůvodnění správního rozhodnutí v jeho aspektu ochrany veřejných subjektivních práv účastníků řízení a zároveň ho řadí i mezi náležitosti výkonu dobré a transparentní veřejné správy. Primárně je tedy odůvodnění prostředkem ochrany práv konkrétních adresátů rozhodnutí vydaných při výkonu veřejné správy. Pokud orgán, který správní rozhodnutí vydal, toto rozhodnutí neodůvodní, přestože tak učinit měl, dojde nejen k porušení zákona, ale i práva na spravedlivý proces. V takovém případě adresátovi nezbyvá než rozhodnutí napadnout opravným prostředkem u nadřízeného správního orgánu, a není-li takový orgán, žalobou u soudu. Nadřízený správní orgán nebo soud pak musí rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost, neboť bez odůvodnění není schopen účinně přezkoumat úvahu orgánu, který rozhodnutí vydal.

Ustanovení § 6 odst. 1 písm. d) upravuje zánik funkce člena Rady Českého rozhlasu ke dni, kdy přestal splňovat předpoklady pro zvolení do funkce člena Rady stanovené v § 4 odst. 4, tj. dnem, kdy byla omezena jeho svéprávnost, kdy ztratil trvalý pobyt v České republice nebo kdy ztratil bezúhonnost. O této skutečnosti musí být předseda Rady Českého rozhlasu vyrozuměn. Protože tyto skutečnosti jsou členu Rady známy, ukládá se těm, jejichž funkce pro některý z těchto důvodů zanikla, s výjimkou důvodu omezení svéprávnosti, povinnost neprodleně písemně oznámit tuto skutečnost předsedovi Rady a doložit den zániku svého členství v Radě. Předseda Rady o takovém oznámení neprodleně písemně vyrozumí předsedu té komory Parlamentu, která člena Rady zvolila, aby mohl realizovat kroky vedoucí ke zvolení nového člena Rady.

K bodu 11

Terminologické zpřesnění ustanovení. Členové Rady jsou voleni a odvoláváni individuálně, Rada tedy nemá žádné své funkční období.

K bodu 12

Ustanovení používá v platném znění výraz „všech svých členů“. V minulosti vznikla ohledně výkladu tohoto textu nejasnost, zda se jím označuje počet všech aktuálně zvolených členů Rady, nebo počet členů, které má Rada Českého rozhlasu mít podle zákona.

K odstranění tohoto problému se navrhuje stanovit jasně vyjádřený počet 5 členů Rady pro přijímání rozhodnutí, tj. nadpoloviční většina z 9 členů. Stejná nejasnost by mohla vzniknout při stanovení většiny hlasů potřebné k rozhodnutí o odvolání generálního ředitele, k němuž jsou zapotřebí alespoň dvě třetiny hlasů členů. Navrhuje se toto vyjádření nahradit většinou alespoň 6 hlasů členů Rady.

K bodům 13 a 14

Povinnost jednat alespoň jednou měsíčně je opatřením proti nečinnosti Rady Českého rozhlasu. Ustanovení § 7 odst. 4 se upravuje tak, aby bylo shodné s obdobným ustanovením zákona o České televizi, věcně ke změně nedochází.

K bodům 15 a 44

Ustanovení § 12 odst. 2 zákona o Českém rozhlasu stanoví, že ředitelé rozhlasových studií jsou za činnost rozhlasového studia odpovědní generálnímu řediteli Českého rozhlasu. Z takto vymezené odpovědnosti plyne, že ředitele rozhlasového studia musí jmenovat ten, jemuž je ředitel studia ze své činnosti odpovědný a jenž jeho práci kontroluje, tj. generální ředitel Českého rozhlasu, a nikoli Rada Českého rozhlasu, která ředitele rozhlasových studií dosud jmenuje podle § 8 odst. 1 písm. a). Návrh zákona proto ruší působnost Rady Českého rozhlasu podle § 8 odst. 1 písm. a) jmenovat a odvolávat na návrh generálního ředitele Českého rozhlasu ředitele rozhlasových studií, a tuto pravomoc přiznává v § 9 odst. 10 generálnímu řediteli Českého rozhlasu.

K bodům 16 a 17

Ve vztahu k hospodaření stanoví zákon o Českém rozhlasu ve výčtu kompetencí Rady dosud pouze schvalování rozpočtu a závěrečného účtu Českého rozhlasu a kontrolu plnění jeho rozpočtu. Ve výčtu kompetencí Rady Českého rozhlasu se jednak zpřesňuje dosavadní stručné ustanovení o schvalování rozpočtu tak, aby povinností Rady bylo schvalovat rovněž přehled pohledávek a závazků a účetní závěrku Českého rozhlasu podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ověřenou auditorem podle zákona č. 93/2009 Sb., o auditorech a o změně některých zákonů (zákon o auditorech). Do zákona se rovněž do výčtu kompetencí Rady doplňuje, stejně jako je tomu v zákoně o České televizi, pravomoc kontrolovat účelné a hospodárné využívání finančních zdrojů a majetku Českého rozhlasu podle schváleného

rozpočtu a pravomoc na zjištěné nedostatky písemně upozorňovat generálního ředitele. V zákoně o Českém rozhlasu rovněž dosud absentuje povinnost naplňovat požadavky práva Evropské unie na transparentnost finančních vztahů v Českém rozhlasu. Zákon o České televizi již v platném znění stanoví povinnost vést oddělené účetnictví, tedy odděleně účtovat tak, aby účetnictví umožňovalo rozlišení nákladů a výnosů souvisejících s poskytováním veřejné služby v oblasti televizního vysílání a nákladů a výnosů souvisejících s podnikatelskými činnostmi. Taková podmínka vyplývá ze zákona č. 319/2006 Sb., o některých opatřeních ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory, a o změně zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Metody rozlišování nákladů a výnosů a jejich přiřazování k činnostem spočívajícím v plnění veřejné služby nebo v podnikatelské činnosti je přitom Česká televize povinna upravit vnitřním předpisem, a to Účetními standardy České televize, které musí splňovat požadavky zákona č. 319/2006 Sb. Novelou z roku 2005 byl takto nelogicky doplněn pouze zákon o České televizi, a nikoli zákon o Českém rozhlasu, což je nedostatek, který je nutné napravit a stanovit působnost Rady Českého rozhlasu sledovat naplňování požadavků na transparentnost finančních vztahů v Českém rozhlasu podle pravidel odděleného účtování, které se nově upravuje v § 11a zákona o Českém rozhlasu.

Požadavky, které se týkají nakládání s veřejnou podporou při plnění veřejné služby v oblasti vysílání, ale upravuje i další předpis Evropské unie, a to Sdělení komise 257/01 2009/C o použití pravidel veřejné podpory na veřejnoprávní vysílání. Příslušné ustanovení je proto nezbytné doplnit o kompetenci Rady Českého rozhlasu, jejíž povinností jakožto orgánu dohlížejícího na plnění veřejné služby musí být sledovat naplňování uvedených požadavků ve smyslu Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání (2009/C 257/01). Sdělení v tomto smyslu hovoří o požadavcích na transparentnost, jak uvádí jeho body 61 až 69, zásadě čistých nákladů a nadměrné náhradě, rezervě na veřejnou službu a tvorby přiměřeného zisku, jak uvádí body 70 až 76 a mechanismech kontroly, jak uvádí body 77 až 79.

K bodu 18

Podle § 8 odst. 1 písm. e) má Rada působnost schvalovat na návrh generálního ředitele Statut Českého rozhlasu. Pro bližší vymezení tohoto vnitřního předpisu se doplňuje, že Statut podrobněji upravuje zejména organizaci a činnost Českého rozhlasu.

K bodu 19

Jedním z nejdůležitějších vnitřních předpisů Českého rozhlasu je Kodex Českého rozhlasu (dále jen „Kodex“), který stanoví zásady naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání, zejména zásady zpravodajství a tvorby programů, etické zásady žurnalistické práce a etická pravidla vysílání. Jedná se o dokument, který je určen nejen zaměstnancům Českého rozhlasu, nýbrž i některým jeho externím spolupracovníkům. Platná úprava však stanoví, že Kodex schvaluje Poslanecká sněmovna a že jeho porušení je kvalifikováno jako porušení pracovní kázně podle zákoníku práce. Touto úpravou byla zakotvena pravomoc Poslanecké sněmovny schvalovat interní předpis provozovatele veřejnoprávního vysílání. Stanovení skutkové podstaty „porušení pracovní kázně podle zákoníku práce“ lze označit za nepřímou novelizaci zákoníku práce.

K bodu 20

Ustanovení upravuje působnost Rady Českého rozhlasu schvalovat návrhy generálního ředitele na zřízení nebo zrušení rozhlasových studií podle § 9 odst. 9, a návrhy k dispozici s nemovitostmi podle § 9 odst. 8. Navrhuje se ustanovení zpřesnit tak, že generální ředitel potřebuje předchozí souhlas k právnímu jednání podle § 9 odst. 8 a k zřízení nebo zrušení rozhlasového studia podle § 9 odst. 9. Účelem je, aby provedení uvedených úkonů bylo s Radou

projednáno před jejich uskutečněním.

K bodu 21

Ustanovení se uvádí do souladu s obdobnou pravomocí Rady České televize. Ke stávající pravomoci Rady Českého rozhlasu dohlížet na plnění úkolů veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání (§ 2 a 3) a na naplňování zásad vyplývajících z Kodexu Českého rozhlasu a za tím účelem vydávat doporučení týkající se programové nabídky, se doplňuje možnost vydávat rovněž stanoviska.

K bodu 22

Ustanovení § 8 odst. 1 písm. i) v platném znění stanoví, že do působnosti Rady Českého rozhlasu náleží zřizovat dozorčí komisi a stanovit výši odměn členů dozorčí komise (§ 8a odst. 7). Rada však dozorčí komisi nezřizuje, neboť ta je jako její poradní orgán ve věcech kontroly hospodaření Českého rozhlasu zřízena přímo zákonem o Českém rozhlasu (v § 8a). Navrhuje se proto tento nedostatek odstranit a stanovit kompetenci Rady Českého rozhlasu volit a odvolávat členy dozorčí komise, jak vyplývá z § 8a odst. 2. Pravomoc stanovit výši odměn členů dozorčí komise zůstává zachována. Do ustanovení se rovněž doplňuje pravomoc schvalovat kontrolní řád dozorčí komise, která dosud upravena není, ačkoli Rada České televize takovou pravomoc již má.

K bodu 23

Úloha veřejné služby jakožto služby obecného hospodářského zájmu je obecně definována články 14 a 107 odst. 2 Smlouvy o fungování EU. S ohledem na její specifickou povahu jsou však tato pravidla rozvedena v Amsterodamském protokolu, podle něhož se ustanovení Smlouvy o fungování EU nedotýkají pravomoci členských států financovat veřejnoprávní vysílání, pokud je takové financování poskytováno k plnění veřejných služeb, a pokud takové financování neovlivňuje podmínky obchodu a hospodářskou soutěž v EU v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem.

Stát zajišťuje pro účely poskytování veřejné služby jak Českou televizi, tak Českým rozhlasem jejich finanční zdroj, kterým jsou televizní a rozhlasové poplatky hrazené na základě zákona o rozhlasových a televizních poplatcích. Tento způsob financování zahrnuje dle názoru Evropské komise veřejné prostředky, a zakládá tudíž veřejnou podporu. V případě financování činnosti Českého rozhlasu se tedy jedná o veřejnou podporu vymezenou článkem 107 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, na niž je třeba aplikovat rovněž pravidla vyplývající ze Sdělení komise 257/01 2009/C o použití pravidel veřejné podpory na veřejnoprávní vysílání.

Sdělení svými pravidly navazuje na Amsterdamský protokol a připouští existenci státní (veřejné) podpory pro účely veřejnoprávního vysílání, ovšem za specifikovaných podmínek. Provozovatelům veřejné služby v oblasti vysílání na jedné straně garantuje prostor pro rozvoj poskytovaných služeb, ale na straně druhé stanoví omezení a postupy, aby poskytováním veřejné podpory nedocházelo k nepřipustnému využívání veřejných prostředků a k narušování hospodářské soutěže. Kromě zavedení systému finanční kontroly zajišťujícího, aby výše veřejných prostředků, poskytnutých k plnění veřejné služby, odpovídala nákladům nezbytným k jejímu poskytování, požaduje Sdělení po členských státech Evropské unie rovněž úpravu procesu zavádění nových významných služeb nebo významných změn stávajících služeb v rámci poskytování veřejnoprávního vysílání.

Sdělení ve svých bodech 84 až 89 vyžaduje, aby před zavedením nové významné služby nebo významné změny již poskytované služby, proběhl postup předběžného hodnocení založeného na otevřené veřejné konzultaci. V rámci této procedury je poskytovatel veřejné služby povinen zvážit, zda plánovaná nová významná služba (nebo významná změna stávající služby) splňuje požadavky Amsterodamského protokolu, tj. zda plánovaná služba uspokojuje demokratické,

společenské a kulturní potřeby společnosti, a to při náležitém zohlednění možného vlivu takové služby na relevantní trh a hospodářskou soutěž (viz bod 84). Na základě výsledků této veřejné konzultace zhodnotí poskytovatel služby (Český rozhlas) celkový dopad plánované nové významné služby nebo její změny na trh, a to za účelem zajištění, že financování plánované služby z veřejných prostředků nenaruší relevantní trh a hospodářskou soutěž v takové míře, která by byla v rozporu se společným zájmem (viz bod 88).

Toto posouzení však nesmí dle Sdělení náležet samotným provozovatelům vysílání, ale za účelem jeho objektivitu jej musí provést takový subjekt, který je na vedení Českého rozhlasu skutečně nezávislý. Nezávislost je třeba posuzovat nejen z pohledu jmenování a odvolávání členů takového orgánu, ale i z hlediska dostatečných zdrojů pro výkon jeho povinností. Vzhledem k odlišnostem v jednotlivých členských státech umožňuje Sdělení, aby vnitrostátní předpisy samy upravily postup takového hodnocení a určily orgán, který toto hodnocení bude provádět.

V České republice je orgánem, jímž veřejnost vykonává kontrolu nad činností Českého rozhlasu, a který dohlíží nad poskytováním veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání, Rada Českého rozhlasu. Nezávislost členů tohoto orgánu na vedení Českého rozhlasu je zajištěna systémem jejich volby a odvolávání Poslaneckou sněmovnou a Senátem. V systému veřejnoprávních médií České republiky je tedy orgánem, který je povolán provádět posouzení plánované nové významné služby v oblasti rozhlasového vysílání a schvalovat návrh generálního ředitele na její zavedení, Rada Českého rozhlasu. Z tohoto důvodu se navrhuje rozšířit výčet kompetencí tohoto orgánu uvedený v § 8 odst. 1 zákona o Českém rozhlasu o novou působnost, a to schvalovat na návrh generálního ředitele poskytování nové významné služby v rámci veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání. Pravidla upravující podrobnosti takového procesu mohou být upravena vnitřním předpisem. Stanoví se proto, že podrobnosti ohledně této kompetence Rady stanoví Statut Českého rozhlasu.

Podle § 8 odst. 2 předkládá Rada Poslanecké sněmovně a Senátu Výroční zprávu o činnosti a hospodaření Českého rozhlasu. V praxi návrh výroční zprávy zpracovává management Českého rozhlasu a Rada ji pak schvaluje před předložením Parlamentu. Navrhuje se proto tento postup výslovně upravit ve výčtu kompetencí Rady Českého rozhlasu.

V platném znění zákona není dosud vyjádřen předpoklad spolupráce Rady Českého rozhlasu a generálního ředitele Českého rozhlasu ve vztahu k poskytnutí nezbytné součinnosti generálnímu řediteli k plnění povinností Českého rozhlasu. Uvedená součinnost se vztahuje k postavení Českého rozhlasu jakožto povinného subjektu podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Český rozhlas je povinen poskytovat informace o své činnosti, avšak ty se někdy vztahují k výlučné kompetenci Rady a jen ona takovými informacemi disponuje. Rada je tedy povinna buď poskytnout takové informace sama jménem Českého rozhlasu, anebo poskytnout potřebnou součinnost příslušnému útvaru Českého rozhlasu, určenému vnitřním předpisem, aby mohl požadované informace tazateli sdělit (nejde-li o zákonné výjimky).

Jako nová působnost Rady Českého rozhlasu se rovněž upravuje schvalování návrhu Memoranda o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání. Tímto dokumentem bude specifikováno plnění veřejné služby vždy na období pěti let. Rada jej bude schvalovat předtím, než Memorandum uzavře generální ředitel Českého rozhlasu s ministrem kultury.

K bodu 24

Ustanovení § 8 odst. 2 v platném znění stanoví, že Rada Českého rozhlasu předkládá současně Poslanecké sněmovně a Senátu Výroční zprávu o činnosti Českého rozhlasu do 31. března bezprostředně následujícího kalendářního roku a Výroční zprávu o hospodaření Českého

rozhlasu do 31. srpna bezprostředně následujícího kalendářního roku. Obě výroční zprávy musí být nejpozději do 3 dnů ode dne schválení Radou uveřejněny způsobem umožňujícím dálkový přístup. Povinnost Rady Českého rozhlasu předkládat tyto dvě Výroční zprávy Poslanecké sněmovně byla do zákona vložena jeho novelou č. 192/2002 Sb. Předkládání dvou zpráv za jeden kalendářní rok je ve skutečnosti poněkud nelogické, neboť činnosti vykonávané Českým rozhlasem a jejich finanční zajištění od sebe nelze oddělovat a je nutné posuzovat komplexně a v souvislostech. Na tuto okolnost v různých funkčních obdobích opakovaně upozorňovala i řada poslanců Poslanecké sněmovny, z nichž řada navrhla dokonce návrh zákona, kterým by došlo ke sloučení těchto smluv do jediné. Vzhledem k logickému a věcnému propojení obsahu obou samostatných zpráv se navrhuje jejich sloučení, a to ve Výroční zprávu o činnosti a hospodaření Českého rozhlasu, kterou bude Rada povinna předložit Poslanecké sněmovně a Senátu vždy do 31. srpna bezprostředně následujícího kalendářního roku.

V ustanovení se ke sjednocení se zákonem o České televizi nově upravuje zásada, že Výroční zpráva musí (kromě obecných náležitostí) obsahovat informace o naplňování požadavků práva Evropské unie, tj. požadavků pro použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání a požadavků na transparentnost finančních vztahů v Českém rozhlasu. Smyslem je doložit, že nedochází k nadměrné náhradě (body 73 a 74 Sdělení) a jak byl použit přiměřený zisk (body 70 až 72 Sdělení). Rovněž by mělo být patrné, že je naplňována transparentnost financování veřejné služby zahrnující oddělené účetnictví (bod 60 a 61 Sdělení) a požadavky dle zákona č. 319/2006 Sb. Rada musí k těmto informacím ve Výroční zprávě zaujmout odůvodněné stanovisko, zda finanční prostředky byly vynaloženy účelně a v souladu s posláním Českého rozhlasu, resp. doplnit svá stanoviska, kterými zhodnotí naplňování uvedených požadavků.

Zůstává zachováno pravidlo uveřejnění Výroční zprávy nejpozději do 3 dnů ode dne jejího schválení způsobem umožňujícím dálkový přístup a stanoví se, že zprávu takto uveřejňuje Rada.

K bodům 25 a 26

Náklady na činnost Rady Českého rozhlasu a na odměny jejích členů, i náklady na činnost dozorčí komise a na odměny jejích členů se hradí ze zvláštní výdajové položky rozpočtu Českého rozhlasu. Z této výdajové položky se budou hradit i náklady na činnost poradního orgánu pro schvalování nové významné služby. V současné době je pro každý výdaj Rady (včetně zadání zpracování právní nebo mediální analýzy) nutnost schválení generálním ředitelem Českého rozhlasu. Vzhledem k tomu, že Rada Českého rozhlasu je orgánem, který na činnost a hospodaření Českého rozhlasu dohlíží, měla by mít možnost samostatně rozhodovat o čerpání vlastního rozpočtu, tedy alespoň o využití uvedené výdajové položky rozpočtu Českého rozhlasu. To lze zajistit podpisovým právem předsedy a místopředsedy, popř. dalších členů Rady. Podrobnosti přitom může upravit Statut Českého rozhlasu.

Pro upřesnění se navrhuje po vzoru zákona o České televizi doplnit, že odměny členů Rady Českého rozhlasu a členů dozorčí komise jsou splatné v pravidelných termínech výplaty mezd zaměstnanců Českého rozhlasu.

K bodu 27

Odstraňuje se neodůvodněný rozdíl oproti zákonu o České televizi. Text ustanovení se upravuje a neurčitý pojem „tvorba“ se nahrazuje pojmem „výroba“.

K bodu 28

Formulace ustanovení se zpřesňuje a doplňuje o konstatování, že finanční zdroje a majetek Českého rozhlasu musí být účelně a hospodárně využívány nejen v souladu se schváleným rozpočtem Českého rozhlasu, ale i v souladu s právními předpisy a s požadavky vyplývajícími z práva Evropské unie, tedy zejména s požadavky vyplývajícími ze Sdělení komise

257/01 2009/C. Dohled nad dodržováním těchto pravidel náleží Radě Českého rozhlasu, resp. jejímu poradnímu orgánu ve věcech kontroly hospodaření Českého rozhlasu, dozorčí komisi.

K bodu 29

Po vzoru zákona o České televizi se do ustanovení doplňuje, že členové dozorčí komise jsou voleni Radou z osob s odbornými předpoklady pro výkon funkce člena dozorčí komise. Zákon výslovně stanoví, že členství v dozorčí komisi je veřejnou funkcí.

K bodu 30

Navrhuje se sjednotit danou právní úpravu obou zákonů o médiích veřejné služby, a to upravit funkční období členů dozorčí komise v délce 3 let, a omezit možnost opakovaného zvolení do funkce člena dozorčí komise Rady Českého rozhlasu na tři bezprostředně po sobě následující funkční období.

V reakci na rozsudek Nejvyššího správního soudu 4 As 422/2021-73, který se zabýval odvoláním členů dozorčí komise, se navrhuje vypustit ze zákona větu, podle níž platí pro zánik funkce člena dozorčí komise přiměřeně § 6. To by znamenalo, že Rada může odvolat člena dozorčí komise pouze z důvodů, které jsou uvedeny v § 6 odst. 2. Nemohla by tak člena svého poradního orgánu odvolat např. proto, že by ztratila důvěru v jeho odborné znalosti a schopnosti. Vypuštěním uvedeného odkazu na § 6 se umožní Radě odvolávat členy dozorčí komise z jakéhokoli důvodu nebo bez jeho uvedení.

K bodům 31 až 33

Pro usnášeníschopnost se vyžaduje přítomnost nadpoloviční většiny všech členů dozorčí komise, tj. všech pěti členů. Vzhledem k nízkému počtu členů komise se ale pro přijetí rozhodnutí komise vyžaduje stejná většina jako pro usnášeníschopnost, tj. rozhodnutí jsou přijímána alespoň třemi hlasy členů dozorčí komise. Stanovit pro přijímání rozhodnutí pouze nadpoloviční většinu přítomných členů by mohlo vést k situaci, kdy jednání budou přítomni tři členové komise, a pro přijetí rozhodnutí budou stačit dva hlasy členů dozorčí komise, což se při její kompetenci v oblasti hospodaření Českého rozhlasu nezdá býti vhodné.

Formulace ustanovení se upravuje v souladu s odpovídajícím ustanovením zákona o České televizi. Navrhované ustanovení § 8a odst. 7 se terminologicky zpřesňuje v souladu se zákonem o účetnictví. Po vzoru zákona o České televizi se stanoví, že podmínky a způsob provádění kontrol stanoví kontrolní řád dozorčí komise. Ten podle § 8 odst. 1 písm. k) schvaluje Rada Českého rozhlasu.

Úprava, podle níž stanoví výši odměn členů dozorčí komise Rada Českého rozhlasu je již upravena v § 8 odst. 1 písm. i) platného znění zákona a ponechává se v novém § 8 odst. 1 písm. k). Ustanovení § 8a odst. 7 se tedy vypouští pro nadbytečnost.

K bodu 34

V druhé větě se mění označení Výroční zprávy tak, aby odpovídalo změně navrhované v § 8 odst. 2.

K bodu 35

Podle § 8a odst. 1 je dozorčí komise poradním orgánem Rady. Dosud však není nikde v zákoně stanoveno, že členové Rady se mohou jednání svého poradního orgánu zúčastnit. Tento nedostatek se navrhuje odstranit a možnost účasti členů Rady na jednání dozorčí komise doplnit. V takovém případě musí ovšem pro členy Rady platit stejná povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozví, a to ve stejném rozsahu, v jakém se tato povinnost vztahuje na členy dozorčí komise.

K bodu 36

V textu ustanovení se pouze upřesňuje, že náhrada cestovních výdajů souvisejících s výkonem funkce je členu Rady a členu dozorčí komise vyplácena Českým rozhlasem stejně jako zaměstnancům podle zákoníku práce.

K bodu 37

Ustanovení se sjednocuje se zněním odpovídajícího ustanovení zákona o České televizi, aby bylo v souladu se zákoníkem práce.

K bodu 38

Ze zákona se vypouští nadbytečné ustanovení. To, že odměny a další náležitosti spojené s výkonem funkce člena Rady a s výkonem funkce člena dozorčí komise jsou poskytovány z rozpočtu Českého rozhlasu, je stanoveno v platném znění § 8 odst. 3. Do tohoto ustanovení, kam věcně patří, se také přesouvá věta, že tyto odměny a další náležitosti jsou splatné ke dni pravidelného termínu výplaty mzdy zaměstnanců Českého rozhlasu.

K bodu 39

V bodě 23 se navrhuje upravit novou působnost Rady Českého rozhlasu, a to schvalovat na návrh generálního ředitele poskytování nové významné služby v rámci veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání. Základní náležitosti procesu tohoto schvalování nových významných služeb nebo významné změny stávající služby upravuje Sdělení komise 257/01 2009/C o použití pravidel veřejné podpory na veřejnoprávní vysílání. Český rozhlas je povinen tyto zásady při zavádění nové významné služby respektovat, a proto je vhodné základní postup procesu schvalování nové významné služby upravit zákonem s tím, že podrobnější úpravu si Český rozhlas vloží do svého Statutu.

Návrh upravuje předběžné hodnocení nové významné služby a otevřenou konzultaci v jeho rámci. Návrh na zařazení nové významné služby do plnění veřejné služby předkládá Radě ke schválení generální ředitel. Jeho návrh musí obsahovat popis nové významné služby, odůvodnění pro její zavedení, požadavky na její financování a odhadovaný dopad na trh rozhlasového vysílání. Všechny podrobnosti tohoto procesu bude muset pro přehlednost upravit Český rozhlas svým vnitřním předpisem.

Vzhledem k tomu, že schvalování nové významné služby je jednou ze zásadních kompetencí Rady Českého rozhlasu, navrhuje se, aby k tomuto účelu zřídila svůj poradní orgán, jehož úkolem bude posoudit odůvodnění pro zařazení nové významné služby do plnění veřejné služby, požadavky na její financování a dopady na trh.

K bodu 40

V § 9 odst. 6 písm. c) stanoví jeden ze způsobů zániku funkce generálního ředitele dnem bezprostředně následujícím po dni, kdy bylo generálnímu řediteli doručeno rozhodnutí Rady o odvolání z funkce. Po vzoru České televize se do ustanovení doplňuje, že Rada může jako tento den označit jiný pozdější termín uvedený v rozhodnutí Rady o odvolání generálního ředitele z funkce.

K bodu 41

To, že výkon funkce generálního ředitele zaniká jeho smrtí, není třeba zákonem výslovně stanovit.

K bodu 42

Doplňuje se další důvod, pro který může Rada generálního ředitele z funkce odvolat, a to

případ, kdy Český rozhlas nenaplnuje svou činností zásady Memoranda o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání. Memorandum bude generální ředitel uzavírat s ministrem kultury a bude odpovědný za jeho plnění.

K bodu 43

Ustanovení v platném znění vyžaduje předchozí souhlas Rady k určeným právním úkonům s majetkem Českého rozhlasu. Věcně se toto ustanovení zachovává, platí tedy absolutní neplatnost takových úkonů, dochází pouze k jeho přesnější formulaci v souladu s občanským zákoníkem.

K bodu 45

Platné znění ustanovení stanoví, že ředitelé rozhlasových studií a vedoucí zaměstnanci Českého rozhlasu, které v případech stanovených Statutem jmenuje a odvolává generální ředitel po projednání s Radou, musí splňovat předpoklady podle § 4 odst. 4, tj. nesmí být omezeni ve svéprávnosti, musí mít trvalý pobyt na území České republiky a musí být bezúhonní. Zákon o České televizi ale pro tyto osoby stanoví rovněž povinnost splnění požadavků na neslučitelnost funkcí. Navrhuje se proto doplnit v tomto smyslu i zákon o Českém rozhlasu.

K bodu 46

Ustanovení umožňuje Českému rozhlasu vykonávat podnikatelskou činnost, která ale nesmí ohrozit jeho úkoly podle § 2. Ustanovení se navrhuje zpřesnit tak, aby podnikatelská činnost neohrožovala obecně poskytování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání, kterou je Český rozhlas pověřen. Vymezení veřejné služby se doplňuje též o odkaz na § 3 odst. 1 a 2, který úkoly veřejné služby specifikuje.

K bodu 47

Ustanovení § 10 zákona o Českém rozhlasu (Financování Českého rozhlasu) stanoví, že finančními zdroji Českého rozhlasu jsou zejména rozhlasové poplatky vybírané na základě zákona o rozhlasových a televizních poplatcích, a příjem z vlastní podnikatelské činnosti. Kromě toho mohou být finančním zdrojem další příjmy, např. z užití předmětů práva autorského.

Toto vymezení neodporuje Sdělení, které samo uznává, že systémy financování poskytovatelů veřejné služby v oblasti vysílání lze dělit na systémy „samostatného financování“ (v nichž je veřejnoprávní vysílání financováno výlučně z veřejných prostředků v jakékoli formě) a systémy „dvojitého financování“ (které zahrnují širokou škálu mechanismů, v nichž je veřejnoprávní vysílání financováno pomocí různých kombinací veřejných prostředků a příjmů z obchodní činnosti, včetně nabízení služeb za úplatu). V souladu s Amsterodamským protokolem, který stanoví, že ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie se nedotýkají pravomoci členských států financovat veřejnoprávní vysílání, je tedy systém dvojitého financování Českého rozhlasu (z rozhlasových poplatků a z příjmů z podnikatelské činnosti) přijatelný.

Ustanovení § 11 odst. 2 se upravuje tak, aby jako zákon o České televizi vyloučilo použití finančních zdrojů podle § 10 písm. a), tj. rozhlasových poplatků, na podnikatelskou činnost Českého rozhlasu. Tato veřejná podpora neboli náhrada za veřejnou službu může být v souladu se Sdělením použita pouze na poskytování veřejné služby a nesmí být použita ke křížovému financování podnikatelské činnosti. Sdělení totiž stanoví, že právní úprava a praxe musí stanovit dostatečné záruky pro zamezení křížovému subvencování. Zatímco tedy příjem z podnikatelské činnosti musí Český rozhlas použít na poskytování veřejné služby, příjem z rozhlasových poplatků nesmí být použit pro svou podnikatelskou činnost. Ustanovení se rovněž navrhuje zpřesnit, neboť plnění úkolů veřejné služby vyplývá z celého zákona o Českém rozhlasu, nikoli

pouze z § 2 a 3. Celé ustanovení se doplňuje stejně jako je tomu v zákoně o České televizi a stanoví, že finanční zdroje z rozhlasových poplatků lze použít pouze k plnění úkolů podle § 2 a 3.

K bodu 48

Český rozhlas je povinen užívat rozhlasové poplatky pro poskytování veřejné služby v rozsahu a takovým způsobem, který naplňuje požadavky vyplývající z práva Evropské unie. Ty jsou obsaženy ve Sdělení komise 257/01 2009/C o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání. Účelem zákona je, aby stanovil pravidla pro veřejnou podporu rozhlasového vysílání v nezbytném rozsahu. Povaha Sdělení sama o sobě neznamená nutnost jeho bezprostřední transpozice, nicméně zákonný požadavek na dodržování pravidel Sdělení prostřednictvím Statutu dává formální závaznost postupu v souladu se Sdělením. Samozřejmostí zůstává, že Statut musí být v souladu se Sdělením a současně musí být průkazně doloženo, že jeho plnění je náležitě monitorováno. Z tohoto důvodu návrh zákona předvídá, že Český rozhlas ve Statutu podrobně upraví všechna relevantní pravidla vyplývající ze Sdělení. V tomto ohledu se jedná o požadavky na transparentnost zahrnující oddělené vedení účetnictví mezi činnostmi veřejné služby a činnostmi, které nejsou veřejnou službou, mechanismy použití přiměřeného zisku a mechanismy kontroly křížového financování a nadměrné náhrady.

K bodu 49

V důsledku častějších novel zákona o České televizi došlo k rozdílu mezi zákony zřizujícími média veřejné služby, které však nemají z hlediska odlišností těchto dvou médií veřejné služby své opodstatnění.

Zásadní rozdíl mezi oběma normami spočívá v absenci povinnosti sledovat naplňování požadavků práva Evropské unie na transparentnost finančních vztahů v Českém rozhlasu. Zákon o České televizi stanoví povinnost vést oddělené účetnictví, tedy odděleně účtovat tak, aby účetnictví umožňovalo rozlišení nákladů a výnosů souvisejících s poskytováním veřejné služby v oblasti televizního vysílání a nákladů a výnosů souvisejících s podnikatelskými činnostmi. Taková podmínka vyplývá ze zákona č. 319/2006 Sb., o některých opatřeních ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory, a o změně zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Uvedená povinnost byla do zákona o České televizi vložena novelou provedenou zákonem č. 82/2005 Sb., a to k provedení Směrnice Komise 80/723/EHS ze dne 25. června 1980 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků, ve znění směrnice Komise 93/84/EHS, která byla později nahrazena směrnicí Komise 2006/111/ES ze dne 16. listopadu 2006 o zprůhlednění finančních vztahů mezi členskými státy a veřejnými podniky a o finanční průhlednosti uvnitř jednotlivých podniků (kodifikované znění) a směrnice Komise 2000/52/ES (tato směrnice je do českého právního řádu transponována zákonem č. 319/2006 Sb.). Metody rozlišování nákladů a výnosů a jejich přiřazování k činnostem spočívajícím v plnění veřejné služby nebo v podnikatelské činnosti je přitom Česká televize povinna upravit vnitřním předpisem, a to Účetními standardy České televize, které musí splňovat požadavky zákona č. 319/2006 Sb.

Uvedená novela tímto způsobem doplnila pouze zákon o České televizi, a nikoli zákon o Českém rozhlasu z toho důvodu, že navazovala na zákon č. 39/2001 Sb., který měnil pouze zákon o České televizi jako následek řešení mimořádné situace, v níž se tato instituce nacházela na přelomu let 2000 a 2001. Zákon č. 82/2005 Sb. proto změnil a doplnil rovněž pouze zákon o České televizi, a zásadní vymezení pravidel hospodaření a účtování tak nebylo vloženo do zákona o Českém rozhlasu.

Navrhuje se proto odstranit tento zásadní nedostatek zákona o Českém rozhlasu, a upravit povinnost Českého rozhlasu rozlišovat ve svém účetnictví, vedeném podle zákona

č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, náklady a výnosy související s poskytováním veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání a náklady a výnosy související s podnikatelskými činnostmi. Za účelem stanovení metody rozlišování těchto nákladů a výnosů se Českému rozhlasu ukládá přijmout vnitřní předpis, Účetní standardy Českého rozhlasu, který musí být zpracován v souladu s požadavky zákona č. 319/2006 Sb. Požadavky na oddělení účetnictví navazují i na požadavky Sdělení na oddělené vedení účetnictví za účelem zamezení křížového financování, jak uvádí bod 61 Sdělení.

K bodu 50

Z ustanovení, podle něhož jsou součástí Českého rozhlasu zejména rozhlasová studia v sídlech krajů, případně rozhlasová studia zřízená na základě zákona, se vypouští nadbytečný odkaz na § 9 odst. 9. Podle něho se zřizují jiná rozhlasová studia než rozhlasová studia v sídlech krajů.

K bodu 51

Vymezení oprávnění ředitele rozhlasového studia činit jménem Českého rozhlasu právní jednání ve věcech týkajících se rozhlasového studia zůstává věcně vymezeno stejně jako v platném znění, zpřesňuje se pouze terminologie. Odpovídá změně navrhované v § 9 odst. 8.

K bodu 52

Splnění platného ustanovení o podílu rozhlasových studií na celostátních vysílacích okruzích nebylo možné reálně naplnit ani v době jeho vložení do zákona o Českém rozhlasu, a není reálně jej splnit ani dnes. Druhou otázkou je použití právně nejasného pojmu „celostátní vysílací okruh“. Pokud by byly za něj považovány celoplošné programy v pásmu velmi krátkých vln podle § 3 odst. 1 písm. a) zákona o Českém rozhlasu, a do celkového vysílacího času Českého rozhlasu by byly počítány pouze tyto programy, program ČRo Plus a vysílání do zahraničí, tj. celkem 19 programů, musel by Český rozhlas vysílat 5,7 celoplošných stanic, s výjimkou programů zpravodajsko-publicistických, pouze pro účely vysílání rozhlasových regionálních studií. Pokud by byly do celkového vysílacího času Českého rozhlasu počítány všechny stávající programy (25 programů), potřeboval by Český rozhlas 7,5 celoplošných stanic, s výjimkou programů zpravodajsko-publicistických, pouze pro účely vysílání rozhlasových regionálních studií.

Navrhuje se proto upravit ustanovení tak, aby bylo realizovatelné v praxi. Je přitom ve vlastním zájmu Českého rozhlasu, aby efektivně využíval kapacitu rozhlasových studií a do celoplošných programů zařazoval i jejich vysílání.

K bodu 53

Ustanovení § 13 stanoví, že Český rozhlas může využívat svoji technickou a výrobní základnu pouze v souladu s tímto zákonem. Současně ale odkazuje na § 2 a 3, čímž činí význam ustanovení nejednoznačným. Navrhuje se proto tento odkaz vypustit a stanovit, že Český rozhlas může využívat svoji technickou a výrobní základnu v souladu s celou úpravou zákona.

K Článku IV.

V § 8 odst. 1 písm. p) se upravuje nová působnost Rady Českého rozhlasu schvalovat návrh Memoranda o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání uzavíraného mezi ministrem kultury a generálním ředitelem Českého rozhlasu vždy na období pěti let. Vzhledem k tomu, že se jedná o institut, který dosud zákon neupravuje, je třeba přechodným ustanovením určit, kdy bude přijato první Memorandum podle nové právní úpravy. Stanoví se tedy, že generální ředitel Českého rozhlasu předloží návrh prvního Memoranda Radě Českého rozhlasu do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti zákona.

Část třetí

Změna zákona o rozhlasových a televizních poplatcích

Čl. V

K bodu 1

Platné znění zákona vymezuje rozhlasový a televizní přijímač jako zařízení, které je technicky způsobilé k reprodukci rozhlasového nebo televizního vysílání, avšak pouze v případě, že je takové vysílání šířeno prostřednictvím vysílačů, tj. zemsky, nebo prostřednictvím družic nebo kabelových systémů. Podle platného znění tedy rozhlasovým nebo televizním přijímačem není takové zařízení, které přijímá a reprodukuje vysílání šířené prostřednictvím internetu. Platné znění zákona je tedy při vymezení přijímače zastaralé, neboť nebere v úvahu současnou realitu šíření a příjmu rozhlasového a televizního vysílání. Je proto nezbytné vymezení obou druhů přijímačů aktualizovat tak, aby zahrnovalo v současné době jeden z nejrozšířenějších typů šíření a příjmu vysílání. Navrhuje se proto definovat rozhlasový a televizní přijímač jako jakékoli zařízení, které je technicky způsobilé k reprodukci rozhlasového nebo televizního vysílání, a to bez ohledu na způsob příjmu takového vysílání. Zůstává zachována zásada, že takové zařízení se považuje za přijímač i v případě, že je upraveno k jiným účelům, tedy že takové zařízení ve skutečnosti neslouží k příjmu rozhlasového nebo televizního vysílání.

K bodům 2 a 3

Současné znění zákona v návaznosti na to, jak definuje rozhlasový a televizní přijímač vyjímá z povinnosti platit rozhlasový a televizní poplatek v § 2 odst. 4 písm. d) zařízení technicky způsobilá k reprodukci rozhlasového nebo televizního vysílání v případě, kdy je takové vysílání zařízením přijímáno prostřednictvím přenosového systému uvedeného v § 12 odst. 3 písm. c) zákona o provozování vysílání. Uvedeným přenosovým systémem je internet. Podle tohoto ustanovení jsou tedy z působnosti zákona vyjmuty zejména osobní počítače, které vysílání přijímají prostřednictvím internetového připojení.

Druhým typem zařízení, které zákon v platném znění vyjímá z povinnosti platit rozhlasový nebo televizní poplatek jsou podle § 2 odst. 4 písm. e) rozhlasové a televizní přijímače, které jsou neoddelitelnou součástí koncových mobilních telekomunikačních zařízení, tj. například mobilní telefony nebo tablety a další zařízení, která splňují uvedené vymezení.

V souvislosti s navrhovanou změnou definice rozhlasového a televizního přijímače je nezbytné zrušit tyto dvě výjimky, a zákon nadále vztahovat i na tyto druhy zařízení, tj. i na osobní počítače a všechny druhy mobilních telekomunikačních zařízení.

Do zákona se naopak v souvislosti s technologickým pokrokem v průmyslu zavádí nová výjimka, a to pro televizní přijímače, které jsou užívány výlučně ve výrobních procesech a výhradně pro účely zobrazování informací související s těmito procesy. Uvedená úprava je nezbytná z důvodu zásadních změn v průmyslu, který prochází změnami vzhledem k intenzivnímu využívání pokročilé automatizace a zavádění informačních technologií založených na efektivním využívání kyberneticko-fyzických systémů a systémů umělé inteligence. Takové zásadní změny probíhají i v oblasti výroby. Nové technologie a výrobní postupy pracující s velkým množstvím dat, virtuálním modelováním i využitím různých forem vzdálené komunikace, což přináší zvýšené nároky na jejich vizualizaci. Pro tento účel jsou proto ve firemních provozech často využívána zařízení, jejichž základem jsou obrazovky. Zákon v platném znění stanoví – a tato zásada se navrhuje ponechat – že zařízení schopné příjmu a reprodukce vysílání se považuje za přijímač i v případě, že je upraveno k jiným účelům. Firmy v souvislosti s přechodem na Průmysl 4.0 osazují každou výrobní linku nebo samostatný stroj obrazovkou, která ale neslouží k příjmu a reprodukci vysílání,

ale k zobrazování výsledků výkonnosti, ke kontrole kvality výrobků nebo k řízení celých výrobních linek. Tyto obrazovky slouží pouze k těmto účelům a nikoli k reprodukci vysílání, avšak podle zákona o poplatcích za ně musí firmy platit rozhlasové a televizní poplatky. Taková povinnost české společnosti neúměrně zatěžuje a vzhledem k rozvoji českého průmyslu je třeba uvedené obrazovky z povinnosti platit rozhlasový a televizní poplatek vyjmout. Jedná se výlučně o zařízení, která slouží pouze k průmyslovým účelům a na kterých je trvale jakožto jediný vstupní signál připojen pouze výstup z technologického zařízení. Vyjmutí těchto zařízení bude znamenat nejen snížení nákladů a administrativní zátěže pro firmy, ale i podporu digitální transformace českého průmyslu. Z tohoto důvodu byl závazek vyjmout uvedená zařízení z povinnosti platit rozhlasový a televizní poplatek zahrnutý i do Antibyrokratického balíčku II. Vláda k němu přijala usnesení č. 140 ze dne 14. června 2023, kterým mj. ukládá ministru kultury realizovat opatření uvedená v příloze tohoto usnesení, a to do 31. října 2023. Ministru kultury je touto přílohou uloženo zrušit povinnost platit rozhlasové a televizní poplatky za televizní obrazovky, které firmám slouží výhradně k průmyslovým účelům a nepřijímají signál vysílání.

K bodu 4

Platná zásada, podle níž je poplatníkem rovněž provozovatel dopravního prostředku, jehož příslušenstvím je rozhlasový nebo televizní přijímač, se z § 3 odst. 3 vypouští. Je tomu tak v souvislosti se změnou konstrukce placení poplatků fyzických osob podnikatelů a právnických osob, které již nebudou platit za každý přijímač, resp. za každý přijímač, který používají k podnikání nebo v souvislosti s ním. Navrhované zrušení uvedené zásady se ale ponechává v § 5 odst. 7 ve vztahu k právnickým osobám a fyzickým osobám podnikatelům, kteří pronajímají dopravní prostředky, jejichž příslušenstvím je rozhlasový nebo televizní přijímač.

K bodům 5 až 7

Poplatníkem rozhlasového a televizního poplatku je fyzická osoba, právnická osoba i fyzická osoba, která je podnikatelem. Podle § 5 odst. 1 a 2 platí, že fyzická osoba platí rozhlasový poplatek z jednoho rozhlasového přijímače a televizní poplatek z jednoho televizního přijímače, a to i v případě, že takových zařízení vlastní nebo užívá více. Poplatek se navíc platí za jeden rozhlasový přijímač a jeden televizní přijímač za celou domácnost fyzických osob.

Fyzické osoby, které jsou podnikatelem, platí podle platné úpravy poplatky z každého přijímače, který používají k podnikání nebo v souvislosti s ním, a právnické osoby platí poplatek z každého přijímače. Tato úprava byla možná za předpokladu stávajícího znění § 2 odst. 1 a 2, kdy se poplatková povinnost vztahuje pouze ke klasickému rozhlasovému nebo televiznímu přijímači. Pokud ale do rozhlasových a televizních poplatků zahrneme i počítače a všechna mobilní zařízení, není únosné, aby podnikatelé a právnické osoby platili stále za každý takový přístroj poplatek. Je tedy třeba nastavit jiný způsob základu poplatku pro tyto osoby. Navrhuje se po vzoru německé úpravy stanovit povinnost podnikatelů a právnických osob platit rozhlasové a televizní poplatky v závislosti na velikosti jejich osoby, resp. na počtu jejich zaměstnanců. Takový způsob obvykle odráží velikost daného subjektu a zajistí férové rozvržení poplatkové povinnosti v závislosti na síle jednotlivých subjektů. V současné době jsou poplatky zatíženi především drobní podnikatelé (restaurace, provozovny, hotely). Navrhovaný model by poplatek rozložil mezi subjekty bez ohledu na předmět podnikání. Pro snížení finanční zátěže nejmenších podnikatelů se navrhuje, aby podnikatelé a právnické osoby, kteří zaměstnávají nejvýše dvacet čtyři osoby, rozhlasové a televizní poplatky neplatili. Zaměstnancem se bude v případě této úpravy rozumět zaměstnanec v pracovním poměru, přičemž jejich počet bude zaměstnavatel přepočítávat na plné pracovní úvazky.

Zákon o rozhlasových a televizních poplatcích stanoví, že práva a povinnosti právnické osoby,

stanovené tímto zákonem, se vztahují na organizační složku státu a územního samosprávného celku obdobně. Nový způsob stanovení základu poplatku pro právnické osoby podle počtu jejich zaměstnanců se tak bude aplikovat i pro orgány veřejné správy. Tyto orgány jsou však již podle platné právní úpravy povinny platit rozhlasový a televizní poplatek, a to z každého rozhlasového a televizního přijímače, který vlastní. Přejít na nový systém placení poplatků podle počtu zaměstnanců tak nebude pro tyto orgány představovat významnou změnu v jejich rozpočtu.

Úpravu placení poplatků pouze podle počtu zaměstnanců nelze použít na případ podnikatelů nebo právnických osob, kteří pronajímají dopravní prostředky. Tito podnikatelé (leasingové společnosti) v současné době pronajímají na operativní leasing zhruba 4 miliony automobilů z celkového počtu 5,5 milionu firemních automobilů. Uvedené společnosti přitom mají často velmi nízký počet zaměstnanců. V případě, kdy by i pro tyto podnikatele a právnické osoby platilo pravidlo placení rozhlasových a televizních poplatků podle počtu zaměstnanců, došlo by k prudkému propadu v příjmu zejména za rozhlasové poplatky, neboť v současné době se za rozhlasové a televizní přijímače, které jsou součástí dopravního prostředku, platí rozhlasový a televizní poplatek provozovatelem takového prostředku. Z uvedených důvodů se navrhuje ponechat v zákoně pravidlo alespoň pro osoby, které pronajímají dopravní prostředky, a které budou hradit rozhlasové a televizní poplatky za přijímače, které jsou příslušenstvím pronajímaných dopravních prostředků souběžně s placením poplatků podle počtu jejich zaměstnanců.

Platné znění § 5 odst. 5 stanoví, že právnické osoby a fyzické osoby podnikatelé, kteří v rámci podnikání vyrábí, opravují nebo prodávají rozhlasové nebo televizní přijímače, neplatí poplatky z těchto přijímačů, které vyrábějí, opravují nebo prodávají. Má-li ale taková osoba provozovnu nebo provozovny, v nichž tuto činnost vykonává, platí rozhlasový a televizní poplatek v počtu, který odpovídá počtu těchto provozoven. V souvislosti s navrhovanou změnou, aby právnické osoby a fyzické osoby podnikatelé platili nadále poplatky v závislosti na počtu svých zaměstnanců, se jeví nelogické ponechávat v zákoně uvedenou zvláštní právní úpravu pro výrobny, opravárny nebo prodejce rozhlasových a televizních přijímačů. Zvláště u prodejců těchto přístrojů, kteří mají jen několik provozoven, ale větší počty zaměstnanců, je vhodné podřídit je obecné navrhované úpravě placení poplatků podle počtu zaměstnanců.

K bodu 8

Navrhuje se, aby se měsíční výše rozhlasového poplatku a měsíční výše televizního poplatku zvyšovala ve vztahu k růstu inflace. Měsíční výše poplatku se zvýší vždy k 1. červenci kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž součet inflace za předcházející roky od posledního zvýšení rozhlasového poplatku a televizního poplatku překročí 6 %. Aby byla nová výše poplatků jasně stanovena, vyhlásí ji Ministerstvo kultury sdělením ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv.

Aktuální výše rozhlasového poplatku byla zákonem stanovena k 1. říjnu 2005. Od uvedeného roku je výše rozhlasového poplatku neměnná. Oproti tomu poplatek k financování České televize byl navyšován v roce 2007 na 120 Kč měsíčně a od roku 2008 na 135 Kč měsíčně.

Tabulka: Vývoj rozhlasových a televizních poplatků od roku 1997:

Rok	1997	2005	2007	2008
Česká televize	75 Kč	100 Kč	120 Kč	135 Kč
Český rozhlas	37 Kč	45 Kč	45 Kč	45 Kč

Rozhlasový i televizní poplatek je v současné době výrazně poddimenzován a nereflektuje nejen výši současných nákladů na poskytování veřejné služby v oblasti rozhlasového a televizního vysílání, ale ani současnou nabídku služeb, které veřejnoprávní televize a rozhlas poskytují veřejnosti. Navýšení rozhlasového a televizního poplatku k financování rozhlasové a televizní veřejné služby představuje krok, jehož cílem je alespoň částečně zmírnit propastný rozdíl ve stávající výši poplatků pro veřejnoprávní média a ve vývoji jejich výše v čase.

Zajištění udržitelného financování veřejnoprávních médií má významnou oporu i v nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví společný rámec pro mediální služby na vnitřním trhu (Evropský akt o svobodě sdělovacích prostředků) a mění směrnice 2010/13/EU. Jeho preambule stanoví následující:

Veřejnoprávní sdělovací prostředky zřízené členskými státy plní na vnitřním mediálním trhu zvláštní úlohu, neboť v rámci svého poslání zajišťují občanům a podnikům přístup ke kvalitním informacím a nestrannému zpravodajství. Veřejnoprávní sdělovací prostředky však mohou být vystaveny riziku zásahu zejména vzhledem ke své institucionální blízkosti ke státu a veřejnému financování, které dostávají. Toto riziko může být zvýšeno nerovnoměrnými ochrannými mechanismy týkajícími se nezávislé správy a vyváženého zpravodajství veřejnoprávních sdělovacích prostředků v celé Unii. Tato situace může vést k neobjektivnímu nebo částečnému mediálnímu pokrytí, může narušit hospodářskou soutěž na vnitřním mediálním trhu a nepříznivě ovlivnit přístup k nezávislým a nestranným mediálním službám. Je proto nezbytné zavést právní záruky nezávislého fungování veřejnoprávních sdělovacích prostředků v celé Unii, a to na základě mezinárodních norem, které v tomto ohledu vypracovala Rada Evropy. Je rovněž třeba zaručit, aby poskytovatelé veřejnoprávních sdělovacích prostředků měli pro plnění svého poslání k dispozici dostatečné a stabilní financování, které umožní předvídatelnost jejich plánování, aniž je dotčeno uplatňování pravidel Unie pro státní podporu. O takovém financování by se mělo rozhodovat a prostředky by měly být přidělovány na víceletém základě v souladu s posláním veřejné služby poskytovatelů veřejnoprávních sdělovacích prostředků, aby se předešlo možnému nepatřičnému ovlivňování při každoročních jednáních o rozpočtu. Požadavky stanovenými v tomto nařízení není dotčena pravomoc členských států zajistit financování veřejnoprávních sdělovacích prostředků, jak je zakotveno v Protokolu č. 29 o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech, připojeném ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie.

Normativní text návrhu pak cílí i na veřejnoprávní vysílání a obsahuje článek o zárukách nezávislého fungování poskytovatelů veřejnoprávních sdělovacích prostředků. Podle něho by členské státy měly zajistit, aby poskytovatelé veřejnoprávních sdělovacích prostředků měli k dispozici přiměřené a stabilní finanční zdroje pro plnění svého poslání veřejné služby. Tyto zdroje musí být takové, aby byla ochráněna redakční nezávislost.

Televizní poplatek

Rozsah služeb poskytovaných Českou televizí se významně rozšiřuje, a to při zachování stejných nominálních příjmů. Reálná hodnota televizního poplatku klesla vlivem inflace mezi

lety 2011 a 2021 o 17 %. Česká televize přitom vyrábí levněji a efektivněji, neboť celkové náklady přepočtené na 1 hodinu výroby pořadů klesly mezi roky 2011 a 2020 o 13 %. Počet vyrobených hodin na jednoho zaměstnance přitom stoupl o 5 %. Zatímco v roce 2008 vysílala Česká televize 4 programy a podíl televizního poplatku na průměrné mzdě v České republice činil 0,6 %, v roce 2020 vysílala Česká televize, při stejné výši televizního poplatku, 7 programů a podíl televizního poplatku na průměrné mzdě v České republice činil 0,38 %. Od roku 2012 přitom Česká televize dosahuje stabilních výsledků ve sledovanosti, za posledních deset let se stala šestkrát nejsledovanější televizí v ČR. V posledních letech bylo zásadně posíleno zpravodajství pro děti, a podíl mezi dětskými diváky se mezi lety 2011 a 2021 zdvojnásobil. Rovněž investice do zpravodajství roste. Události České televize jsou co do sledovanosti z dlouhodobého hlediska jedinou rostoucí a divácky nejdůvěryhodnější hlavní večerní zpravodajskou relací. Průměrný počet diváků tohoto pořadu byl v roce 2021 více než 1 milion nad 15 let věku. Česká televize dnes ve srovnání se situací před deseti lety vyrábí více pořadů (objem vlastní tvorby činil v roce 2021 38 tisíc hodin), vysílá více premiér a navýšila objem vzdělávacích pořadů. V roce 2020 spustila nový edukativní web pro žáky základních a středních škol ČT Edu, který využívá více než 130 tisíc diváků každý měsíc. V roce 2023 přitom reálná výše televizního poplatku činí 61 Kč. Nominální hodnota rozpočtu České televize v roce 2021 činila 6,78 mld. Kč, zatímco reálná hodnota pouze 4,34 mld. Kč.

Česká televize predikuje své výdaje v následujících letech na základě povinnosti naplňování úkolů daných zákonem o České televizi a Kodexem ČT. Rozsah činností je plánován s cílem poskytovat kvalitní veřejnou službu všem skupinám obyvatel České republiky za účelem naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společnosti a zachování mediální plurality. Objemy výdajů potřebných na zajištění výroby a vysílání pořadů v letech 2024 až 2026 budou přitom ovlivněny výrazným růstem cen v letech 2022 a 2023.

Plánované výdaje umožní v letech 2024 až 2026 mimo jiné:

- Vysílání 6 celoplošných programů ČT1, ČT2, ČT24, ČT sport, ČT:D, ČT art.
- Získání a udržení kvalitních zaměstnanců, včetně jejich dalšího odborného rozvoje.
- Terestriální šíření signálu všech programů ČT ve formátu DVB-T2, a to i v HD kvalitě.
- Tvorbu původního domácího, regionálního (zastoupení v krajích v podobě televizních studií Brno a Ostrava, čtyřech krajských studií a sedmi krajských redakcí) i zahraničního zpravodajství (11 zahraničních zpravodajských postů).
- Výrobu původní české televizní tvorby všech žánrů včetně hraných filmů a seriálů, dokumentů, pořadů pro děti a kulturních akcí.
- Podpora českého sportu a zprostředkování velkých mezinárodních sportovních (včetně Olympijských her) akcí všem obyvatelům.
- Aktivitu zaměřené na děti, jejich vzdělávání a rozvoj. Vedle programu ČT:D vysílaného bez reklam, jsou to dále specializovaný dětský web a ČT Edu.
- Provoz a rozvoj nových digitálních platforem, které reagují na změny v technologiích i návycích diváků.
- Podporu české filmové tvorby, zejména pak projektů, které by bez takové podpory vůbec nevnikly.
- Obměnu a rozvoj televizní techniky a dalších výrobních kapacit zajišťujících moderní zázemí pro televizní a filmovou tvorbu.
- Digitalizaci a vedení archivu programových fondů České a Československé televize.

Predikce výdajů České televize v letech 2024 až 2026 dle kapitol rozpočtu (v mil. Kč)

v mil. Kč	2023	2024	2025	2026
mzdové náklady	2 523	2 730	2 920	3 120
přímé výrobní náklady (tzv. výrobní úkol)	1 973	2 720	2 740	3 030
provozní a další náklady	1 795	2 010	2 125	2 210
investice	472	880	910	940
DPH bez nároku na odpočet	180	230	245	260
CELKEM výdaje	6 943	8 570	8 940	9 560

Výdaje České televize lze rozdělit do následujících základních skupin dle jejich charakteru. Veškeré výdaje však přímo nebo nepřímo slouží k naplňování úkolů České televize, tedy výrobě a vysílání televizních pořadů:

1. Mzdové náklady

Mzdové náklady zahrnují smluvní mzdy, náhrady mezd, mzdy za práci přesčas, příplatky ke mzdám dle zákoníku práce, odměny a povinné odvody zaměstnavatele na sociální a zdravotní pojištění. Počet zaměstnanců vychází z potřeby zajistit činnosti nutné k vlastní televizní tvorbě, která tvoří dvě třetiny odvysílaných pořadů na programech ČT (u komerčních televizí tvoří vlastní tvorba obvykle asi 15 % vysílání). Vedle velkého objemu vlastní televizní tvorby ovlivňuje počet zaměstnanců také rozsáhlý komplex studií a dalšího televizního zázemí, které se k výrobě pořadů využívá.

Mzdové náklady budou ovlivněny růstem mezd v České republice, který je dle aktuálních prognóz ČNB očekáván v letech 2023 i 2024 kolem 7 až 8 %. Vzhledem ke stále velmi nízké nezaměstnanosti v ČR, kdy řada firem čelí nedostatku pracovní síly, nelze ani v letech následujících očekávat výrazné zmírnění tlaku na růst mezd. Pokud má být Česká televize schopna udržet odborníky v jednotlivých oborech, musí být schopná nabízet konkurenční mzdy.

2. Přímé náklady na výrobu pořadů (tzv. výrobní úkol)

Náklady na výrobu pořadů představují objem finančních prostředků, které Česká televize používá k nákupu specifických produktů a služeb souvisejících s výrobou pořadů. Jedná se o činnosti, které ČT nezajišťuje svými interními kapacitami. Patří sem například scénáristé, herci, režiséři i jednotlivé speciální štábní profese, či nezávislé producentské firmy v případě koprodukční nebo zakázkové výroby, a také pořízení televizních práv.

Predikce přímých výdajů v souvislosti s výrobou pořadů dle hlavních skupin určení je uvedena v následující tabulce. Výše výdajů bude ovlivněna růstem cen práce (televizní a filmová tvorba je výrazně závislá na činnosti lidí), zdražováním energií a pohonných hmot a zvyšováním cen požadovaných za práva ke sportovním akcím, což je důsledek zvyšující se konkurence na mediálním trhu.

v mil. Kč	2023	2024	2025	2026
ČT1	557	780	820	850
ČT2	104	150	160	170
ČT24	341	370	390	410
ČT sport	388	600	500	650

ČT :D	90	160	170	180
ČT art	56	75	80	90
nákup pořadů	265	270	290	300
distribuční filmy	65	130	140	150
ostatní	107	185	190	230
CELKEM	1 973	2 720	2 740	3 030

3. Provozní a další náklady

Provozní náklady jsou spojené především s programem (kolektivní správa autorů, provozovací honoráře, honoráře autorů), s distribucí signálu (náklady na vysílací síť a přenosy) a s výběrem televizních poplatků. Další významné položky jsou ostatní osobní a sociální náklady, energie, i-vysílání, streaming a nové platformy, podpory technických a počítačových systémů a opravy a udržování. Predikce výdajů vychází z uzavřených smluv a očekávaného růstu cen (inflace).

v mil. Kč	2023	2024	2025	2026
distribuce signálu	293	300	305	315
kolektivní správa a reprízné	222	280	290	300
Česká pošta (televizní poplatky)	109	140	140	140
energie	200	220	240	250
provoz	971	1 070	1 150	1 205
CELKEM	1 795	2 010	2 125	2 210

4. Investice

Česká televize investuje do obnovy svých výrobních kapacit a infrastruktury tak, aby byla schopná poskytovat veřejnosti služby dané zákonem. Plán investic zahrnuje především výdaje spojené s generační obměnou výrobního areálu, nákupy nové a modernizace stávající televizní techniky, licence a rozvoj informačních systémů nezbytných pro činnosti ČT a správu areálu. Dále bude nutné řešit dlouhodobé nevyhovující prostory pro výrobu zpravodajských a publicistických pořadů a celé zázemí televizního studia Ostrava, které od svého vzniku působí v provozně nevhodných prostorech.

v mil. Kč	2023	2024	2025	2026
Technika	240	460	640	480
IT	115	110	120	120
Správa budov	117	310	110	120
Investice TSO	0	0	40	220
CELKEM	472	880	910	940

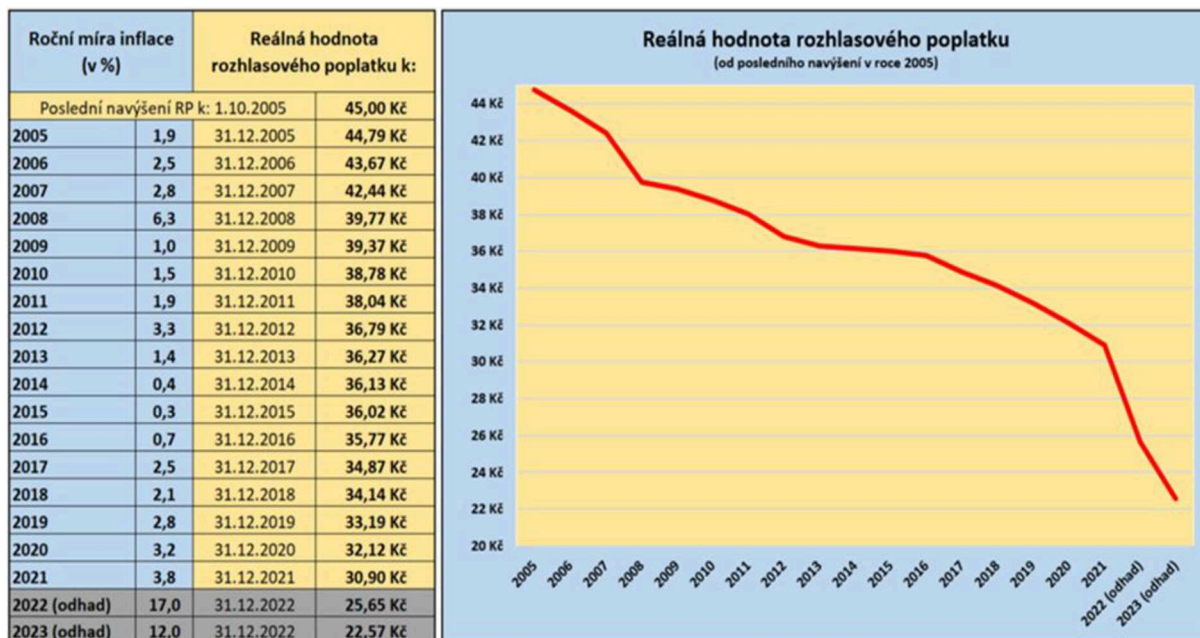
Dopady na příjem České televize v závislosti na změnu v předmětu zpoplatnění ve vazbě na technologický vývoj a v základu poplatku, a ve vazbě na změnu výše koncesionářského poplatku jsou uvedeny v hodnocení dopadů regulace.

Rozhlasový poplatek

Jak bylo uvedeno, výše rozhlasového poplatku je stejná od roku 2005 (45 Kč). Jeho reálná hodnota ale vlivem inflace klesá, za období 2005 až 2022 se snížila téměř na polovinu a v roce

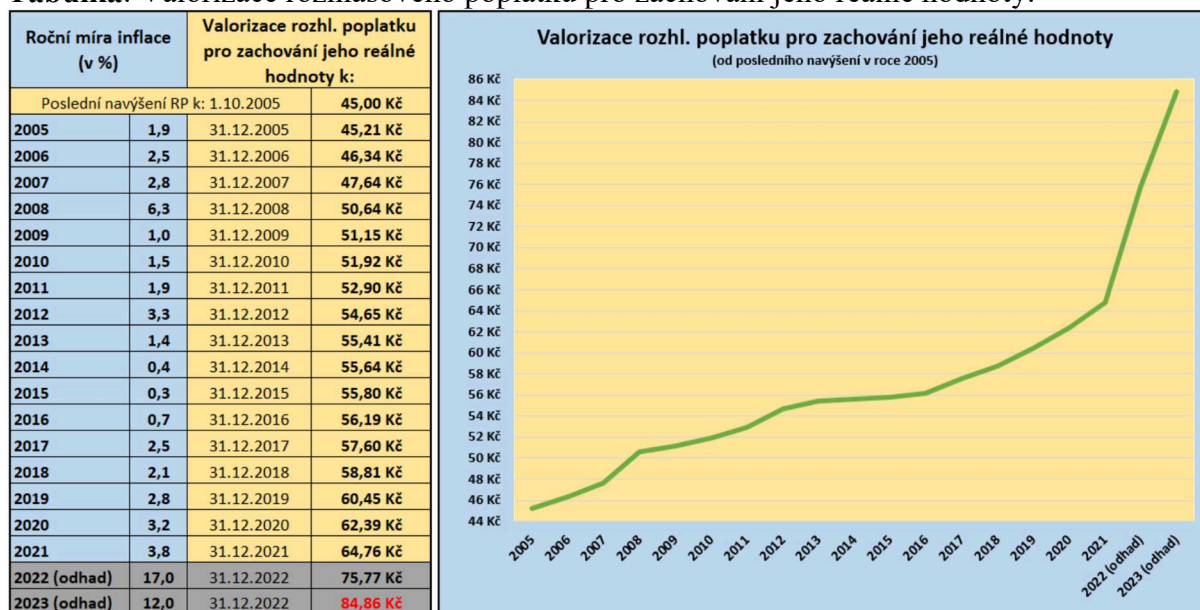
2023 lze očekávat další propad, jak je uvedeno v tabulce s reálnou hodnotou rozhlasového poplatku. Reálná hodnota rozhlasového poplatku v roce 2023 je odhadována na 22,50 Kč.

Tabulka: Reálná hodnota rozhlasového poplatku od roku 2005:

Reálná hodnota rozhlasového poplatku se v roce 2023 dostane vlivem inflace na polovinu jeho nominální výše!

Tabulka: Valorizace rozhlasového poplatku pro zachování jeho reálné hodnoty:

Základní služby Českého rozhlasu poskytované veřejnosti

Český rozhlas i přes stejnou výši rozhlasového poplatku rozšiřuje svým posluchačům portfolio svých služeb, a to za cenu vnitřních úspor. Provozuje celkem 25 rozhlasových stanic – 3 celoplošné, 14 regionálních, program zaměřený výlučně na zpravodajství, publicistiku

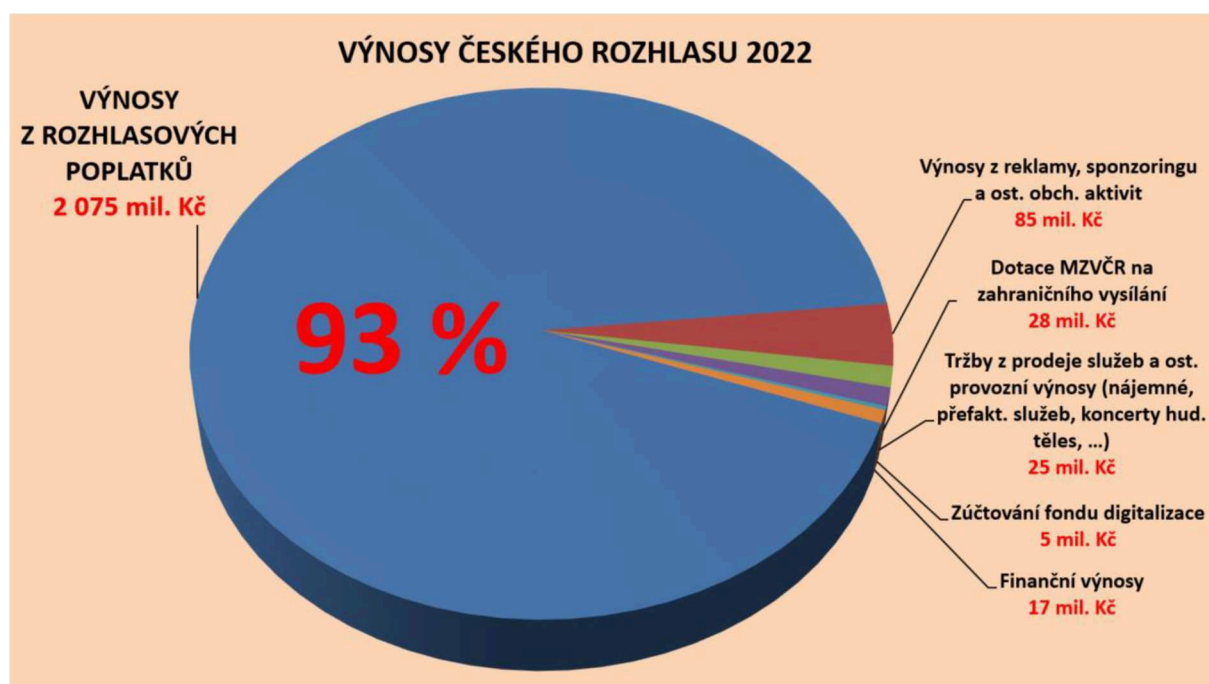
a vzdělávací pořady (ČRo Plus), 6 speciálních pouze digitálně šířených stanic, a vysílání do zahraničí, které je šířeno v 6 jazycích. Umožňuje poslech programů na několika vysílacích platformách (velmi krátké vlny, DAB+, DVB-T2 a další). Provozuje audio portál mujRozhlas.cz a zpravodajský web iRozhlas.cz. Má vlastní symfonický orchestr Českého rozhlasu a další umělecké soubory. Je provozovatelem Nadačního fondu Českého rozhlasu (Světluška).

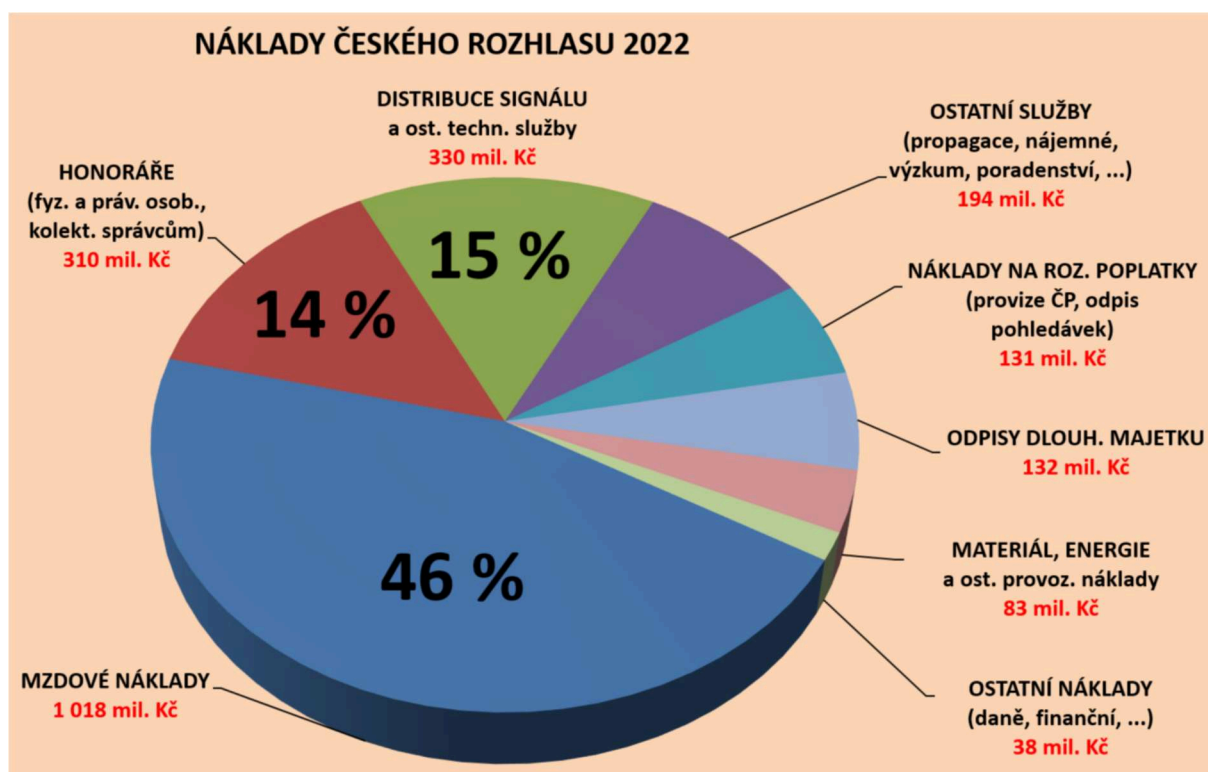
Český rozhlas poskytuje nezávislou a důvěryhodnou službu pro všechny skupiny obyvatel. Význam této služby narůstá v krizových situacích (COVID, válka na Ukrajině, teroristický útok, přírodní pohroma, růst cen energií, potravin atd.). Napomáhá rozvíjení kulturní identity obyvatel ČR včetně národnostních nebo etnických menšin a vyrábí a vysílá pořady, které jiní provozovatelé rozhlasového vysílání v České republice nevysílají, zejména umělecké, dramatické, vzdělávací pořady a pořady pro děti a mládež. Dále pak plní inovační roli v oblastech vysílacích technologií a služeb.

Výnosy z rozhlasových poplatků jsou hlavním zdrojem financování Českého rozhlasu, tvoří 93 % jeho příjmů. Český rozhlas přitom nemá jiné možnosti kompenzace reálného propadu příjmů: reklama je striktně omezena zákonem o provozování vysílání, a prodeji audio pořadů brání jazyková bariéra i charakter rozhlasového trhu, který je v tomto ohledu odlišný od televizního.

V posledních letech Český rozhlas přistoupil k rozsáhlým úsporám a opatřením. V personální oblasti proběhla v roce 2018 první vlna optimalizace pracovních míst (zrušeno 116 pracovních míst) a v roce 2022 druhá vlna optimalizace (zrušeno dalších 70 pracovních míst). To vše při zachování všech stávajících služeb Českého rozhlasu.

Efektivita vynakládání prostředků na vysílání byla zvýšena i mj. vypnutím vysílání na středních vlnách - AM.

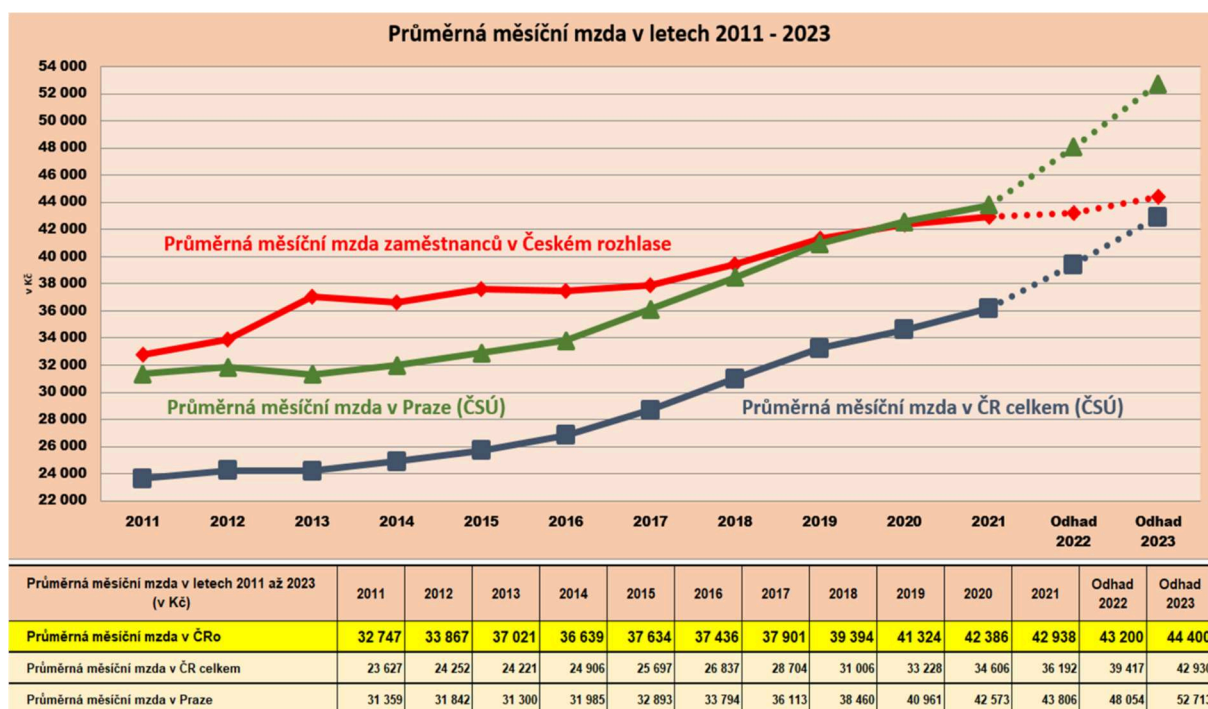
STRUKTURA VÝDAJŮ

Mandatorní výdaje Českého rozhlasu jsou ve výši 2,0 mld. Kč. Konkrétně jsou to:

- mzdové náklady (1 018 mil. Kč) – náklady po dvou optimalizacích realizovaných v roce 2018 (cca 120 míst) a 2022 (cca 70 míst).
- náklady na honoráře (310 mil. Kč) – náklady vyplácené autorům a výkonným umělcům buď přímo (cca 210 mil. Kč) a/nebo přes kolektivní správce autorských práv (cca 100 mil. Kč) + agenturní zpravodajství – ČTK (24 mil. Kč).
- náklady na distribuci signálu a technické služby (330 mil. Kč) – náklady na šíření signálu (FM, DAB+, DVB-T2, satelit a další způsoby šíření cca 280 mil. Kč), a údržba systémů Českého rozhlasu cca 50 mil. Kč
- náklady na výběr rozhlasových poplatků (131 mil. Kč) – provize České poště za správu databáze poplatníků (cca 100 mil. Kč), odpisy pohledávek k rozhlasovým poplatkům (cca 30 mil. Kč).
- odpisy dlouhodobého majetku (132 mil. Kč) – dopad investiční činnosti Českého rozhlasu v minulých letech.
- daně a poplatky (25 mil. Kč) – DPH bez nároku na odpočet (cca 14 mil. Kč), ostatní daně a poplatky
- náklady na energie (28 mil. Kč) – elektřina, plyn, teplo, voda ad. (od r. 2023 zvýšení o 60 %, tj. na cca 45 mil. Kč).

Ostatní výdaje Českého rozhlasu jsou ve výši 0,2 mld. Kč. Konkrétně jsou to:

- náklady na ostatní služby (propagace, výzkum, poradenství, nájemné, opravy a údržba budov, cestovné, vzdělávání atd.).
- náklady na materiál (drobný majetek, propagační předměty, kancelářské potřeby atd.)
- ostatní náklady (finanční náklady apod.).

Finanční pokrytí všech výše uvedených služeb vychází z každoročního efektivního a transparentního hospodaření, i zapojování úspor z let předešlých. Pro krytí nákladů na rozvoj digitální vysílací sítě byl zřízen účelový fond, jelikož novou digitální platformu již nešlo financovat z běžných provozních výdajů. Stejně tak sociální benefity pro zaměstnance Českého rozhlasu (stravenkový paušál, příspěvek na penzijní připojištění a další) jsou hrazeny ze sociálního fondu, a nikoliv z provozních prostředků, aby nemuselo dojít k omezení rozsahu poskytovaných služeb posluchačům. Tento finanční zdroj však nelze využívat dlouho, jelikož objem finančního majetku Českého rozhlasu není nevyčerpatelný.

Dopady na příjem Českého rozhlasu v závislosti na změně v předmětu zpoplatnění ve vazbě na technologický vývoj a v základu poplatku, a ve vztahu k změně výše koncesionářského poplatku jsou uvedeny v hodnocení dopadů regulace.

K bodu 9

Ustanovení upravuje placení poplatků za kalendářní měsíc, v němž se poplatník odhlásí z evidence poplatníků. Dosud ustanovení řeší i případ, kdy poplatník sníží počet evidovaných rozhlasových nebo televizních přijímačů, tj. případ, který se týká fyzické osoby, která je podnikatelem, nebo právnické osoby. Tyto osoby totiž platí za každý přijímač, a musí tedy jejich počet evidovat. V souvislosti s navrhovanou změnou základu poplatků u těchto osob se musí i v tomto ustanovení nahradit dosavadní skutečnost spočívající ve snížení počtu přijímačů úpravou podle počtu zaměstnanců takové osoby. K vyloučení administrativní zátěže, kdy by fyzická osoba podnikatel nebo právnická osoba musela nahlašovat každou změnu počtu zaměstnanců, se navrhuje, aby tuto povinnost měla jen v případě, že změna v počtu zaměstnanců bude mít za následek změnu v násobku výše poplatků, které bude poplatník platit. Povinnost nahlásit změnu bude mít poplatník i v případě, kdy se změní počet jeho dopravních prostředků podle, protože v tomto případě platí poplatky za každý takový prostředek.

K bodům 10 až 12

Pro účely evidence je poplatník povinen oznámit buď přímo provozovateli vysílání ze zákona nebo pověřené osobě (České poště) specifikované údaje. Fyzická osoba, která je podnikatelem

je povinná oznámit jméno, příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo podnikání, identifikační číslo a předmět podnikání, a právnická osoba je povinná oznámit obchodní firmu nebo název, právní formu, sídlo, identifikační číslo a předmět činnosti. Organizační složka státu nebo územního samosprávného celku jsou povinny uvést název, sídlo a identifikační číslo. Pro všechny tyto případy se v souvislosti s navrhovanou změnou zákona zrušuje oznamování předmětu podnikání, které je nadbytečné, a doplňuje se, aby tyto osoby uváděly pro účely evidence i počet zaměstnanců. Podle tohoto počtu se totiž odvíjí, jaký násobek rozhlasových a televizních poplatků budou tyto subjekty platit. Současně se vyžaduje, aby fyzické osoby, které jsou podnikatelem, a právnické osoby, které pronajímají dopravní prostředky, uváděly pro účely evidence rovněž jejich počet, neboť za všechny takové dopravní prostředky budou povinny platit poplatky.

Pokud jde o dopad na organizační složky státu a územního samosprávného celku, již podle platné právní úpravy jsou tyto orgány povinny plnit povinnosti uvedené v § 8 odst. 2 až 4 zákona. Všechny tyto orgány jsou již nyní povinny hlásit se do evidence poplatníků a nahlašovat mj. i počet rozhlasových a televizních přijímačů, které jsou základem poplatků, a adresu, kde jsou umístěny. Všechny tyto orgány jsou také již podle platné právní úpravy povinny hlásit podle § 8 odst. 6 všechny změny těchto údajů. Navrhovaná úprava, podle které budou tyto orgány nahlašovat počet zaměstnanců a změny tohoto údaje, tak pro ně nebude představovat novou administrativní zátěž.

K bodu 13

Vzhledem k tomu, že se navrhuje, aby fyzické osoby podnikatelé a právnické osoby již nadále neplatily za každý přijímač, který vlastní, resp. používají k podnikání nebo v souvislosti s ním, ruší se i platné znění § 8 odst. 4, podle kterého měly tyto osoby hlásit do evidence poplatníků počet rozhlasových nebo televizních přijímačů, které jsou základem rozhlasového nebo televizního poplatku, a adresu, kde jsou umístěny. Zrušuje se také platné ustanovení § 8 odst. 5, které je vázáno na rušení ustanovení § 5 odst. 5, podle něhož platí poplatky ty osoby, které v rámci podnikání vyrábí, opravují nebo prodávají rozhlasové nebo televizní přijímače.

K bodům 14 až 20

Legislativně technická změna související s přečíslováním předchozích odstavců. Poplatník je povinen písemně oznámit provozovateli vysílání ze zákona, popřípadě pověřené osobě změny v oznamovaných skutečnostech do 15 dnů ode dne, kdy změna nastala. Stanoví se ale, že změnu v počtu zaměstnanců oznamuje pouze v případě, že je rozhodná pro učení výše rozhlasového poplatku a televizního poplatku.

K bodu 21

Ustanovení upravuje přírážku k poplatkům v případě, že poplatník nesplnil oznamovací povinnost vůči provozovateli vysílání ze zákona nebo pověřené osobě a neoznámil ve stanovené lhůtě, že se stal poplatníkem. Navrhuje se do tohoto ustanovení doplnit i nesplnění povinnosti nahlásit všechny údaje, jejichž nahlášení požaduje § 8 odst. 3, a případy, kdy poplatník neoznámí změny těchto údajů.

K bodům 22 a 23

Ustanovení upravuje přírážku k poplatkům pro případ, že poplatník v evidenci poplatníků nepravdivě uvede nižší počet rozhlasových nebo televizních přijímačů, nebo neoznámí zvýšení jejich počtu. Týká se to fyzické osoby, která je podnikatelem, a právnické osoby, které dosud platí poplatky za každý přijímač. Vzhledem k tomu, že tato úprava se navrhuje změnit a u těchto osob vycházet při placení poplatků z počtu jejich zaměstnanců, je třeba uvedené ustanovení

zrušit.

Místo toho se zavádí nový případ, kdy bude poplatník povinen zaplatit přírážku k poplatkům, pokud při plnění oznamovací povinnosti uvede nižší počet zaměstnanců nebo, v případě osoby, která pronajímá dopravní prostředky, uvede nižší počet takových dopravních prostředků.

K bodu 24

Ustanovení předpokládá, že ve vymezených případech je poplatník povinen zaplatit Českému rozhlasu a České televizi přírážku k poplatku. Dosud ustanovení stanoví, že přírážka se platí za každý rozhlasový nebo televizní přijímač, za který nebyla splněna povinnost platit rozhlasový nebo televizní poplatek. To mělo opodstatnění za úpravy, kdy fyzická osoba, která je podnikatelem, a právnická osoba, platily poplatky za každý rozhlasový a televizní přijímač. Vzhledem k tomu, že se ale tato úprava navrhuje zrušit, je třeba z § 9 odst. 1 závěrečné části vypustit předmětnou větu.

V ustanovení zůstane zachována úprava, podle které platí přírážku k poplatku Českému rozhlasu nebo České televizi osoba, která se dopustila některého z jednání uvedených v § 9 odst. 1.

K bodu 25

Ustanovení vyžaduje, aby poplatník, který ve stanovené lhůtě nesplnil povinnost oznámit zánik okolností odůvodňujících osvobození od rozhlasového nebo televizního poplatku, anebo povinnost odhlásit se z evidence poplatníků, nastala-li některá z okolností uvedených v § 8 odst. 6, a současně přestal platit rozhlasový nebo televizní poplatek, zaplatil Českému rozhlasu nebo České televizi přírážku ve výši 1000 Kč za každý přijímač, ze kterého je povinen platit rozhlasový nebo televizní poplatek. Uvedené ustanovení se zachovává pro fyzickou osobu, přičemž se vypouští, že je povinna zaplatit přírážku za každý přijímač, neboť fyzická osoba platí vždy pouze jeden rozhlasový a jeden televizní poplatek, bez ohledu na počet vlastněných přijímačů.

Doplňuje se úprava pro fyzickou osobu, která je podnikatelem, a právnickou osobu, aby přírážku platily v případě, že nesplní povinnost podle § 8 odst. 6, tedy že se neodhlásí z evidence v případech, kdy tato osoba přestala být poplatníkem nebo byla osvobozena od poplatku, a současně přestala platit rozhlasový nebo televizní poplatek. V takovém případě se ukládá, aby tyto osoby měly povinnost zaplatit provozovateli vysílání ze zákona přírážku ve výši 1 000 Kč.

K Článku VI

Přechodná ustanovení

Podle navrhované úpravy je poplatník rozhlasového a televizního poplatku, který je fyzickou osobou podnikatelem, povinen do evidence poplatníků uvést jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo podnikání, identifikační číslo, počet svých zaměstnanců podle § 5 odst. 3 a počet dopravních prostředků podle § 5 odst. 7. Přechodným ustanovením se stanoví, že uvedená osoba (fyzická osoba, která je podnikatelem), která je poplatníkem rozhlasového nebo televizního poplatku podle dosavadní právní úpravy, je povinna oznámit uvedené skutečnosti Českému rozhlasu nebo České televizi, popřípadě pověřené osobě, do 2 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Stejně tak je tato osoba povinna odhlásit se v uvedené lhůtě z evidence poplatníků, nastala-li některá ze skutečností uvedených v § 8 odst. 6.

Stejné přechodné ustanovení je upraveno pro právnické osoby a organizační složku státu nebo územního samosprávného celku, které jsou poplatníkem rozhlasového nebo televizního poplatku podle dosavadní právní úpravy.

Přechodné ustanovení bodem 4 upravuje placení přírážky k dlužnému poplatku, kterou upravuje § 9 zákona. Rozhodným obdobím je okamžik, kdy poplatník nezaplatil rozhlasový nebo televizní poplatek. Pokud jej nezaplatí za platnosti zákona o rozhlasových a televizních poplatcích přede dnem nabytí účinnosti navrhované právní úpravy, a v mezidobí nabyde účinnosti nová právní úprava, je povinen zaplatit dlužný poplatek včetně přírážky k dlužnému poplatku podle zákona o rozhlasových a televizních poplatcích ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti navrhované právní úpravy.

Část čtvrtá

Čl. VII

Změna zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání

Uvedený zákon obsahuje v § 53 povinnosti provozovatelů vysílání při vysílání sponzorovaných rozhlasových nebo televizních programů a pořadů. Za účelem omezení současného stavu nadměrného užívání sponzorování pořadů České televize se stanoví, že čas vyhrazený oznámením o sponzorování programů a pořadů ve vysílání České televize nesmí přesáhnout v souhrnu 260 hodin za kalendářní rok, což odpovídá 85 % stavu z roku 2023. Úprava zde vychází z definice obchodního sdělení v § 2 odst. 2 písm. a) zákona o provozování vysílání, podle něhož sdělení doprovází pořad nebo je do pořadu zahrnuto za úplatu, ale i za obdobnou protihodnotu. Cenu neboli výši takové protihodnoty je třeba započítat do výnosu.

Část pátá

Účinnost

Čl. VIII

Účinnost je navrhována v souladu s § 9 odst. 2 zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv.

V Praze dne 26. června 2024

Předseda vlády:
prof. PhDr. Petr Fiala, Ph.D., LL.M.
podepsáno elektronicky

Ministr kultury:
Mgr. Martin Baxa
podepsáno elektronicky

**ZÁVĚREČNÁ ZPRÁVA Z HODNOCENÍ DOPADŮ REGULACE
(RIA) K NÁVRHU ZÁKONA, KTERÝM SE MĚNÍ
ZÁKON Č. 483/1991 SB., O ČESKÉ TELEVIZI, VE ZNĚNÍ
POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ,
ZÁKON Č. 484/1991 SB., O ČESKÉM ROZHLASU, VE ZNĚNÍ
POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ, A DALŠÍ SOUVISEJÍCÍ ZÁKONY**

KVĚTEN 2024

SHRNUTÍ ZÁVĚREČNÉ ZPRÁVY RIA

1. Základní identifikační údaje	
Název návrhu: Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony	
Zpracovatel / zástupce předkladatele: Ministerstvo kultury	Předpokládaný termín nabytí účinnosti, v případě dělené účinnosti rozved'te 01.25
Implementace práva EU: Ne; (pokud zvolíte Ano): - uveďte termín stanovený pro implementaci: - uveďte, zda jde návrh nad rámec požadavků stanovených předpisem EU?:	
2. Cíl návrhu zákona	
Účelem revize stávající právní úpravy by mělo být <ul style="list-style-type: none">– reflexe ekonomického vývoje ve výši příjmů/koncesionářských poplatků– zvýšení transparentnosti prostředí a právních jistot,– nastavení jednotných podmínek pro veřejnoprávní subjekty tam, kde je to odůvodnitelné,– snížení administrativní zátěže tam, kde není výše administrativních nákladů kompenzována příslušnými přínosy, a to v reakci na: <ul style="list-style-type: none">– technologický vývoj;– negativní zkušenosti plynoucí ze současné praxe;– transpozici pravidel Sdělení.	
3. Agregované dopady návrhu zákona	
3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty: Ano	
<p>Protože mezi povinné PO spadají i organizační složky státu a územních samosprávných celků, část z dopadu na PO se může propsat do dopadu na veřejné rozpočty. Dle modelu je při 70procentní efektivitě výběru poplatků celkový dopad na PO pozitivní. Je to způsobeno zvýhodněním malých subjektů volbou násobku 0. Při 100procentní efektivitě výběru poplatků (extrémní scénář) je celkový dopad na PO 294 mil. Kč. Pouze menší část z této hodnoty se promítne do rozpočtů veřejných subjektů. Pokud zohledníme počet veřejných subjektů a částky již nyní odváděné za koncesionářské poplatky, vychází v průměru na subjekt dodatečné platby ve výši stokorun až tisíců (u velkých subjektů) měsíčně. Zpracovatel se proto nedomnívá, že nově navržený způsob placení poplatků pouze v závislosti na počtu zaměstnanců bude pro uvedené veřejné subjekty představovat výrazný rozdíl v jejich rozpočtu.</p> <p>Co se týče ČRo a ČT, souhrnné částky budou přínosem na straně ČRo a ČT. Podle Systému národních účtů jsou veřejnoprávní instituce součástí institucionálního sektoru S.13 – sektor vládních institucí, a tedy i jejich rozpočty jsou součástí veřejných rozpočtů. Koncesionářské poplatky za televizní a</p>	

<p>rozhlasové vysílání zároveň spadají mezi příjmy veřejných rozpočtů daňového typu (konkrétně ostatní běžné daně). Zvýšení těchto poplatků se tedy projeví (za jinak stejných okolností) zvýšením složené daňové kvóty a zlepšením salda veřejných rozpočtů. Za předpokladu, že však adekvátně vzrostou výdaje obou institucí (Česká televize, Český rozhlas), na saldo to nebude mít vliv.</p> <p>Zvýšení poplatků bude mít nepatrný proinflační dopad, neboť poplatky za veřejnoprávní televizní a rozhlasové vysílání mají zastoupení ve spotřebním koši s váhou asi 0,65 procenta.</p>
3.2 Dopady na mezinárodní konkurenceschopnost ČR: Ne
3.3 Dopady na podnikatelské prostředí: Ano
<p>Při volbě varianty navýšení koncesionářských poplatků o 10 až 20 % se dodatečné náklady na straně ekonomických subjektů mohou pohybovat od cca 294 mil. Kč při téměř 100procentním výběru po cca minus 26 mil. Kč při plnění zákonné povinnosti cca 70 % subjektů. Tato zátěž bude rozdělena mezi PO v podobě navýšení koncesionářských poplatků o 10 Kč, resp. 15 Kč za měsíc.</p> <p>Zároveň budou tyto souhrnné částky přínosem na straně ČRo a ČT. Materializovat by se tento přínos měl formou vyšší a dlouhodobě udržitelné kvality služeb poskytovaných veřejnoprávními médii.</p>
3.4 Územní dopady včetně dopadů na územní samosprávné celky: Ano
<p>Protože mezi povinné PO spadají i organizační složky státu a územních samosprávných celků, část z dopadu na PO se může propsat do dopadu na veřejné rozpočty. Dle modelu je při 70procentní efektivitě výběru poplatků celkový dopad na PO pozitivní. Je to způsobeno zvýhodněním malých subjektů volbou násobku 0. Při 100procentní efektivitě výběru poplatků (extrémní scénář) je celkový dopad na PO 294 mil. Kč. Pouze menší část z této hodnoty se promítne do rozpočtů veřejných subjektů. Pokud zohledníme počet veřejných subjektů a částky již nyní odváděné za koncesionářské poplatky, vychází v průměru na subjekt dodatečné platby ve výši stokorun až tisíců (u velkých subjektů) měsíčně. Zpracovatel se proto nedomnívá, že nově navržený způsob placení poplatků pouze v závislosti na počtu zaměstnanců bude pro uvedené veřejné subjekty představovat výrazný rozdíl v jejich rozpočtu.</p>
3.5 Sociální dopady: Ano
<p>Z průzkumu v roce 2020 vyplynulo, že pro dvě třetiny lidí by celkové navýšení poplatků o 20 Kč měsíčně bylo bez problémů akceptovatelné. U rodin s nízkými příjmy byla výše poplatků důležitější, přesto dvě třetiny z nich uvedly, že by na jejich rodinné výdaje zvýšení vliv nemělo. Ve skupině seniorů toto deklarovalo 68 % lidí. Tato RIA navrhuje celkové navýšení o 25 Kč měsíčně, tj. o 300 Kč ročně. Protože navýšení je v porovnání s otázkami v průzkumu větší, výsledky průzkumu by pravděpodobně s touto hodnotou vyšly méně příznivě. Nicméně vzhledem k celkovým ročním výdajům domácností nepředpokládáme, že by tato částka v případě, že nízkopříjmová domácnost bude chtít přijímat rozhlasové a televizní vysílání ČRo a ČT, výrazně ovlivnila její finanční situaci.</p>
3.6 Dopady na rodiny: Ne
3.7 Dopady na spotřebitele: Ano

Při volbě varianty navýšení koncesionářských poplatků o cca 20 % se dodatečné náklady na straně domácností mohou pohybovat od cca 5 mld. Kč při téměř 100procentním výběru po cca 1,51 mld. Kč při plnění zákonné povinnosti cca 70 % domácností. Tato zátěž bude rozdělena mezi domácnosti v podobě navýšení koncesionářských poplatků o 10 Kč, resp. 15 Kč za měsíc.

Zároveň budou tyto souhrnné částky přínosem na straně ČRo a ČT. Materializovat by se tento přínos měl formou vyšší a dlouhodobě udržitelné kvality služeb poskytovaných veřejnoprávními médii.

3.8 Dopady na životní prostředí: Ne

3.9 Dopady ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti žen a mužů: Ne

-

3.10 Dopady na výkon státní statistické služby: Ne

-

3.11 Korupční rizika: Ne

3.12 Dopady na bezpečnost nebo obranu státu: Ne

Obsah

1	DŮVOD PŘEDLOŽENÍ A CÍLE	6
1.1	NÁZEV	6
1.2	DEFINICE PROBLÉMU	6
1.2.1	<i>Popis současného stavu na trhu rozhlasového a televizního vysílání.....</i>	<i>6</i>
1.2.2	<i>Rozhlasové vysílání</i>	<i>7</i>
1.2.2.1	<i>Český rozhlas (ČRo)</i>	<i>8</i>
1.2.3	<i>Televizní vysílání.....</i>	<i>12</i>
1.2.3.1	<i>Česká televize (ČT).....</i>	<i>15</i>
1.2.4	<i>Popis problému</i>	<i>18</i>
1.3	POPIS EXISTUJÍCÍHO PRÁVNÍHO STAVU V DANÉ OBLASTI.....	21
1.3.1	<i>Česká legislativa.....</i>	<i>21</i>
1.3.2	<i>Evropská legislativa.....</i>	<i>22</i>
1.4	IDENTIFIKACE DOTČENÝCH SUBJEKTŮ.....	22
1.5	POPIS CÍLOVÉHO STAVU.....	23
1.6	ZHODNOCENÍ RIZIKA	23
2	NÁVRH VARIANT	23
3	VYHODNOCENÍ NÁKLADŮ A PŘÍNOSŮ.....	25
3.1	IDENTIFIKACE NÁKLADŮ A PŘÍNOSŮ.....	25
3.2	– 3.3 NÁKLADY A PŘÍNOSY	26
3.4	VYHODNOCENÍ VARIANT.....	42
4	STANOVENÍ POŘADÍ VARIANT A VÝBĚR NEJVHODNĚJŠÍHO ŘEŠENÍ.....	47
5	IMPLEMENTACE DOPORUČENÉ VARIANTY A VYNUCOVÁNÍ.....	48
6	PŘEZKUM ÚČINNOSTI REGULACE	49
7	KONZULTACE.....	49
8	HODNOCENÍ KORUPČNÍCH RIZIK ZVOLENÉHO ŘEŠENÍ.....	50
8.1	ÚVOD.....	50
8.2	IDENTIFIKACE KORUPČNÍCH RIZIK	50
8.2.1	<i>Povaha právní úpravy</i>	<i>50</i>
8.2.1.1	<i>Přiměřenost.....</i>	<i>50</i>
8.2.1.2	<i>Jednoznačnost</i>	<i>50</i>
8.2.1.3	<i>Standardnost</i>	<i>50</i>
8.2.1.4	<i>Motivace ke korupci v regulované oblasti</i>	<i>50</i>
8.2.2	<i>Rozhodování.....</i>	<i>50</i>
8.2.2.1	<i>Rozhodovací pravomoc</i>	<i>50</i>
8.2.2.2	<i>Kontrolovatelnost rozhodování a odpovědnost za něj.....</i>	<i>50</i>
8.2.2.3	<i>Opravné prostředky.....</i>	<i>50</i>
8.2.3	<i>Transparentnost.....</i>	<i>50</i>
8.3	VÝZNAMNOST KORUPČNÍCH RIZIK.....	50

1 Důvod předložení a cíle

1.1 Název

Hodnocení dopadů regulace (RIA) k návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony

1.2 Definice problému

1.2.1 Popis současného stavu na trhu rozhlasového a televizního vysílání

Následující kapitola obsahuje stručný souhrn informací a dat o českém trhu rozhlasového a televizního vysílání s cílem uvést do kontextu fungování veřejnoprávních médií, tj. Českého rozhlasu a České televize. V rámci kapitoly tak bude popsán současný vývoj (jakou formou, čím a jaký audio a audiovizuální obsah posluchači a diváci konzumují), jakou pozici na trhu mají veřejnoprávní média, jaké jsou základní mantinely pro jejich činnost. Na tato zjištění pak naváže část identifikující hlavní problémy.

K popisu současného stavu na trhu rozhlasového a televizního vysílání využijeme publikaci ČSÚ *Audiovizuální a mediální sektor v ČR* vydanou v lednu 2023 (*ČSÚ (2023)*). I když lze za některé oblasti dohledat aktuálnější data, než uvádí tato publikace, její využití je relevantní a nejvhodnější z toho titulu, že přináší ucelený souhrn údajů, jejichž zdroje a přístup ke sběru a vyhodnocení dat jsou touto institucí validovány. Vzhledem k věcným okruhům, které tato RIA řeší, je míra detailu postačující. Velký důraz je v publikaci ČSÚ kladen na zachycení trendů souvisejících s rozvojem technologií, což je velmi přínosné. A ač se chování spotřebitelů mohlo kvůli pandemické krizi covidu-19 mírně změnit, směr vývoje započatého před krizí zůstává stejný, tj. informace z publikace ČSÚ jsou plně využitelné.

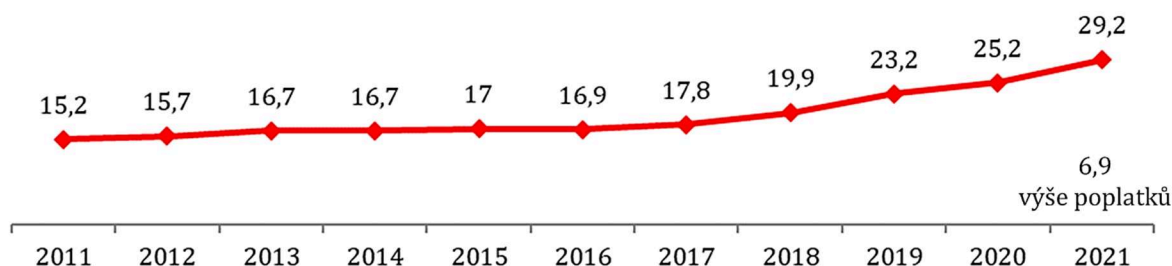
Jak uvádí ČSÚ a co je pro tuto RIA důležité, **rozhlasové a televizní vysílání v druhé dekádě nového milénia již není limitované vlastnictvím klasického přijímače** (televize či rádia) a stále významnější roli hrají jiná technologická zařízení (počítač, tablet, smartphone), přes která mohou diváci prostřednictvím internetu sledovat či poslouchat živé vysílání. Díky existenci audio a audiovizuálních katalogů není uživatel odkázán pouze na poslech či sledování obsahu v reálném čase, ale může si vybrat z televizní či rozhlasové nabídky obsah, který chce ve zvolenou dobu přehrát. Tyto služby poskytují buďto přímo provozovatelé televizního a rozhlasového vysílání, nebo samotní tvůrci audio a audiovizuálních katalogů (např. Netflix, HBO GO). Samozřejmostí se v průběhu minulých let stal také digitální přenos rozhlasového a televizního vysílání. I přes nárůst obliby online poslechu rádia a sledování televize a vznik nových audio a audiovizuálních katalogů **klesá zájem o vysílání šířené prostřednictvím vysílačů pozvolna.**

Z hlediska struktury trhu lze dle platných zákonů¹ členit provozovatele rozhlasového a televizního vysílání na veřejnoprávní a soukromé provozovatele – druží jmenovaní tuto činnost vykonávají na základě licence (či registrace v případě převzatého vysílání). Dále je možné rozlišovat jednotlivé provozovatele podle rozsahu jejich pokrytí či dle programového zařazení. Při zkoumání ekonomických ukazatelů se budou **lišit veřejnoprávní a soukromí provozovatelé zejména ve struktuře financování.** Zatímco důležitý zdroj příjmu provozovatelů veřejnoprávního vysílání tvoří koncesionářské poplatky, soukromí provozovatelé jsou odkázáni na příjmy z vlastní podnikatelské činnosti, a to zejména na prodej reklamního času.

1 Dle platného znění zákona 483/1991 Sb., o České televizi, zákona 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, a zákona 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání

Výše výdajů domácností na služby a produkty rozhlasového a televizního vysílání je ovlivněna výší koncesionářských poplatků. Ty však ve struktuře výdajů domácností na rozhlas a televizi v posledních letech již netvoří většinový podíl. V roce 2021 dosahovaly výdaje domácností na rozhlas a televizi výše 29,2 mld. Kč, přičemž poplatky za rozhlasové a televizní vysílání tvořily dle dostupných údajů 6,9 mld. Kč z této částky. Přesná struktura výdajů domácností není k dispozici, lze však předpokládat, že zbylé výdaje tvoří z velké části výdaje za služby zprostředkovatelům televizního a rozhlasového vysílání a předplatné internetových katalogů pořadů (ČSÚ (2023)).

Obrázek 1: Výdaje domácností na služby spojené s rozhlasovým a televizním vysíláním (včetně koncesionářských poplatků, v mld. Kč); z toho výše koncesionářských poplatků 6,9 mld. Kč (2021)

Zdroj: ČSÚ (2023)

1.2.2 Rozhlasové vysílání

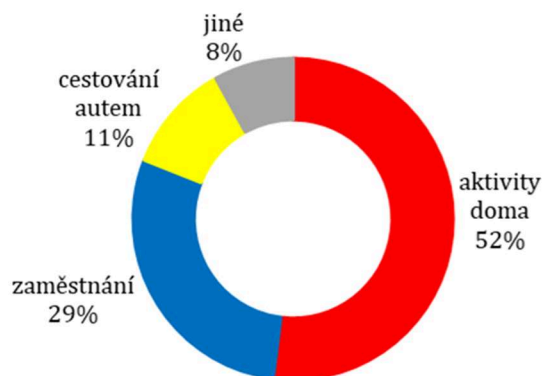
I přes rozvoj hudebních katalogů typu *Spotify* a snadný přístup k žánrovým online rádiím, jež mohou nabídnout nepřetržitý hudební tok dle požadavků posluchačů, nedochází dlouhodobě k velkému úbytku posluchačů zavedených rozhlasových programů. To může poukazovat na hodnotu vysílaných programů kombinujících mluvené slovo s hudebním obsahem v reálném čase, jež nemá zatím v rámci dostupných digitálních služeb zastoupení. Poslechovost² rozhlasových programů v rámci jednoho týdne v populaci 12–84 let dosahovala ve druhém a třetím kvartálu roku 2022 dle ČSÚ a výzkumu Radioprojekt téměř 84 % a v porovnání s předcovidovými údaji za totožné období roku 2019 klesla o necelé tři procentní body.

Poslechovost celoplošných programů dosahovala ve druhém a třetím kvartálu 2022 téměř 4 milionů posluchačů za den. Na celkovém počtu posluchačů celoplošných programů se podíleli 36 % veřejnoprávní a 64 % soukromí provozovatelé. Na regionální stanice připadlo za den přibližně 2,3 mil. posluchačů, přičemž většinu posluchačů (2 mil.) oslovily soukromé programy. Rádio ve druhém a třetím kvartálu 2022 poslouchalo na denní bázi téměř 54 % sledované populace a v porovnání s předcovidovými daty za totožné období roku 2019 poklesla poslechovost přibližně o osm procentních bodů.

Jak ukazuje následující obrázek, nejčastěji poslouchají lidé rádio v rámci domácích aktivit (52 %), méně již **při práci v zaměstnání (29 %) a při cestování autem (11 %)**. Zbýlých 8 % osob se věnuje poslechu rádia při jiných činnostech (ČSÚ (2023)).

² V rámci výzkumu Radioprojekt je ročně osloveno okolo 30 tisíc respondentů s otázkami ohledně poslechu rozhlasových stanic v minulém dni (popřípadě minulém týdnu). Poslechovost tedy měří, jaká část populace v minulém dni (popřípadě týdnu) poslouchala určitou stanici.

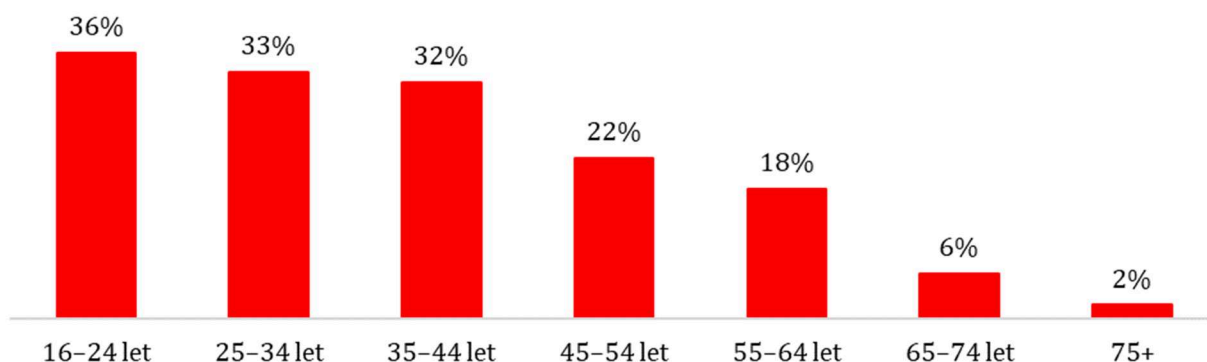
Obrázek 2: Struktura činností vykonávaných při poslechu rozhlasového vysílání v roce 2022

Zdroj: ČSÚ (2023)

Internetové rádio přes webové stránky či aplikace poslouchalo dle posledních dostupných dat z roku 2021 přibližně 22 % osob starších 16 let. O něco více se poslechu věnovali muži (24 %) než ženy (19 %). Poslech rádia na internetu je doménou zejména mladší a střední generace. Poslouchala ho přibližně jedna třetina osob mladších 45 let (ČSÚ (2023)).

Obrázek 3: Podíl osob starších 16 let využívajících internet k poslechu rádia v roce 2021, podle věkových kategorií

Zdroj: ČSÚ (2023)

Z hlediska programové struktury rozhlasového vysílání převažovaly v roce 2021 hudební pořady, a to jak u soukromých, tak veřejnoprávních programů. U veřejnoprávních programů pak byly na druhém místě zpravodajské a publicistické pořady (24 %), zatímco komerční programy naopak vysílaly jen 5 % takto orientovaných pořadů. Přibližně stejný podíl na vysílacím čase jako zpravodajství a publicistika měla v rámci soukromého vysílání také obchodní sdělení (5,5 %). **U veřejnoprávních programů je obchodní sdělení regulované zákonem 231/2001 Sb.**, o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů³, a pohybuje se okolo 1 % celkového vysílacího času (včetně upoutávek na vlastní pořady) (ČSÚ (2023)).

1.2.2.1 Český rozhlas (ČRo)

Československý rozhlas byl zřízen zákonem jako veřejná instituce, nezávislá na státu, v roce 1991. Po zániku Československa 1. ledna 1993 vznikl Český rozhlas (dále též „ČRo“). Jeho součástí byly tři celoplošné stanice (stanice Radiožurnál – hudebně-zpravodajská stanice, stanice Praha – rodinná stanice s naučnými a zábavnými pořady, stanice Vltava – stanice literatury a vážné hudby)

³ Čas vyhrazený reklamě a teleshoppingu provozovatele rozhlasového vysílání ze zákona nesmí přesáhnout na celoplošném vysílacím okruhu 3 minuty denního vysílacího času a 5 minut denního vysílacího času na místním okruhu.

a síť regionálních stanic.

Vstup do nového tisíciletí byl charakterizován nástupem nových technologií. ČRo nyní šíří všechny své programy vedle standardního FM vysílání také digitálně prostřednictvím pozemních vysílačů (DVB-T), přes satelit, kabel, samozřejmě je poslech přes internet a mobilní telefony. Vznikly i čistě digitální stanice.

V současné době tedy ČRo vysílá celoplošně tyto rádiové stanice:

1. Radiožurnál
2. Dvojka
3. Vltava
4. Plus

Dále v rámci ČRo fungují ještě regionální stanice:

1. ČRo Brno
2. ČRo Č. Budějovice
3. ČRo Hradec Králové
4. ČRo Olomouc
5. ČRo Ostrava
6. ČRo Pardubice
7. ČRo Plzeň
8. ČRo Karlovy Vary
9. ČRo Region, Stč. Kraj
10. ČRo Vysočina
11. ČRo Sever
12. ČRo Liberec
13. Rádio Praha
14. ČRo Zlín

a stanice vysílající digitálně a online.

1. Radio Wave
2. Rádio Junior
3. D-dur
4. Jazz
5. Pohoda
6. Radiožurnál Sport
7. Radio Prague International

ČRo je financován převážně z koncesionářských poplatků. Finančními zdroji ČRo jsou též příjmy z reklamy a další podnikatelské, popřípadě jiné činnosti. Tyto příjmy jsou však jen doplňkové, neboť časový prostor pro vysílání reklamy má ČRo zákonem omezen (viz výše). Strukturu finančních ukazatelů ukazují následující obrázky. Porovnání se dvěma největšími komerčními radii (dle poslechovosti) obsahuje navazující tabulka. Tyto informace slouží pouze pro ilustraci odlišného fungování veřejnoprávních a komerčních médií. Vzhledem k odlišným cílům a požadavkům na poskytovaný obsah nemohou sloužit k jakémukoli hodnocení dosahovaných výsledků.

Obrázek 4: Výnosy v roce 2021 a 2022

Ukazatel (v tis. Kč)	Skutečnost 2022	Skutečnost 2021
Výnosy z rozhlasových poplatků	2 071 494	2 078 374
Výnosy z reklamy, sponzoringu a ostatní obch. čin.	92 629	92 741
Výnosy ze zahraničního vysílání	28 500	28 500
Výnosy - ostatní tržby z prodeje služeb	21 544	13 702
Výnosy - zúčtování fondu digitalizace	0	79 183
Ostatní provozní výnosy	14 260	8 483
PROVOZNÍ VÝNOSY celkem	2 228 427	2 300 983
FINANČNÍ VÝNOSY	25 782	20 358
MIMOŘÁDNÉ VÝNOSY	3 377	0
CELKOVÉ VÝNOSY	2 257 586	2 321 342

Zdroj: Výroční zpráva o hospodaření ČRo 2022

Obrázek 5: Struktura evidovaných rozhlasových příjemců

Počet evid. rozhlasových příjemců (v ks)	stav k 1.1.2022	změna	stav k 31.12.2022
Fyzické osoby - SIPO	2 643 059	-103 675	2 539 384
Fyzické osoby - přímí plátcí	391 363	72 666	464 029
FYZICKÉ OSOBY	3 034 422	-31 009	3 003 413
PODNIKATELSKÉ SUBJEKTY	759 177	12 151	771 328
CELKEM	3 793 599	-18 858	3 774 741

Zdroj: Výroční zpráva o hospodaření ČRo 2022

Obrázek 6: Náklady v roce 2021 a 2022

Ukazatel (v tis. Kč)	Skutečnost 2022	Skutečnost 2021
Náklady na materiál	34 101	34 684
Náklady na služby	932 733	989 480
Náklady na provoz	62 444	51 899
Osobní náklady	1 023 809	1 037 993
Daně a poplatky	14 828	17 047
Ostatní provozní náklady	163 982	161 301
Nedaňové náklady	18 641	15 066
PROVOZNÍ NÁKLADY celkem	2 250 538	2 307 471
FINANČNÍ NÁKLADY	3 259	11 101
MIMOŘÁDNÉ NÁKLADY	3 606	0
Daň z příjmů	0	-2 956
CELKOVÉ NÁKLADY	2 257 403	2 315 616

Zdroj: Výroční zpráva o hospodaření ČRo 2022

Tabulka 1: Porovnání struktury výnosů a nákladů u vybraných subjektů⁴

	ČRo	LONDA, spol. s r.o. (IMPULS, RockZone)	Evropa 2, spol. s r.o. (Evropa 2)
Tržby z prodeje reklamního času z celkových tržeb	4 %	97 %	95 %
Služby z výkonové spotřeby	96 %	94 %	99 %
Osobní náklady vůči výkonové spotřebě	106 %	24 %	7 %

Zdroj: Výroční zpráva o hospodaření ČRo 2022, Výroční zpráva LONDA, spol. s r.o. 2022, Výroční zpráva Evropa 2, spol. s r.o. 2022

⁴ Viz Obrázek 7

Orgánem, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na **kontrolu činnosti ČRo je Rada Českého rozhlasu** (dále „Rada ČRo“). Rada ČRo má 9 členů volených Poslaneckou sněmovnou Parlamentu a Senátem.

Statutárním orgánem je generální ředitel, jmenovaný Radou ČRo na funkční období 6 let.

Pozice ČRo:

Nejposlouchanějším rádiem v Q4 2022 a Q1 2023, s přibližně 882 tisíci posluchači denně, byl ČRo Radiožurnál. ČRo převzal před pár lety štafetu nejposlouchanějšího rádia ČR od rádia Impuls, které je aktuální dvojkou. Na třetím místě skončilo rádio Evropa 2, které denně poslouchalo 685 tisíc posluchačů. Čtvrté místo v poslechovosti rádií obsadilo Rádio Blaník, který v Q4 2022 a Q1 2023 denně poslouchalo v průměru 630 tisíc posluchačů. Pátou pozici si drží rádio Frekvence 1, které poslouchá přibližně 458 tisíc posluchačů denně. Na šestém místě je opět stanice ČRo, a to ČRo Dvojka, a další stanice ČRo jej následují.

Obrázek 7: Poslechovost celoplošných stanic v ČR, odhad poslechovosti včera 01. 10. 2022 – 31. 3. 2023 (v tisících)

	odhad poslechovosti včera (v tisících)
ČRo Radiožurnál	882
Rádio Impuls	699
Evropa 2	685
Rádio Blaník	630
Frekvence 1	458
ČRo Dvojka	377
ČRo Plus	144
ČRo Vltava	52
Radiožurnál Sport	19
Rádio Z	10
ČRo Rádio Wave	7
ČRo Jazz	7
ČRo D-dur	7
ČRo Pohoda	5
Rádio Junior	4

Zdroj: RADIOPROJEKT, Výsledky za 4. kvartál 2022 a 1. kvartál 2023, květen 2023

V případě rozhlasového vysílání uvádíme i nadregionální a regionální stanice, neboť i ty mají v porovnání s celoplošným vysíláním významnou poslechovost.

Obrázek 8: Poslechovost nadregionálních stanic v ČR, odhad poslechovosti včera 01. 10. 2022 – 31. 3. 2023 (v tisících)

	odhad poslechovosti včera (v tisících)
HITRÁDIO TOTAL	445
Rádio Kiss	444
Country Rádio	265
Rock Rádio	229
Fajn Radio	135
Radio Čas	100

Zdroj: RADIOPROJEKT, Výsledky za 4. kvartál 2022 a 1. kvartál 2023, květen 2023

Obrázek 9: Poslechovost regionálních stanic v ČR (TOP 10), odhad poslechovosti regionálních rozhlasových stanic 01. 10. 2022 – 31. 3. 2023 (v tisících)

	odhad poslechovosti regionálních rozhlasových stanic (v tisících)
Rádio Beat	290
Hitrádio Orion	102
ČRo Brno	99
Hitrádio Černá Hora (dříve Rádio Černá Hora)	79
Rádio Krokodýl	68
Hitrádio FM Plus	59
Hitrádio City 93,7 FM (dříve Rádio City)	56
Radio Čas Rock	54
ČRo Ostrava	51
ČRo České Budějovice	48

Zdroj: RADIOPROJEKT, Výsledky za 4. kvartál 2022 a 1. kvartál 2023, květen 2023

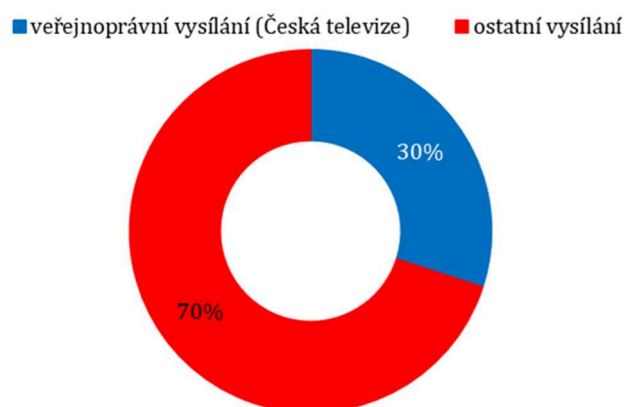
1.2.3 Televizní vysílání

Provozovatelům televizního vysílání se i přes růst konkurenčních poskytovatelů audiovizuálních katalogů a změnu návyků diváků v době koronavirové pandemie dařilo dle šetření ČSÚ v roce 2021 udržet svou pozici na trhu a převážná část velkých soukromých subjektů vykázala kladný ekonomický výsledek. Samotní provozovatelé navíc zpřístupňují své pořady v bezplatných či placených archivech na internetu a online materiál je tak v mnoha případech totožný s běžným televizním vysíláním. Lze tedy usuzovat, že **televizní vysílání v reálném čase má stále na českém trhu stabilní pozici** a není ve velké míře ohroženo konkurenčními provozovateli katalogů pořadů typu Netflix či HBO GO.

Televizní vysílání zahrnuje provozovatele ze zákona (veřejnoprávní vysílání) a provozovatele vysílání na základě licence (soukromé vysílání) či registrace (převzaté vysílání). Dále lze vysílání členit dle rozsahu na celoplošné, regionální a místní. Stejně jako tomu je u rozhlasového vysílání, také u televizního vysílání je trh rozdělen mezi provozovatele veřejnoprávního vysílání (Česká televize) a provozovatele soukromého vysílání (TV Nova, FTV Prima, Barrandov a další). Programy provozovatele veřejnoprávního vysílání České televize se v prosinci 2022 podílely 30 % na celkové sledovanosti⁵, zatímco programy ostatních společností se dohromady postaraly o 70 % sledovanosti. (ČSÚ (2023))

⁵ Podle ATO je sledovanost definovaná jako podíl osob, které sledovaly úsek televizního vysílání na daném kanálu v rámci daného období (živě nebo odloženě v následujících třech dnech). Sledovanost je měřena denně pomocí zařízení umístěných do cca 2 000 domácností.

Obrázek 10: Podíl poskytovatelů televizního vysílání na celkové sledovanosti ve 49. týdnu roku 2022 (osoby starší 15 let)

Zdroj: ČSÚ (2023)

Rozdíl mezi programy veřejnoprávního a soukromého vysílání je mimo jiné patrný při sledování programové struktury. Stejně jako u rozhlasového vysílání je u veřejnoprávní televize zákonem **regulovaný podíl reklamy a teleshoppingu na celkovém vysílání**⁶. Celkový podíl obchodního sdělení veřejnoprávní televize v roce 2021 dosahoval **1 % z celkového vysílání**, zatímco u komerčních programů tvořila obchodní sdělení celkem 14 % veškerého vysílacího času. Programy veřejnoprávní televize měly naopak ve srovnání s programy soukromých poskytovatelů větší podíl dramatických (20 %), publicistických či dokumentárních (16 %) a sportovních pořadů (rovněž 16 %). U posledně jmenovaného to bylo dané zejména existencí samostatného (nezpлатněného) sportovního programu České televize. Jak u soukromého, tak u veřejnoprávního vysílání tvořily největší podíl vysílacího času zpravodajské pořady (21 % u veřejnoprávního a 34 % u soukromého vysílání; bez „infokanáľů“, jejichž vysílání se často omezuje pouze na vysílání zpravodajské smyčky 19 % z celkového vysílání soukromých provozovatelů. V porovnání s předcovidovým rokem 2019 vzrostl v roce 2021 podíl zpravodajských programů (bez zpravodajské smyčky) v soukromém vysílání o více než tři procentní body. To bylo zřejmě dáno větší poptávkou diváků po informacích v době pandemie (ČSÚ (2023)).

Sledování televize na internetu i sledování videí a pořadů ze stránek určených ke sdílení se mezi roky 2021 a 2022 zvýšilo. Placené katalogy pořadů (jako např. Netflix či HBO MAX) byly využívány méně, o to větší ovšem vykazují růst. Podíl uživatelů placených katalogů pořadů vzrostl mezi roky 2021 a 2022 o polovinu.

⁶ Zákon č. 231/2001 Sb. vymezuje podíl reklamy na celkovém vysílání pro ČT 2 a ČT 4 (ČT Sport) na 0,5 procenta vysílacího času. Dále omezuje také reklamu na ostatních programech ČT.

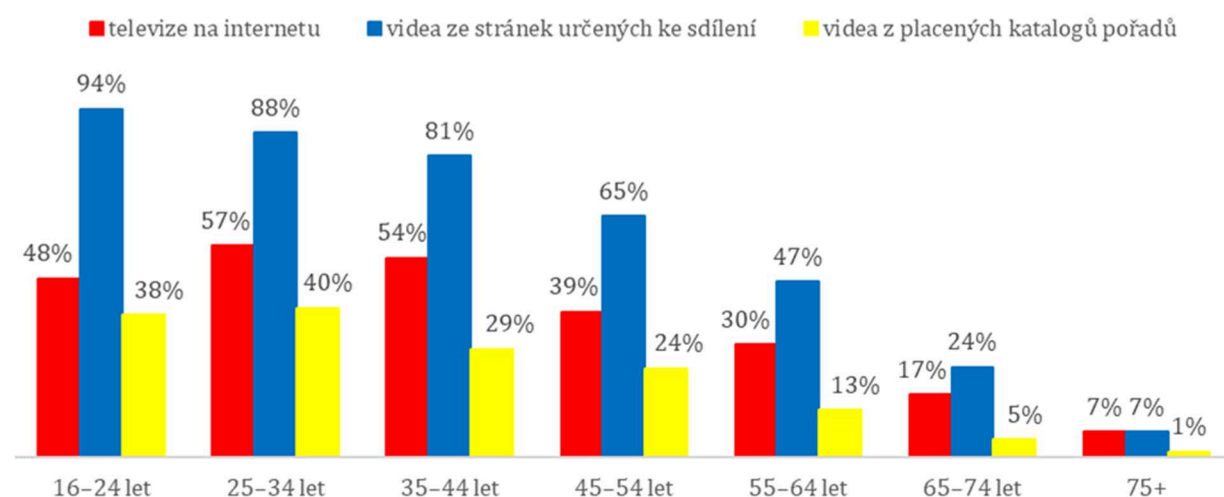
Obrázek 11: Podíl osob starších 16 let využívajících internet ke sledování televize, filmů a videa podle typu média

Zdroj: ČSÚ (2023)

Služby online sledování televize, filmů a videa jsou oblíbené nejvíce u mladší populace, a to zejména sledování videa ze stránek určených ke sdílení (94 % osob ve věku 16–24 let sledovalo sdílená videa). Tento způsob sledování však převládá napříč všemi věkovými kategoriemi. Co se týče televize na internetu, tak mladé lidi do 25 let neoslovuje její sledování tolik jako osoby ve věku 25–44 let, ze kterých sleduje televizi na internetu více než polovina. Co se týče placených katalogů pořadů, ty nejvíce oslovují mladé do 34 let věku.

Obrázek 12: Podíl osob starších 16 let využívajících internet ke sledování televize, filmů a videa v roce 2022 podle věkových kategorií

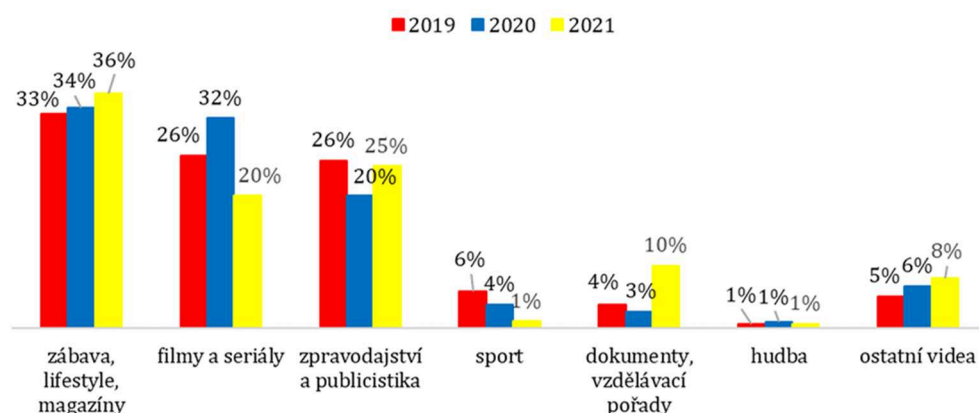
Zdroj: ČSÚ (2023)

Z katalogů pořadů audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání oslovují diváky na internetu nejvíce zábavné a lifestyleové pořady, jejichž podíl byl ve sledovaných letech více než třetinový. Dále pak byly v roce 2021 ve větší míře přehrávány zpravodajské a publicistické pořady (25 %) a filmy a seriály, jejichž podíl na celkovém počtu přehraných videí v roce 2021 činil 20 % a oproti roku 2020 výrazně klesl. Největší meziroční nárůst zaznamenaly v roce 2021 dokumenty a vzdělávací pořady. Ze sledovaných kategorií byly nejméně přehrávány hudební a sportovní pořady (1 %). Přibližně 8 % pořadů z přehraných videí nebylo možné zařadit do žádné kategorie. Celkově diváci přehráli⁷ v roce 2021 přibližně 4,9 mld. videí, přičemž v 73 % byla součástí těchto videí reklama. Na zbylá videa pak připadlo zhruba 1,3 mld. zhlédnutí. Ve srovnání s předchozím rokem 2020 si lidé přehráli přibližně o 760 mil. videí více. Programovou strukturu katalogů

⁷ Sledovali alespoň první sekundu tohoto videa.

v letech 2019–2021 ilustruje následující obrázek, přičemž základní sledovanou jednotkou v tomto případě nebyl počet odvysílaných hodin, ale počet zahájených přehrání jednotlivých videí. (ČSÚ (2023))

Obrázek 13: Programová struktura audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání (katalogů pořadů) podle počtu zahájených přehrání (bez reklamy)

Zdroj: ČSÚ (2023)

V roce 2021 televizní diváci trávili 60 % času sledováním české či československé tvorby, což je potvrzením dlouhodobého trendu, že o pořady české výroby je ze strany diváků značný zájem. (ČSÚ (2023))

1.2.3.1 Česká televize (ČT)

Česká televize (dále též „ČT“) byla založena jako instituce nezávislá na státu provozující televizní vysílání a hospodařící s vlastním majetkem. **Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi**, ve znění pozdějších předpisů této veřejnoprávní instituci **ukládá** (stejně jako v případě ČRo) **plnění specifických úkolů, které ji výrazně odlišují od soukromých provozovatelů televizního vysílání**. Stanoví jí mj. povinnost poskytovat službu veřejnosti tvorbou a šířením televizních programů, popřípadě dalšího multimediálního obsahu a doplňkových služeb na celém území ČR za účelem naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společnosti a potřeby zachovat mediální pluralitu. Hlavními úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání jsou zejména

- poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů,
- prispívání k právnímu vědomí obyvatel České republiky,
- vytváření a šíření programů a poskytování **vyvážené nabídky pořadů pro všechny skupiny obyvatel** se zřetelem na svobodu jejich náboženské víry a přesvědčení, kulturu, etnický nebo národnostní původ, národní totožnost, sociální původ, věk nebo pohlaví tak, aby tyto programy a pořady odrážely rozmanitost názorů a politických, náboženských, filozofických a uměleckých směrů, a to s cílem posílit vzájemné porozumění a toleranci a podporovat soudržnost pluralitní společnosti,
- rozvíjení kulturní identity obyvatel České republiky včetně příslušníků národnostních nebo etnických menšin,
- výroba a vysílání zejména zpravodajských, publicistických, dokumentárních, uměleckých, dramatických, sportovních, zábavných a vzdělávacích pořadů a pořadů pro děti a mládež.

Orgánem, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na **kontrolu činnosti ČT je Rada České televize** (dále „Rada ČT“). Rada ČT má 15 členů volených Poslaneckou sněmovnou Parlamentu a Senátem.

Statutárním orgánem je generální ředitel, jmenovaný Radou ČT na funkční období 6 let.

Jako instituce nezávislá na státu a státním rozpočtu je ČT financována prostřednictvím televizních poplatků. Finančními zdroji ČT jsou též příjmy z reklamy a další podnikatelské, popřípadě jiné činnosti. Tyto příjmy jsou však jen doplňkové, neboť časový prostor pro vysílání reklamy má ČT zákonem omezen. Strukturu finančních ukazatelů ukazují následující obrázky. Porovnání se největšími komerčními televizemi (dle sledovanosti) obsahuje navazující tabulka. Tyto informace opět slouží pouze pro ilustraci odlišného fungování veřejnoprávních a komerčních médií. Vzhledem k odlišným cílům a požadavkům na poskytovaný obsah nemohou sloužit k jakémukoli hodnocení dosahovaných výsledků.

Obrázek 14: Výnosy v roce 2022 a 2023

(v tis. Kč)	2022	2023
zúčtování fondu televizních poplatků ⁽¹⁾	5 638 229	5 599 460
tržby za vlastní výkony a zboží ⁽²⁾	957 762	899 019
vysílání reklamy	125 919	98 616
sponzoring a product placement	486 644	514 504
prodej práv	154 116	107 954
ostatní	191 083	177 945
jiné výnosy ⁽³⁾	116 666	191 882
mimořádné výnosy (DPH a příslušenství minulých období) ⁽⁴⁾	462 342	517 824
VÝNOSY	7 174 999	7 208 185

Zdroj: Výroční zpráva o hospodaření ČT v roce 2023

Obrázek 15: Vývoj počtu televizních přijímačů

(v ks)	2019	2020	2021	2022	2023
domácnosti	3 331 579	3 316 873	3 315 601	3 309 293	3 324 787
právníkové osoby a podnikatelé	219 160	211 291	211 969	224 021	225 881
CELKEM	3 550 739	3 528 164	3 527 570	3 533 314	3 550 668

Zdroj: Výroční zpráva o hospodaření ČT v roce 2023

Obrázek 16: Náklady podle druhu v roce 2022 a 2023

(v tis. Kč)	2022	2023
spotřebované nákupy a nakupované služby ⁽¹⁾	3 612 077	3 555 721
osobní náklady ⁽²⁾	2 503 231	2 788 165
daně a poplatky ⁽³⁾	182 677	192 679
odpisy a opravné položky ⁽⁴⁾	563 358	500 257
poskytnuté příspěvky	11 311	13 702
změna stavu zásob, aktivace	93 004	50 724
ostatní náklady ⁽⁵⁾	209 341	106 937
NÁKLADY	7 174 999	7 208 185

Zdroj: Výroční zpráva o hospodaření ČT v roce 2023

Obrázek 17: Náklady podle účelu

(v tis. Kč)	2019	2020	2021	2022	2023
náklady na výrobu a vysílání ⁽¹⁾	5 422 055	5 159 866	5 542 022	5 719 764	5 685 540
náklady servisních útvarů ⁽²⁾	930 506	908 306	913 419	1 006 510	1 133 867
nevýrobní náklady ⁽³⁾	217 481	238 664	223 903	248 600	278 675
odvod do Státního fondu kultury	35 363	32 849	43 407	41 059	34 874
opravné položky, odpisy pohledávek a zůstatková cena prodaného majetku, daň z příjmu	49 502	54 723	55 959	114 172	75 229
DPH a příslušenství - minulá období*	-	69 710	-	44 894	-
NÁKLADY	6 654 907	6 464 118	6 778 710	7 174 999	7 208 185

Zdroj: Výroční zpráva o hospodaření ČT v roce 2023

Následující obrázek ilustruje pozici ČT na českém trhu v porovnání se soukromými provozovateli televizního vysílání.

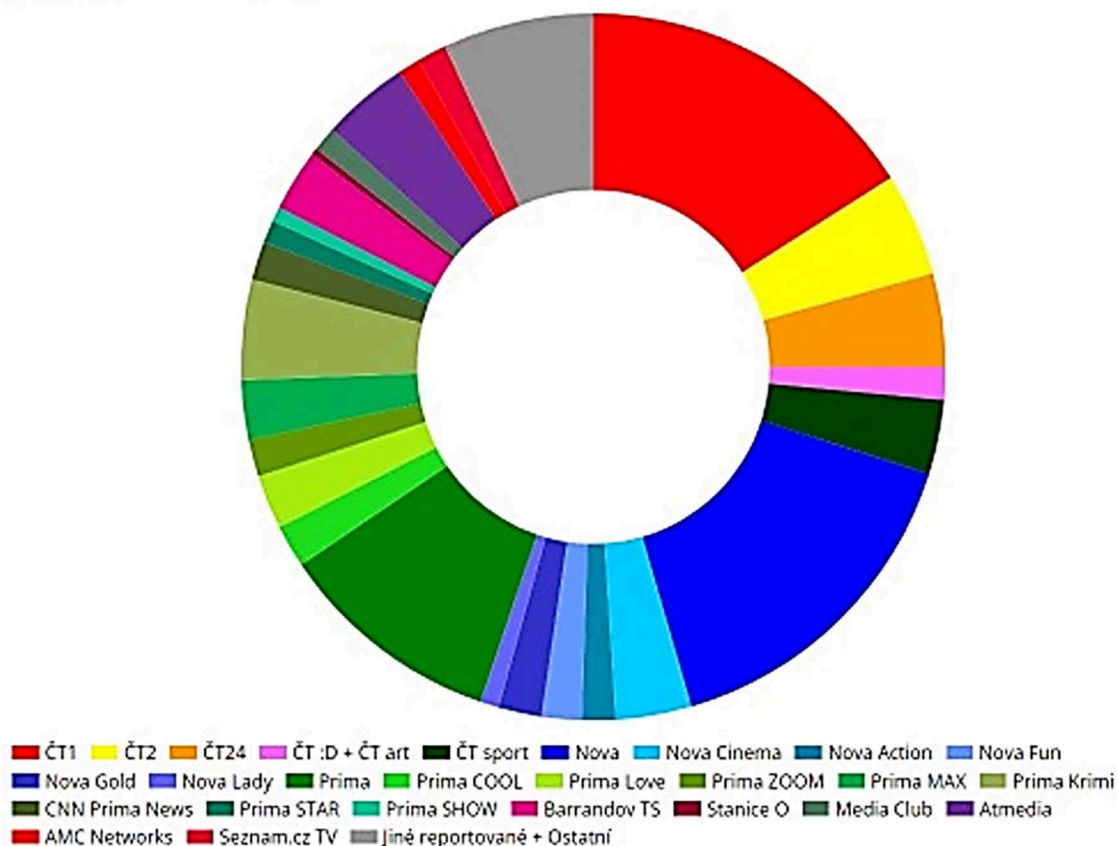
	2018	2019	2020	2021	2022
Nova					
Tržby z prodeje výrobků a služeb a za prodej zboží	100,00 %	100,00 %	100,00 %	100,00 %	100,00 %
z toho					
výnosy z vysílání reklamy na programech šířených prostřednictvím pozemních vysílačů	78,39 %	78,07 %	76,03 %	70,99 %	62,66 %
ostatní tržby z prodeje obchodních sdělení v televizi	10,31 %	9,29 %	9,76 %	10,05 %	11,14 %
prodej reklamního prostoru na internetu a předplatné Voyo	3,43 %	4,60 %	4,81 %	5,54 %	8,69 %
ostatní služby	7,86 %	8,03 %	9,40 %	13,42 %	17,50 %
Služby z výkonové spotřeby	96,64 %	96,86 %	97,06 %	97,19 %	97,55 %
Osobní náklady / výkonová spotřeba	17,13 %	17,60 %	21,60 %	17,23 %	14,33 %
FTV Prima					
Tržby z prodeje výrobků a služeb a za prodej zboží	100,00 %	100,00 %	99,23 %	100,00 %	100,00 %
z toho					
prodej reklamního času	78,44 %	79,34 %	79,10 %	79,35 %	76,29 %
ostatní tržby z prodeje obchodních sdělení	12,61 %	10,01 %	8,68 %	9,11 %	9,69 %
prodej online prostoru a předplatné iPrima	4,07 %	4,00 %	3,63 %	3,80 %	4,67 %
ostatní	4,88 %	6,65 %	7,82 %	7,74 %	9,35 %
Služby z výkonové spotřeby	99,47 %	99,22 %	99,04 %	99,20 %	99,05 %
Osobní náklady / výkonová spotřeba	9,75 %	11,05 %	15,16 %	13,63 %	12,91 %
ČT					
Výnosy	100,00 %	100,00 %	99,23 %	100,00 %	100,00 %
z toho zúčtování fondu televizních poplatků	88,54 %	88,39 %	88,74 %	86,72 %	78,58 %
Spotřebované nákupy a nakupované služby z celkových nákladů	52,82 %	55,58 %	51,62 %	52,43 %	50,34 %
Osobní náklady vůči spotřebovaným nákupům a nakupovaným službám	60,64 %	60,07 %	68,66 %	66,76 %	69,30 %

Zdroj: Výroční zprávy jednotlivých společností

Obrázek 18: Výsledky sledovanosti – share

Share - 27. týden 2023; 3.7. - 9.7.2023

celý den prime time | 15+ 15-54 15-69

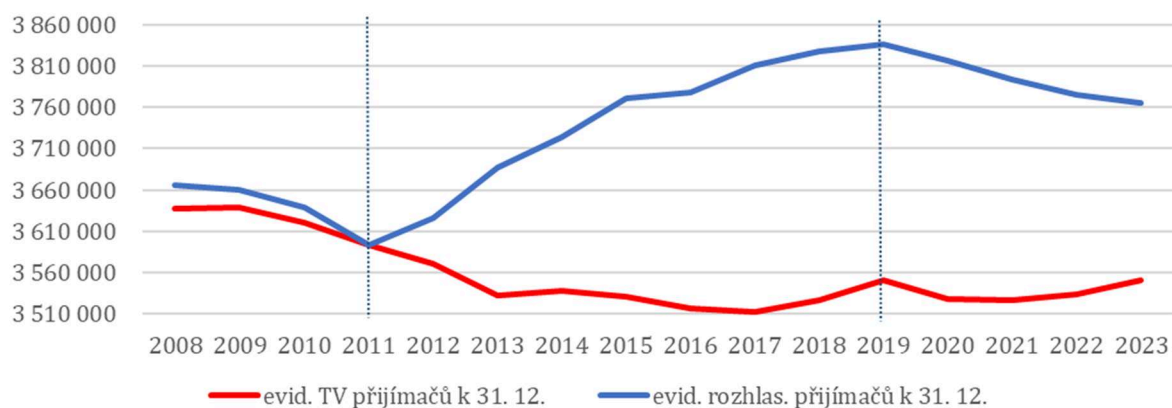
Zdroj dat: ATO – Nielsen, živě+TS0-3

Vysvětlivky: Celý den je 24hodinový časový interval od 6:00 do 5:59 následujícího dne.

1.2.4 Popis problému

Primárně bude řešena otázka poklesu reálné hodnoty příjmů veřejnoprávních médií, a to jednak kvůli poklesu reálné hodnoty koncesionářských poplatků, které zůstaly po dlouhou dobu na stejné nominální úrovni, jednak kvůli poklesu počtu evidovaných příjemců (viz následující obrázek).

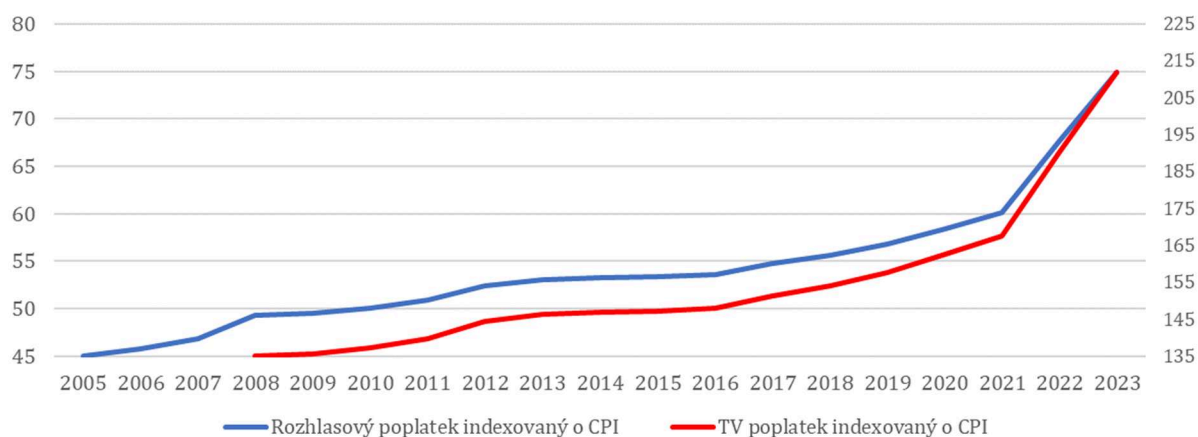
Obrázek 19: Vývoj počtu evidovaných příjemců

Zdroj: Výroční zprávy ČRo, ČT

Výše koncesionářských poplatků je diskutována dlouhodobě, nicméně v současných ekonomických podmínkách získává na významu. Jak ukazuje následující obrázek, vzhledem k tomu, že koncesionářské poplatky nebyly navyšovány, jejich reálná hodnota poklesla např. u ČRo cca na polovinu (či naopak aby byla zachována jejich reálná hodnota, měly by být o cca polovinu navýšeny na 75, resp. 212 Kč).

Obrázek 20: Koncesionářské poplatky indexované od doby jejich účinnosti o CPI⁸

Zdroj: Výroční zprávy ČRo, ČT; ČSÚ, vlastní výpočty

Následující tabulka porovnává nárůst vybraných nákladových a výnosových položek u dvou komerčních stanic a ČT od roku 2015. U ČT je vyjma osobních nákladů tento nárůst minimální.

Tabulka 2: Porovnání růstu vybraných nákladových a výnosových položek u dvou komerčních stanic a ČT, 2015 = 100

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
TV Nova							
Tržby z prodeje výr. a služeb a prod. výr.	103,60	107,62	113,57	121,39	116,57	136,59	157,26
Výnosy z vysílání reklamy na programech šířených prostřednictvím pozemních vysílačů	102,30	106,25	109,26	116,31	108,75	118,99	120,93
Ostatní tržby z prodeje obchodních sdělení v TV	105,58	103,46	111,65	107,50	108,39	130,88	167,05
Prodej reklamního prostoru na internetu a předplatné Voyo	109,49	110,26	132,91	190,41	191,25	257,68	465,75
Ostatní služby	116,97	136,68	175,45	191,64	215,42	360,47	541,13
Výkonová spotřeba	111,59	119,38	121,35	127,84	110,72	168,79	229,12
Služby	111,77	119,52	121,11	127,87	110,98	169,41	230,82
Osobní náklady	104,54	109,51	113,09	122,43	130,10	158,18	178,60
FTV Prima							
Tržby z prodeje výr. a služeb a prod. výr.	107,17	118,80	125,25	117,16	125,91	134,42	142,20
Prodej reklamního času	104,62	120,18	126,09	119,30	127,83	136,89	139,24
Ostatní tržby z prodeje obchodních sdělení	99,21	161,02	170,56	126,65	118,01	132,24	148,84
Prodej online prostoru a předplatné iPrima	131,59	181,05	160,58	147,51	143,87	160,74	208,91
Ostatní	130,11	47,71	64,75	82,54	104,30	110,28	140,83
Výkonová spotřeba	105,81	112,61	125,39	120,29	112,97	121,38	141,62

⁸ Od 1. 10. 2005 činí rozhlasový poplatek 45 Kč, televizní poplatek byl na 135 Kč zvýšen od 1. 1. 2008.

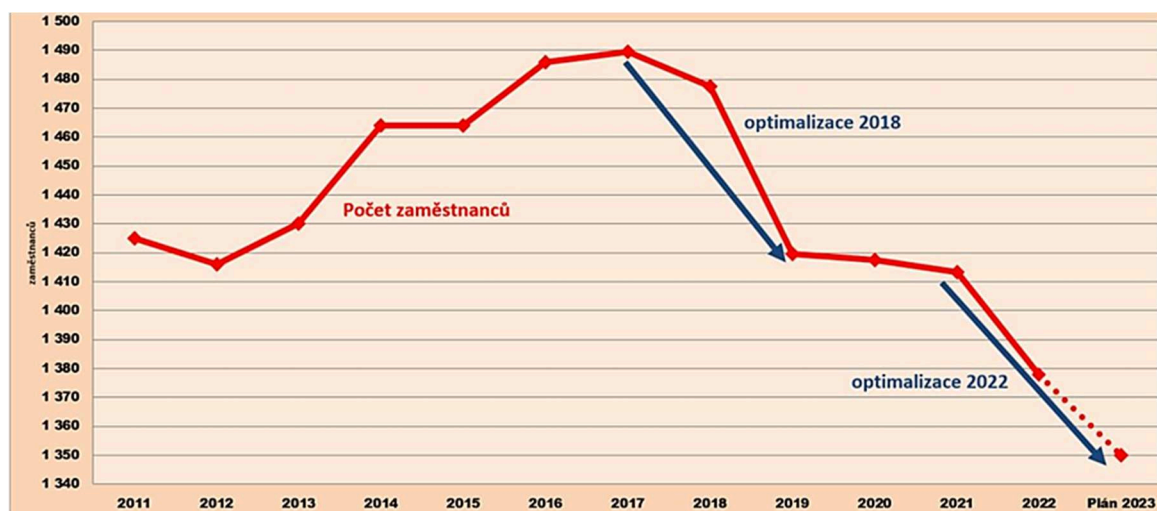
Služby	105,99	112,82	125,42	120,02	112,52	121,09	141,07
Osobní náklady	112,84	130,88	137,73	149,76	192,98	186,43	206,08
ČT							
Výnosy	101,12	95,59	99,23	98,51	95,69	100,35	106,21
Zúčtování fondu TV poplatků	97,20	95,01	98,86	97,98	95,54	97,91	93,91
Náklady	101,12	95,59	99,23	98,51	95,69	100,35	106,21
Spotřebované nákupy a nakupované služby	102,63	98,00	107,25	112,02	101,06	107,64	109,41
Osobní náklady	100,94	103,97	110,98	114,83	118,39	122,62	129,37

Zdroj: Výroční zprávy jednotlivých společností

Dle konzultací již byly vyčerpány provozní úspory, a pokud se nezmění výše koncesionářského poplatku po období bezprecedentně vysoké inflace, bude se muset začít veřejná služba omezovat, tj. tato omezení se již budou týkat programu.

ČRo ve své výroční zprávě uvádí, že „se v průběhu roku 2022 musel vyrovnat s další vlnou optimalizace – redukce pracovních míst, která zasáhla zejména Vývoj a výrobu, a v menší míře také útvar Archivní a programové fondy a některé stanice. Pro některé činnosti (režijní, redaktorské, autorské) začala být vzhledem k tvůrčímu charakteru práce využívána ve větší míře externí spolupráce. V souvislosti s optimalizací bylo rovněž rozhodnuto o odložení plánovaného spuštění nízkorozpočtové digitální stanice zaměřené na folklorní hudbu na neurčito. Výroba náročnějších literárně-dramatických, dokumentárních a hudebních formátů se v souvislosti s pádivou inflací taktéž potýkala s citelným zvýšením externích nákladů, například na zahraniční autorská práva či honoráře externích autorů a umělců. Došlo proto k mírné úpravě některých dramaturgických plánů, aby byl dodržen výrobní rozpočet na rok 2022.“

Obrázek 21: Počet zaměstnanců 2011-2023 a optimalizace

Zdroj: webový portál ČRo⁹

ČT zmiňuje mezi úspornými opatřeními omezení premiérových titulů jen na pondělní a sobotní hlavní vysílací čas, když hlavní stanice Novy a Primy vysílaly v jednotlivých týdnech premiérové pořady obvykle v šesti dnech, dále např. odklad vybraných investičních akcí, redukci pracovních míst, snížení koprodukčních vkladů do českých filmů, či ukončení kanálu ČT3.

9 <https://informace.rozhlas.cz/hospodareni-ceskeho-rozhlasu-ekonomicke-ukazatele-7961146>

V rámci konzultací ke koncesionářským poplatkům byla identifikována potřeba řešit ještě několik dalších problémů.

Prvním z nich byla potřeba provedení technických změn spočívajících ve zpřesnění znění zákona o ČRo, příp. sladění se zákonem o ČT, v případech, kdy je to relevantní, a vice versa.

U této oblasti vycházíme

1. ze zásady tzv. legální licence a legality výkonu veřejné moci, tj. zatímco v soukromém právu obecně platí, že „co není zákonem zakázáno, je dovoleno“, veřejná správa může činit jen tak, jak jí ukládá a výslovně dovoluje zákon, tj. veřejnou správu lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví a na jeho základě jiné právní předpisy případně dále rozvedou. Proto tam, kde byly v rámci konzultací identifikovány chybějící povinnosti plynoucí např. z evropského Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání (2009/C 257/01) (dále též „Sdělení“), je navrhováno doplnění.
2. Zároveň se navrhuje úprava tam, kde se zákon o ČRo a ČT liší a tato odlišnost není důvodná.

Dále byly v zákonech identifikovány povinnosti, které technicky není možné splnit; několik problémů vycházejících z aktuální praxe, které způsobují zbytečně vysokou administrativní zátěž, příp. kde chybí vazba mezi kompetencemi a odpovědností; či několik ustanovení, u nichž nebylo dostatečně rychle zareagováno na vývoj v oblasti šíření rozhlasového a televizního vysílání.

Aby nebylo nutné přeskakovat mezi jednotlivými stránkami RIA, uvádíme u těchto dvou věcných oblastí vzhledem k jejich méně závažnému charakteru konkrétní popis problému v kapitole 3, kde na tento popis přímo navazuje diskuze k jejich závažnosti, rizikům v případě neřešení a odhadu nákladů a přínosů navržených změn.

1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

1.3.1 Česká legislativa

Práv a povinností poskytovatelů audiovizuálních mediálních služeb a jejich vztahu k ostatním dotčeným subjektům se ve větší či menší míře dotýkají zejména následující zákony (ve znění pozdějších předpisů, včetně příslušných prováděcích předpisů):

- zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi;
- zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu;
- zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů;
- zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů;
- zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů;
- zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích);
- zákon č. 132/2010 Sb., o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání a o změně některých zákonů (zákon o audiovizuálních mediálních službách na vyžádání);
- zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích;

- zákon č. 496/2012 Sb., o audiovizuálních dílech a podpoře kinematografie a o změně některých zákonů (zákon o audiovizu);
- zákon č. 500/2004 Sb., správní řád;
- zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů;
- zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů; update
- v obecné rovině též zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele.

Dalšími důležitými doplňky současné právní úpravy jsou Statut a Kodex České televize a Českého rozhlasu. Statut, který schvalují Rady na návrh generálního ředitele, podrobněji stanovuje poslání a povinnosti subjektu veřejné služby. Kodex schvaluje PSP ČR, které ho předkládají Rady. Kodex je vnitřním regulačním předpisem a blíže vymezuje zásady naplňování veřejné služby v oblasti vysílání.

1.3.2 Evropská legislativa

Unijní právo tuto problematiku upravuje především následujícími předpisy. K návrhu se vztahují zejména Sdělení uvedené výše a Protokol o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech, který je připojen ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie (tzv. Amsterodamský protokol).

1.4 Identifikace dotčených subjektů

Rozhlasové vysílání

- Provozovatelé rozhlasového vysílání;
 - veřejnoprávní Český rozhlas;
 - soukromí (komerční) provozovatelé rozhlasového vysílání;
- spotřebitelé/posluchači;
- Rada Českého rozhlasu;
- Dozorčí komise;
- ČSSZ/GFŘÚ.

Televizní vysílání

- Provozovatelé televizního vysílání;
 - veřejnoprávní Česká televize;
 - soukromí (komerční) provozovatelé televizního vysílání;
- spotřebitelé/diváci;
- Rada České televize;
- Dozorčí komise;
- GFŘÚ/ČSSZ.

1.5 Popis cílového stavu

Účelem revize stávající právní úpravy by mělo být

- reflexe ekonomického vývoje ve výši příjmů/koncesionářských poplatků
- zvýšení transparentnosti prostředí a právních jistot,
- nastavení jednotných podmínek pro veřejnoprávní subjekty tam, kde je to odůvodnitelné,
- snížení administrativní zátěže tam, kde není výše administrativních nákladů kompenzována příslušnými přínosy,

a to v reakci na:

- technologický vývoj;
- negativní zkušenosti plynoucí ze současné praxe;
- transpozici pravidel Sdělení.

1.6 Zhodnocení rizika

Rizika plynoucí ze zachování současného stavu ve věcném okruhu poplatků spočívají zejména v poklesu kvality služeb poskytovaných posluchačům či divákům. Pokud jde o opatření víceméně techničtějšího charakteru, mohou vzniknout náklady kvůli nižší právní jistotě a transparentnosti právní úpravy. Nepředpokládáme, že by výše těchto nákladů byla výrazná, nicméně uvádíme je RIA, protože byly zmíněny při konzultacích.

2 Návrh variant

Návrhy variant byly v návaznosti na identifikované nedostatky v právní úpravě a výsledky konzultací rozděleny do několika věcných okruhů.

1. Koncesionářské poplatky

Varianta 0 - *Ponechání stávající právní úpravy*

Varianta 1 – *Změna v předmětu zpoplatnění ve vazbě na technologický vývoj a v základu poplatku*

Varianta 2 – *Změna výše koncesionářského poplatku*

Pro variantu 1 a 2 budou modelovány různé podvarianty s odlišnými hodnotami vstupních parametrů.

Varianty v následujících svou okruzích reagují na nedostatky zjištěné v rámci konzultací. Jedná se o velmi konkrétní detaily, které často vyžadují jen minoritní změnu a z toho důvodu u nich již nelze najít další možná řešení (jde o zakotvení současné praxe, která se již děje (většinou protože je třeba plnit Sdělení), do českého právního předpisu; zpřesnění znění apod.). V této části tak hodnotíme, zda je vhodné navrženou variantu přijmout či ne. Protože jde o méně závažné nedostatky, nemuseli bychom s nimi v RIA pracovat, nicméně protože byly zmíněny při konzultacích k poplatkům, otevřeně je zde přiznáváme.

2. Aktualizace zákonů o ČRo a ČT v reakci na vývoj v oblasti šíření rozhlasového a televizního vysílání a na problémy současné praxe

Varianta 0 - *Ponechání stávající právní úpravy*

Varianta 1 – ČRo – Redefinice celoplošného rozhlasového programu – snížení povinnosti pokrytí z 95 % na 80 % obyvatel ČR; s výjimkou celoplošného rozhlasového programu zaměřeného na aktuální zpravodajství a publicistiku (ponechání požadavku na pokrytí 95 % obyvatel)

Varianta 2 – ČRo + ČT – Explicitní uvedení v zákonu, že ČRo a ČT nesmí na své internetové stránky (příp. aplikace ČT) umísťovat obchodní sdělení

- s výjimkou reklamy zaměřené výhradně na propagaci vlastního vysílání nebo výrobků, služeb a činností souvisejících s provozováním vlastního vysílání,
- s výjimkou obchodních sdělení spojených s vysíláním programu nebo jeho části, který je šířen zvláštními přenosovými systémy,
- s výjimkou obchodních sdělení, která jsou součástí poskytovaných audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání.

Varianta 3 - ČRo + ČT – Stanovení, že usnesení Poslanecké sněmovny nebo Senátu o odvolání člena Rady ČRo i ČT z funkce musí obsahovat odůvodnění o odvolání

Varianta 4 - ČRo + ČT – Explicitní stanovení, že Rada ČRo i ČT je způsobilá se usnášet za přítomnosti nadpoloviční většiny všech svých členů, jejichž počet stanovuje zákon + vztahení takto definované většiny na vybraná rozhodnutí Rad

Varianta 5 - ČRo + ČT – Explicitní stanovení, že Rada ČRo i ČT jedná podle potřeby, nejméně však jednou měsíčně

Varianta 6 - ČRo + ČT – Úprava způsobu jmenování a odvolávání ředitelů studií – vynětí těchto úkonů z kompetence Rad

Varianta 7 - ČRo + ČT – Stanovení, že do působnosti Rady ČRo i ČT náleží schvalovat na návrh generálního ředitele (GR) poskytování nové významné služby v rámci veřejné služby v oblasti rozhlasového či televizního vysílání, s podrobnostmi obsaženými v zákoně

Varianta 8 - ČRo + ČT – Sloučení výročních zpráv (Výroční zprávy o činnosti a Výroční zprávy o hospodaření) s tím, že je GR zpracuje a do působnosti Rady ČRo i ČT bude náležet její schválení

Varianta 9 - ČRo + ČT – Umožnění Radě disponovat s prostředky ze zvláštní výdajové položky rozpočtu, z nichž jsou hrazeny náklady na činnost Rady a na odměny jejích členů, jakož i náklady na činnost dozorčí komise a na odměny jejích členů¹⁰

Varianta 10 – ČRo + ČT – Sjednocení délky funkčního období členů dozorčí komise u ČRo ze 2 let na 3 roky, a to i opětovně, ne však na více než 3 (namísto nyníjších 2) bezprostředně po sobě následující funkční období; u ČT za 4 na 3 roky, a to i opětovně, ne však na více než 3 (namísto nyníjších 4) bezprostředně po sobě následující funkční období

Varianta 11 - ČRo + ČT – Pro zánik funkce člena dozorčí komise nebude explicitně stanoveno, že platí přiměřeně § 6 zákona o ČRo či ČT s obdobnými důvody jako v případě Rady

Varianta 12 - ČRo + ČT – Stanovení, že členové Rady se mohou zúčastnit jednání dozorčí komise; v takovém případě se na ně bude vztahovat povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozví, ve stejném rozsahu jako na členy dozorčí komise

10 Dozorčí komise jsou poradními orgány Rady ve věcech kontroly hospodaření ČRo a ČT.

3. Provedení technických změn spočívajících ve zpřesnění znění zákona o ČRo/ČT, resp. sladěním se zákonem o ČT/ČRo v případech, kde je to relevantní

Varianta 0 - Ponechání stávající právní úpravy

Varianta 1 - Modifikace znění částí zákona upravujících:

- § 2 - Český rozhlas poskytuje službu veřejnosti tvorbou a šířením rozhlasových programů, popřípadě dalšího multimediálního obsahu a doplňkových služeb na celém území České republiky a do zahraničí **za účelem naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společnosti a potřeby zachovat mediální pluralitu** (dále jen "veřejná služba v oblasti rozhlasového vysílání") = odzrcadlení zákona o ČT v zákoně o ČRo
- § 3 odst. 1 g) - Český rozhlas naplňuje veřejnou službu v oblasti rozhlasového vysílání zejména tím, že **podporuje českou audio tvorbu a kulturní projekty** = odzrcadlení zákona o ČT v zákoně o ČRo
- Promítnutí veškerých povinností plynoucích ze Sdělení, které zákon o ČT již obsahuje
 - Pravidla pro používání finančních zdrojů při poskytování veřejné služby; zákaz křížového financování podnikatelské činnosti; oddělené účtování

3 Vyhodnocení nákladů a přínosů

3.1 Identifikace nákladů a přínosů

Následující tabulka shrnuje hlavní kategorie nákladů a přínosů, které budou v následujících částech ZZ RIA dále analyzovány.

Tabulka 3: Identifikace hlavních kategorií nákladů a přínosů

Náklady
<ul style="list-style-type: none">– Jednorázové<ul style="list-style-type: none">○ Dopad na státní rozpočet – legislativní příprava aj.○ Dopad na ostatní subjekty – seznámení se s novou právní úpravou– Opakující se<ul style="list-style-type: none">○ Poplatníci koncesionářského poplatku – objem zaplacených poplatků○ Náklady na kontrolu, vymáhání – ČRo, ČT, ČSSZ/GFŘ
Přínosy
<ul style="list-style-type: none">– Všichni stakeholdeři – vyšší právní jistota– ČRo, ČT – příjmy z koncesionářských poplatků– Posluchači/diváci – Kvalitní a udržitelná veřejná služba

3.2 – 3.3 Náklady a přínosy

1. Koncesionářské poplatky

Varianta 0 - Ponechání stávající právní úpravy

Varianta 1 – Změna v předmětu zpoplatnění ve vazbě na technologický vývoj a v základu poplatku

Varianta 2 – Změna výše koncesionářského poplatku

Varianty 1 a 2 nabízí množství podvariant. Pro výpočty byl sestaven model, který za daných omezení (politický konsenzus na financování veřejnoprávních médií z koncesionářských poplatků – nebyla zvažována změna systému; dosažení cíle zvýšení příjmů ČRo i ČT; omezení na výši veřejné podpory; zohlednění aktuálního vývoje na trhu, co se týče způsobů konzumace obsahu; akceptovatelnost navýšení pro konzumenty obsahu ČRo a ČT; přijatelnost modelu pro všechny dotčené strany (varianta s možným navýšením % reklamy pro ČRo a ČT byla ze stran komerčních subjektů neprůchodná; nákladově efektivní administrativní náročnost; vstřícnost vůči MSP) hledal nejvhodnější nové nastavení při volbě hodnot různých parametrů. Na základě modelu a konzultací předběžných výsledků byl širší výčet zredukován. Finálně tedy jsou v závěrečné zprávě uvedeny dopady scénářů s následujícími parametry:

1. Rozhlasový poplatek se platí ze zařízení technicky způsobilého k individuálně volitelné reprodukci rozhlasového vysílání, je-li šířeno i prostřednictvím internetu = k dalším způsobům šíření bude přidán internet.
2. Bude zrušena dosavadní výjimka pro počítače, tablety a mobilní telefony, které aktuálně nepodléhají rozhlasovému a televiznímu poplatku.
3. Zůstane zachován princip jedna domácnost, jedna platba = jedna domácnost by i nadále platila jeden rozhlasový a jeden televizní poplatek, byť by vlastnila několik jakýchkoli přijímačů.
4. Nicméně po rozšíření předmětu zpoplatnění na počítače a mobily nebudou současná ustanovení pro právnické osoby (dále PO) funkční. Monitorovat počty počítačů, tabletů a mobilních telefonů u právnických osob není realizovatelné. Proto byla čerpána inspirace z původního slovenského a aktuálního německého modelu¹¹ – tj. bylo navrženo navázat platbu rozhlasového a televizního poplatku na velikost firmy, konkrétně počet zaměstnanců. Tento model logicky není ideální, nicméně korelace mezi počtem zaměstnanců ve firmě a počtem používaných zařízení existuje. Navíc ukazatel počtu zaměstnanců PO lze pravidelně monitorovat.

Následující část RIA obsahuje popis postupu výpočtů tak, aby bylo zřejmé, jakým způsobem jsme k závěrům došli. Při odhadu dopadů vyjdeme ze statistiky počtu ekonomických subjektů podle počtu zaměstnanců.

¹¹ Viz Rundfunkbeitragsstaatsvertrag (RBStV). Dostupné z <https://www.rundfunkbeitrag.de/e175/e4794/Rundfunkbeitragsstaatsvertrag.pdf>

Tabulka 4: Počet ekonomických subjektů podle počtu zaměstnanců v agregované verzi¹²

Kategorie	2018	2019	2020	2021	2022	2022 pouze aktivní
0 zam.	2 604 732	2 600 942	2 651 359	2 695 694 (neuveďeno 1 717 830 bez zam. 977 864)	2 708 103 (neuveďeno 1 709 732 bez zam. 998 371)	1 340 526 (neuveďeno 342 365 bez zam. 998 161)
1-5 zam.	198 231	204 355	196 232	194 200	201 299	201 299
6-19 zam.	54 493	54 871	53 834	54 019	54 489	54 487
20-49 zam.	18 055	18 137	17 851	18 262	18 557	18 557
50-249 zam.	11 489	11 731	11 367	11 689	11 982	11 982
250-999 z.	1 979	1 998	1 901	1 965	1 983	1 983
1000 a více	443	418	419	435	428	428
	2 889 422	2 892 452	2 932 963	2 976 264	2 996 841	1 629 262
0	90,15 %	89,92 %	90,40 %	90,57 %	90,37 %	82,28 %
1-5	6,86 %	7,07 %	6,69 %	6,52 %	6,72 %	12,36 %
6-19	1,89 %	1,90 %	1,84 %	1,81 %	1,82 %	3,34 %
20-49	0,62 %	0,63 %	0,61 %	0,61 %	0,62 %	1,14 %
50-249	0,40 %	0,41 %	0,39 %	0,39 %	0,40 %	0,74 %
250-999	0,07 %	0,07 %	0,06 %	0,07 %	0,07 %	0,12 %
1000 a více	0,02 %	0,01 %	0,01 %	0,01 %	0,01 %	0,03 %
	100,00 %	100,00 %	100,00 %	100,00 %	100,00 %	100,00 %

Zdroj: Veřejná databáze ČSÚ

Protože dle Hospodářské komory¹³ může být z celkového počtu ekonomických subjektů vedených ČSÚ 40 % až polovina tzv. ekonomicky neaktivních, uvádí pro informaci předcházející tabulka za rok 2022, vedle registrovaných subjektů, i počet subjektů aktivních. Z tohoto porovnání je vidět, že u firem s více než 1 zaměstnancem toto rozlišení nehraje vliv. Na druhou stranu nejpočetnější skupinou mezi ekonomickými subjekty v ČR jsou ty, které uvedly 0 zaměstnanců nebo počet vůbec neuvedly.

Počet hospodařících domácností v ČR je dle ČSÚ dle Výsledků sčítání 2021 celkem 4 813 103.

Následující tabulky uvádí odhady pro hypotetické **maximální možné** příjmy ČRo a ČT pro scénáře s počtem registrovaných versus aktivních firem, se stávající výší poplatků (45 a 135 Kč) a s o 20 % vyšším poplatkem (55 a 150 Kč). Vypočtené hodnoty by byly na koncesionářských poplatcích odvedeny v případě **plnění povinnosti 100 % subjektů** (jak domácností, tak PO). Ani v současnosti tomu tak není. Protože půjde o nový model, který bude teprve implementován, je těžké predikovat, jak vysoké procento firem a domácností povinnost splní. Výstupy z citlivostní analýzy proto uvádí poslední obrázek.

12 Ekonomickým subjektem každá právnická osoba, organizační složka státu, která je účetní jednotkou, podílový fond, a dále fyzická osoba, která má podle zvláštního právního předpisu postavení podnikatele. Podnikatelem je: a) osoba zapsaná v obchodním rejstříku, b) osoba, která podniká na základě živnostenského oprávnění, c) osoba, která podniká na základě jiného než živnostenského oprávnění podle zvláštních předpisů, d) osoba, která provozuje zemědělskou výrobu a je zapsána do evidence podle zvláštního předpisu.

13 <https://www.businessinfo.cz/clanky/30-let-ceskeho-hospodarstvi-rostou-hlavne-firmy-se-specializovanou-cinnosti-s-vyssi-pridanou-hodnotou/>

Tabulka 5: Odhad maximálně možných příjmů v novém systému – ČRo

Kategorie	2022 počet	2022 pouze aktivní PO počet	Násobek	Max. příjem 45/135 Kč	Max. příjem 45/135 pouze aktivní PO Kč	Max. příjem 55/150 Kč	Max. příjem 55/150 pouze aktivní PO Kč
PO počet	2 996 841	1 629 262					
0 zam. neuv.	1 709 732	342 365	0	0	0	0	0
0 zam. bez z.	998 371	998 161	0	0	0	0	0
1-5 zam.	201 299	201 299	0	0	0	0	0
6-19 zam.	54 489	54 487	0	0	0	0	0
20-24 zam.	5 864	5 864	0	0	0	0	0
25-49 zam.	12 693	12 693	5	2 855 925	2 855 925	3 490 575	3 490 575
50-99 zam.	7 649	7 649	10	3 442 050	3 442 050	4 206 950	4 206 950
100-199 zam.	3 677	3 677	20	3 309 300	3 309 300	4 044 700	4 044 700
200-249 zam.	656	656	30	885 600	885 600	1 082 400	1 082 400
250-499 z.	1 349	1 349	70	4 249 350	4 249 350	5 193 650	5 193 650
500-999 z.	634	634	100	2 853 000	2 853 000	3 487 000	3 487 000
1000 a více	428	428	100	1 926 000	1 926 000	2 354 000	2 354 000
PO měsíčně				19 521 225	19 521 225	23 859 275	23 859 275
PO ročně				234 254 700	234 254 700	286 311 300	286 311 300
Domác. počet	4 813 103	4 813 103					
Domác. měs.			1	216 589 635	216 589 635	264 720 665	264 720 665
Domác. ročně				2 599 075 620	2 599 075 620	3 176 647 980	3 176 647 980
CELKEM ročně				2 833 330 320	2 833 330 320	3 462 959 280	3 462 959 280

Tabulka 6: Odhad maximálně možných příjmů v novém systému – ČT

Kategorie	2022 počet	2022 pouze aktivní PO počet	Násobek	Max. příjem 45/135 Kč	Max. příjem 45/135 pouze aktivní PO Kč	Max. příjem 55/150 Kč	Max. příjem 55/150 pouze aktivní PO Kč
PO počet	2 996 841	1 629 262					
0 zam. neuv.	1 709 732	342 365	0	0	0	0	0
0 zam. bez z.	998 371	998 161	0	0	0	0	0
1-5 zam.	201 299	201 299	0	0	0	0	0
6-19 zam.	54 489	54 487	0	0	0	0	0
20-24 zam.	5 864	5 864	0	0	0	0	0
25-49 zam.	12 693	12 693	5	8 567 775	8 567 775	9 519 750	9 519 750
50-99 zam.	7 649	7 649	10	10 326 150	10 326 150	11 473 500	11 473 500
100-199 zam.	3 677	3 677	20	9 927 900	9 927 900	11 031 000	11 031 000
200-249 zam.	656	656	30	2 656 800	2 656 800	2 952 000	2 952 000
250-499 z.	1 349	1 349	70	12 748 050	12 748 050	14 164 500	14 164 500
500-999 z.	634	634	100	8 559 000	8 559 000	9 510 000	9 510 000
1000 a více	428	428	100	5 778 000	5 778 000	6 420 000	6 420 000
PO měsíčně				58 563 675	58 563 675	65 070 750	65 070 750
PO ročně				702 764 100	702 764 100	780 849 000	780 849 000
Domác. počet	4 813 103	4 813 103					
Domác. měs.			1	649 768 905	649 768 905	721 965 450	721 965 450
Domác. ročně				7 797 226 860	7 797 226 860	8 663 585 400	8 663 585 400
CELKEM ročně				8 499 990 960	8 499 990 960	9 444 434 400	9 444 434 400

Tabulka 7: Výstup z analýzy citlivosti dle % úspěšnosti výběru poplatků, v mld. Kč

100 %	Max. příjem; 45/135; pouze aktivní PO	Max. příjem; 55/150; pouze aktivní PO
ČRo Násobek	2,83	3,46
ČT Násobek	8,50	9,44
90 %	Max. příjem; 45/135; pouze aktivní PO	Max. příjem; 55/150; pouze aktivní PO
ČRo Násobek	2,55	3,12
ČT Násobek	7,65	8,50
80 %	Max. příjem; 45/135; pouze aktivní PO	Max. příjem; 55/150; pouze aktivní PO
ČRo Násobek	2,27	2,77
ČT Násobek	6,80	7,56
70 %	Max. příjem; 45/135; pouze aktivní PO	Max. příjem; 55/150; pouze aktivní PO
ČRo Násobek	1,98	2,42
ČT Násobek	5,95	6,61
60 %	Max. příjem; 45/135; pouze aktivní PO	Max. příjem; 55/150; pouze aktivní PO
ČRo Násobek	1,70	2,08
ČT Násobek	5,10	5,67
50 %	Max. příjem; 45/135; pouze aktivní PO	Max. příjem; 55/150; pouze aktivní PO
ČRo Násobek	1,42	1,73
ČT Násobek	4,25	4,72

Pro porovnání se současným stavem uvádíme následující tabulky.

Tabulka 8: Výběr rozhlasových poplatků

Počet evid. rozhlasových přijímačů (v ks)	stav k 1. 7. 2023
Fyzické osoby – SIPO	2 472 tis.
Fyzické osoby – přímí plátcí	520 tis.
FYZICKÉ OSOBY	2 992 tis.
PODNIKATELSKÉ SUBJEKTY	784 tis.
CELKEM	3 776 tis.
Po vynásobení 45 Kč	
Rozhlasové poplatky měsíčně	170 mil. Kč
Rozhlasové poplatky ročně	2 039 mil. Kč

Zdroj: ČRo

Tabulka 9: Výběr televizních poplatků

Počet evid. televizních přijímačů (v ks)	VZ 2022
Fyzické osoby – SIPO	2 654 tis.
Fyzické osoby – přímí plátcí	655 tis.
FYZICKÉ OSOBY	3 309 tis.
PODNIKATELSKÉ SUBJEKTY	224 tis.
CELKEM	3 533 tis.
Po vynásobení 130 Kč	
Televizní poplatky měsíčně	477 mil. Kč
Televizní poplatky ročně	5 720 mil. Kč

Zdroj: VZ o hospodaření ČT v roce 2022

Z tabulek je vidět nepoměr mezi ČRo a ČT v případě podnikatelských subjektů. Tento rozdíl je dán částečně platbami firem za autorádia ve firemních vozech. Protože je v ČR u firem velmi oblíbený

leasing¹⁴ (operativní či finanční) a leasingové společnosti svým zákazníkům v rámci poskytovaných služeb často nabízí i úhradu rozhlasového poplatku, je třeba tuto skutečnost při přípravě nového předpisu zohlednit¹⁵.

Na základě současného stavu jsou v Tabulce 5 barevně odlišeny výstupy jednotlivých scénářů. Červená barva znamená, že by si subjekt finančně pohoršil, zelená pak znamená, že by dosáhl o polovinu vyšších příjmů, než uvádí tabulky 6 a 7. Oranžová barva značí situaci mírného zlepšení. Tato políčka nejsou označena zeleně proto, že jako jeden z cílů právní úpravy byla identifikována potřeba zajistit udržitelné financování veřejnoprávních médií. V případě oranžových polí by tohoto cíle příliš dosaženo nebylo. Obecně lze říci, že při tomto způsobu hodnocení navržený model vychází z pohledu počtu zelených i červených polí lépe pro ČT.

Pokud porovnáme počet domácností uváděných ČSÚ (4 813 103 domácností) s počty evidovaných rozhlasových a televizních přijímačů, poměr činí cca 62–69 %. Počet přihlášených domácností by se však měl maximální hodnotě uváděné ve statistikách alespoň přiblížit s tím, jak bude rozšířen předmět poplatků (o počítače, tablety, mobilní telefony). Pak by se realita mohla přiblížit opět k modře označeným hodnotám odpovídajícím 70-80 %.

Odhad dopadů poskytnutý Českým rozhlasem

Tabulka 10: Příjmy z rozhlasových poplatků, FO

Výše poplatku	Příjem při současném počtu platících domácností (mil. Kč)
45 Kč/měsíc	1 615,8
50 Kč/měsíc	1 795,4
55 Kč/měsíc	1 974,9
60 Kč/měsíc	2 154,4

Pozn.: Při redefinici přijímače (platilo by se i za přístroj s připojením k internetu, tedy mobilní telefon, tablet, PC, ...) - předpokládáme **navýšení** až o cca 300 tis. domácností, tj. rozhlasových přijímačů, dodatečný příjem (**max. cca 150 mil. Kč**); navýšení by však nebylo okamžité, ale postupné v závislosti na nových akvizčních akcích, které by si však vyžádaly dodatečné náklady; předpokládáme, že k navýšení o 100 mil. Kč by došlo nejdříve v horizontu 2 let

Zdroj: ČRo

Tabulka 11: Příjmy z rozhlasových poplatků, PO

Počet zaměstnanců	Ekonomické subjekty dle počtu zaměstnanců	Násobek měsíčního poplatku	Příjmy, poplatek 45 Kč/měsíc	Příjmy, poplatek 55 Kč/měsíc
0	961 331	0	0	0
1-5	210 782	0	0	0
6-19	53 791	3	87 141 420	106 506 180
20-49	18 346	7	69 347 880	84 758 520
50-249	11 758	20	126 986 400	155 205 600
250-999	1 952	45	47 433 600	57 974 400
1000 a více	418	100	22 572 000	27 588 000
Celkem za rok			353 481 300	432 032 700

Zdroj: ČRo, poslední sloupec zpracovatel

14 Firmy leasingovými produkty financovaly 37 853 vozidel, což je 79 procent z celkového počtu (2022). Viz např. <https://www.auto4drive.cz/2023/03/29/domacnosti-opet-zvysuji-zajem-o-operativni-leasing-vozidel/>

15 ČRo eviduje celkem cca 115 tis. přijímačů, za které leasingové společnosti platí rozhlasový poplatek.

Po sečtení vybraných hodnot se dostaneme na hodnotu cca 2,5 mld. Kč, která při volbě příslušných scénářů spadne do intervalu ohraničeného modrými čísly označenými v Tabulce 5. Při 70-80 % tak odhad v Tabulce 5 odpovídá odhadu ČRo.

Odhad dopadů poskytnutý Českou televizí

Tabulka 12: Vyčíslení změny v příjmech od fyzických osob (domácností) při různé výši měsíčního televizního poplatku

Při výši televizního poplatku	Příjem z televizních poplatků hrazených fyzickými osobami <u>nad výši současných příjmů</u> od FO (mld. Kč)*
135 Kč/měsíc	0,35
150 Kč/měsíc	0,78
165 Kč/měsíc	1,25

*Pozn.: dopad změny definice předmětu poplatku a změny ve výši poplatku pro všechny poplatníky.

Zdroj: ČT

Tabulka 13: Vyčíslení změny v příjmech od právnických osob a podnikajících fyzických osob při různé výši měsíčního televizního poplatku

Při výši televizního poplatku	Příjem z televizních poplatků hrazených PO a podnikajícími FO <u>nad výši současných příjmů</u> od PO a podnikajících FO (mld. Kč)
135 Kč/měsíc	0,60
150 Kč/měsíc	0,71
165 Kč/měsíc	0,82

Zdroj: ČT

Po přičtení k současnému objemu vybraných poplatků ČT se tak dostaneme na hodnotu cca 7,5 mld. Kč, která při volbě příslušných scénářů spadne do intervalu ohraničeného modrými čísly označenými v Tabulce 5. Při 70-80 % tak odhad v Tabulce 5 odpovídá odhadu ČT.

Pokud tedy shrneme výše uvedené výpočty:

Při volbě kombinace Varianty 1 a Varianty 2 s navýšením koncesionářských poplatků o cca 10 až 20 % se náklady na straně poplatníků mohou pohybovat kolem 2,4 mld. Kč v případě rozhlasového poplatku a 70% úspěšnosti výběru (případně více – viz Tabulka 12), 6,6 mld. Kč v případě televizního poplatku a též 70% úspěšnosti výběru (případně více – viz Tabulka 12). Tato zátěž bude rozdělena mezi PO, diváky a posluchače v podobě navýšení koncesionářských poplatků o 10 Kč, resp. 15 Kč za měsíc. Z pohledu dodatečných nákladů (resp. přínosů pro ČRo a ČT) plynoucích z implementace předpisu by mohla situace vypadat následovně:

- Při předpokladu 70% úspěšnosti výběru rozhlasových a televizních poplatků
 - Dopad na PO – **- 0,03 mld. Kč** (= budou odvádět méně)
 - Dopad na domácnosti – 1,51 mld. Kč
 - Příjem ČRo – 0,39 mld. Kč
 - Příjem ČT – 1,1 mld. Kč
- Při předpokladu 100% úspěšnosti výběru rozhlasových a televizních poplatků (horní velmi hypotetická hranice)
 - Dopad na PO – 0,29 mld. Kč
 - Dopad na domácnosti – 5,06 mld. Kč
 - Příjem ČRo – 1,42 mld. Kč
 - Příjem ČT – 3,93 mld. Kč

Protože mezi povinné PO spadají i organizační složky státu a územních samosprávných celků, část z dopadu na PO se může propsat do dopadu na veřejné rozpočty. Jak je vidět z hodnot uvedených výše, při 70procentní efektivitě výběru poplatků bude celkový dopad na PO dokonce pozitivní. Je to způsobeno zvýhodněním malých subjektů volbou násobku 0. Při 100procentní efektivitě výběru poplatků (extrémní scénář) je celkový dopad na PO 294 mil. Kč. Pouze menší část z této hodnoty se promítne do rozpočtů veřejných subjektů. Pokud zohledníme počet veřejných subjektů, částek již nyní odváděných za koncesionářské poplatky, vychází v průměru na subjekt dodatečné platby ve výši stokorun až tisíců (u velkých měst) měsíčně. Zpracovatel se proto nedomnívá, že nově navržený způsob placení poplatků pouze v závislosti na počtu zaměstnanců bude pro uvedené veřejné subjekty představovat výrazný rozdíl v jejich rozpočtu.¹⁶

Tabulka 14: Model potenciálních dopadů v distribuci dle PO a domácností, ČRo a ČT, mld. Kč

Legenda		ČRo	ČT	ČRo + ČT
PO - model, výběr 100 %	A	0,29	0,78	1,07
DOMÁCNOSTI - model, výběr 100 %	B	3,18	8,66	11,84
PO - model, výběr 70 %	0,7*A	0,20	0,55	0,75
DOMÁCNOSTI - model, výběr 70 %	0,7*B	2,22	6,06	8,29
PO - současný výběr	E	0,42	0,35	0,77
DOMÁCNOSTI - současný výběr	F	1,62	5,16	6,78
PO - Dodatečný výběr - při 100 %	A - E	-0,14	0,43	0,29
DOM - Dodatečný výběr - při 100 %	B - F	1,56	3,50	5,06
PO - Dodatečný výběr - při 70 %	0,7*A - E	-0,22	0,20	-0,03
DOM - Dodatečný výběr - při 70 %	0,7*B - F	0,61	0,90	1,51
Celkem dodatečný výběr při 100 %	(A - E) + (B - F)	1,42	3,93	5,36
Celkem dodatečný výběr při 70 %	(0,7*A - E) + (0,7*B - F)	0,39	1,10	1,48

Co se týče ČRo a ČT, materializovat by se případný zvýšený příjem na jejich straně měl formou vyšší a dlouhodobě udržitelné kvality služeb poskytovaných veřejnoprávními médii.

Z pohledu veřejných financí budou souhrnné částky přínosem na straně ČRo a ČT. Podle Systému národních účtů jsou veřejnoprávní instituce součástí institucionálního sektoru S.13 – sektor vládních institucí, a tedy i jejich rozpočty jsou součástí veřejných rozpočtů. Koncesionářské poplatky za televizní a rozhlasové vysílání zároveň spadají mezi příjmy veřejných rozpočtů daňového typu (konkrétně ostatní běžné daně). Zvýšení těchto poplatků se tedy projeví (za jinak stejných okolností) zvýšením složené daňové kvóty a zlepšením salda veřejných rozpočtů. Za předpokladu, že však adekvátně vzrostou výdaje obou institucí (Česká televize, Český rozhlas), na saldo to nebude mít vliv.

Zvýšení poplatků bude mít nepatrný proinflační dopad, neboť poplatky za veřejnoprávní televizní a rozhlasové vysílání mají zastoupení ve spotřebním koši s váhou asi 0,65 procenta.

16 Po prozkoumání veřejně dostupných rozpočtů a faktur lze příkladem uvést následující roční platby v Kč - malé obce 270/540/540/600/1000/1080/1000/1100//1500/1700/2000/2160; větší obce 14580/24300/57585; pražská městská část 14580; vybrané organizační složky státu či příspěvkové organizace 1620/1620/1620/3780/5400/12420/18900/28080; vybraný rezort 162540.

2. Aktualizace zákonů o ČRo a ČT v reakci na vývoj v oblasti šíření rozhlasového a televizního vysílání a na problémy současné praxe

Varianta 0 - Ponechání stávající právní úpravy

Varianta 1 – ČRo – Redefinice celoplošného rozhlasového programu – snížení povinnosti pokrytí z 95 % na 80 % obyvatel ČR; s výjimkou celoplošného rozhlasového programu zaměřeného na aktuální zpravodajství a publicistiku (ponechání požadavku na pokrytí 95 % obyvatel)

Český rozhlas má podle zákona naplňovat veřejnou službu v oblasti rozhlasového vysílání zejména tím, že provozuje analogové rozhlasové vysílání s využitím části kmitočtového spektra umožňující pokrytí území České republiky třemi celoplošnými rozhlasovými programy v pásmu velmi krátkých vln a rozhlasovými programy regionálních studií vysílanými v pásmu velmi krátkých vln, a to prostřednictvím zemských vysílacích rádiových zařízení, popřípadě prostřednictvím jiných technických prostředků. Celoplošným rozhlasovým programem se pro účely tohoto zákona rozumí rozhlasový program, jehož vysílání může přijímat alespoň 95 % obyvatel České republiky počítaných podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu.

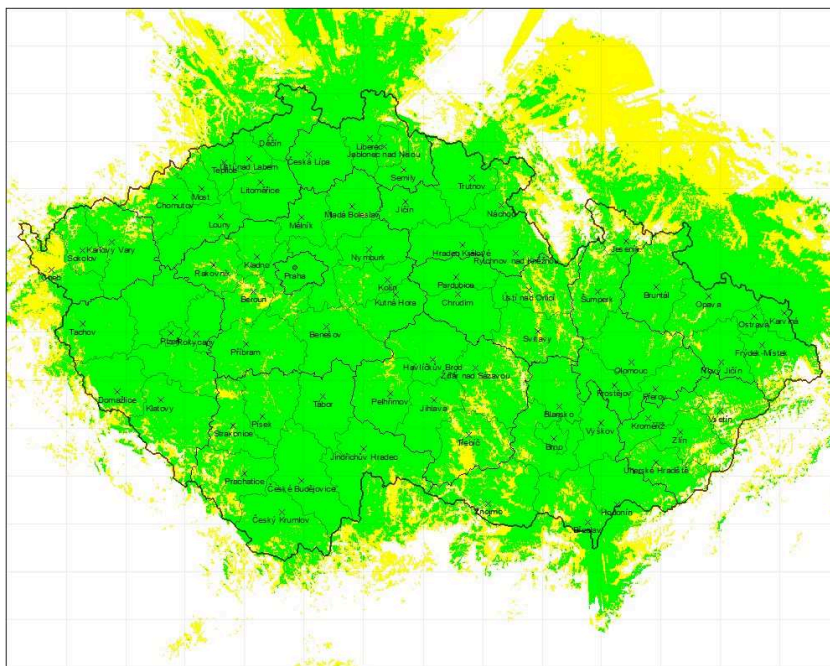
Jak ukazují obrázky níže, zákonem stanoveného procenta pokrytí dosahuje ČRo pouze u stanice ČRo Radiožurnál. U dalších celoplošných stanic **není technicky možné** tak vysokého procenta dosahovat **kvůli nedostatku kmitočtů**. Tato skutečnost eliminuje i možnost návrhu dalších variant.

Stávající pokrytí obyvatel ČR celoplošnými programy ČRo v pásmu velmi krátkých vln:

- ČRo Radiožurnál 95,5 % obyvatel
- ČRo Dvojka 87,3 % obyvatel
- ČRo Vltava 89,5 % obyvatel¹⁷

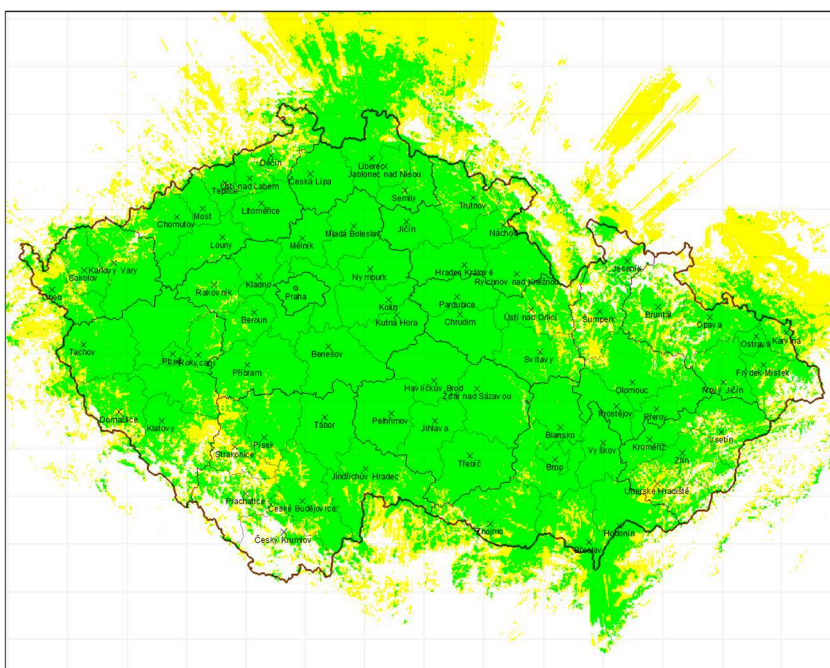
¹⁷ Vše platí pro intenzitu pole v 10 metrech nad povrchem na úrovni 54 dBuV/m. Výpočty jsou provedeny podle vyhlášky č. 22/2011 Sb. ze dne 27. ledna 2011. Model šíření je ITU-R P.370-5 CA (Clearance Angle - zohledňuje vliv terénu v okolí přijímače). Ochranné poměry (margin) jsou o 6 dB nižší než dle tabulky ITU.

Obrázek 22: Mapa pokrytí VKV – ČRo Radiožurnál¹⁸

Zdroj: ČRo

Obrázek 23: Mapa pokrytí VKV – Dvojka

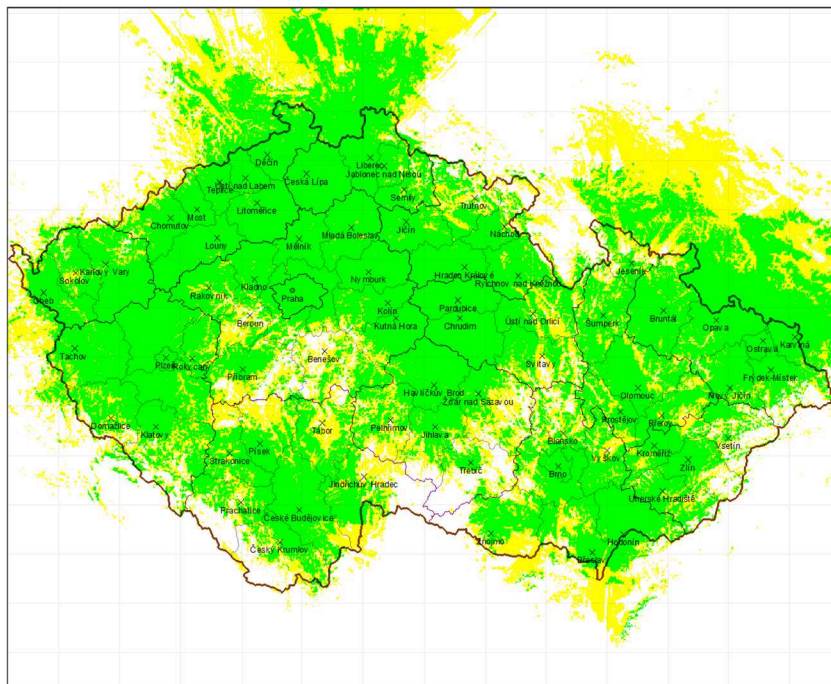

Zdroj: ČRo

18 Mapy byly vytvořeny v SW RadioLab od společnosti CRC data – jde o obecný systém pro analýzu a vizualizaci šíření radiových signálů nad zemským povrchem a práci s terénním profilem obsahující výpočty a vizualizace radiové viditelnosti a plošného rozložení intenzity signálu. Tento SW nástroj je standardně používán pro plánování pokrytí jednotlivých vysílačů i sítí.

Pro mapy pokrytí vysílači FM platí, že zelená barva zobrazuje intenzitu elektromagnetického pole min. 64 dBμV/m a žlutá barva intenzitu elektromagnetického pole min. 56 dBμV/m dle doporučení ITU-R P.1812.

Obrázek 24: Mapa pokrytí VKV – Vltava

Zdroj: ČRo

Toto tvrzení dokládá i odpověď ČTÚ na požadavek přidělení dalších kmitočtů ČRo pro splnění zákonné povinnosti.

Z hlediska výše uvedených podmínek, týkajících se rozsahu pokrytí, existuje disproporce mezi hodnotami stanovenými pro veřejnoprávní vysílání a pro komerční vysílání, pro které je stanovena pouze minimální hodnota 70 %. Za současné situace, kdy jsou disponibilní rádiové kmitočty prakticky vyčerpány, proto ČTÚ vnímá jako jedno z možných řešení sjednotit hodnoty stanovené pro pokrytí obyvatel veřejnoprávním a komerčním vysíláním na hodnotu 70 %, při zachování hodnoty pokrytí 95 % pouze pro jeden z programů veřejnoprávního vysílání, který by sloužil pro zajištění informovanosti obyvatel České republiky v případě potřeby. Změna podmínek týkajících se rozsahu pokrytí by řešila nejen rozpor současného stavu s legislativou, který je vzhledem k nedostatku disponibilních kmitočtů technicky v podstatě neřešitelný, ale současně i skutečnost, že dosažení hodnot pokrytí stanovených na 80 % a výše vyžaduje zhruba tytéž finanční prostředky jako pro pokrytí základních 70 %, což lze považovat z hlediska všech programů ČRo za neefektivní. Změna současné legislativy je však výhradně v kompetenci ČRo.¹⁹

Proto se navrhuje uvést do souladu reálnou praxi se zněním zákona a technickou proveditelností a vztáhnout definici celoplošného pokrytí na 80 % obyvatel České republiky počítaných podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu s tím, že celoplošný rozhlasový program zaměřený na aktuální zpravodajství a publicistiku (Radiožurnál) bude stále muset být k dispozici alespoň 95 % obyvatel České republiky počítaných podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu.

Protože aktuální praxe současnému znění neodpovídá a navrhuje se narovnění stavu, neočekávají se žádné významné náklady z přijetí navrhovaného opatření.

19 Dopis ČRo adresovaný Českému telekomunikačnímu úřadu ohledně vyhrazení kmitočtů v pásnu VKV pro celoplošné programy ČRo Dvojka a ČRo Vltava z 6. 4. 2016 a odpověď Českého telekomunikačního úřadu k vyhrazení v pásnu VKV pro celoplošné programy Českého rozhlasu z 26. dubna 2016 – od té doby se situace s VKV kmitočty v podstatě nezměnila.

Přínosy poplynou především z vyšší právní jistoty. Nelze mít v zákoně požadavky, které nelze v realitě kvůli technickým omezením splnit.

Varianta 2 – ČRo + ČT – *Explicitní uvedení v zákonu, že ČRo a ČT nesmí na své internetové stránky (příp. aplikace ČT) umísťovat obchodní sdělení*

- s výjimkou reklamy zaměřené výhradně na propagaci vlastního vysílání nebo výrobků, služeb a činností souvisejících s provozováním vlastního vysílání,
- s výjimkou obchodních sdělení spojených s vysíláním programu nebo jeho části, který je šířen zvláštními přenosovými systémy (tj. po internetu),
- s výjimkou obchodních sdělení, která jsou součástí poskytovaných audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání.

Dle současných znění zákonů

- ČT nesmí umísťovat obchodní sdělení na své internetové stránky, pokud nejsou součástí audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání.
- V zákoně o ČRo obdoba ustanovení ze zákona o ČT, které by upravovalo režim obchodních sdělení na internetových stránkách, není.

Varianta 2 reaguje na několik skutečností.

1. Pro obě veřejnoprávní média je důležité self-promotion (sebepropagace). Ta může zároveň více zpřístupňovat obsah posluchačům/divákům, kteří pak mohou být lépe informováni o programu veřejnoprávních médií a mohou služby lépe využívat.

Definice obchodního sdělení²⁰ v zákoně o provozování rozhlasového a televizního vysílání prostřednictvím pojmu reklama²¹ self-promotion zahrnuje, tj. self-promotion je obchodním sdělením. Pokud má být úprava přesná a self-promotion i na internetu ČRo a ČT umožnit, je vhodné do zákona výslovně uvést, že self-promotion ve formě propagace vlastního vysílání nebo výrobků (typicky DVD), služeb a činností souvisejících s provozováním vlastního vysílání obě veřejnoprávní média používat na svých internetových stránkách mohou.

2. Dále je třeba upřesnit ustanovení o možnosti vysílat obchodní sdělení spojená s vysíláním programu nebo jeho části, který je šířen po internetu (typicky se bude týkat přenosů sportovních pořadů).
3. U obchodních sdělení, která jsou součástí poskytovaných audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, je vhodné sjednotit podmínky pro ČT a ČRo. Jelikož ČT již na své internetové stránky taková obchodní sdělení umísťovat může, je vhodné stejné ustanovení vložit do zákona o ČRo.

Co se týče self-promotion na internetu, neočekávají se významné negativní dopady. Jde opět o uvedení současné praxe a právní úpravy do souladu. Výrazné náklady by neměly vzniknout ani na straně komerčních provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání. Bez self-promotion může

20 Obchodním sdělením je reklama a sponzorování a v případě televizního vysílání rovněž teleshopping, umístění produktu nebo jiná obrazová sekvence se zvukem nebo bez zvuku, která je určena k přímé nebo nepřímé propagaci zboží nebo služeb osoby vykonávající hospodářskou činnost, popřípadě jejího obrazu na veřejnosti, a která doprovází pořad nebo je do pořadu zahrnuta za úplaty nebo obdobnou protihodnotu nebo za účelem vlastní propagace.

21 Jakékoliv veřejné oznámení, vysílané za úplatu nebo obdobnou protihodnotu nebo vysílané za účelem vlastní propagace provozovatele vysílání, s cílem propagovat dodání zboží nebo poskytnutí služeb za úplatu, včetně nemovitého majetku, práv a závazků.

sice nastat určitý odliv posluchačů a diváků ke komerčním stanicím, nejednalo by se však o vysoká čísla za předpokladu, že posluchače a diváky si veřejnoprávní provozovatelé získávají především kvalitou poskytovaných služeb. Na druhou stranu není přiměřené self-promotion na vlastních internetových stránkách nepovolit.

Přínosy z implementace navrhované varianty spočívají především v udržení si posluchačské / divácké základny u ČRo a ČT; na straně posluchačů / diváků v adekvátní informovanosti o poskytovaných službách a produktech s nimi souvisejících.

Obchodní sdělení, která jsou součástí poskytovaných audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, jsou již v případě ČT povolena. Nové ustanovení by se tak týkalo pouze ČRo. Přínosem budou potenciální úspory výdajů na straně ČRo, nicméně jen ve velmi nízkých rádech. Výrazné náklady by neměly vzniknout, a to ani na straně komerčních provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání. Opět – v případě ČT se nejedná o změnu, v případě ČRo o marginální změnu – navrhované výjimky jsou úzké. Obdobné platí pro ustanovení o možnosti vysílat obchodní sdělení spojená s vysíláním programu nebo jeho části, který je šířen po internetu.

Varianta 3 - ČRo + ČT – Stanovení, že usnesení Poslanecké sněmovny nebo Senátu o odvolání člena Rady ČRo i ČT z funkce musí obsahovat odůvodnění o odvolání

Zákon o ČRo i ČT upravuje důvody pro odvolání člena Rady z funkce, a to tou komorou Parlamentu, která člena Rady do funkce zvolila. Na komora Parlamentu je při naplňování této působnosti přitom nahlíženo jako jiný orgán, jemuž bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických osob v oblasti veřejné správy ve smyslu příslušných ustanovení soudního řádu správního. Její rozhodnutí o odvolání člena Rady z funkce má povahu rozhodnutí správního, které lze podle soudního řádu správního napadnout žalobou. Z platné právní úpravy přitom vyplývá pro orgány vydávající správní rozhodnutí povinnost uvést v rámci odůvodnění důvody rozhodnutí, úvahy, kterými se řídily při výkladu právních předpisů a hodnocení podkladů řízení, a vypořádat se s námitkami (argumenty) účastníků řízení.

Rozhodnutí o odvolání člena Rady z funkce **nemůže bez řádného odůvodnění návrhu obstat**. Přitom takové rozhodnutí zrušené soudem **pro nepřezkoumatelnost jako nezákonné zakládá odpovědnost státu a osoby zrušeným nezákonným rozhodnutím dotčené mohou vůči státu uplatnit nárok na náhradu jimi vyčíslené škody**²².

Viditelnějším nákladem navrhované varianty může být administrativní zátěž spojená s vypracováním odůvodnění. Nepředpokládáme, že tato činnost bude pravidelnou činností. Spíše se bude jednat o ojedinělé případy a náklady tak lze odhadnout v rádech desetiitisíců na jeden případ.

Hlavním přínosem varianty bude především eliminace případů, kdy by osoby dotčené zrušeným nezákonným rozhodnutím vůči státu uplatňovaly nárok na náhradu jimi vyčíslené škody.

²² Například v důsledku toho, že Městský soud v Praze zrušil pro nepřezkoumatelnost rozhodnutí, jímž předseda vlády odvolal z funkce členy Rady pro rozhlasové a televizní vysílání na základě návrhu v usnesení Poslanecké sněmovny ze dne 2. dubna 2003 č. 368, se odvolaní členové Rady žalobami domáhají náhrady škody.

Varianta 4 - ČRo + ČT – *Explicitní stanovení, že Rada ČRo i ČT je způsobilá se usnášet za přítomnosti nadpoloviční většiny všech svých členů, jejichž počet stanovuje zákon + vztažení takto definované většiny na vybraná rozhodnutí Rad*

Tato varianta navrhuje úpravu, která by měla ujasnit výklad současného spojení v zákonech o ČRo a ČT „všech svých členů“. V minulosti vznikla ohledně výkladu tohoto textu nejasnost, Rady si jej mohly a někdy i vykládaly tak, že se jím označuje počet všech aktuálně zvolených členů Rady, a nikoli počet členů, které má mít Rada podle zákona. Po implementaci varianty bude za nadpoloviční většinu jasně stanoven počet větší než 9/2 pro Radu ČRo a 18/2 pro Radu ČT.

Tato varianta přináší především benefit **ve formě vyšší právní jistoty, vyšší prestiže, legitimacy a váhy přijatých rozhodnutí.**

Nákladem by mohla být vyšší pravděpodobnost situace, že Rada nebude usnášeníschopná. V rámci konzultací však toto nebylo shledáno jako závažnější riziko. Při zavedení varianty dojde k reflexi nové situaci a případnému přizpůsobení se. Zároveň se předpokládá, že po změně, kdy již část členů volí i Senát (nejen Poslanecká sněmovna), se sníží pravděpodobnost situace, kdy by větší počet míst v Radě ČRo či ČT byl neobsazen.

Varianta 5 - ČRo + ČT – *Explicitní stanovení, že Rada ČRo i ČT jedná podle potřeby, nejméně však jednou měsíčně*

Tato varianta má být ex ante reakcí na případnou nečinnost Rad. Požadavek vyplynul z konzultací. Aktuálně se Rady obvykle scházejí jednou až dvakrát měsíčně. Navrhovaná varianta tak nepřináší vůči současnému faktickému stavu dodatečné náklady. Přínosy mohou být realizovány spíše ve výjimečných případech (jako byla např. pandemie).

Varianta 6 - ČRo + ČT – *Úprava způsobu jmenování a odvolávání ředitelů studií – vynětí těchto úkonů z kompetence Rad*

Varianta navrhuje upravení způsobu jmenování a odvolávání ředitelů televizních studií – vynětí z kompetence Rad.

Toto ustanovení je v zákoně o ČT již od roku 1991. Do zákona se dostalo kvůli tehdejším politickým regionálním zájmům na tom.

Nicméně ředitelé studií jsou odpovědní generálnímu řediteli, jedinému statutárnímu orgánu, který nese plnou odpovědnost za veřejnoprávní médium. Generální ředitel rozhoduje o jejich platech, úkoluje je apod. Ingerence Rady je tak v tomto případě nesystémová, z pohledu organizační a procesní struktury obou organizací nelogická, z pohledu kompetencí ve vazbě na odpovědnost neracionální. Zároveň nebyl shledán důvod, proč by generální ředitel neměl ředitele studií jmenovat/odvolávat.

Porovnávat se zkušenostmi ze zahraničí je velmi obtížné, neboť modely fungují v jiném právním prostředí a kontextu.

Implementace této varianty proto může přinést vyšší systémovost, transparentnější vazby mezi kompetencemi a odpovědnostmi, efektivnější fungování organizací.

Výraznější náklady spojené s Variantou 6 nebyly identifikovány.

Varianta 7 - ČRo + ČT – Stanovení, že do působnosti Rady ČRo i ČT náleží schvalovat na návrh generálního ředitele (GŘ) poskytování nové významné služby v rámci veřejné služby v oblasti rozhlasového či televizního vysílání, s podrobnostmi obsaženými v zákoně

Český rozhlas i Česká televize jsou povinny plnit požadavky vyplývající **ze Sdělení**. Jinou možnost Sdělení nepřipouští. Tento zásadní předpis pro veřejnoprávní vysílání, jemuž je poskytována veřejná podpora ve formě rozhlasových a televizních poplatků, dosud není v zákoně o Českém rozhlasu ani České televizi explicitně zmíněn. Varianta 7 navrhuje vložit do výčtu působnosti Rady ČRo i ČT jeden z požadavků Sdělení, tj. kompetenci schvalovat na návrh generálního ředitele poskytování nové významné služby v oblasti rozhlasového a televizního vysílání. Pravidla Sdělení budou převzata do předpisu.

Dle konzultací Varianta 7 nepřinese zásadní náklady, neboť obě veřejnoprávní média se již podle Sdělení řídí.

Hlavním přínosem bude opět vyšší právní jistota.

Varianta 8 - ČRo + ČT – Sloučení výročních zpráv (Výroční zprávy o činnosti a Výroční zprávy o hospodaření) s tím, že je GŘ zpracuje a do působnosti Rady ČRo i ČT bude náležet její schválení

Tato úprava je zde zmíněna, protože požadavek vyplynul z konzultací. Navíc o změně se již několikrát diskutovalo, nicméně k jejímu přijetí doposud nedošlo. Proto jsme tuto variantu též zařadili a prozkoumali její případné náklady a přínosy.

Současné znění zákonů stanoví, že Rada předkládá současně Poslanecké sněmovně a Senátu

- Výroční zprávu o činnosti do 31. března bezprostředně následujícího kalendářního roku a
- Výroční zprávu o hospodaření do 31. srpna bezprostředně následujícího kalendářního roku.

Povinnost Rad předkládat dvě Výroční zprávy Poslanecké sněmovně byla do zákonů vložena proto, že srpnový termín pro diskuzi nad činností a výsledky ČRo a ČT se původně jevil jako příliš pozdní. Finanční zprávu však dříve předkládat nelze, neboť audit předešlého roku se ukončuje v květnu, daňové podání se pak odesílá v červnu. Proto došlo k zavedení povinnosti předkládat do konce března zprávu o činnosti a do konce srpna pak zprávu o hospodaření.

Předkládání dvou zpráv za jeden kalendářní rok však ve skutečnosti není příliš nelogické, neboť činnosti vykonávané veřejnoprávními médii a jejich finanční zajištění od sebe nelze oddělovat a je nutné je posuzovat komplexně a v souvislostech. Na tuto okolnost v různých funkčních obdobích opakovaně upozorňovala i řada poslanců, z nichž několik dokonce předložilo návrh zákona, kterým by došlo sloučení těchto zpráv do jediné.

Vzhledem k logickému a věcnému propojení obsahu obou samostatných zpráv se tedy navrhuje jejich sloučení, a to ve Výroční zprávu o činnosti a hospodaření, kterou budou Rady povinny předložit Poslanecké sněmovně vždy do 31. srpna bezprostředně následujícího kalendářního roku.

V současné době se zprávy jak v ČRo, tak v ČT zpracovávají odděleně a činnosti se tak neduplikují; hlavní úspora by tak nebyla finanční / kapacitní. Přínosem však bude srozumitelnost pro čtenáře, ucelenost a komplexnost obrazu fungování obou veřejnoprávních médií.

Důležitým parametrem varianty je datum 31. 8. (a to v návaznosti na následující časovou posloupnost – 5. měsíc audit, 6. měsíc podání daňového přiznání, poté příprava zprávy a 2 měsíce na schválení Radou a předložení do PSP).

Varianta 8 dále navrhuje, aby souhrnnou výroční zprávu zpracovával generální ředitel se svou kanceláří – v současnosti tomu tak de facto je – a Rada dávala stanovisko. Protože se jedná o úpravu zákonů dle faktického současného stavu, tato část varianty nepřinese žádné náklady. Přínosem by opět byla vyšší právní jistota.

Varianta 9 - ČRo + ČT – Umožnění Radě disponovat s prostředky ze zvláštní výdajové položky rozpočtu, z nichž jsou hrazeny náklady na činnost Rady a na odměny jejích členů, jakož i náklady na činnost dozorčí komise a na odměny jejích členů

Náklady na činnost Rady a na odměny jejích členů, i náklady na činnost dozorčí komise a na odměny jejích členů, se hradí ze zvláštní výdajové položky rozpočtu ČRo a ČT. V současné době je pro každý výdaj Rady (včetně zadání zpracování právní nebo mediální analýzy) nutnost schválení generálním ředitelem. Vzhledem k tomu, že Rada je orgánem, který na činnost a hospodaření veřejnoprávního média dohlíží, Varianta navrhuje, aby Rada měla možnost samostatně rozhodovat o čerpání vlastního rozpočtu, tedy alespoň o využití uvedené výdajové položky rozpočtu ČRo či ČT. Podrobnosti přitom může upravit vnitřní předpis České televize.

Náklady:

Rady ČRo a ČT nemají právní subjektivitu.

Statutárním orgánem ČRo a ČT je dle zákonů o ČRo a ČT generální ředitel (GŘ). Statutárním orgánům ukládá legislativa povinnost jednat s péčí řádného hospodáře. S tím je samozřejmě spojena odpovědnost statutárního orgánu a případné sankce a postihy. V tomto smyslu je GŘ mimo jiné ten, kdo finálně rozhoduje o zadávání veřejných zakázek, které musí probíhat v souladu se zákonem 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek.

V tomto nastavení tak není možné, aby Rady samy mohly disponovat s prostředky, i když jsou pro ně vyčleněny, a samy si zadávaly zakázky. Jednak je zde otázka odpovědnosti za zadané zakázky, jednak by musel i proces zadávání a zakázky vypisované Radami respektovat pravidla zákona o zadávání veřejných zakázek.

Pro implementaci varianty by tak bylo třeba upravit vazbu kompetencí a odpovědnosti za zadané zakázky, příp. vyřešit právní subjektivitu Rad. Zároveň by bylo nutné Radu zaškolit do procesu zadávání veřejných zakázek. V opačném případě je rizikem vznik nákladů spojených se špatným zadáváním a neefektivností při nesprávně přiřazené odpovědnosti k příslušným kompetencím.

Přínosy:

Časová úspora na straně GŘ a jeho kanceláře (kompenzována na straně Rady)

Vyšší přínosy ve formě rychlejšího zadání přímo Radami by byly realizovatelné, pokud by se Varianta 9 týkala většího počtu případných zakázek. Např. v případě ČRo však činí rozpočet Rady cca 9 mil. ročně, z toho jde téměř 80 % na odměny; zbývají tak cca 2 mil. Kč, ze kterých jde na poradenství necelý 1 mil. Kč.

Varianta 10 – ČRo + ČT – Sjednání délky funkčního období členů dozorčí komise u ČRo ze 2 let na 3 roky, a to i opětovně, ne však na více než 3 (namísto nyníjších 2) bezprostředně po sobě následující funkční období; u ČT ze 4 na 3 roky, a to i opětovně, ne však na více než 3 (namísto nyníjších 4) bezprostředně po sobě následující funkční období

Členové dozorčí komise ČT jsou voleni na funkční období 4 let, a to i opětovně, ne však na více než 4 po sobě jdoucí funkční období. Setrvání člena dozorčí komise ve funkci po 4 funkční období, tj. celých 16 let, pravděpodobně nebylo záměrem zákonodárce, neboť členové dozorčí komise ČRo

mohou být ve funkci pouze po 2 funkční období (tj. celkem 4 roky). Na základě konzultací tedy Varianta 10 navrhuje sjednotit danou znění obou zákonů o médiích veřejné služby a stanovit funkční období na 3 roky, s omezením možnosti opakovaného zvolení do funkce člena dozorčí komise na 3 bezprostředně po sobě jdoucí funkční období. Tři roky byly zvoleny jednak jako řešení kompromisní, jednak proto, že dva roky pro ČT by mohly mít dopad na kontinuitu rozhodování

Náklady mohou být spojené s administrativní zátěží plynoucí z častější potřeby volit členy dozorčí komise ČT. Protože funkční období se u ČT zkracuje, ale u ČRo naopak prodlužuje, změna bude zanedbatelná.

Přínosem bude vyšší transparentnost právní úpravy.

Varianta 11 - ČRo + ČT – Pro zánik funkce člena dozorčí komise nebude explicitně stanoveno, že platí přiměřeně § 6 zákona o ČRo či ČT s obdobnými důvody jako v případě Rady

V reakci na rozsudek Nejvyššího správního soudu 4 As 422/2021-73, který se zabýval odvoláním členů dozorčí komise, se navrhuje vypustit ze zákona větu, podle níž platí pro zánik funkce člena dozorčí komise přiměřeně § 6. To znamená, že nyní může Rada odvolat člena dozorčí komise, což je její vlastní poradní orgán, pouze z následujících důvodů:

- přestal-li splňovat předpoklady pro výkon funkce,
- narušil-li závažným způsobem důstojnost funkce nebo dopustil-li se takového jednání, které zpochybňuje jeho nezávislost nebo nestrannost při výkonu funkce,
- nezúčastňuje-li se schůzí.

Člen vlastního poradního orgánu nelze odvolat například proto, že Rada ztratila důvěru v jeho odborné znalosti a schopnosti.

Vypuštěním uvedeného odkazu na § 6 se umožní Radě odvolávat členy dozorčí komise z jakéhokoli důvodu.

Náklady by měly být marginální.

Přínosem bude vyšší právní jistota, případně úspory nákladů na potenciální soudní spory, resp. odškodné.

Navrhovaná změna pouze implementuje rozsudek Nejvyššího správního soudu. Jiné řešení tedy nelze navrhopvat.

Varianta 12 - ČRo + ČT – Stanovení, že členové Rady se mohou zúčastnit jednání dozorčí komise; v takovém případě se na ně bude vztahovat povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozví, ve stejném rozsahu jako na členy dozorčí komise

Dozorčí komise je poradním orgánem Rady. Dosud však není nikde v zákoně stanoveno, že členové Rady se mohou jednání svého poradního orgánu zúčastnit. Tento nedostatek se navrhuje odstranit. Varianta proto doplňuje možnost účasti členů Rady na jednání dozorčí komise. V takovém případě musí ovšem logicky pro členy Rady platit stejná povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozví, a to ve stejném rozsahu, v jakém se tato povinnost vztahuje na členy dozorčí komise.

Náklady by měly být marginální, pokud bude stanovena povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se členové Rady dozví.

Přínosem bude vyšší efektivita plnění úkolů stanovených zákonem Radě, nebude zde obava z případného úniku informace, tj. jednání budou moci být více otevřená. Dalším přínosem bude opět vyšší právní jistota.

3. Provedení technických změn spočívajících ve zpřesnění znění zákona o ČRo/ČT, resp. sladění se zákonem o ČT/ČRo v případech, kde je to relevantní

Tato část je opět víceméně technického charakteru s marginálními dopady. Nicméně protože jde o změnu zákona, posoudili jsme, zda změny nemohou vyvolat nějaký významnější dopad.

Varianta 0 - Ponechání stávající právní úpravy

Varianta 1 - Modifikace znění částí zákona upravujících:

- § 2 - Český rozhlas poskytuje službu veřejnosti tvorbou a šířením rozhlasových programů, popřípadě dalšího multimediálního obsahu a doplňkových služeb na celém území České republiky a do zahraničí **za účelem naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společnosti a potřeby zachovat mediální pluralitu** (dále jen "veřejná služba v oblasti rozhlasového vysílání") = odzrcadlení zákona o ČT v zákoně o ČRo
- § 3 odst. 1 g) - Český rozhlas naplňuje veřejnou službu v oblasti rozhlasového vysílání zejména tím, že **podporuje českou audio tvorbu a kulturní projekty** = odzrcadlení zákona o ČT v zákoně o ČRo
- Promítnutí veškerých povinností plynoucích ze Sdělení, které zákon o ČT již obsahuje
 - Pravidla pro používání finančních zdrojů při poskytování veřejné služby; zákaz křížového financování podnikatelské činnosti; oddělené účtování

Protože z konzultací vyplynulo, že povinnosti plynoucí ze Sdělení jsou již veřejnoprávními médii plněny, odhadly tyto subjekty náklady plynoucí z implementace varianty za nulové.

Přínosy – především vyšší právní jistota a přehlednost (požadavky Sdělení se propíší do české právní úpravy).

3.4 Vyhodnocení variant

1. Koncesionářské poplatky

Varianta 0 - Ponechání stávající právní úpravy

Varianta 1 - Změna v předmětu zpoplatnění ve vazbě na technologický vývoj a v základu poplatku

Varianta 2 - Změna výše koncesionářského poplatku

Pro výpočty byl sestaven model, který za daných omezení (politický konsenzus na financování veřejnoprávních médií z koncesionářských poplatků – nebyla zvažována změna systému; dosažení cíle zvýšení příjmů ČRo i ČT; omezení na výši veřejné podpory; zohlednění aktuálního vývoje na trhu, co se týče způsobů konzumace obsahu; akceptovatelnost navýšení pro konzumenty obsahu ČRo a ČT; přijatelnost modelu pro všechny dotčené strany (varianta s možným navýšením % reklamy pro ČRo a ČT byla ze stran komerčních subjektů neprůchodná; nákladově efektivní administrativní náročnost; vstřícnost vůči MSP) hledal nejvhodnější nové nastavení při volbě hodnot různých parametrů. Na základě modelu a konzultací předběžných výsledků byl širší výčet zredukován.

Z širšího pole možných scénářů byl pro finální zhodnocení zvolen model, pro nějž byla nalezena inspirace v současném Německu. Tento model samozřejmě není ideální. Částečně se v něm může

ztrácet vazbu mezi výnosem a počtem příjemců. Koncesionářský poplatek pro PO v tomto modelu může být někým chápán jako určitá daň z počtu zaměstnanců bez přímé vazby na veřejnou službu.

Na druhou stranu se jedná o model, v jehož rámci lze u PO alespoň částečně provádět kontrolu. Také nelze zcela popřít existenci korelace mezi počtem zaměstnanců PO a počtem zařízení v organizaci, na nichž lze rozhlasové a televizní vysílání přijímat. V neposlední řadě zrušením výjimky pro počítače, tablety a mobilní telefony, které jsou stále častěji využívány ke sledování / poslechu i programů ČRo a ČT, dojde k férovějšímu nastavení podmínek pro všechny uživatele. A právě v případě zahrnutí dalších zařízení (vedle rozhlasových a televizních přijímačů) není triviální nalézt model, který by alespoň do určité (tj. nákladově efektivní) míry umožňoval u PO kontrolovat plnění povinností, které by tak bylo možné i vynucovat.

Při modelování dopadů se též pracovalo s různou výší rozhlasového a televizního poplatku. Do závěrečného hodnocení pak byla vybrána kombinace,

- na které bylo dosaženo politické shody
- která dostatečně odrážela nedávný skokový nárůst cen a výrobních vstupů a skutečnost, že rozhlasové a televizní poplatky zůstávaly dlouho neměnné (např. za posledních 18 let, od roku 2005, co se rozhlasový poplatek nenavýšil, spadl na polovinu své nominální hodnoty; vztaženo k cenové hladině roku 2005 to činí 22,50 Kč; a naopak poplatek by byl dvojnásobný, kdyby se každý rok valorizoval o inflaci)
- která by mohla zajistit dlouhodobější udržitelnost kvality poskytovaných služeb (dle konzultací ČRo i ČT již došlo k vyčerpání možných provozních úspor a beze změny by bylo nutné začít zasahovat do nákladnějších programů, větších celků)
- dle průzkumů a v porovnání s dalšími výdaji domácností byla pro domácnosti únosná.

Po zohlednění výše uvedených skutečností bylo tedy zvoleno řešení s následujícími parametry:

- v případě domácností zůstává jedna platba koncesionářských poplatků na jednu domácnost;
- ruší se však výjimka pro počítače, tablety a mobilní telefony;
- u PO je pak výše odvodu navázána na počet zaměstnanců dle scénáře zvolených násobků;
- výše rozhlasového poplatku vychází na 55 Kč měsíčně a výše televizního poplatku na 150 Kč měsíčně.

Aby si alespoň částečně hodnota koncesionářských poplatků udržovala svou reálnou hodnotu, doporučuje se zavedení indexace dle výše inflace (lze uvažovat o výpočet na základě CPI zveřejňovaného ČSÚ/ČNB²³). Pokud budeme předpokládat, že inflace bude odpovídat 2% cíli ČNB a adekvátní frekvence změny bude 3 roky, lze navrhnout (pro případ nedávné situace s obdobím inflace výrazně vyšší či naopak pro případ významněji nižším růstem cen) pravidlo, že koncesionářský poplatek se zvýší o 6 % vždy ke konkrétnímu datu kalendářního roku následujícího po roce, v němž součet inflace za předcházející roky od posledního zvýšení rozhlasového nebo televizního poplatku překročí 6 %.

Po volbě této varianty došlo k dalšímu kolu jednání s dotčenými stranami. Po těchto jednáních byla na základě politické dohody k variantě doplněny následující podmínky.

V návaznosti na argumentaci komerčních subjektů o výhodnějším postavení ČT na trhu bude stanoveno, že ČT bude převádět čtvrtinu výnosu ze sponzorování svých televizních programů a

23 Index spotřebitelských cen

pořadů Státnímu fondu kultury České republiky. Z výnosu ze sponzorovaných televizních programů a pořadů si ČT bude moci odečíst prokázané účelně vynaložené náklady spojené s výběrem a správou výnosu. Výnos za sponzoring, se pohybuje na úrovni 311 mil. Kč (2023). V extrémním případě by se tak mohlo jednat o odvod cca 155 mil. Kč ročně.

Čas vyhrazený oznámením o sponzorování pořadů ve vysílání ČT nebude moci přesáhnout v souhrnu 260 hodin za kalendářní rok (tj. cca 43 min. na den, 1,8 min. na hodinu = cca 10 sponzorských vzkazů v délce 10 s).

Pro přesnější vymezení role ČT a ČRo bude zaveden institut memorand. Ta, vždy na období pěti let, podrobně rozpracují konkrétní parametry plnění veřejné služby, která je nyní v zákoně o ČT / zákoně o ČRo definována pouze základním (stručným) způsobem. Memorandum o způsobu naplňování veřejné služby bude uzavírat ministr kultury a generální ředitel a schvalovat Rada. Pokud ČT / ČRo nebude svou činností memorandum naplňovat, bude to důvodem pro odvolání generálního ředitele.

Vyhodnocení následujících variant ve skutečnosti není v pravém slova smyslu vyhodnocení variant, ale pouze zhodnocení jedné varianty oproti variantě nulové. Je tomu tak proto, že

- pokud jde o zohlednění požadavků Sdělení, jiná řešení nejsou možná;
- obdobně je tomu v případě, že se zohledňuje judikatura;
- v některých případech technické podmínky neumožňují návrh jiných řešení;
- jde již o takový detail v rámci zákonné úpravy, že další variantní řešení najít nelze apod.

Proto v těchto případech vyhodnocujeme, zda je výhodnější ponechat současný stav či přistoupit ke změně ve smyslu navržené varianty.

2. Aktualizace zákonů o ČRo a ČT v reakci na vývoj v oblasti šíření rozhlasového a televizního vysílání a na problémy současné praxe

Varianta 0 - Ponechání stávající právní úpravy

Varianta 1 – ČRo – Redefinice celoplošného rozhlasového programu – snížení povinnosti pokrytí z 95 % na 80 % obyvatel ČR; s výjimkou celoplošného rozhlasového programu zaměřeného na aktuální zpravodajství a publicistiku (ponechání požadavku na pokrytí 95 % obyvatel)

Protože aktuální praxe současnému znění neodpovídá a navrhuje se narovnání stavu, neočekávají se žádné významné náklady z přijetí navrhovaného opatření. Přínosy poplynou především z vyšší právní jistoty. Předpokládáme, že přínosy tak převýší náklady a volíme Variantu 1.

Varianta 2 – ČRo + ČT – Explicitní uvedení v zákonu, že ČRo a ČT nesmí na své internetové stránky (příp. aplikace ČT) umísťovat obchodní sdělení

- s výjimkou reklamy zaměřené výhradně na propagaci vlastního vysílání nebo výrobků, služeb a činností souvisejících s provozováním vlastního vysílání,
- s výjimkou obchodních sdělení spojených s vysíláním programu nebo jeho části, který je šířen zvláštními přenosovými systémy,
- s výjimkou obchodních sdělení, která jsou součástí poskytovaných audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání.

Co se týče vlastní propagace na internetu, neočekávají se významné negativní dopady. Přínosy tak převýší náklady. Obdobně lze vyhodnotit i další body této varianty. Volíme proto Variantu 2.

Varianta 3 - ČRo + ČT – Stanovení, že usnesení Poslanecké sněmovny nebo Senátu o odvolání člena Rady ČRo i ČT z funkce musí obsahovat odůvodnění o odvolání

Viditelnějším nákladem navrhované varianty může být administrativní zátěž spojená s vypracováním odůvodnění. Nepředpokládáme, že tato činnost bude pravidelnou činností. Spíše se bude jednat o ojedinělé případy a náklady pak lze odhadnout v řádech desítek tisíců ročně. Hlavním přínosem varianty bude především eliminace případů, kdy by osoby dotčené zrušeným nezákonným rozhodnutím vůči státu uplatňovaly nárok na náhradu jimi vyčíslené škody. Protože se očekává, že náklady budou nižší než přínosy, jeví se Varianta 3 jako vhodná k implementaci.

Varianta 4 - ČRo + ČT – Explicitní stanovení, že Rada ČRo i ČT je způsobilá se usnášet za přítomnosti nadpoloviční většiny všech svých členů, jejichž počet stanovuje zákon + vztažení takto definované většiny na vybraná rozhodnutí Rad

Z důvodu vyšší právní jistoty a marginálních nákladů volíme Variantu 4.

Varianta 5 - ČRo + ČT – Explicitní stanovení, že Rada ČRo i ČT jedná podle potřeby, nejméně však jednou měsíčně

Nemění se faktický stav, tj. náklady změny jsou nulové při zvýšení právní jistoty. Volíme proto Variantu 5.

Varianta 6 - ČRo + ČT – Úprava způsobu jmenování a odvolávání ředitelů studií – vynětí těchto úkonů z kompetence Rad

Výraznější náklady spojené s Variantou 6 nebyly identifikovány. Varianta 6 se jeví jako vhodná k implementaci.

Varianta 7 - ČRo + ČT – Stanovení, že do působnosti Rady ČRo i ČT náleží schvalovat na návrh generálního ředitele (GŘ) poskytování nové významné služby v rámci veřejné služby v oblasti rozhlasového či televizního vysílání, s podrobnostmi obsaženými v zákoně

Rada bude mít mj. svůj poradní orgán pro zařazování nové významné služby do plnění veřejné služby. Jeho úkolem je posoudit odůvodnění pro zařazení nové významné služby do plnění veřejné služby, požadavky na její financování a dopady na trh. Poradní orgán bude mít 5 členů. Členové poradního orgánu budou voleni na funkční období 3 let, a to i opětovně, ne však na více než 3 bezprostředně po sobě následující funkční období.

Dle konzultací Varianta 7 nepřinese zásadní náklady. Veřejnoprávní média se již podle Sdělení řídí. Novým výdajem budou prostředky na odměňování členů poradního orgánu. To se předpokládá v obdobné výši jako u jiných podobných orgánů. Řádově půjde o desítky tisíc korun pro jednotlivé unikátní případy. Hlavním přínosem bude opět vyšší právní jistota. Na základě dříve uvedeného tedy volíme Variantu 7.

Varianta 8 - ČRo + ČT – Sloučení výročních zpráv (Výroční zprávy o činnosti a Výroční zprávy o hospodaření) s tím, že je GŘ zpracuje a do působnosti Rady ČRo i ČT bude náležet její schválení

Vyšším nákladem by mohly být případné výdaje na audit rozsáhlejší oblasti a objemnějšího dokumentu, proto je třeba variantu nastavit tak, aby tyto náklady nevznikly. Pak přínosy převýší náklady a bude efektivní variantu vybrat.

Varianta 9 - ČRo + ČT – Umožnění Radě disponovat s prostředky ze zvláštní výdajové položky rozpočtu, z nichž jsou hrazeny náklady na činnost Rady a na odměny jejích členů, jakož i náklady na činnost dozorčí komise a na odměny jejích členů

Aktuálně se Varianta jeví jako nákladnější než současný stav. Zároveň nebyl identifikován významný počet případů, kvůli kterým by náklady spojené se současným stavem byly vysoké.

Přijetí varianty se tak doporučuje pouze v případě, že se efektivně podaří najít legislativní řešení bodů uvedených v předcházející kapitole. V opačném případě by bylo vhodné variantu zamítnout.

Varianta 10 – ČRo + ČT – *Sjednocení délky funkčního období členů dozorčí komise u ČRo ze 2 let na 3 roky, a to i opětovně, ne však na více než 3 (namísto nyníjších 2) bezprostředně po sobě následující funkční období; u ČT za 4 na 3 roky, a to i opětovně, ne však na více než 3 (namísto nyníjších 4) bezprostředně po sobě následující funkční období*

Náklady mohou být spojené s administrativní zátěží plynoucí z častější potřeby volit členy dozorčí komise. Protože funkční období se u ČT zkracuje, ale u ČRo naopak prodlužuje, změna bude zanedbatelná. Přínosem bude vyšší transparentnost právní úpravy. Variantu přijímáme.

Varianta 11 - ČRo + ČT – *Pro zánik funkce člena dozorčí komise nebude explicitně stanoveno, že platí přiměřeně § 6 zákona o ČRo či ČT s obdobnými důvody jako v případě Rady*

Náklady by měly být marginální. Přínosem bude vyšší právní jistota. Volíme Variantu 11.

Varianta 12 - ČRo + ČT – *Stanovení, že členové Rady se mohou zúčastnit jednání dozorčí komise; v takovém případě se na ně bude vztahovat povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozví, ve stejném rozsahu jako na členy dozorčí komise*

Náklady by měly být nízké, pokud bude stanovena povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které se členové Rady dozví, ve stejném rozsahu jako pro členy dozorčí komise. Přínosem bude možnost efektivnějšího plnění úkolů Rady stanovených zákonem. Varianta 12 se jeví jako vhodná k implementaci.

3. Provedení technických změn spočívajících ve zpřesnění znění zákona o ČRo/ČT, resp. sladění se zákonem o ČT/ČRo v případech, kde je to relevantní

Varianta 0 - *Ponechání stávající právní úpravy*

Varianta 1 - *Modifikace znění částí zákona upravujících:*

- § 2 - *Český rozhlas poskytuje službu veřejnosti tvorbou a šířením rozhlasových programů, popřípadě dalšího multimediálního obsahu a doplňkových služeb na celém území České republiky a do zahraničí za účelem naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společnosti a potřeby zachovat mediální pluralitu (dále jen "veřejná služba v oblasti rozhlasového vysílání") = odzrcadlení zákona o ČT v zákoně o ČRo*
- § 3 odst. 1 g) - *Český rozhlas naplňuje veřejnou službu v oblasti rozhlasového vysílání zejména tím, že podporuje českou audio tvorbu a kulturní projekty = odzrcadlení zákona o ČT v zákoně o ČRo*
- *Promítnutí veškerých povinností plynoucích ze Sdělení, které zákon o ČT již obsahuje*
 - *Pravidla pro používání finančních zdrojů při poskytování veřejné služby; zákaz křížového financování podnikatelské činnosti; oddělené účtování*

Z konzultací vyplynulo, že povinnosti plynoucí ze Sdělení jsou již veřejnoprávními médii plněny, tj. tyto subjekty odhadly náklady plynoucí z implementace varianty za zanedbatelné. Přínosy – především vyšší přehlednost právní úpravy, vyšší právní jistota. Varianta se doporučuje k implementaci.

4 Stanovení pořadí variant a výběr nejvhodnějšího řešení

Změna KP

K hodnocení a stanovení pořadí variant docházelo nejdříve v průběhu modelování, kdy, pokud výsledek neodpovídal stanoveným omezením, skončily tyto varianty na spodních místech v žebříčku. Realizovatelné varianty pak prošly sítí konzultací a dalších výpočtů. Na základě tohoto postupu bylo zvoleno následující řešení.

- 1/ V případě domácností zůstává jedna platba koncesionářských poplatků na jednu domácnost;
- 2/ Ruší se však výjimka pro počítače, tablety a mobilní telefony;
- 3/ U PO je pak výše odvodu navázána na počet zaměstnanců dle scénáře zvolených násobků;
- 4/ Nová výše rozhlasového poplatku vychází na 55 Kč měsíčně a výše televizního poplatku na 150 Kč měsíčně (optimálně s indexací).

K tomu:

- bude zavedena indexace KP;
- část výnosu ze sponzorování bude odváděno Státnímu fondu kultury České republiky;
- čas vyhrazený oznámením o sponzorování pořadů ve vysílání ČT bude omezen;
- po vzoru některých zahraničních zemí bude zaveden institut memorand.

V rámci ostatních okruhů se navrhuje implementace těchto změn:

Varianta 1 – ČRo – *Redefinice celoplošného rozhlasového programu – snížení povinnosti pokrytí z 95 % na 80 % obyvatel ČR; s výjimkou celoplošného rozhlasového programu zaměřeného na aktuální zpravodajství a publicistiku (ponechání požadavku na pokrytí 95 % obyvatel)*

Varianta 2 – ČRo + ČT – *Explicitní uvedení v zákonu, že ČRo a ČT nesmí na své internetové stránky (příp. aplikace ČT) umísťovat obchodní sdělení*

- s výjimkou reklamy zaměřené výhradně na propagaci vlastního vysílání nebo výrobků, služeb a činností souvisejících s provozováním vlastního vysílání,
- s výjimkou obchodních sdělení spojených s vysíláním programu nebo jeho části, který je šířen zvláštními přenosovými systémy,
- s výjimkou obchodních sdělení, která jsou součástí poskytovaných audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání.

Varianta 3 – ČRo + ČT – *Stanovení, že usnesení Poslanecké sněmovny nebo Senátu o odvolání člena Rady ČRo i ČT z funkce musí obsahovat odůvodnění o odvolání*

Varianta 4 – ČRo + ČT – *Explicitní stanovení, že Rada ČRo i ČT je způsobilá se usnášet za přítomnosti nadpoloviční většiny všech svých členů, jejichž počet stanovuje zákon + vztažení takto definované většiny na vybraná rozhodnutí Rad*

Varianta 5 – ČRo + ČT – *Explicitní stanovení, že Rada ČRo i ČT jedná podle potřeby, nejméně však jednou měsíčně*

Varianta 6 – ČRo + ČT – *Úprava způsobu jmenování a odvolávání ředitelů studií – vynětí těchto úkonů z kompetence Rad*

Varianta 7 – ČRo + ČT – *Stanovení, že do působnosti Rady ČRo i ČT náleží schvalovat na návrh generálního ředitele (GR) poskytování nové významné služby v rámci veřejné služby v oblasti*

rozhlasového či televizního vysílání, s podrobnostmi obsaženými v zákoně, a v souladu s evropskými předpisy.

Varianta 8 - ČRo + ČT – Sloučení výročních zpráv (Výroční zprávy o činnosti a Výroční zprávy o hospodaření) s tím, že je GŘ zpracuje a do působnosti Rady ČRo i ČT bude náležet její schválení

Varianta 10 - ČRo + ČT – Sjednocení délky funkčního období členů dozorčí komise u ČRo ze 2 let na 3 roky, a to i opětovně, ne však na více než 3 (namísto nyníšších 2) bezprostředně po sobě následující funkční období; u ČT za 4 na 3 roky, a to i opětovně, ne však na více než 3 (namísto nyníšších 4) bezprostředně po sobě následující funkční období

Varianta 11 - ČRo + ČT – Pro zánik funkce člena dozorčí komise nebude explicitně stanoveno, že platí přiměřeně § 6 zákona o ČRo či ČT s obdobnými důvody jako v případě Rady

Varianta 12 - ČRo + ČT – Stanovení, že členové Rady se mohou zúčastnit jednání dozorčí komise; v takovém případě se na ně bude vztahovat povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozví, ve stejném rozsahu jako na členy dozorčí komise

Provedení technických změn spočívajících ve zpřesnění znění zákona o ČRo/ČT, resp. sladění se zákonem o ČT/ČRo v případech, kde je to relevantní

5 Implementace doporučené varianty a vynucování

Za implementaci zákona bude odpovědné MK ČR, Česká televize a Český rozhlas, generální ředitelé a Rada České televize a Českého rozhlasu. Kontrolní funkce bude plnit Rada České televize a Českého rozhlasu.

V rámci implementace může být požadovaná součinnost ČSSZ při případné kontrole počtu zaměstnanců PO. ČSSZ byla identifikována jako nejlepší subjekt, u kterého je možné ověřit počty zaměstnanců, jež firmy uvedou v evidenci ČRo a ČT.

Vzhledem k administrativní náročnosti ověřování u většího počtu PO se doporučuje namátková kontrola. Nejideálnějším případem, nákladově nejefektivnějším, by bylo řešení propojením IS a automatické sdílení dat.

Systém je ale třeba nastavit i tak, aby ani pro nebyl proces zbytečně administrativně zatěžující, protože počet zaměstnanců se stále mění. Lze uvažovat např. o úpravě jedou za rok, příp. o povinnosti nahlásit změnu při překročení hranice, se kterou se mění způsob výpočtu povinného odvodu.

V případě FO se předpokládá dosavadní praxe a spolupráce s energetickými distribučními společnostmi.²⁴

S otázkou kontrolovatelnosti a vynucování ještě souvisí výjimky. Zde se jeví jako vhodné vyjmout z povinnosti placení televizního poplatku televizní přijímače určené výlučně pro výrobní procesy. Výjimku je však třeba řádně ošetřit, aby se předešlo jejímu zneužívání.

Při konzultacích byla diskutována výjimka pro držitele licencí opravňujících k rozhlasovému či televiznímu vysílání. Zde se doporučuje sledovat, zda má tato výjimka ještě své opodstatnění, případně zda ji není třeba zpřesnit. V současné době mohou být díky této výjimce některé subjekty zproštěny povinnosti platit koncesionářské poplatky, i když většinu příjmů generují jinou

²⁴ Jestliže je FO nebo PO, která není přihlášena v evidenci poplatníků rozhlasového poplatku nebo v evidenci poplatníků televizního poplatku, odběratelem elektřiny připojeným k distribuční soustavě, považuje se za poplatníka rozhlasového a televizního poplatku s povinností platit, pokud ČRo nebo ČT po jejich písemné výzvě neoznámí písemným čestným prohlášením opak.

činností. Výjimka pro provozovatele rozhlasového a televizního vysílání byla určena pro konkurenční rádia a televize, aby oproti veřejnoprávním médiím nebyly znevýhodněny. O licenci si však může zažádat kdokoli. Často je pak obsahem vysílání pouze informativní a opakující se audiovizuální smyčka a subjekt se vyhne povinnosti platit koncesionářský poplatek v současné době z každého rádia a televize.

6 Přezkum účinnosti regulace

Měřit účinnost nové regulace bude velmi obtížné především z důvodu existence mnoha dalších faktorů, které odvětví ovlivňují (technologický vývoj, ekonomické a sociální aspekty, další regulace apod.). Nicméně schopnost veřejnoprávního média udržovat si určitou pozici na příslušných trzích (včetně např. VOD služeb) může indikovat, že nový návrh je funkční a vytvořil vhodný regulační rámec. Vhodné by bylo vyhodnotit, zda, a případně nakolik přispějí změny v předmětu zpoplatnění ke zvýšení počtu platících poplatníků a zvýšení výběru poplatků.

Doporučuje se tak cca do 5 let od nabytí účinnosti zákona vyhodnotit vývoj základních finančních ukazatelů ČRo a ČT, především vývoj příjmů z KP a jejich struktura. Bylo by vhodné analýzu vývoje těchto ukazatelů spojit s analýzou vývoje obsahu služeb poskytovaných ČRo a ČT. Toto posouzení bude pravděpodobně vycházet z výročních zpráv zpracovávaných ČRo a ČT, příp. závěrů Rad.

Současně se doporučuje provést rychlé dotazníkové šetření mezi komerčními subjekty na trhu a posoudit, zda změnami nedošlo k narušení rovnováhy, kterým komerční subjekty často argumentují.

7 Konzultace

Konzultace byly provedeny s klíčovými dotčenými stranami, tj. se zástupci:

- *Českého rozhlasu,*
- *České televize,*
- *Ministerstva kultury,*
- *Svazu průmyslu a dopravy ČR.*

Odkazy na veškeré použité datové zdroje jsou uvedeny na příslušných místech v dokumentu.

8 Hodnocení korupčních rizik zvoleného řešení

8.1 Úvod

Dle metodiky je cílem zhodnocení korupčních rizik posouzení korupčního potenciálu navrhované právní úpravy a volba opatření vedoucích k odstranění či snížení detekovaných korupčních rizik při její aplikaci. Za tímto účelem bylo provedeno posouzení navrhovaných změn pro identifikaci případných korupčních rizik a jejich významnosti (v závislosti na pravděpodobnosti výskytu korupčního jednání a závažnosti jeho důsledků).

8.2 Identifikace korupčních rizik

8.2.1 Povaha právní úpravy

8.2.1.1 Přiměřenost

Po zhodnocení lze konstatovat, že všechna zvolená opatření jsou přiměřená množině vztahů, které mají upravovat. Při implementaci evropských požadavků nedochází k přijetí přísnějších požadavků.

8.2.1.2 Jednoznačnost

Jednoznačná právní úprava poskytuje větší míru právní jistoty a usnadňuje kontrolu nad aplikační praxí ze strany orgánů veřejné moci; snižuje tedy reálný prostor pro korupci.

8.2.1.3 Standardnost

Změna nepřináší žádné nestandardní či nesystémové změny. Z tohoto titulu nedochází je změně korupčních rizik.

8.2.1.4 Motivace ke korupci v regulované oblasti

Při hodnocení nebyla identifikována žádná skupina dotčených osob, u kterých by se měla změnit motivace ke korupci.

8.2.2 Rozhodování

Rozhodování o právech a povinnostech jiných osob, resp. s jakýmkoli dopady výlučně na jiné osoby, nevykazuje nový korupční potenciál.

8.2.2.1 Rozhodovací pravomoc

Rozhodovací pravomoci zůstávají alokovány stejně.

8.2.2.2 Kontrolovatelnost rozhodování a odpovědnost za něj

Odpovědnost jednotlivých účastníků zůstává obdobná, stejně jako práva a povinnosti všech dotčených stran.

8.2.2.3 Opravné prostředky

Postup zůstává nezměněn. Nevznikají tak žádná dodatečná korupční rizika

8.2.3 Transparentnost

Jednoznačnější popis povinnosti, kdy výše koncesionářských poplatků se bude odvíjet od již sledovaného ukazatele zvyšuje transparentnost procesu výběru, stejně jako zvyšuje možnosti pro vymahatelnost. Samotná realizace se bude stejně jako v současné době odvíjet od dostupnosti a vyhodnocení efektivní míry kontroly a vynucování při výběru koncesionářských poplatků.

8.3 Významnost korupčních rizik

Celkově se návrhem nezvyšuje pravděpodobnost, že dojde ke korupčnímu jednání.

**Platné znění zákona o České televizi, zákona o Českém rozhlasu, zákona o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů a vybrané části zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů
s vyznačením navrhovaných změn**

Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, s vyznačením navrhovaných změn

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

(1) Zřizuje se Česká televize se sídlem v Praze.

(2) Česká televize je právnickou osobou, která hospodář s vlastním majetkem, jehož základem je majetek převedený z Československé televize.¹⁾ Česká televize vlastními úkony nabývá práv a zavazuje se.

(3) Stát neodpovídá za závazky České televize a Česká televize neodpovídá za závazky státu.

§ 2

(1) Česká televize poskytuje službu veřejnosti tvorbou a šířením televizních programů, popřípadě dalšího multimediálního obsahu a doplňkových služeb na celém území České republiky za účelem naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společnosti a potřeby zachovat mediální pluralitu (dále jen "veřejná služba v oblasti televizního vysílání").

(2) Hlavními úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání jsou zejména

a) poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů **a přispívání k postupu proti dezinformacím při respektování svobody slova,**

b) přispívání k právnímu vědomí obyvatel České republiky,

c) vytváření a šíření programů a poskytování vyvážené nabídky pořadů pro všechny skupiny obyvatel se zřetelem na svobodu jejich náboženské víry a přesvědčení, kulturu, etnický nebo národnostní původ, národní totožnost, sociální původ, věk nebo pohlaví tak, aby tyto programy a pořady odrážely rozmanitost názorů a politických, náboženských, filozofických a uměleckých směrů, a to s cílem posílit vzájemné porozumění a toleranci a podporovat soudržnost pluralitní společnosti,

d) rozvíjení kulturní identity obyvatel České republiky včetně příslušníků národnostních nebo etnických menšin,

e) výroba a vysílání zejména zpravodajských, publicistických, dokumentárních, uměleckých, dramatických, sportovních, zábavných a vzdělávacích pořadů a pořadů pro děti a mládež.

§ 3

(1) Česká televize naplňuje veřejnou službu v oblasti televizního vysílání zejména tím, že

a) provozuje zemské celoplošné digitální vysílání alespoň 4 televizních programů, multimediálního obsahu a doplňkových služeb prostřednictvím sítě zemských vysílacích rádiových zařízení s využitím rádiových kmitočtů vyhrazených pro Českou televizi státním orgánem, který vykonává správu kmitočtového spektra podle zvláštního právního předpisu^{1c)} (dále jen "multiplex veřejné služby"),

b) jako provozovatel multiplexu veřejné služby sestavuje společně s Českým rozhlasem souhrnný datový tok a odpovídá za jeho správu a jeho předání k šíření zemskou sítí vysílacích rádiových zařízení,

c) zřizuje síť vlastních zpravodajů,

d) v oblasti zpravodajských a publicistických pořadů zajišťuje regionální vysílání prostřednictvím televizních studií České televize (dále jen "televizní studia") pro území jejich působnosti. Regionální vysílání každého televizního studia musí vyváženě obsahovat příspěvky z celého území jeho působnosti,

e) vytváří archivní fondy, udržuje je a podílí se na jejich využívání jako součásti národního kulturního bohatství,

f) podporuje českou filmovou tvorbu a kulturní projekty,

g) vysílá díla domácí a zahraniční tvorby,

h) poskytuje alespoň na jednom vysílaném programu 24hodinovou programovou službu, včetně aktuálního zpravodajství,

i) poskytuje teletextové služby,

j) opatřuje alespoň 70 % vysílaných pořadů skrytými nebo otevřenými titulky a alespoň 2 % vysílaných pořadů vyrábí v českém znakovém jazyce nebo opatřuje simultánním tlumočením do českého znakového jazyka pro osoby se sluchovým postižením a dále alespoň 10 % vysílaných pořadů zpřístupňuje pro osoby se zrakovým postižením,

~~k) vyvíjí činnost v oblastech nových vysílacích technologií a služeb,~~

k) využívá nových technologií při výrobě a šíření programů a poskytování audiovizuálních a informačních služeb přímo souvisejících s programem,

l) provozuje televizní vysílání programů nebo jejich částí prostřednictvím sítě elektronických komunikací,

~~l-m)~~ poskytuje audiovizuální mediální služby na vyžádání,

~~m-n)~~ poskytuje veřejnosti informace a obsah podle § 2 odst. 1 prostřednictvím internetových stránek a aplikací České televize.

~~n-o)~~ kinematografická díla zahraniční tvorby, filmy a seriály zahraniční tvorby vytvořené pro televizní vysílání, které jsou opatřeny dabingem, vysílá zároveň v původním znění s titulky v českém jazyce, nebrání-li tomu překážky právní nebo technické povahy.

(2) Státní orgán, který vykonává správu kmitočtového spektra podle zvláštního právního předpisu,^{1c)} vyhradí v součinnosti s Radou pro rozhlasové a televizní vysílání pro Českou televizi rádiové kmitočty umožňující provozování vysílání v rozsahu stanoveném v odstavci 1 písm. a) a b). Pro účely multiplexu veřejné služby se práva k vyhrazeným rádiovým kmitočtům udělují na žádost České televizi přidělem bez předchozího výběrového řízení podle zákona o elektronických komunikacích. Pokud Česká televize do 90 dnů ode dne, kdy byly rádiové kmitočty vyhrazeny podle věty první, o přiděl nepožádá, státní orgán, který vykonává správu kmitočtového spektra podle zvláštního právního předpisu, postupuje při udělování práv k vyhrazeným rádiovým kmitočtům podle zákona o elektronických komunikacích.

(3) Celoplošným televizním vysíláním se pro účely tohoto zákona rozumí vysílání, v jehož rámci může určitý televizní program a s tímto programem související povinné doplňkové služby přijímat alespoň 95 % obyvatel České republiky počítaných podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu.^{1b)}

§ 3a

(1) V multiplexu veřejné služby musí být alespoň 80 % souhrnného datového toku vyhrazeno šíření televizních a rozhlasových programů. Zbývající část souhrnného datového toku multiplexu veřejné služby lze využít k šíření doplňkových služeb.

(2) Česká televize je povinna umístit v multiplexu veřejné služby vysílání programů Českého rozhlasu v rozsahu, jímž Český rozhlas naplňuje veřejnou službu v oblasti zemského digitálního rozhlasového vysílání podle zvláštního právního předpisu.^{1d)} Náklady spojené s provozováním multiplexu veřejné služby Česká televize účtuje Českému rozhlasu, popřípadě poskytovatelům doplňkových služeb, podle výše jejich podílu na souhrnném datovém toku multiplexu veřejné služby.

(3) Televizní programy, pořady a jejich části šířené prostřednictvím multiplexu veřejné služby může Česká televize digitálně šířit rovněž prostřednictvím jiných sítí a služeb elektronických komunikací.

~~(4) Česká televize nesmí umísťovat obchodní sdělení na své internetové stránky, pokud nejsou součástí audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání.~~

(4) Česká televize nesmí na své internetové stránky umísťovat obchodní sdělení s výjimkou reklamy zaměřené výhradně na propagaci vlastního vysílání a pořadů a obchodních sdělení, která jsou součástí poskytovaných audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání.

(5) Česká televize smí umísťovat obchodní sdělení do svých aplikací, pouze pokud jsou

- a) zaměřená pouze na propagaci vlastních audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, vlastního vysílání a pořadů,
- b) součástí audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání, nebo
- c) součástí pořadů, jejichž obsah nemůže Česká televize ovlivnit.

Rada České televize

§ 4

(1) Orgánem, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti České televize, je Rada České televize (dále jen "Rada"). Rada má 18 členů. Funkční období člena Rady je 6 let. Členy Rady volí a odvolává Poslanecká sněmovna a Senát, a to tak, aby v ní byly zastoupeny významné regionální, politické, sociální a kulturní názorové proudy.

(2) Poslanecká sněmovna a Senát volí členy Rady z kandidátů navržených právníckými osobami, od jejichž vzniku uplynulo v době podání návrhu alespoň 10 let a které představují kulturní, regionální, sociální, odborové, zaměstnavatelské, náboženské, vzdělávací, vědecké, ekologické a národnostní zájmy. Návrhy lze předložit ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění výzvy předsedy Poslanecké sněmovny k předložení návrhů způsobem stanoveným usnesením Poslanecké sněmovny nebo ode dne zveřejnění výzvy předsedy Senátu k předložení návrhů způsobem stanoveným usnesením Senátu.

(3) Nelze-li dobu existence právnícké osoby uvedené v odstavci 2 ověřit ve veřejném rejstříku, přiloží tato právnícká osoba k návrhu kandidáta na člena Rady i výpis nebo jiný dokument či dokumenty dokládající, že právnícká osoba splňuje podmínku podle odstavce 2.

(4) Členem Rady může být zvolen občan České republiky, který

a) není omezen ve svéprávnosti,

b) má trvalý pobyt na území České republiky a

c) je bezúhonný; za bezúhonného se nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně, pokud jeho odsouzení pro tento trestný čin nebylo zahlazeno nebo se na něho z jiného důvodu nehledí, jako by nebyl odsouzen, a ten, kdo nesplňuje předpoklady pro výkon funkce podle zvláštního zákona^{1e)}.

(5) Poslanecká sněmovna volí 12 členů Rady z kandidátů navržených jí podle odstavce 2; členové mohou být zvoleni opětovně. Na místa uvolněná z jiného důvodu než pro uplynutí funkčního období jsou voleni noví členové na dobu zbývajících do konce funkčního období toho člena, jehož místo se uvolnilo. Jména zvolených členů Rady oznámí Poslanecká sněmovna bez zbytečného odkladu Senátu.

(6) Senát volí 6 členů Rady z kandidátů navržených mu podle odstavce 2; členové mohou být zvoleni opětovně. Na místa uvolněná z jiného důvodu než pro uplynutí funkčního období jsou voleni noví členové na dobu zbývajících do konce funkčního období toho člena, jehož místo se uvolnilo. Jména zvolených členů Rady oznámí Senát bez zbytečného odkladu Poslanecké sněmovně.

(7) Jednotliví členové Rady jsou za výkon své funkce odpovědní té komoře Parlamentu, která je zvolila.

(8) Členství v Radě je veřejnou funkcí¹²⁾.

(9) Rada volí ze svého středu předsedu a ~~místopředsedu~~ **2 místopředsedy** a odvolává je. ~~Bude-li předseda zvolen z členů volených Poslaneckou sněmovnou, bude místopředseda zvolen z členů volených Senátem a naopak. Z členů Rady volených Senátem je volen jeden z těchto 3 funkcionářů.~~

§ 5

(1) Členství v Radě je neslučitelné s funkcí prezidenta republiky, poslance nebo senátora, člena vlády, soudce, státního zástupce, člena Nejvyššího kontrolního úřadu, člena bankovní rady České národní banky, **veřejného ochránce práv nebo jeho zástupce, ochránce práv dětí, poslance Evropského parlamentu**, s jakoukoli funkcí ve veřejné správě, s funkcí člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, člena Rady Českého rozhlasu, člena Rady České tiskové kanceláře, s funkcí generálního ředitele Českého rozhlasu a s funkcí člena dozorčí komise České televize nebo člena dozorčí komise Českého rozhlasu.

~~(2) Člen Rady nesmí zastávat žádnou funkci v politických stranách, politických hnutích nebo občanských sdruženích, ani nesmí při výkonu své funkce v Radě jejich jménem vystupovat nebo působit v jejich prospěch nebo ve prospěch jiných skupinových zájmů; dále se nesmí podílet na podnikání v oblasti hromadných sdělovacích prostředků, ani nesmí zastupovat obchodní zájmy, které by mohly být v rozporu s výkonem jeho funkce nebo by mohly ohrozit důvěru v nezávislost nebo nestrannost jeho rozhodování v Radě. Člen Rady nesmí v České televizi zastávat jinou funkci nebo vykonávat výdělečnou činnost, ani nesmí mít od České televize jiné příjmy, než peněžitá plnění poskytovaná v souvislosti s výkonem funkce podle tohoto zákona nebo příjmy z užití předmětů ochrany podle autorského zákona.^{2a)}~~

~~(3) Předpoklady pro výkon funkce člen Rady nesplňuje, je-li osobou blízkou³⁾ osobě, která v České televizi zastává placenou funkci nebo vykonává výdělečnou činnost, popřípadě má od České televize jiné příjmy, než příjmy z užití předmětů ochrany podle autorského zákona, anebo která se podílí na podnikání v oblasti hromadných sdělovacích prostředků nebo zastupuje obchodní zájmy, které by mohly ohrozit důvěru v nezávislost nebo nestrannost rozhodování člena Rady v Radě.~~

(2) Člen Rady nesmí zastávat žádnou funkci v politických stranách nebo v politických hnutích, ani nesmí jejich jménem vystupovat nebo působit v jejich prospěch nebo ve prospěch jiných skupinových zájmů při výkonu své funkce v Radě; dále se nesmí podílet na podnikání v oblasti hromadných sdělovacích prostředků, ani nesmí zastupovat obchodní zájmy, které by mohly být v rozporu s výkonem jeho funkce nebo by mohly ohrozit důvěru v nezávislost nebo nestrannost Rady. Člen Rady nesmí v České televizi zastávat jinou funkci nebo vykonávat výdělečnou činnost, ani nesmí mít od České televize jiné příjmy než peněžitá plnění poskytovaná v souvislosti s výkonem funkce podle tohoto zákona nebo příjmy z užití předmětů ochrany podle autorského zákona.

(3) Předpoklady pro výkon funkce člen Rady nesplňuje, je-li osobou blízkou³⁾ osobě, která v České televizi vykonává výdělečnou činnost, popřípadě má od České televize jiné příjmy než příjmy z užití předmětů ochrany podle autorského zákona, anebo která se

podílí na podnikání v oblasti hromadných sdělovacích prostředků nebo zastupuje obchodní zájmy, které by mohly ohrozit důvěru v nezávislost nebo nestrannost rozhodování Rady.

§ 6

(1) Členství v Radě zaniká

- a) uplynutím funkčního období,
- b) dnem bezprostředně následujícím po dni doručení písemně učiněného vzdání se funkce předsedovi té komory Parlamentu, která člena Rady do funkce zvolila,
- c) odvoláním z funkce,
- d) dnem, kdy člen Rady přestal splňovat předpoklady pro zvolení do funkce člena Rady stanovené v § 4 odst. 4.

(2) Komora Parlamentu, která člena Rady do funkce zvolila, člena Rady z funkce odvolá,

- a) přestal-li splňovat předpoklady pro výkon funkce člena Rady stanovené v § 5,
- b) narušil-li závažným způsobem důstojnost funkce člena Rady nebo dopustil-li se takového jednání, které zpochybňuje jeho nezávislost nebo nestrannost při výkonu funkce člena Rady,
- c) nezúčastňuje-li se po dobu delší než 3 měsíce schůzí Rady.

(3) Usnesení Poslanecké sněmovny nebo Senátu o odvolání člena Rady z funkce podle odstavce 2 musí být odůvodněno.

(4) Osoba, které funkce člena Rady zanikla podle odstavce 1 písm. d), je povinna předsedovi Rady neprodleně písemně oznámit a doložit den zániku svého členství v Radě, nedošlo-li k zániku funkce člena Rady z důvodu jeho omezení ve svéprávnosti. Předseda Rady o takovém oznámení neprodleně písemně vyrozumí předsedu komory Parlamentu, která člena Rady do funkce zvolila.

§ 7

(1) Činnost Rady se řídí jednacím řádem, který Rada přijme do třiceti dnů od své první schůze přijímá Rada.

(2) Rada je způsobilá se usnášet za přítomnosti nadpoloviční většiny všech svých členů, je-li přítomen předseda Rady nebo místopředseda Rady podle § 4 odst. 1 věty druhé. Rozhodnutí Rada přijímá nadpoloviční většinou hlasů přítomných členů, s výjimkou rozhodnutí o jmenování generálního ředitele České televize (dále jen "generální ředitel") a rozhodnutí podle § 8 odst. 1 písm. b), c), f), g), j), k) a l), která přijímá nadpoloviční většinou hlasů všech svých členů, a rozhodnutí o podle § 4 odst. 1 věty druhé, a rozhodnutí o odvolání generálního ředitele, k němuž jsou zapotřebí alespoň dvě třetiny hlasů členů Rady.

(2) Rada je způsobilá se usnášet za přítomnosti alespoň 10 svých členů. Rozhodnutí

Rada přijímá nadpoloviční většinou hlasů přítomných členů, s výjimkou rozhodnutí o jmenování generálního ředitele České televize (dále jen „generální ředitel“) a rozhodnutí podle § 8 odst. 1 písm. b), e), f), g), j), k) a l), která přijímá většinou alespoň 10 hlasů svých členů, a rozhodnutí o odvolání generálního ředitele, k němuž je zapotřebí alespoň 12 hlasů členů Rady.

(3) **Rada jedná podle potřeby, nejméně však jednou měsíčně.** Jednání Rady je veřejné. Veřejnost může být na základě usnesení Rady z celého jednání nebo z jeho části vyloučena, jsou-li projednávány skutečnosti chráněné podle zvláštních právních předpisů.^{3a)} Osobu, která narušuje veřejné jednání, může předsedající napomenout a za opakované narušování veřejného jednání vykázat z jednacích prostor.

(4) Z jednání Rady pořizuje předsedající zápis. Zápis z jednání Rady, schválené dokumenty podle § 8, popřípadě usnesení Rady o vyloučení veřejnosti z jejího jednání musí být nejpozději do 3 dnů ode dne jednání Rady uveřejněny způsobem umožňujícím dálkový přístup, s výjimkou těch částí uvedených písemností, které obsahují skutečnosti chráněné podle zvláštních právních předpisů.

§ 8

(1) Do působnosti Rady náleží:

a) jmenovat a odvolávat generálního ředitele ~~a na jeho návrh ředitele televizních studií;~~ rozhodnutí o odvolání generálního ředitele musí být písemně odůvodněno a nejpozději do 7 dnů ode dne jeho doručení generálnímu řediteli uveřejněno Radou způsobem umožňujícím dálkový přístup,

b) schvalovat rozpočet České televize, přehled pohledávek a závazků a účetní závěrku České televize ~~podle zvláštního právního předpisu,⁴⁾ ověřenou auditorem podle zvláštního právního předpisu;⁵⁾~~ **podle zákona upravujícího účetnictví ověřenou auditorem podle zákona upravujícího auditory;** do doby schválení rozpočtu hospodaří Česká televize podle svého dlouhodobého plánu ekonomického rozvoje,

c) kontrolovat účelné a hospodárné využívání finančních zdrojů a majetku České televize podle schváleného rozpočtu, plnění povinností České televize převádět a používat výnosy z vysílání reklam v souladu s tímto zákonem ~~a zvláštním právním předpisem^{5a)}~~ a na zjištěné nedostatky písemně upozorňovat generálního ředitele,

~~d) sledovat naplňování požadavků práva Evropské unie na transparentnost finančních vztahů v České televizi;~~

d) sledovat naplňování požadavků vyplývajících z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání¹³⁾ a naplňování požadavků na transparentnost finančních vztahů v České televizi podle § 11a,

e) schvalovat na návrh generálního ředitele Statut České televize; **Statut České televize zejména blíže upravuje organizaci a činnost České televize,**

f) předkládat Poslanecké sněmovně ke schválení Kodex České televize, který stanoví zásady naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání; ~~porušení Kodexu České televize je~~

kvalifikováno jako porušení pracovní kázně podle zvláštního zákona,^{3b)},

~~g) schvalovat návrhy generálního ředitele na zřizování nebo zrušení televizních studií (§ 9 odst. 9) a návrhy podle § 9 odst. 8,~~

g) udílet generálnímu řediteli předchozí souhlas k právnímu jednání podle § 9 odst. 8 a ke zřízení nebo zrušení televizního studia podle § 9 odst. 9,

h) rozhodovat o stížnostech týkajících se generálního ředitele,

i) dohlížet na plnění úkolů veřejné služby v oblasti televizního vysílání (§ 2 ~~a-3~~ až 3a) a na naplňování zásad vyplývajících z Kodexu České televize a za tím účelem vydávat stanoviska a doporučení týkající se programové nabídky,

j) schvalovat dlouhodobé plány programového, technického a ekonomického rozvoje,

~~k) zřizovat dozorčí komisi (§ 8a), schvalovat její kontrolní řád (§ 8a odst. 7) a stanovit výši odměn členů dozorčí komise (§ 8b odst. 4),~~

k) volit a odvolávat členy dozorčí komise podle § 8a, schvalovat její kontrolní řád a stanovit výši odměn jejích členů,

l) určovat mzdu generálního ředitele,

m) schvalovat na návrh generálního ředitele poskytování nové významné služby nebo významné změny stávající služby v rámci veřejné služby v oblasti televizního vysílání (dále jen „nová významná služba“); podrobnosti stanoví Statut České televize,

n) schvalovat na návrh generálního ředitele Výroční zprávu o činnosti a hospodaření České televize,

o) poskytovat generálnímu řediteli nezbytnou součinnost k plnění povinností České televize,

p) schvalovat Memorandum o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání uzavírané mezi ministrem kultury a generálním ředitelem České televize vždy na období 5 let.

~~(2) Rada předkládá Poslanecké sněmovně a Senátu Výroční zprávu o činnosti České televize do 31. března bezprostředně následujícího kalendářního roku a Výroční zprávu o hospodaření České televize do 31. srpna bezprostředně následujícího kalendářního roku. Výroční zpráva o hospodaření České televize musí v samostatné části obsahovat informaci o naplňování požadavků práva Evropské unie. Obě výroční zprávy musí být nejpozději do 3 dnů ode dne schválení Radou uveřejněny způsobem umožňujícím dálkový přístup.~~

(2) Rada předkládá Poslanecké sněmovně a Senátu Výroční zprávu o činnosti a hospodaření České televize do 31. srpna bezprostředně následujícího kalendářního roku. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České televize musí v samostatné části obsahovat informaci o naplňování požadavků vyplývajících z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání¹³⁾ a dále o naplňování požadavků na transparentnost finančních vztahů podle § 11a. Rada Výroční zprávu o činnosti a hospodaření České televize nejpozději do 3 dnů ode dne jejího schválení uveřejní

způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Náklady na činnost Rady a na odměny jejích členů, jakož i náklady na činnost dozorčí komise a na odměny jejích členů se hradí ze zvláštní výdajové položky rozpočtu České televize, **s níž disponuje Rada v souladu s jinými právními předpisy; podrobnosti stanoví Statut České televize. Odměny členů Rady a členů dozorčí komise jsou splatné v pravidelných termínech výplaty mezd zaměstnanců České televize.**

(4) Rada ani její členové nesmějí přímo zasahovat do výroby a vysílání televizních pořadů.

§ 8a

Dozorčí komise

(1) Dozorčí komise je poradním orgánem Rady ve věcech kontroly hospodaření České televize. Jejím úkolem je sledovat, zda jsou finanční zdroje a majetek České televize účelně a hospodárně využívány podle schváleného rozpočtu České televize v souladu s právními předpisy a s požadavky ~~práva Evropské unie~~ **vyplyvajícími z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání¹³⁾**. Dozorčí komise je povinna upozorňovat Radu na zjištěné nedostatky a předkládat jí návrhy na jejich odstranění.

(2) Dozorčí komise má 5 členů, kteří jsou voleni a odvoláváni Radou z ~~občanů České republiky~~ **fyzických osob** s odbornými předpoklady pro výkon funkce člena dozorčí komise. **Členství v dozorčí komisi je veřejnou funkcí¹²⁾.**

(3) Členové dozorčí komise jsou voleni na funkční období ~~4-3~~ let, a to i opětovně, ne však na více než ~~4-3~~ **po sobě jdoucí bezprostředně po sobě následující** funkční období. Pro zvolení do funkce člena dozorčí komise a pro výkon této funkce platí předpoklady stanovené v § 4 odst. 4 a § 5 obdobně. ~~Pro zánik funkce člena dozorčí komise platí přiměřeně § 6.~~

(4) Dozorčí komise ze svých členů volí a odvolává svého předsedu a místopředsedu, který zastupuje předsedu včetně řízení schůzí dozorčí komise. Dozorčí komise rovněž přijímá svůj jednací řád.

(5) Dozorčí komise se schází vždy, požádají-li o to písemně alespoň 2 z jejích členů, nejméně však jednou v každém kalendářním měsíci. Jednání dozorčí komise jsou neveřejná a předsedající je povinen pořádat z každého jednání zápis.

~~(6) Dozorčí komise je způsobilá se usnášet za přítomnosti předsedy nebo místopředsedy a alespoň 2 dalších členů; usnesení přijímá většinou hlasů přítomných členů, v případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedajícího.~~

(6) Dozorčí komise je způsobilá se usnášet za přítomnosti alespoň 3 svých členů. Rozhodnutí dozorčí komise přijímá většinou alespoň 3 hlasů svých členů.

(7) Členové dozorčí komise mohou s vědomím generálního ředitele nahlížet do všech účetních dokladů, ~~účetních záznamů⁷⁾~~ **záznamů⁴⁾** a dalších písemností České televize, které mají vypovídací schopnost o zjišťovaných a souvisejících skutečnostech, a o těchto skutečnostech požadovat ústní nebo písemné informace od příslušných zaměstnanců České

televize. Zaměstnanci České televize jsou povinni poskytnout členům dozorčí komise kopie vyžádaných písemností, účetních ~~dokladů nebo účetních~~ záznamů České televize, jakož i požadované informace. Podmínky a způsob provádění kontrol stanoví kontrolní řád dozorčí komise, ~~kteřý schvaluje Rada~~.

(8) O skutečnostech zjištěných při výkonu funkce jsou členové dozorčí komise povinni zachovávat mlčenlivost, pokud nebyli této povinnosti zproštěni předsedou Rady. Povinnost mlčenlivosti trvá i po ukončení výkonu funkce v dozorčí komisi.

(9) Dozorčí komise podává Radě písemnou zprávu o své činnosti za každé kalendářní čtvrtletí vždy do desátého dne ~~prvního~~ **druhého** měsíce po skončení čtvrtletí. Jako podklad pro Výroční zprávu o **činnosti a** hospodaření České televize je dozorčí komise povinna předat Radě svůj rozbor hospodaření České televize vždy do 30. června bezprostředně následujícího kalendářního roku.

(10) Jednání dozorčí komise se může zúčastnit člen Rady. V takovém případě se na něj povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozví, vztahuje ve stejném rozsahu jako na člena dozorčí komise.

§ 8b

Odměny a další náležitosti spojené s výkonem funkce člena Rady a s výkonem funkce člena dozorčí komise

(1) Členu Rady náleží měsíční odměna ve výši, která je od 1. ledna do 31. prosince příslušného kalendářního roku určena jako součin průměrné hrubé měsíční mzdy zaměstnanců České televize dosažené za předcházející kalendářní rok (dále jen "průměrná měsíční mzda") a koeficientu stanoveného v závislosti na odpovědnosti a náročnosti vykonávané funkce člena Rady (dále jen "koeficient odměn"). Odměna se zaokrouhluje na 100 Kč nahoru.

(2) Výši průměrné měsíční mzdy zveřejňuje Česká televize vždy do 31. ledna příslušného kalendářního roku způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Koeficient odměn podle odstavce 1 se stanoví

a) členu Rady ve výši 0,80,

b) místopředsedovi Rady ve výši 1,03,

c) předsedovi Rady ve výši 1,27.

(4) Výši odměn členů dozorčí komise stanoví Rada.

(5) Členu Rady a členu dozorčí komise přísluší **od České televize** náhrada cestovních výdajů souvisejících s výkonem funkce ve stejném rozsahu jako zaměstnancům podle ~~zvláštního právního předpisu.⁸⁾~~ **zákoníku práce**. Cesta z místa pobytu na jednání Rady, jednání Rady a cesta z jednání Rady do místa pobytu se pro účely poskytování cestovních náhrad považují za pracovní cestu.

(6) Výkon funkce člena Rady a výkon funkce člena dozorčí komise je překážkou v práci z důvodu obecného zájmu podle zvláštního právního předpisu.⁹⁾ **zákoníku práce.** Zaměstnavatel poskytne členu Rady a členu dozorčí komise pracovní volno bez náhrady mzdy.

(7) ~~Odměny a další náležitosti spojené s výkonem funkce člena Rady a s výkonem funkce člena dozorčí komise poskytuje členům Rady a členům dozorčí komise Česká televize. Odměny a další náležitosti podle věty první jsou splatné ve dni pravidelného termínu výplaty mzdy zaměstnanců České televize.~~

§ 8c

Zavádění nové významné služby

(1) Při naplňování úkolů podle § 2 odst. 2, § 3 odst. 1 a § 3a využívá Česká televize nové technologie k inovaci svých činností a diverzifikaci distribučních platforem a nabídky služeb poskytovaných veřejnosti, včetně zavádění nových významných služeb.

(2) Novou významnou službu může Česká televize zařadit do plnění veřejné služby, pokud

a) tato služba naplňuje předpoklady, které podle odůvodněných závěrů předběžného hodnocení projektu nové významné služby, založeného na otevřené veřejné konzultaci, zveřejněných, včetně vypořádání stanovisek zúčastněných subjektů, na internetových stránkách České televize (dále jen „závěry předběžného hodnocení“) pro její zařazení do veřejnoprávního vysílání vyplývají z práva Evropské unie¹³⁾,

b) návrh na její zařazení do plnění veřejné služby posoudí poradní orgán podle § 8d, a

c) její zařazení do plnění veřejné služby schválí Rada.

(3) Otevřenou veřejnou konzultaci k projektu nové významné služby vyhláší Česká televize na svých internetových stránkách a vyhlášení oznamuje ve svém vysílání. Lhůta, ve které mohou být České televizi sdělována stanoviska, nesmí být kratší než 60 dnů.

(4) Návrh na zařazení nové významné služby do plnění veřejné služby Radě ke schválení předkládá a jeho projednání se zúčastní generální ředitel. Návrh musí obsahovat popis nové významné služby a odůvodnění pro její zavedení ve vztahu k plnění veřejné služby, požadavky na její financování a odhadovaný dopad na trh. K návrhu musí být přiloženy závěry předběžného hodnocení.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 nebrání vyzkoušení nové významné služby v podobě pilotního projektu s omezenou sledovaností za účelem získání informací o její proveditelnosti a přínosu k naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání.

(6) Znak odlišující novou významnou službu od ostatních služeb, náležitosti projektu nové významné služby, náležitosti vyhlášení otevřené veřejné konzultace, pravidla postupu a kritéria předběžného hodnocení a pravidla zveřejňování závěrů předběžného hodnocení upraví Česká televize ve Statutu České televize v souladu s požadavky vyplývajícími z práva Evropské unie¹³⁾.

§ 8d
Poradní orgán pro schvalování nové významné služby

Rada zřizuje svůj poradní orgán pro zařazování nové významné služby do plnění veřejné služby. Jeho úkolem je posoudit odůvodnění pro zařazení nové významné služby do plnění veřejné služby, požadavky na její financování a dopady na trh.

§ 9
Generální ředitel

(1) Statutárním orgánem České televize je generální ředitel. V době nepřítomnosti zastupuje generálního ředitele jím pověřený zástupce.

(2) Ze své činnosti je generální ředitel odpovědný Radě a má právo se zúčastňovat jejích jednání.

(3) Na generálního ředitele se vztahují ustanovení zákoníku práce, nestanoví-li tento zákon jinak.

(4) Generálního ředitele jmenuje Rada z kandidátů splňujících předpoklady podle § 4 odst. 4 na základě výsledků výběrového řízení na funkční období 6 let.

(5) Pro výkon funkce generálního ředitele platí předpoklady stanovené v § 5 odst. 1 a 2 obdobně.

(6) Výkon funkce generálního ředitele zaniká

a) uplynutím funkčního období,

b) dnem bezprostředně následujícím po dni doručení ~~písemně učiněného~~ **písemného** vzdání se funkce generálního ředitele Radě, **popřípadě pozdějším dnem uvedeným v písemném vzdání se funkce,**

c) dnem bezprostředně následujícím po dni, kdy bylo generálnímu řediteli doručeno rozhodnutí Rady o odvolání z funkce, **popřípadě pozdějším dnem uvedeným v rozhodnutí Rady o odvolání generálního ředitele z funkce,**

~~d) dnem nabytí právní moci rozsudku, jímž byl generální ředitel zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo jímž byla jeho způsobilost k právním úkonům omezena,~~

d) dnem nabytí právní moci rozhodnutí soudu, kterým byla omezena svéprávnost generálního ředitele,

e) dnem nabytí právní moci rozsudku, jímž byl generální ředitel odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně nebo pro trestný čin spáchaný v souvislosti s provozováním televizního vysílání.

(7) Rada může odvolat generálního ředitele z funkce,

a) neplní-li Česká televize úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání podle tohoto zákona (~~§ 2 a 3~~) nebo povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů¹⁰⁾ nebo nenaplní-li svými programy zásady Kodexu České televize **nebo nenaplní-li svou činností Memorandum o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání**, jestliže byl generální ředitel na tuto skutečnost Radou v době posledních 12 měsíců písemně upozorněn,

b) poruší-li generální ředitel své povinnosti stanovené zákonem nebo Statutem České televize, jestliže byl generální ředitel na porušení svých povinností Radou v době posledních 12 měsíců písemně upozorněn,

c) přestane-li generální ředitel splňovat předpoklady pro výkon funkce (§ 5 odst. 1 a 2), nebo

d) nevykonává-li generální ředitel po dobu 6 měsíců svou funkci.

~~(8) K uzavření smlouvy o pronájmu nemovitostí nebo jejich částí v majetku České televize na dobu delší než 3 měsíce nebo smlouvy o převodu, popřípadě zatížení nemovitostí nebo jejich částí v majetku České televize potřebuje generální ředitel předchozí souhlas Rady, jinak je právní úkon neplatný.~~

(8) Právní jednání, kterým se nemovitá věc v majetku České televize nebo její část převádí, zatěžuje nebo přenechává k užití jinému na dobu delší než 3 měsíce, vyžaduje předchozí písemný souhlas Rady, jinak je neplatné; k neplatnosti soud přihlédne i bez návrhu.

(9) Televizní studia, s výjimkou Televizního studia Brno a Televizního studia Ostrava, může generální ředitel zřizovat a zrušovat s předchozím souhlasem Rady.

(10) Generální ředitel jmenuje a odvolává ředitele televizních studií po projednání s Radou. V případech stanovených Statutem České televize generální ředitel jmenuje a odvolává vedoucí zaměstnance České televize po projednání s Radou.

(11) Ředitelé televizních studií a osoby uvedené v odstavci 10 musí splňovat předpoklady podle § 4 odst. 4 ~~písm. e)~~ a § 5 odst. 1 a 2.

(12) Zanikne-li výkon funkce generálního ředitele podle odstavce 6 nebo v důsledku smrti generálního ředitele, do doby jmenování nového generálního ředitele řídí Českou televizi vedoucí zaměstnanec určený Statutem České televize (dále jen "zástupce generálního ředitele"). Nového generálního ředitele je Rada povinna jmenovat nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy se uvolní funkce generálního ředitele.

(13) Na zástupce generálního ředitele se v době do jmenování nového generálního ředitele vztahují obdobně odstavce 1 až 11.

§ 10 Financování České televize

Finančními zdroji České televize jsou zejména:

a) televizní poplatky vybírané podle zvláštního právního předpisu,^{3d)}

b) příjem z vlastní podnikatelské činnosti.

§ 11

(1) Česká televize je oprávněna vykonávat za podmínek stanovených právními předpisy podnikatelskou činnost, která souvisí s předmětem její činnosti a která nesmí ohrozit její úkoly ~~(§ 2 a 3)~~ **poskytování veřejné služby podle § 2, § 3 odst. 1 a § 3a.**

(2) Finanční zdroje používá Česká televize k plnění svých úkolů stanovených zákonem; finanční zdroje podle § 10 písm. a) lze použít pouze k plnění úkolů podle § 2, 3 a 3a.

(3) Pravidla pro používání finančních zdrojů při poskytování veřejné služby podle § 2, § 3 odst. 1 a § 3a v rozsahu a způsobem, který naplňuje požadavky vyplývající z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání¹³⁾, upraví Česká televize ve Statutu České televize.

~~(34) Česká televize čtvrtletně převádí výnos z reklam vysílaných na programu ČT 2 Státnímu fondu kultury České republiky, a to vždy nejpozději do konce následujícího kalendářního čtvrtletí za předchozí kalendářní čtvrtletí. Z výnosu z reklam vysílaných na tomto programu si Česká televize odečte prokázané účelně vynaložené náklady spojené s výběrem a se správou výnosu z reklam vysílaných na něm. Výnos z reklam vysílaných na programu ČT 4 použije Česká televize na výrobu a vysílání pořadů se sportovní tematikou.~~

(4) Česká televize čtvrtletně převádí rozdíl mezi výnosem z reklam vysílaných na programu ČT 2 a prokázanými účelně vynaloženými náklady spojenými s výběrem a se správou výnosu z reklam vysílaných na tomto programu Státnímu fondu kultury České republiky, a to vždy nejpozději do konce následujícího kalendářního čtvrtletí za předchozí kalendářní čtvrtletí. Výnos z reklam vysílaných na programu ČT sport použije Česká televize na výrobu a vysílání pořadů se sportovní tematikou.

(5) Česká televize čtvrtletně převádí čtvrtinu z rozdílu mezi výnosem ze sponzorování programů a pořadů a prokázanými účelně vynaloženými náklady spojenými s výběrem a se správou výnosu ze sponzorování programů a pořadů Státnímu fondu kultury České republiky, a to vždy nejpozději do konce následujícího kalendářního čtvrtletí za předchozí kalendářní čtvrtletí.

§ 11a

Oddělené účtování

(1) Česká televize vede účetnictví podle zvláštního právního předpisu.⁴⁾

(2) Česká televize je povinna organizačně oddělit činnosti spočívající v poskytování veřejné služby v oblasti televizního vysílání ~~(§ 2 a 3)~~ **podle § 2, § 3 odst. 1 a § 3a** od podnikatelských činností (§ 11 odst. 1). Za každou z těchto činností je Česká televize povinna účtovat tak, aby účetnictví umožňovalo rozlišení nákladů a výnosů souvisejících s poskytováním veřejné služby v oblasti televizního vysílání a nákladů a výnosů souvisejících s podnikatelskými činnostmi. Metody rozlišování nákladů a výnosů a jejich přiřazování

k činnostem podle ~~§ 2 a 3~~ **§ 2, § 3 odst. 1 a § 3a** nebo podle § 11 odst. 1 stanoví Česká televize vnitřním předpisem (dále jen "Účetní standardy České televize"), ~~který musí naplňovat požadavky práva Evropské unie v souladu s požadavky zákona upravujícího některá opatření ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory.~~

(3) Česká televize je povinna uchovávat údaje o naplňování povinnosti podle odstavce 2 po dobu stanovenou ~~právem Evropské unie~~ **zákonem upravujícím některá opatření ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory** a na výzvu tyto údaje předávat Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže,¹¹⁾ a to spolu s Účetními standardy České televize a dalšími podklady nezbytnými k posouzení naplňování povinnosti podle odstavce 2.

§ 12 Televizní studia

(1) Součástí České televize jsou Televizní studio Brno, Televizní studio Ostrava a televizní studia zřízená na základě § 9 odst. 9.

(2) ~~Ředitel televizního studia je oprávněn činit jménem České televize právní úkony týkající se televizního studia, s výjimkou uzavírání smluv o převodu, popřípadě o zatížení nemovitostí nebo jejich částí v majetku České televize. Ředitel televizního studia je oprávněn zastupovat Českou televizi ve všech záležitostech týkajících se televizního studia s výjimkou zcizení nebo zatížení nemovité věci. Ředitel televizního studia je za činnost televizního studia odpovědný generálnímu řediteli.~~

(3) Televizní studia mají v rámci své činnosti oprávnění obdobná podle § 3 odst. 1 s výjimkou písmen a) a g). Časový rozsah regionálního vysílání zpravodajských a publicistických pořadů podle § 3 odst. 1 písm. e) **d)** činí u Televizního studia Brno a Televizního studia Ostrava alespoň 25 minut denně; u televizních studií zřizovaných generálním ředitelem podle § 9 odst. 9 může být doba takového vysílání kratší.

(4) Podíl vysílání televizních studií na ~~celostátních vysílacích okruzích~~ **plnoformátových programech šířených celoplošně** musí činit minimálně 20 % celkového vysílacího času České televize v měsíčním úhrnu.

§ 13

Česká televize může využívat svoji technickou a výrobní základnu pouze v souladu s tímto zákonem (~~§ 2 a 3~~).

Ustanovení společná a závěrečná

§ 14

(1) Česká národní rada zvolí do jednoho měsíce ode dne účinnosti tohoto zákona Radu. Rada jmenuje do jednoho měsíce ode dne svého zvolení ředitele.

(2) Do doby jmenování ředitele řídí Českou televizi prozatímní ředitel, kterého volí Česká národní rada. Prozatímnímu řediteli nepřísluší oprávnění podle § 8 odst. 1 tohoto zákona.

§ 14a
zrušen

§ 14b
zrušen

§ 15

Tento zákon nabývá účinnosti, s výjimkou § 11 odst. 2, dnem 1. ledna 1992. Ustanovení § 11 odst. 2 tohoto zákona nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Burešová v.r.

Pithart v.r.

1) § 4 zákona č. 136/1991 Sb., o rozdělení působnosti mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Českou republikou a Slovenskou republikou ve věcech tisku a jiných informačních prostředků.

1b) § 12 odst. 2 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.

1c) Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích).

1d) § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů.

1e) Zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů.

~~2a) Zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon).~~

~~3) § 116 občanského zákoníku.~~

3) § 22 občanského zákoníku.

3a) Například § 17 až 20 obchodního zákoníku, zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 227/2000 Sb.

~~3b) Zákon č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.~~

3c) Například zákon č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 258/2000 Sb.

3d) Zákon č. 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, ve znění zákona č. 135/1997 Sb.

~~4) Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.~~

~~5) Zákon č. 254/2000 Sb., o auditorech a o změně zákona č. 165/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.~~

~~5a) Čl. II body 1 a 2 zákona č. 302/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.~~

~~7) § 4 zákona č. 563/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.~~

~~8) Zákon č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů.~~

~~9) § 124 odst. 1 zákona č. 65/1965 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 74/1994 Sb.~~

10) Například zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

11) § 2 písm. c) zákona č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

12) § 201 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 99/2017 Sb.

13) Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání (2009/C 257/01).

Zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, s vyznačením navrhovaných změn

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

(1) Zřizuje se Český rozhlas se sídlem v Praze.

(2) Český rozhlas je právnickou osobou, která hospodaří s vlastním majetkem, jehož základem je majetek převedený z Československého rozhlasu. ¹⁾ Český rozhlas vlastními úkony nabývá práv a zavazuje se.

(3) Stát neodpovídá za závazky Českého rozhlasu a Český rozhlas neodpovídá za závazky státu.

§ 2

(1) Český rozhlas poskytuje službu veřejnosti tvorbou a šířením rozhlasových programů, popřípadě dalšího multimediálního obsahu a doplňkových služeb na celém území České republiky a do zahraničí **za účelem naplňování demokratických, sociálních a kulturních potřeb společnosti a potřeby zachovat mediální pluralitu** (dále jen "veřejná služba v oblasti rozhlasového vysílání").

(2) Hlavními úkoly veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání jsou zejména

a) poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací

pro svobodné vytváření názorů a přispívání k postupu proti dezinformacím při respektování svobody slova,

b) přispívání k právnímu vědomí obyvatel České republiky,

c) vytváření a šíření programů a poskytování vyvážené nabídky pořadů pro všechny skupiny obyvatel se zřetelem na svobodu jejich náboženské víry a přesvědčení, kulturu, etnický nebo národnostní původ, národní totožnost, sociální původ, věk nebo pohlaví tak, aby tyto programy a pořady odrážely rozmanitost názorů a politických, náboženských, filozofických a uměleckých směrů, a to s cílem posílit vzájemné porozumění a toleranci a podporovat soudržnost pluralitní společnosti,

d) rozvíjení kulturní identity obyvatel České republiky včetně příslušníků národnostních nebo etnických menšin,

e) výroba a vysílání zejména zpravodajských, publicistických, dokumentárních, uměleckých, dramatických, sportovních, zábavných a vzdělávacích pořadů a pořadů pro děti a mládež.

§ 3

(1) Český rozhlas naplňuje veřejnou službu v oblasti rozhlasového vysílání zejména tím, že

a) provozuje analogové rozhlasové vysílání s využitím části kmitočtového spektra umožňující pokrytí území České republiky třemi celoplošnými rozhlasovými programy v pásmu velmi krátkých vln a rozhlasovými programy regionálních studií vysílanými v pásmu velmi krátkých vln, a to prostřednictvím zemských vysílacích rádiových zařízení, popřípadě prostřednictvím jiných technických prostředků; Český rozhlas může vysílat i v pásmu dlouhých a středních vln,

b) provozuje vysílání rozhlasového programu zaměřeného výlučně na zpravodajství, publicistiku a vzdělávací pořady prostřednictvím zemských vysílacích rádiových zařízení s využitím části kmitočtového spektra v pásmu velmi krátkých vln v rozsahu, který umožňují vhodné rádiové kmitočty získané optimalizací vlastní vysílací sítě za podmínky, že nedojde ke snížení rozsahu pokrytí České republiky stanoveného tímto zákonem, a rádiové kmitočty nově vyhledané Českým rozhlasem na jeho náklady, nejvýše však v rozsahu regionálního rozhlasového vysílání⁴⁾; tento program může Český rozhlas šířit rovněž prostřednictvím zemských vysílacích rádiových zařízení s využitím části kmitočtového spektra v pásmu středních vln a prostřednictvím jiných sítí elektronických komunikací v rozsahu celoplošného rozhlasového vysílání stanoveného tímto zákonem,

c) provozuje zemské digitální rozhlasové vysílání šířením 3 celoplošných rozhlasových programů, uvedených v písmenu a), prostřednictvím multiplexu veřejné služby;^{1a)} kromě těchto rozhlasových programů má Český rozhlas právo šířit prostřednictvím multiplexu veřejné služby další rozhlasové programy, další multimediální obsah a doplňkové služby; rozhlasové programy, další multimediální obsah a doplňkové služby šířené prostřednictvím multiplexu veřejné služby může Český rozhlas digitálně šířit rovněž prostřednictvím jiných sítí elektronických komunikací,

d) provozuje zemské digitální vysílání tak, aby zajistil úkoly veřejné služby v oblasti

rozhlasového vysílání, které odpovídají stavu rozvoje vysílacích technologií a služeb, prostřednictvím sítě zemských vysílacích rádiových zařízení s využitím rádiových kmitočtů vyhrazených pro Český rozhlas státním orgánem, který vykonává správu kmitočtového spektra podle zvláštního právního předpisu¹⁾, které umožňují pokrytí území České republiky rozhlasovými programy a dalším obsahem v pásmu vyhrazeném podle národní kmitočtové tabulky pro zemské digitální rozhlasové vysílání, a to zejména v pásmu 174 - 230 MHz (dále jen "rozhlasový multiplex veřejné služby"),

e) zřizuje síť vlastních zpravodajů,

f) vytváří archivní fondy, udržuje je a podílí se na jejich využívání jako součásti národního kulturního bohatství,

g) podporuje českou rozhlasovou tvorbu a kulturní projekty,

gh) vysílá díla domácí a zahraniční tvorby,

hi) poskytuje alespoň na jednom vysílaném programu 24hodinovou programovou službu, včetně aktuálního zpravodajství,

ij) vyvíjí činnost v oblastech nových vysílacích technologií a služeb.,

k) poskytuje veřejnosti informace a obsah podle § 2 odst. 1 na svých internetových stránkách a prostřednictvím aplikací Českého rozhlasu,

l) propaguje vysílání vlastních programů nebo pořadů a dalších úkolů veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání.

(2) Český rozhlas provozuje rozhlasové vysílání do zahraničí na jednom rozhlasovém programu v pásmu krátkých vln prostřednictvím zemských vysílacích rádiových zařízení, popřípadě prostřednictvím jiných technických prostředků. Vysílání do zahraničí musí splňovat podmínky § 2 odst. 2 písm. a) a c) a přispívat k propagaci dobrého jména České republiky.

(3) Státní orgán, který vykonává správu kmitočtového spektra podle zvláštního právního předpisu,^{1b)} vyhradí po předchozím souhlasu Rady pro rozhlasové a televizní vysílání pro Český rozhlas kmitočty umožňující provozování analogového rozhlasového vysílání v rozsahu stanoveném v odstavci 1 písm. a) a v odstavci 2. Kmitočty v rozsahu a za podmínek stanovených v odstavci 1 písm. b) nebo v pásmu dlouhých a středních vln vyhradí jen tehdy, pokud o to Český rozhlas požádá. Pro účely rozhlasového multiplexu veřejné služby podle odstavce 1 písm. d) se práva k vyhrazeným rádiovým kmitočtům udělují na žádost Českého rozhlasu přidělem bez předchozího výběrového řízení podle zákona o elektronických komunikacích. Nepožádá-li Český rozhlas do 6 měsíců ode dne, kdy byly kmitočty vyhrazeny, o přiděl, státní orgán, který vykonává správu kmitočtového spektra podle zákona o elektronických komunikacích, postupuje při udělování práv k vyhrazeným rádiovým kmitočtům podle tohoto zákona.

(4) Celoplošným rozhlasovým programem se pro účely tohoto zákona rozumí rozhlasový program, jehož vysílání může přijímat alespoň 95 80 % obyvatel České republiky počítaných podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu.^{1c)} ~~lidu~~ ^{1c)} **lidu^{1c)}, s výjimkou celoplošného**

rozhlasového programu podle § 3 odst. 1 písm. a) zaměřeného na aktuální zpravodajství a publicistiku, jehož vysílání může přijímat alespoň 95 % obyvatel České republiky počítaných podle údajů vyplývajících z posledního sčítání lidu^{1c)}.

(5) Rozhlasové programy, pořady a jejich části, multimediální obsah a doplňkové služby může Český rozhlas digitálně šířit rovněž prostřednictvím jiných sítí a služeb elektronických komunikací.

(6) Český rozhlas nesmí na své internetové stránky umísťovat obchodní sdělení s výjimkou reklamy zaměřené výhradně na propagaci vlastního vysílání a pořadů.

(7) Český rozhlas smí umísťovat obchodní sdělení do svých aplikací, pouze pokud jsou zaměřená na propagaci vlastního vysílání a pořadů, nebo součástí pořadů, jejichž obsah nemůže Český rozhlas ovlivnit.

Rada Českého rozhlasu

§ 4

(1) Orgánem, jímž se uplatňuje právo veřejnosti na kontrolu činnosti Českého rozhlasu, je Rada Českého rozhlasu (dále jen "Rada"). Rada má 9 členů. Funkční období člena Rady je 6 let. Členy Rady volí a odvolává Poslanecká sněmovna a Senát, a to tak, aby v ní byly zastoupeny významné regionální, politické, sociální a kulturní názorové proudy.

(2) Poslanecká sněmovna a Senát volí členy Rady z kandidátů navržených právníky osobami, od jejichž vzniku uplynulo v době podání návrhu alespoň 10 let a které představují kulturní, regionální, sociální, odborové, zaměstnavatelské, náboženské, vzdělávací, vědecké, ekologické a národnostní zájmy. Návrhy lze předložit ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění výzvy předsedy Poslanecké sněmovny k předložení návrhů způsobem stanoveným usnesením Poslanecké sněmovny nebo ode dne zveřejnění výzvy předsedy Senátu k předložení návrhů způsobem stanoveným usnesením Senátu.

(3) Nelze-li dobu existence právnické osoby uvedené v odstavci 2 ověřit ve veřejném rejstříku, přiloží tato právnická osoba k návrhu kandidáta na člena Rady i výpis nebo jiný dokument či dokumenty dokládající, že právnická osoba splňuje podmínku podle odstavce 2.

(4) Členem Rady může být zvolen občan České republiky, který

a) není omezen ve svéprávnosti,

b) má trvalý pobyt na území České republiky a

c) je bezúhonný; za bezúhonného se nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně, pokud jeho odsouzení pro tento trestný čin nebylo zhlazeno nebo se na něho z jiného důvodu nehledí, jako by nebyl odsouzen, a ten, kdo nesplňuje předpoklady pro výkon funkce podle zvláštního zákona^{1d)}.

(5) Poslanecká sněmovna volí 6 členů Rady z kandidátů navržených jí podle odstavce 2;

členové mohou být zvoleni opětovně. Na místa uvolněná z jiného důvodu než pro uplynutí funkčního období jsou voleni noví členové na dobu zbývající do konce funkčního období toho člena, jehož místo se uvolnilo. Jména zvolených členů Rady oznámí Poslanecká sněmovna bez zbytečného odkladu Senátu.

(6) Senát volí 3 členy Rady z kandidátů navržených mu podle odstavce 2; členové mohou být zvoleni opětovně. Na místa uvolněná z jiného důvodu než pro uplynutí funkčního období jsou voleni noví členové na dobu zbývající do konce funkčního období toho člena, jehož místo se uvolnilo. Jména zvolených členů Rady oznámí Senát bez zbytečného odkladu Poslanecké sněmovně.

(7) Jednotliví členové Rady jsou za výkon své funkce odpovědní té komoře Parlamentu, která je zvolila.

(8) Členství v Radě je veřejnou funkcí⁵⁾.

(9) Rada volí ze svého středu předsedu ~~a místopředsedu~~ **a 2 místopředsedy** a odvolává je. ~~Bude-li předseda zvolen z členů volených Poslaneckou sněmovnou, bude místopředseda zvolen z členů volených Senátem a naopak. Z členů Rady volených Senátem je volen jeden z těchto 3 funkcionářů.~~

§ 5

(1) Členství v Radě je neslučitelné s funkcí prezidenta republiky, poslance nebo senátora, člena vlády, soudce, státního zástupce, člena Nejvyššího kontrolního úřadu, člena bankovní rady České národní banky, ~~Veřejného~~ **veřejného** ochránce práv **nebo jeho zástupce, ochránce práv dětí, poslance Evropského parlamentu,** s jakoukoli funkcí ve veřejné správě, s funkcí člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, člena Rady České televize, člena Rady České tiskové kanceláře, s funkcí generálního ředitele České televize a s funkcí člena dozorčí komise České televize nebo člena dozorčí komise Českého rozhlasu.

~~(2) Člen Rady nesmí zastávat žádnou funkci v politických stranách nebo v politických hnutích, společenských organizacích a sdruženích, občanských iniciativách a podobně, ani nesmí jejich jménem vystupovat nebo působit v jejich prospěch nebo ve prospěch jiných skupinových zájmů při výkonu své funkce v Radě; dále nesmí být členem společnosti, které působí v oblasti hromadných sdělovacích prostředků, ani zastupovat obchodní zájmy, které by mohly být v rozporu s výkonem jeho funkce nebo by mohly nepříznivě ovlivňovat jeho nestrannost a objektivitu rozhodování. S výjimkou peněžitých plnění poskytovaných v souvislosti s výkonem funkce podle tohoto zákona nesmí mít člen Rady ani osoba jemu blízká³⁾ žádný majetkový prospěch z provozování rozhlasového vysílání.~~

~~(3) Člen Rady nebo osoby jemu blízké³⁾ nesmějí být v pracovněprávním nebo jiném obdobném vztahu k Českému rozhlasu, a to i dva roky po ukončení členství v Radě.~~

(2) Člen Rady nesmí zastávat žádnou funkci v politických stranách nebo v politických hnutích, ani nesmí jejich jménem vystupovat nebo působit v jejich prospěch nebo ve prospěch jiných skupinových zájmů při výkonu své funkce v Radě; dále se nesmí podílet na podnikání v oblasti hromadných sdělovacích prostředků, ani nesmí zastupovat obchodní zájmy, které by mohly být v rozporu s výkonem jeho funkce nebo by mohly

ohrožit důvěru v nezávislost nebo nestrannost Rady. Člen Rady nesmí v Českém rozhlasu zastávat jinou funkci nebo vykonávat výdělečnou činnost, ani nesmí mít od Českého rozhlasu jiné příjmy, než peněžitá plnění poskytovaná v souvislosti s výkonem funkce podle tohoto zákona nebo příjmy z užití předmětů ochrany podle autorského zákona.

(3) Předpoklady pro výkon funkce člen Rady nesplňuje, je-li osobou blízkou³⁾ osobě, která v Českém rozhlasu vykonává výdělečnou činnost, popřípadě má od Českého rozhlasu jiné příjmy než příjmy z užití předmětů ochrany podle autorského zákona, anebo která se podílí na podnikání v oblasti hromadných sdělovacích prostředků nebo zastupuje obchodní zájmy, které by mohly ohrožit důvěru v nezávislost nebo nestrannost rozhodování Rady.

§ 6

(1) Členství v Radě zaniká

- a) uplynutím funkčního období,
- b) dnem bezprostředně následujícím po dni doručení písemně učiněného vzdání se funkce předsedovi té komory Parlamentu, která člena Rady do funkce zvolila,
- c) odvoláním z funkce,
- d) dnem, kdy člen Rady přestal splňovat předpoklady pro zvolení do funkce člena Rady stanovené v § 4 odst. 4.

(2) Komora Parlamentu, která člena Rady do funkce zvolila, člena Rady z funkce odvolá,

- a) přestal-li splňovat předpoklady pro výkon funkce člena Rady stanovené v § 5,
- b) narušil-li závažným způsobem důstojnost funkce člena Rady nebo dopustil-li se takového jednání, které zpochybňuje jeho nezávislost nebo nestrannost při výkonu funkce člena Rady,
- c) nevykonává-li po dobu delší než 3 měsíce svou funkci.

(3) Usnesení Poslanecké sněmovny nebo Senátu o odvolání člena Rady z funkce podle odstavce 2 musí být odůvodněno.

(4) Osoba, které funkce člena Rady zanikla podle odstavce 1 písm. d), je povinna předsedovi Rady neprodleně písemně oznámit a doložit den zániku svého členství v Radě, nedošlo-li k zániku funkce člena Rady z důvodu jeho omezení ve svéprávnosti. Předseda Rady o takovém oznámení neprodleně písemně vyrozumí předsedu komory Parlamentu, která člena Rady do funkce zvolila.

§ 7

(1) Činnost Rady se řídí jednacím řádem, který Rada přijme do třiceti dnů od začátku funkčního období přijímá Rada.

(2) Rada přijímá rozhodnutí ~~nadpoloviční většinou alespoň 5 hlasů všech svých členů,~~ s výjimkou rozhodnutí o odvolání generálního ředitele Českého rozhlasu (dále jen "generální ředitel"), k němuž jsou ~~zapotřebí alespoň dvě třetiny je zapotřebí alespoň 6 hlasů členů Rady.~~

(3) **Rada jedná podle potřeby, nejméně však jednou měsíčně.** Jednání Rady je veřejné. Veřejnost může být na základě usnesení Rady z celého jednání nebo z jeho části vyloučena, jsou-li projednávány skutečnosti chráněné podle zvláštních právních předpisů.^{3a)} Osobu, která narušuje veřejné jednání, může předsedající napomenout a za opakované narušování veřejného jednání vykázat z jednacích prostor.

(4) Z jednání Rady pořizuje předsedající zápis, ~~jehož součástí nejsou skutečnosti chráněné podle zvláštních právních předpisů.~~ Zápis z jednání Rady, schválené dokumenty podle § 8, popřípadě usnesení Rady o vyloučení veřejnosti z jejího jednání musí být nejpozději do 3 dnů ode dne jednání Rady uveřejněny způsobem umožňujícím dálkový přístup **s výjimkou těch částí, které obsahují skutečnosti chráněné podle jiných právních předpisů.**

§ 8

(1) Do působnosti Rady náleží:

a) jmenovat a odvolávat generálního ředitele ~~a na jeho návrh ředitele rozhlasových studií Českého rozhlasu (dále jen "rozhlasová studia");~~ rozhodnutí o odvolání generálního ředitele musí být písemně odůvodněno a nejpozději do 7 dnů ode dne jeho doručení generálnímu řediteli uveřejněno Radou způsobem umožňujícím dálkový přístup,

~~b) schvalovat rozpočet a závěrečný účet Českého rozhlasu a kontrolovat plnění rozpočtu Českého rozhlasu;~~

b) schvalovat rozpočet Českého rozhlasu, přehled pohledávek a závazků a účetní závěrku Českého rozhlasu podle zákona upravujícího účetnictví ověřenou auditorem podle zákona upravujícího auditory; do doby schválení rozpočtu hospodaří Český rozhlas podle svého dlouhodobého plánu ekonomického rozvoje,

c) kontrolovat účelné a hospodárné využívání finančních zdrojů a majetku Českého rozhlasu podle schváleného rozpočtu a na zjištěné nedostatky písemně upozorňovat generálního ředitele,

d) sledovat naplňování požadavků vyplývajících z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání⁶⁾ a naplňování požadavků na transparentnost finančních vztahů v Českém rozhlasu podle § 11a,

ee) schvalovat na návrh generálního ředitele Statut Českého rozhlasu; **Statut Českého rozhlasu zejména blíže upravuje organizaci a činnost Českého rozhlasu,**

df) předkládat Poslanecké sněmovně ke schválení Kodex Českého rozhlasu, který stanoví zásady naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání; ~~porušení Kodexu Českého rozhlasu je kvalifikováno jako porušení pracovní kázně podle zvláštního zákona,^{3b)}~~

eg) ~~schvalovat návrhy generálního ředitele na zřizování nebo zrušení rozhlasových studií (§ 9 odst. 9) a návrhy podle § 9 odst. 8;~~

g) udílet generálnímu řediteli předchozí souhlas k právnímu jednání podle § 9 odst. 8 a ke zřízení nebo zrušení rozhlasového studia Českého rozhlasu (dále jen „rozhlasové studio“) podle § 9 odst. 9,

fh) rozhodovat o stížnostech týkajících se generálního ředitele,

gi) dohlížet na plnění úkolů veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání (§ 2 a 3) a na naplňování zásad vyplývajících z Kodexu Českého rozhlasu a za tím účelem vydávat stanoviska a doporučení týkající se programové nabídky,

hj) schvalovat dlouhodobé plány programového, technického a ekonomického rozvoje,

~~ik) zřizovat dozorčí komisi (§ 8a) a stanovit výši odměn členů dozorčí komise (§ 8a odst. 7),~~

k) volit a odvolávat členy dozorčí komise podle § 8a, schvalovat její kontrolní řád a stanovit výši odměn jejích členů,

jl) určovat mzdu generálního ředitele,

m) schvalovat na návrh generálního ředitele poskytování nové významné služby nebo významné změny stávající služby v rámci veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání (dále jen „nová významná služba“); podrobnosti stanoví Statut Českého rozhlasu,

n) schvalovat na návrh generálního ředitele Výroční zprávu o činnosti a hospodaření Českého rozhlasu,

o) poskytovat generálnímu řediteli nezbytnou součinnost k plnění povinností Českého rozhlasu,

p) schvalovat Memorandum o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání uzavírané mezi ministrem kultury a generálním ředitelem Českého rozhlasu vždy na období 5 let.

~~(2) Rada předkládá Poslanecké sněmovně a Senátu Výroční zprávu o činnosti Českého rozhlasu do 31. března bezprostředně následujícího kalendářního roku a Výroční zprávu o hospodaření Českého rozhlasu do 31. srpna bezprostředně následujícího kalendářního roku. Tyto výroční zprávy musí být nejpozději do 3 dnů ode dne schválení Radou uveřejněny způsobem umožňujícím dálkový přístup.~~

(2) Rada předkládá Poslanecké sněmovně a Senátu Výroční zprávu o činnosti a hospodaření Českého rozhlasu do 31. srpna bezprostředně následujícího kalendářního roku. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření Českého rozhlasu musí v samostatné části obsahovat informaci o naplňování požadavků vyplývajících z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání⁶⁾ a dále o naplňování požadavků na transparentnost finančních vztahů podle § 11a. Rada Výroční zprávu o činnosti a hospodaření Českého rozhlasu nejpozději do 3 dnů ode dne jejího schválení uveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Náklady na činnost Rady a na odměny jejích členů, jakož i náklady na činnost dozorčí komise a na odměny jejích členů se hradí ze zvláštní výdajové položky rozpočtu Českého

rozhlasu (~~dále jen "rozpočet"~~), s níž disponuje Rada v souladu s jinými právními předpisy; **podrobnosti stanoví Statut Českého rozhlasu. Odměny členů Rady a členů dozorčí komise jsou splatné v pravidelných termínech výplaty mezd zaměstnanců Českého rozhlasu.**

(4) Rada ani její členové nesmějí přímo zasahovat do ~~tvorby~~ výroby a vysílání rozhlasových pořadů.

§ 8a Dozorčí komise

(1) Dozorčí komise je poradním orgánem Rady ve věcech kontroly hospodaření Českého rozhlasu. Jejím úkolem je sledovat, zda jsou ~~účelně a hospodárně využívány finanční prostředky a majetek Českého rozhlasu~~ **finanční zdroje a majetek Českého rozhlasu účelně a hospodárně využívány podle schváleného rozpočtu Českého rozhlasu v souladu s právními předpisy a s požadavky vyplývajícími z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání⁶⁾**. Dozorčí komise je povinna upozorňovat Radu na zjištěné nedostatky a předkládat jí návrhy na jejich odstranění.

(2) Dozorčí komise má 5 členů, kteří jsou voleni a odvoláváni Radou **z fyzických osob s odbornými předpoklady pro výkon funkce člena dozorčí komise. Členství v dozorčí komisi je veřejnou funkcí³⁾**. ~~Členství v dozorčí komisi je veřejnou funkcí⁵⁾~~.

(3) Členové dozorčí komise jsou voleni na funkční období **23** let, a to i opětovně, ne však na více než **23** ~~po sobě jdoucích~~ **bezprostředně po sobě následující** funkční období. Pro zvolení do funkce člena dozorčí komise a pro výkon této funkce platí předpoklady stanovené v § 4 odst. 4 a § 5 obdobně. ~~Pro zánik funkce člena dozorčí komise platí přiměřeně § 6.~~

(4) Dozorčí komise ze svých členů volí a odvolává svého předsedu a místopředsedu, který zastupuje předsedu včetně řízení schůzí dozorčí komise. Dozorčí komise rovněž přijímá svůj jednací řád.

(5) Dozorčí komise se schází vždy, požádají-li o to písemně alespoň 2 z jejích členů, nejméně však jednou v každém kalendářním měsíci. Jednání dozorčí komise jsou neveřejná a předsedající je povinen pořídit z každého jednání zápis.

~~(6) Dozorčí komise je schopna se usnášet za přítomnosti předsedy nebo místopředsedy a alespoň 2 dalších členů; usnesení přijímá většinou hlasů přítomných členů, v případě rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedajícího.~~

~~(7) Výši odměn členů dozorčí komise stanoví Rada.~~

(6) Dozorčí komise je způsobilá se usnášet za přítomnosti alespoň 3 svých členů. Rozhodnutí dozorčí komise přijímá většinou alespoň 3 hlasů svých členů.

(7) Členové dozorčí komise mohou s vědomím generálního ředitele nahlížet do všech účetních záznamů a dalších písemností Českého rozhlasu, které mají vypovídací schopnost o zjišťovaných a souvisejících skutečnostech, a o těchto skutečnostech požadovat ústní nebo písemné informace od příslušných zaměstnanců Českého rozhlasu. Zaměstnanci Českého rozhlasu jsou povinni poskytnout členům dozorčí komise kopie

vyžádaných písemností, účetních záznamů Českého rozhlasu, jakož i požadované informace. Podmínky a způsob provádění kontrol stanoví kontrolní řád dozorčí komise.

~~(8) Členové dozorčí komise mohou nahlížet do všech písemností, účetních dokladů souvisejících s účetnictvím a záznamů na nosičích dat Českého rozhlasu a mohou požadovat i písemná vysvětlení od zaměstnanců Českého rozhlasu. Zaměstnanci Českého rozhlasu jsou povinni poskytnout členům dozorčí komise kopie vyžádaných písemností Českého rozhlasu, jakož i požadovaná vysvětlení.~~

(98) O skutečnostech zjištěných při výkonu **kontroly funkce** jsou členové dozorčí komise povinni zachovávat mlčenlivost, pokud nebyli této povinnosti zproštěni předsedou Rady. Povinnost mlčenlivosti trvá i po ukončení **výkonu** funkce v dozorčí komisi.

~~(409)~~ Dozorčí komise podává Radě písemnou zprávu o své činnosti za každé kalendářní čtvrtletí vždy do desátého dne druhého měsíce po skončení čtvrtletí. Jako podklad pro Výroční zprávu o **činnosti a** hospodaření Českého rozhlasu je dozorčí komise povinna předat Radě svůj rozbor hospodaření Českého rozhlasu vždy do 30. června bezprostředně následujícího kalendářního roku.

(10) Jednání dozorčí komise se může zúčastnit člen Rady. V takovém případě se na něj povinnost zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozví, vztahuje ve stejném rozsahu jako na člena dozorčí komise.

§ 8b

Odměny a další náležitosti spojené s výkonem funkce člena Rady a s výkonem funkce člena dozorčí komise

(1) Členu Rady náleží měsíční odměna ve výši, která je od 1. ledna do 31. prosince příslušného kalendářního roku určena jako součin průměrné hrubé měsíční mzdy zaměstnanců Českého rozhlasu dosažené za předcházející kalendářní rok (dále jen „průměrná měsíční mzda“) a koeficientu stanoveného v závislosti na odpovědnosti a náročnosti vykonávané funkce člena Rady (dále jen „koeficient odměn“). Odměna se zaokrouhluje na 100 Kč nahoru.

(2) Výši průměrné měsíční mzdy zveřejňuje Český rozhlas vždy do 31. ledna příslušného kalendářního roku způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(3) Koeficient odměn podle odstavce 1 se stanoví

a) členu Rady ve výši 0,80,

b) místopředsedovi Rady ve výši 1,03,

c) předsedovi Rady ve výši 1,27.

(4) Výši odměn členů dozorčí komise stanoví Rada.

(5) Členu Rady a členu dozorčí komise přísluší **od Českého rozhlasu** náhrada cestovních výdajů souvisejících s výkonem funkce ve stejném rozsahu jako zaměstnancům podle ~~zvláštního právního předpisu^{3b)}~~ **zákoníku práce**. Cesta z místa pobytu na jednání Rady, jednání

Rady a cesta z jednání Rady do místa pobytu se pro účely poskytování cestovních náhrad považují za pracovní cestu.

(6) Výkon funkce člena Rady a výkon funkce člena dozorčí komise je ~~jiným úkonem v obecném zájmu podle zvláštního právního předpisu^{3b)}~~ **překážkou v práci z důvodu obecného zájmu podle zákoníku práce**. Zaměstnavatel poskytne členu Rady a členu dozorčí komise pracovní volno bez náhrady mzdy.

(7) ~~Odměny a další náležitosti spojené s výkonem funkce člena Rady a s výkonem funkce člena dozorčí komise poskytuje členům Rady a členům dozorčí komise Český rozhlas. Odměny a další náležitosti podle věty první jsou splatné ve dni pravidelného termínu výplaty mzdy zaměstnanců Českého rozhlasu.~~

§ 8c

Zavádění nové významné služby

(1) Při naplňování úkolů podle § 2 odst. 2 a § 3 odst. 1 využívá Český rozhlas nové technologie k inovaci svých činností a diverzifikaci distribučních platforem a nabídky služeb poskytovaných veřejnosti, včetně zavádění nových významných služeb.

(2) Novou významnou službu může Český rozhlas zařadit do plnění veřejné služby, pokud

a) tato služba naplňuje předpoklady, které podle odůvodněných závěrů předběžného hodnocení projektu nové významné služby, založeného na otevřené veřejné konzultaci, zveřejněných, včetně vypořádání stanovisek zúčastněných subjektů, na internetových stránkách Českého rozhlasu (dále jen „závěry předběžného hodnocení“) pro její zařazení do veřejnoprávního vysílání vyplývají z práva Evropské unie⁶⁾,

b) návrh na její zařazení do plnění veřejné služby posoudí poradní orgán podle § 8d, a

c) její zařazení do plnění veřejné služby schválí Rada.

(3) Otevřenou veřejnou konzultaci k projektu nové významné služby vyhlašuje Český rozhlas na svých internetových stránkách a vyhlášení oznamuje ve svém vysílání. Lhůta, ve které mohou být Českému rozhlasu sdělována stanoviska, nesmí být kratší než 60 dnů.

(4) Návrh na zařazení nové významné služby do plnění veřejné služby Radě ke schválení předkládá a jeho projednání se zúčastní generální ředitel. Návrh musí obsahovat popis nové významné služby a odůvodnění pro její zavedení ve vztahu k plnění veřejné služby, požadavky na její financování a odhadovaný dopad na trh. K návrhu musí být přiloženy závěry předběžného hodnocení.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 nebrání vyzkoušení nové významné služby v podobě pilotního projektu s omezenou sledovaností za účelem získání informací o její proveditelnosti a přínosu k naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání.

(6) Znak odlišující novou významnou službu od ostatních služeb, náležitosti projektu nové významné služby, náležitosti vyhlášení otevřené veřejné konzultace,

pravidla postupu a kritéria předběžného hodnocení a pravidla zveřejňování závěrů předběžného hodnocení upraví Český rozhlas ve Statutu Českého rozhlasu v souladu s požadavky vyplývajícími z práva Evropské unie⁶⁾.

§ 8d

Poradní orgán pro schvalování nové významné služby

Rada zřizuje svůj poradní orgán pro zařazování nové významné služby do plnění veřejné služby. Jeho úkolem je posoudit odůvodnění pro zařazení nové významné služby do plnění veřejné služby, požadavky na její financování a dopady na trh.

§ 9

Generální ředitel

(1) Statutárním orgánem Českého rozhlasu je generální ředitel. V době nepřítomnosti zastupuje generálního ředitele jím pověřený zástupce.

(2) Ze své činnosti je generální ředitel odpovědný Radě a má právo se zúčastňovat jejích jednání.

(3) Na generálního ředitele se vztahují ustanovení zákoníku práce, nestanoví-li tento zákon jinak.

(4) Generálního ředitele jmenuje Rada z kandidátů splňujících předpoklady podle § 4 odst. 4 na základě výsledků výběrového řízení na funkční období 6 let.

(5) Pro výkon funkce generálního ředitele platí předpoklady stanovené v § 5 odst. 1 a 2 obdobně.

(6) Výkon funkce generálního ředitele zaniká

a) uplynutím funkčního období,

b) dnem bezprostředně následujícím po dni doručení písemně učiněného vzdání se funkce generálního ředitele Radě,

~~e) dnem bezprostředně následujícím po dni, kdy bylo generálnímu řediteli doručeno rozhodnutí Rady o odvolání z funkce,~~

c) dnem bezprostředně následujícím po dni, kdy bylo generálnímu řediteli doručeno rozhodnutí Rady o odvolání z funkce, popřípadě pozdějším dnem uvedeným v rozhodnutí Rady o odvolání generálního ředitele z funkce,

d) dnem nabytí právní moci rozsudku, jímž byl generální ředitel omezen ve svéprávnosti,

e) dnem nabytí právní moci rozsudku, jímž byl generální ředitel odsouzen pro trestný čin spáchaný úmyslně nebo pro trestný čin spáchaný v souvislosti s provozováním rozhlasového vysílání,

~~f) smrtí.~~

(7) Rada může odvolat generálního ředitele z funkce,

a) neplní-li Český rozhlas úkoly veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání podle tohoto zákona (§ 2 a 3) nebo povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů^{3e)} **předpisů** nebo nenaplní-li svými programy zásady Kodexu Českého rozhlasu **nebo nenaplní-li svou činností Memorandum o způsobu naplňování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání**, jestliže byl generální ředitel na tuto skutečnost Radou v době posledních 12 měsíců písemně upozorněn,

b) poruší-li generální ředitel své povinnosti stanovené zákonem nebo Statutem Českého rozhlasu, jestliže byl generální ředitel na porušení svých povinností Radou v době posledních 12 měsíců písemně upozorněn,

c) přestane-li generální ředitel splňovat předpoklady pro výkon funkce (§ 5 odst. 1 a 2), nebo

d) nevykonává-li generální ředitel po dobu 6 měsíců svou funkci.

~~(8) K pronájmu nemovitostí na dobu delší než 3 měsíce nebo ke zřízení, popřípadě zatížení nemovitostí nebo jejich částí potřebuje generální ředitel předchozí souhlas Rady, jinak je právní úkon neplatný.~~

(8) Právní jednání, kterým se nemovitá věc v majetku Českého rozhlasu nebo její část převádí, zatěžuje nebo přenechává k užití jinému na dobu delší než 3 měsíce, vyžaduje předchozí písemný souhlas Rady, jinak je neplatné; k neplatnosti soud přihlédne i bez návrhu.

(9) Generální ředitel s předchozím souhlasem Rady zřizuje a zrušuje rozhlasová studia s výjimkou zrušení rozhlasových studií v sídlech krajů.

(10) Generální ředitel jmenuje a odvolává ředitele rozhlasových studií po projednání s Radou. V případech stanovených Statutem Českého rozhlasu generální ředitel jmenuje a odvolává vedoucí zaměstnance Českého rozhlasu po projednání s Radou.

(11) Ředitelé rozhlasových studií a osoby uvedené v odstavci 10 musí splňovat předpoklady podle § 4 odst. 4 a **§ 5 odst. 1 a 2.**

(12) Jestliže se generální ředitel funkce vzdá nebo je z funkce odvolán, popřípadě uvolní-li se funkce generálního ředitele uplynutím funkčního období nebo v důsledku jeho úmrtí, řídí Český rozhlas vedoucí zaměstnanec určený Statutem Českého rozhlasu (dále jen "zástupce generálního ředitele"), který vykonává funkci generálního ředitele do doby jmenování nového generálního ředitele. Nového generálního ředitele je Rada povinna jmenovat nejpozději do 3 měsíců ode dne, kdy se uvolní funkce generálního ředitele.

(13) Na zástupce generálního ředitele se vztahují obdobně odstavce 1 až 10.

§ 9a
zrušen

§ 10 Financování Českého rozhlasu

(1) Finančními zdroji Českého rozhlasu jsou zejména:

- a) rozhlasové poplatky vybírané podle zvláštního právního předpisu,^{3d)}
- b) příjem z vlastní podnikatelské činnosti.

(2) Náklady spojené s vysíláním Českého rozhlasu podle § 3 odst. 2 hradí Česká republika ze státního rozpočtu.

§ 11

(1) Český rozhlas je oprávněn vykonávat za podmínek stanovených právními předpisy podnikatelskou činnost, která souvisí s předmětem jeho činnosti a která nesmí ohrozit jeho úkoly (~~§ 2 tohoto zákona~~) **poskytování veřejné služby podle § 2 a § 3 odst. 1 a 2.**

(2) Finanční zdroje používá Český rozhlas k plnění svých úkolů **stanovených zákonem; finanční zdroje podle § 10 odst. 1 písm. a) lze použít pouze k plnění úkolů podle § 2 a 3.**

(3) **Pravidla pro používání finančních zdrojů při poskytování veřejné služby podle § 2 a § 3 odst. 1 a 2 v rozsahu a způsobem, který naplňuje požadavky vyplývající z práva Evropské unie pro použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání⁶⁾, upraví Český rozhlas ve Statutu Českého rozhlasu.**

§ 11a Oddělené účtování

(1) **Český rozhlas vede účetnictví podle zákona o účetnictví.**

(2) **Český rozhlas je povinen organizačně oddělit činnosti spočívající v poskytování veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání podle § 2 a § 3 odst. 1 a 2 od podnikatelských činností podle § 11 odst. 1. Za každou z těchto činností je Český rozhlas povinen účtovat tak, aby účetnictví umožňovalo rozlišení nákladů a výnosů souvisejících s poskytováním veřejné služby v oblasti rozhlasového vysílání a nákladů a výnosů souvisejících s podnikatelskými činnostmi. Metody rozlišování nákladů a výnosů a jejich přiřazování k činnostem podle § 2 a § 3 odst. 1 a 2 nebo podle § 11 odst. 1 stanoví Český rozhlas vnitřním předpisem (dále jen „Účetní standardy Českého rozhlasu“) v souladu s požadavky zákona upravujícího některá opatření ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory.**

(3) **Český rozhlas je povinen uchovávat údaje o naplňování povinnosti podle odstavce 2 po dobu stanovenou zákonem upravujícím některá opatření ke zprůhlednění finančních vztahů v oblasti veřejné podpory a na výzvu tyto údaje předávat Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to spolu s Účetními standardy Českého rozhlasu a dalšími podklady nezbytnými k posouzení naplňování povinnosti podle odstavce 2.**

§ 12 Rozhlasová studia

(1) Součástí Českého rozhlasu jsou zejména rozhlasová studia v sídlech krajů, případně rozhlasová studia zřízená na základě ~~§ 9 odst. 9~~ tohoto zákona.

(2) ~~Ředitel rozhlasového studia je oprávněn činit jménem Českého rozhlasu právní úkony týkající se rozhlasového studia, s výjimkou zcizení a zatížení nemovitostí. Ředitel rozhlasového studia je oprávněn zastupovat Český rozhlas ve všech záležitostech týkajících se rozhlasového studia s výjimkou zcizení nebo zatížení nemovité věci. Ředitel rozhlasového studia je za činnost rozhlasového studia odpovědný generálnímu řediteli.~~

(3) Rozhlasová studia mají v rámci své činnosti oprávnění obdobná podle § 3 odst. 1 s výjimkou písmen a), b) a f).

(4) ~~Podíl vysílání všech rozhlasových studií na celostátních vysílacích okruzích, vyjma okruhů zpravodajsko-publicistických, musí činit minimálně 30 % celkového vysílacího času Českého rozhlasu v měsíčním úhrnu.~~

(4) Rozhlasová studia se podílejí na výrobě pořadů⁷⁾ celoplošných programů podle § 3 odst. 1 písm. a) a celoplošné programy podle § 3 odst. 1 písm. a) zařazují do svého vysílání pořady⁷⁾ rozhlasových studií.

§ 13

Český rozhlas může využívat svoji technickou a výrobní základnu pouze v souladu s tímto zákonem (~~§ 2 a 3~~).

Ustanovení společná a závěrečná

§ 14

(1) Česká národní rada zvolí do jednoho měsíce ode dne účinnosti tohoto zákona Radu. Rada jmenuje do jednoho měsíce ode dne svého zvolení ředitele.

(2) Do doby jmenování ředitele řídí Český rozhlas prozatímní ředitel, kterého volí Česká národní rada. Prozatímnímu řediteli nepřisluhuje oprávnění podle § 8 odst. 1 tohoto zákona.

§ 15

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1992.

Burešová v.r.

Pithart v.r.

1) § 4 zákona č. 136/1991 Sb., o rozdělení působnosti mezi Českou a Slovenskou Federativní Republikou a Českou republikou a Slovenskou republikou ve věcech tisku a jiných informačních prostředků.

1a) § 3 odst. 1 písm. b) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů.

1b) Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích).

1c) § 12 odst. 2 zákona č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů.

1d) Zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů.

~~3) § 116 občanského zákoníku.~~

3) § 22 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

3a) Například § 17 až 20 obchodního zákoníku, zákon č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

~~3b) Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.~~

~~3c) Například zákon č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.~~

3d) Zákon č. 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

4) § 2 odst. 1 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

5) § 201 zákona č. 262/2006 Sb., ve znění zákona č. 99/2017 Sb.

6) Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory ve veřejnoprávním vysílání (2009/C 257/01).

7) § 2 odst. 1 písm. l) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, s vyznačením navrhovaných změn

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon stanoví předmět poplatků, poplatníka, základ, výši a způsob placení rozhlasových a televizních poplatků a evidenci poplatníků. Rozhlasový poplatek slouží k financování veřejné služby Českého rozhlasu¹⁾. Televizní poplatek slouží k financování veřejné služby České televize²⁾.

§ 2 Předmět poplatků

~~(1) Rozhlasový poplatek se platí ze zařízení technicky způsobilého k individuálně volitelné reprodukci rozhlasového vysílání, je-li šířeno prostřednictvím zemských rádiových vysílacích zařízení využívajících rádiové kmitočty vyhrazené pro šíření a přenos rozhlasového nebo televizního vysílání, družic nebo kabelových systémů (dále jen „rozhlasový přijímač“). Toto zařízení se považuje za rozhlasový přijímač i v případě, že si jej poplatník upraví k jinému účelu.~~

~~(2) Televizní poplatek se platí ze zařízení technicky způsobilého k individuálně volitelné reprodukci televizního vysílání, je-li šířeno prostřednictvím zemských rádiových vysílacích zařízení využívajících rádiové kmitočty vyhrazené pro šíření a přenos rozhlasového nebo televizního vysílání, družic nebo kabelových systémů (dále jen „televizní přijímač“). Toto zařízení se považuje za televizní přijímač i v případě, že si jej poplatník upraví k jinému účelu.~~

(1) Rozhlasový poplatek se platí ze zařízení technicky způsobilého k individuálně volitelné reprodukci rozhlasového vysílání, bez ohledu na způsob příjmu (dále jen „rozhlasový přijímač“). Toto zařízení se považuje za rozhlasový přijímač i v případě, že si je poplatník upraví k jinému účelu.

(2) Televizní poplatek se platí ze zařízení technicky způsobilého k individuálně volitelné reprodukci televizního vysílání, bez ohledu na způsob příjmu (dále jen „televizní přijímač“). Toto zařízení se považuje za televizní přijímač i v případě, že si je poplatník upraví k jinému účelu.

(3) Ze zařízení technicky způsobilého k individuálně volitelné reprodukci rozhlasového i televizního vysílání se platí rozhlasový poplatek i televizní poplatek.

(4) Rozhlasovému nebo televiznímu poplatku nepodléhají

a) telekomunikační zařízení vyrobená výhradně k technické kontrole rozhlasového a televizního vysílání,

b) rozhlasové nebo televizní přijímače, které tvoří součást sbírek muzejní povahy zapsaných v centrální evidenci sbírek³⁾,

c) televizní přijímače, které jsou užívány výlučně pro účely soudního řízení,

~~d) zařízení technicky způsobilá k individuálně volitelné reprodukci rozhlasového nebo televizního vysílání pouze v případě, je-li šířeno prostřednictvím přenosového systému uvedeného v § 12 odst. 3 písm. e) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů,~~

d) televizní přijímače, které jsou užívány výlučně ve výrobních procesech a výhradně pro účely zobrazování informací souvisejících s těmito procesy.

~~e) rozhlasové nebo televizní přijímače, které jsou neoddělitelnou součástí konečných mobilních telekomunikačních zařízení.~~

§ 3 Poplatník

(1) Poplatníkem rozhlasového poplatku je fyzická osoba nebo právnická osoba, která vlastní rozhlasový přijímač. Jestliže drží⁽⁴⁾ nebo z jiného právního důvodu alespoň 1 měsíc užívá rozhlasový přijímač fyzická osoba nebo právnická osoba, která není jeho vlastníkem, je poplatníkem tato osoba.

(2) Poplatníkem televizního poplatku je fyzická osoba nebo právnická osoba, která vlastní televizní přijímač. Jestliže drží⁽⁴⁾ nebo z jiného právního důvodu alespoň 1 měsíc užívá televizní přijímač fyzická osoba nebo právnická osoba, která není jeho vlastníkem, je poplatníkem tato osoba.

~~(3) Je-li rozhlasový nebo televizní přijímač příslušenstvím dopravního prostředku, poplatníkem je provozovatel dopravního prostředku.~~

(43) Jestliže je fyzická osoba nebo právnická osoba, která není přihlášená v evidenci poplatníků rozhlasového poplatku nebo v evidenci poplatníků televizního poplatku, odběratelem elektřiny připojeným k distribuční soustavě⁽⁵⁾, považuje se za poplatníka rozhlasového a televizního poplatku s povinností platit, pokud Českému rozhlasu nebo České televizi (dále jen "provozovatel vysílání ze zákona") po jejich písemné výzvě neoznámí písemným čestným prohlášením opak, a to s účinností od marného uplynutí lhůty 30 dnů ode dne doručení této výzvy. Součástí výzvy musí být poučení o následcích neprokázání opaku v takto stanovené lhůtě.

(54) Práva a povinnosti právnické osoby, stanovené tímto zákonem, se vztahují na organizační složku státu a územního samosprávného celku obdobně.

§ 4 Osvobození od rozhlasového a televizního poplatku

(1) Od rozhlasového a televizního poplatku jsou osvobozeni

a) zastupitelské úřady České republiky v zahraničí a osoby, které požívají výsad a imunit podle mezinárodních smluv, jimiž je Česká republika vázána⁽⁶⁾,

b) cizinci, kterým nebylo na území České republiky uděleno povolení k trvalému nebo dlouhodobému pobytu⁽⁷⁾,

c) provozovatel vysílání ze zákona,

d) Rada pro rozhlasové a televizní vysílání,

e) držitelé licence⁽⁸⁾ opravňující k rozhlasovému vysílání, jde-li o rozhlasový poplatek,

f) držitelé licence⁽⁸⁾ opravňující k televiznímu vysílání, jde-li o televizní poplatek,

g) osoby s úplnou nebo praktickou slepotou obou očí a osoby s oboustrannou úplnou nebo

praktickou hluchotou⁹⁾, pokud jsou osaměle žijící; osvobozeny jsou tyto osoby rovněž v případech, kdy žijí společně v jedné domácnosti,

h) školy zapsané ve školském rejstříku podle zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon).

(2) Od rozhlasového a televizního poplatku je dále osvobozena fyzická osoba,

a) jde-li o jednotlivce, jehož čistý příjem za uplynulé kalendářní čtvrtletí je nižší než 2,15násobek životního minima¹⁰⁾,

b) žije-li v téže domácnosti s dalšími osobami a součet jejího čistého příjmu a čistých příjmů těchto osob za uplynulé kalendářní čtvrtletí je nižší než 2,15násobek životního minima osob žijících v této domácnosti¹⁰⁾.

Při zjišťování příjmů se postupuje podle zvláštního zákona¹⁰⁾.

(3) Účinky nově vzniklého nároku na osvobození podle odstavce 1 nastávají prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž důvod pro toto osvobození vznikl. Účinky nově vzniklého nároku na osvobození podle odstavce 2 nastávají prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž poplatník oznámí čestným prohlášením provozovateli vysílání ze zákona, nebo jiné osobě, kterou provozovatel vysílání ze zákona určí (dále jen "pověřená osoba"), okolnosti odůvodňující osvobození; účinky tohoto osvobození končí posledním dnem měsíce, v němž zanikly okolnosti odůvodňující toto osvobození, nejpozději však uplynutím 6 kalendářních měsíců ode dne, kdy nastaly účinky nároku na osvobození. Fyzická osoba, na kterou se osvobození podle odstavce 2 vztahuje, je povinna na výzvu provozovatele vysílání ze zákona, popřípadě pověřené osoby písemně doložit kopii rozhodnutí nebo oznámení úřadu státní sociální podpory¹¹⁾ okolnosti prokazující osvobození.

§ 5

Základ poplatků

(1) Poplatník, který je fyzickou osobou, platí rozhlasový poplatek z jednoho rozhlasového přijímače a televizní poplatek z jednoho televizního přijímače, a to i v případě, že jich vlastní, drží nebo z jiného právního důvodu užívá více včetně rozhlasového nebo televizního přijímače, který je příslušenstvím jím provozovaného dopravního prostředku.

(2) Rozhlasový poplatek neplatí fyzická osoba žijící ve společné domácnosti¹²⁾ s poplatníkem rozhlasového poplatku, který splnil oznamovací povinnost uloženou v § 8 odst. 2. Televizní poplatek neplatí fyzická osoba žijící ve společné domácnosti¹²⁾ s poplatníkem televizního poplatku, který splnil oznamovací povinnost uloženou v § 8 odst. 2.

~~(3) Poplatník, který je fyzickou osobou, která je podnikatelem¹³⁾, platí rozhlasový nebo televizní poplatek z každého rozhlasového nebo televizního přijímače, který používá k podnikání nebo v souvislosti s ním; tím není dotčena povinnost platit poplatky podle ustanovení odstavce 1.~~

~~(4) Poplatník, který je právnickou osobou, platí rozhlasový poplatek z každého rozhlasového přijímače a televizní poplatek z každého televizního přijímače.~~

(3) Poplatník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou, která je podnikatelem, platí rozhlasový poplatek a televizní poplatek

a) při počtu 25 až 49 zaměstnanců v pracovním poměru ve výši pětinásobku rozhlasového poplatku a televizního poplatku,

b) při počtu 50 až 99 zaměstnanců v pracovním poměru ve výši desetinásobku rozhlasového poplatku a televizního poplatku,

c) při počtu 100 až 199 zaměstnanců v pracovním poměru ve výši dvacetinásobku rozhlasového poplatku a televizního poplatku,

d) při počtu 200 až 249 zaměstnanců v hlavním pracovním poměru ve výši třicetinásobku rozhlasového poplatku a televizního poplatku,

e) při počtu 250 až 499 zaměstnanců v pracovním poměru ve výši sedmdesátinásobku rozhlasového poplatku a televizního poplatku a

f) při počtu více než 500 zaměstnanců v pracovním poměru ve výši stonásobku rozhlasového poplatku a televizního poplatku.

(4) Poplatník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou, která je podnikatelem, který zaměstnává nejvýše 24 osob, rozhlasový poplatek a televizní poplatek neplatí.

(5) Ustanoveními odstavců 3 a 4 není dotčena povinnost platit poplatky podle odstavce 1.

(6) Počtem zaměstnanců se pro účely odstavců 3 a 4 rozumí počet zaměstnanců přepočtený na plné pracovní úvazky.

~~(5-7) Poplatník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou, která je podnikatelem¹³⁾ a v rámci podnikání vyrábí, opravuje nebo prodává rozhlasové nebo televizní přijímače, neplatí rozhlasový nebo televizní poplatek z těchto rozhlasových nebo televizních přijímačů; má-li taková osoba provozovny určené k výkonu této činnosti, platí rozhlasový nebo televizní poplatek z počtu rozhlasových nebo televizních přijímačů, který odpovídá počtu těchto provozoven. Tím není dotčena povinnost platit poplatky podle odstavců 1 až 4.~~

(7) Právnická osoba nebo fyzická osoba, která je podnikatelem, která pronajímá dopravní prostředky, jejichž příslušenstvím je rozhlasový nebo televizní přijímač, platí rozhlasový nebo televizní poplatek za každý takový dopravní prostředek. Ustanovení odstavců 3 a 4 tím nejsou dotčena.

(6-8) Změny v základu rozhlasového nebo televizního poplatku jsou účinné od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž byly tyto změny oznámeny provozovateli vysílání ze zákona.

§ 6

~~Měsíční výše rozhlasového poplatku činí 45 Kč, měsíční výše televizního poplatku činí~~

§ 6 Výše poplatků

(1) Měsíční výše rozhlasového poplatku činí 55 Kč a měsíční výše televizního poplatku činí 150 Kč.

(2) Měsíční výše rozhlasového poplatku a televizního poplatku se zvýší o 6 % vždy k 1. červenci kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž součet inflace za předcházející roky od posledního zvýšení rozhlasového poplatku a televizního poplatku překročí 6 %. Výše rozhlasového poplatku a televizního poplatku se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru.

(3) Ministerstvo kultury vyhlásí měsíční výši rozhlasového poplatku a měsíční výši televizního poplatku podle odstavce 2 sdělením ve Sbírce zákonů a mezinárodních smluv.

§ 7 Placení poplatků

(1) Poplatník platí rozhlasový nebo televizní poplatek provozovateli vysílání ze zákona buď přímo nebo prostřednictvím pověřené osoby.

(2) Je-li poplatníkem fyzická osoba, je rozhlasový nebo televizní poplatek splatný nejpozději do patnáctého dne každého kalendářního měsíce. První platba rozhlasového nebo televizního poplatku je splatná nejpozději do patnáctého dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž se fyzická osoba stala poplatníkem.

(3) Je-li poplatníkem fyzická osoba, která je podnikatelem¹³⁾, nebo právnická osoba, rozhlasový nebo televizní poplatek se platí čtvrtletně nejpozději do patnáctého dne prvního měsíce každého kalendářního čtvrtletí. Poprvé se rozhlasový nebo televizní poplatek platí počínaje kalendářním měsícem následujícím po měsíci, v němž se taková osoba stala poplatníkem, až do konce příslušného kalendářního čtvrtletí v měsíční výši a je splatný nejpozději do patnáctého dne příslušného kalendářního měsíce.

(4) Poplatník může po dohodě s provozovatelem vysílání ze zákona, popřípadě pověřenou osobou zaplatit rozhlasový nebo televizní poplatek předem za více kalendářních měsíců nebo čtvrtletí, nejdéle však za 1 kalendářní rok.

(5) Odhlásí-li se poplatník z evidence poplatníků nebo ~~sníží-li poplatník počet evidovaných rozhlasových nebo televizních příjemců~~ **změní-li poplatník počet zaměstnanců rozhodný pro určení výše rozhlasového poplatku a televizního poplatku podle § 5 odst. 3 nebo změni-li počet dopravních prostředků podle § 5 odst. 6**, zaplatí rozhlasový nebo televizní poplatek v původní výši rovněž za měsíc, v němž byly tyto změny oznámeny provozovateli vysílání ze zákona. Případné přeplatky provozovatel vysílání ze zákona, popřípadě pověřená osoba vrátí.

§ 8 Evidence poplatníků

(1) Správcem¹⁴⁾ evidence poplatníků rozhlasového nebo televizního poplatku je provozovatel vysílání ze zákona. Provozovatel vysílání ze zákona vede evidenci poplatníků, pokud k tomu nezmocní pověřenou osobu, která je v takovém případě zpracovatelem¹⁴⁾ evidence poplatníků.

(2) Poplatník je povinen oznámit provozovateli vysílání ze zákona, popřípadě pověřené osobě, že se stal poplatníkem, a to do 15 dnů ode dne, kdy se jím stal; tento den je poplatník povinen uvést v oznámení. Tato oznamovací povinnost se nevztahuje na osoby osvobozené od rozhlasového nebo televizního poplatku podle § 4 odst. 1 a poplatníky, kteří podle § 5 odst. 2 neplatí rozhlasový nebo televizní poplatek.

(3) Poplatník je v oznámení podle odstavce 2 dále povinen uvést

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, místo trvalého pobytu, u cizinců popřípadě dlouhodobého pobytu a datum narození, jde-li o fyzickou osobu,

b) jméno a příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo podnikání, identifikační číslo osoby (dále jen "identifikační číslo") ~~a předmět podnikání~~, **počet zaměstnanců podle § 5 odst. 3 a počet dopravních prostředků podle § 5 odst. 6**, jde-li o fyzickou osobu, která je podnikatelem,

c) obchodní firmu nebo název, právní formu, sídlo, identifikační číslo ~~a předmět činnosti~~, **počet zaměstnanců podle § 5 odst. 3 a počet dopravních prostředků podle § 5 odst. 6**, jde-li o právnickou osobu,

d) název, sídlo ~~a identifikační číslo~~, **identifikační číslo a počet zaměstnanců podle § 5 odst. 3**, jde-li o organizační složku státu nebo územního samosprávného celku.

~~(4) Poplatník podle § 5 odst. 3 a 4 je v oznámení podle odstavce 2 povinen vedle údajů uvedených v odstavci 3 uvést počet rozhlasových nebo televizních přijímačů, které jsou základem rozhlasového nebo televizního poplatku, a adresu, kde jsou umístěny.~~

~~(5) Poplatník podle § 5 odst. 5 je v oznámení podle odstavce 2 povinen vedle údajů uvedených v odstavci 3 uvést počet a adresu provozoven určených k výrobě, opravě nebo prodeji rozhlasových nebo televizních přijímačů.~~

~~(6)~~ **4) Poplatník je povinen písemně oznámit provozovateli vysílání ze zákona, popřípadě pověřené osobě změny ve skutečnostech uvedených v ~~odstavcích 3 až 5~~ odstavci 3 do 15 dnů ode dne, kdy změna nastala; změnu počtu zaměstnanců oznamuje pouze v případě, že je rozhodná pro určení výše rozhlasového poplatku a televizního poplatku podle § 5 odst. 3.**

~~(7)~~ **5) Je-li poplatníkem fyzická osoba, u které nastaly účinky osvobození od rozhlasového a televizního poplatku podle § 4 odst. 2, je povinna oznámit zánik okolností odůvodňujících osvobození do 15 dnů ode dne jejich vzniku.**

~~(8)~~ **6) Z evidence poplatníků rozhlasového poplatku nebo televizního poplatku je do 15 dnů ode dne, kdy nastaly skutečnosti odůvodňující odhlášení, povinen odhlásit se poplatník, který**

- a) přestal být poplatníkem podle tohoto zákona,
- b) byl osvobozen podle § 4 odst. 1,
- c) neplatí rozhlasový nebo televizní poplatek podle § 5 odst. 2,

~~a to do 15 dnů ode dne, kdy nastaly skutečnosti odůvodňující odhlášení.~~

~~Při odhlášení je povinen připojit písemné čestné prohlášení potvrzující, že nastala některá z těchto skutečností. Odhlašuje-li se z evidence poplatníků fyzická osoba, která podle § 5 odst. 2 neplatí rozhlasový nebo televizní poplatek, je v čestném prohlášení povinna dále uvést jméno, popřípadě jména a příjmení, datum narození a adresu trvalého pobytu, u cizinců popřípadě dlouhodobého pobytu poplatníka, s nímž žije ve společné domácnosti¹²⁾ a který splnil oznamovací povinnost podle odstavce 2.~~

(7) Při odhlášení je poplatník povinen připojit písemné čestné prohlášení potvrzující, že nastala některá ze skutečností podle odstavce 6. Odhlašuje-li se z evidence poplatníků fyzická osoba, která podle § 5 odst. 2 neplatí rozhlasový poplatek nebo televizní poplatek, je v čestném prohlášení povinna dále uvést jméno, popřípadě jména a příjmení, datum narození a adresu trvalého pobytu, u cizinců popřípadě dlouhodobého pobytu poplatníka, s nímž žije ve společné domácnosti a který splnil oznamovací povinnost podle odstavce 2.

~~(9-7-8)~~ Provozovatel vysílání za zákona je za účelem kontroly dodržování tohoto zákona oprávněn zjišťovat údaje o neevidovaných poplatnících a vést jejich evidenci v rozsahu stanoveném v odstavci ~~10~~ **9**.

~~(10-8-9)~~ Dodavatel zajišťující dodávku elektřiny odběratelům¹⁵⁾ je povinen na požádání sdělit provozovateli vysílání ze zákona, se kterými odběrateli uzavřel smlouvu o dodávce elektřiny. Dodavatel zajišťující dodávku elektřiny odběratelům předá do 30 dnů ode dne doručení žádosti vedle adresy odběrného místa následující údaje: jméno, popřípadě jména a příjmení, datum narození a adresu trvalého pobytu, u cizinců popřípadě dlouhodobého pobytu odběratele, který je fyzickou osobou, jméno, příjmení, popřípadě obchodní firmu, místo podnikání a identifikační číslo odběratele, který je fyzickou osobou, která je podnikatelem, obchodní firmu nebo název, právní formu, sídlo a identifikační číslo odběratele, který je právnickou osobou, název, sídlo a identifikační číslo odběratele, který je organizační složkou státu nebo územního samosprávného celku. Dodavatel zajišťující dodávku elektřiny odběratelům je oprávněn požadovat po provozovateli vysílání ze zákona úhradu účelně vynaložených nákladů, které mu vznikly v přímé souvislosti se splněním jeho žádosti. Provozovatel vysílání ze zákona může takto získané údaje užít pouze za účelem a způsobem uvedeným v odstavci **9 8**.

~~(11-9 10)~~ Provozovatelé vysílání ze zákona jsou oprávněni předávat si navzájem údaje z evidence poplatníků za účelem jejich zjištění nebo ověření.

§ 9

Přirážka k poplatkům

(1) Poplatník, který

- a) nesplnil oznamovací povinnost podle § 8 odst. 2 **až 4** ve stanovené lhůtě,

~~b) při plnění oznamovací povinnosti podle § 8 odst. 4 nepravdivě uvedl nižší počet rozhlasových nebo televizních přijímačů nebo neoznámil zvýšení jejich počtu,~~

eb) při plnění oznamovací povinnosti podle § 8 odst. 5 3 nepravdivě uvedl nižší počet provozoven zaměstnanců nebo dopravních prostředků podle § 5 odst. 6,

~~ec) uvedením nepravdivých údajů dosáhl neoprávněného osvobození od povinnosti platit rozhlasový nebo televizní poplatek,~~

ed) uvedením nepravdivých údajů dosáhl neoprávněného odhlášení z evidence poplatníků,

je povinen zaplatit Českému rozhlasu kromě dlužných poplatků i přírážku ve výši 5 000 Kč v případě, že tak učinil v souvislosti s placením rozhlasového poplatku. Pokud tak učinil v souvislosti s placením televizního poplatku, je povinen zaplatit České televizi kromě dlužných poplatků i přírážku ve výši 10 000 Kč. ~~Přírážka se platí za každý rozhlasový nebo televizní přijímač, za který nebyla splněna povinnost platit rozhlasový nebo televizní poplatek.~~

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije, pokud poplatník splnil všechny své povinnosti včetně zaplacení dlužných rozhlasových nebo televizních poplatků ještě před tím, než byl provozovatelem vysílání ze zákona vyzván k zaplacení přírážky.

(3) **Poplatník, který je fyzickou osobou,** který ve stanovené lhůtě nesplnil povinnost podle § 8 odst. 7 ~~5~~ nebo některou z povinností uložených v § 8 ~~odst. 8~~ **odst. 6,** a současně přestal platit rozhlasový nebo televizní poplatek, je povinen zaplatit provozovateli vysílání ze zákona přírážku ve výši 1 000 Kč ~~za každý rozhlasový nebo televizní přijímač, ze kterého je povinen platit rozhlasový nebo televizní poplatek.~~ **Poplatník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou, která je podnikatelem, který ve stanovené lhůtě nesplnil některou z povinností uložených v § 8 odst. 6 písm. a) nebo b), a současně přestal platit rozhlasový poplatek nebo televizní poplatek, je povinen zaplatit provozovateli vysílání ze zákona přírážku ve výši 1 000 Kč.**

§ 10

Vymáhání dlužných poplatků a přírážky k poplatkům

Nezaplatí-li poplatník včas rozhlasový nebo televizní poplatek nebo přírážku k poplatkům ani na základě výzvy provozovatele ze zákona, ve které bude stanovena přiměřená lhůta k úhradě, je provozovatel vysílání ze zákona oprávněn domáhat se svého práva u soudu včetně zaplacení úroku z prodlení určeného předpisy práva občanského.

§ 11

(1) Provozovatel vysílání ze zákona může smlouvou pověřit jinou osobu výkonem činností podle tohoto zákona, pokud si je provozovatel vysílání ze zákona nezajišťuje sám.

(2) Pověřená osoba je povinna poukázat poplatníky zaplacené rozhlasové poplatky Českému rozhlasu a poplatníky zaplacené televizní poplatky České televizi. Pověřená osoba je dále povinna předávat provozovateli vysílání ze zákona údaje z evidence, kterou pro něj vede na základě pověření podle odstavce 1, a poskytovat mu součinnost nezbytně nutnou pro jeho

postup podle § 9 a 10.

Ustanovení společná, přechodná a závěrečná

§ 11a

§ 12

Ustanovení přechodná a závěrečná

(1) Účinky osvobození od rozhlasového a televizního poplatku podle § 2 odst. 4 zákona č. 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, ve znění zákona č. 135/1997 Sb., zanikají uplynutím 6 kalendářních měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Oznamovací povinnost podle § 8 odst. 2 až 5 se považuje za splněnou, pokud před dnem účinnosti tohoto zákona byl poplatník přihlášen k evidenci podle dosavadních právních předpisů.

(3) Držitel poštovní licence¹⁶⁾ je pověřenou osobou až do uplynutí doby 3 měsíců ode dne, kdy mu provozovatel vysílání ze zákona písemně sdělí, že uzavřel smlouvu s pověřenou osobou podle § 11 odst. 1, popřípadě že činnosti pověřené osoby bude vykonávat sám. Odměna držitele poštovní licence za vedení evidence poplatníků a za vybírání rozhlasových a televizních poplatků se stanoví podle zvláštních právních předpisů¹⁷⁾.

(4) Zpracování osobních údajů podle tohoto zákona se řídí zákonem o ochraně osobních údajů¹⁴⁾, pokud není stanoveno jinak.

§ 13

Zrušovací ustanovení

Zákon č. 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, se zrušuje.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání

§ 14

Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 341/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 82/2005 Sb. a zákona č. 127/2005 Sb., se mění takto:

1. V § 50 odst. 1 větě první se číslo "1" nahrazuje číslem "0,5" a číslo "10" se nahrazuje číslem "5".

2. V § 50 odstavec 1 zní:

"(1) Provozovatel televizního vysílání ze zákona nesmí do vysílání zařazovat reklamu a teleshopping s výjimkou reklamy zařazované do vysílání programu v přímém spojení s vysíláním sportovní či kulturní události, je-li vysílání takové reklamy nezbytnou podmínkou k získání práv k televiznímu vysílání sportovní nebo kulturní události. Je-li do vysílání programu provozovatele ze zákona zařazována reklama podle věty první, nesmí čas vyhrazený takové reklamě přesáhnout 0,5 % denního vysílacího času, přičemž v době od 19.00 hodin do 22.00 hodin nesmí překročit 6 minut v průběhu jedné vysílací hodiny. Přímým spojením reklamy s vysíláním sportovní či kulturní události se rozumí zařazení reklamy do programu bezprostředně před vysíláním sportovní či kulturní události, bezprostředně po jejím odvysílání a zařazování do přestávek takové události."

3. V § 50 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který zní:

"(5) Provozovatel televizního vysílání ze zákona nesmí denní vysílací čas vyhrazený reklamě a teleshoppingu, který nevyužil na některém ze svých programů, využít k vysílání reklamy a teleshoppingu nad rámec časových omezení vysílání reklamy a teleshoppingu na jiném svém programu. Toto ustanovení se nevztahuje na programy podle § 3 odst. 1 písm. a) zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů". Dosavadní odstavce 5 až 7 se označují jako odstavce 6 až 8.

4. V § 51 odst. 3 se za slova "ze zákona nesmí" vkládají slova "denní vysílací".

5. Část čtrnáctá se zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona č. 135/1997 Sb.

§ 15

V zákoně č. 135/1997 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, zákon č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, zákon České národní rady č. 103/1992 Sb., o Radě České republiky pro rozhlasové a televizní vysílání, ve znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, se čl. I zrušuje.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona č. 192/2002 Sb.

§ 16

V zákoně č. 192/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů, a o změně dalších zákonů, se část třetí zrušuje.

ČÁST PÁTÁ

Účinnost

§ 17

Tento zákon nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení, s výjimkou § 14 bodu 3, který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2006, § 14 bodu 1, který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2007, a § 14 bodu 2, který nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2008.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Paroubek v. r.

-
- 1) Zákon č. 484/1991 Sb., o Českém rozhlasu, ve znění pozdějších předpisů.
 - 2) Zákon č. 483/1991 Sb., o České televizi, ve znění pozdějších předpisů.
 - 3) Zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
 - 4) § 129 občanského zákoníku.
 - 5) Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.
 - 6) Například vyhláška č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích, vyhláška č. 21/1968 Sb., o Úmluvě o výsadách a imunitách mezinárodních odborných organizací, ve znění sdělení č. 37/1999 Sb., vyhláška č. 32/1969 Sb., o Vídeňské úmluvě o konzulárních stycích, vyhláška č. 40/1987 Sb., o Úmluvě o zvláštních misích, vyhláška č. 52/1956 Sb., o přístupu Československé republiky k Úmluvě o výsadách a imunitách Organizace spojených národů schválené Valným shromážděním Organizace spojených národů dne 13. února 1946, zákon č. 125/1992 Sb., o zřízení Sekretariátu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a o výsadách a imunitách tohoto sekretariátu a dalších institucí Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě.
 - 7) Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
 - 8) § 12 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 341/2004 Sb.
 - 9) Příloha k vyhlášce č. 207/1995 Sb., kterou se stanoví stupně zdravotního postižení a způsob jejich posuzování pro účely dávek státní sociální podpory, kapitola IV. - Smyslové orgány, oddíl A - Zrak, oddíl B - Sluch a ústrojí rovnováhy, ve znění vyhlášky č. 156/1997 Sb.
 - 10) Zákon č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu.
 - 11) Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů.

12) § 115 občanského zákoníku.

13) § 2 obchodního zákoníku.

14) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

15) Zákon č. 458/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

16) Zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů.

17) Zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů. Vyhláška č. 580/1990 Sb., kterou se provádí zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

**Vybraná část zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání
a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, s vyznačením navrhovaných
změn**

§ 53

**Povinnosti provozovatelů vysílání při vysílání sponzorovaných rozhlasových nebo
televizních programů a pořadů**

(1) Rozhlasové nebo televizní programy a pořady, které jsou sponzorovány, musejí splňovat tyto požadavky:

a) jejich obsah a chronologické uspořádání pořadů a dalších částí vysílání nesmí být ovlivněny způsobem, kterým by mohla být dotčena redakční odpovědnost a nezávislost provozovatele vysílání,

b) nesmí přímo nabádat k nákupu nebo nájmu zboží nebo služeb, zejména zvláštním zmiňováním zboží nebo služeb za účelem propagace.

(2) Rozhlasové nebo televizní programy a pořady nesmějí být sponzorovány osobami, jejichž hlavním předmětem činnosti je výroba nebo prodej cigaret, jiných tabákových výrobků, elektronických cigaret nebo náhradních náplní do nich.

(3) Při sponzorování rozhlasových nebo televizních programů a pořadů osobami, jejichž předmět činnosti zahrnuje výrobu nebo distribuci léčivých přípravků nebo léčebné postupy, lze propagovat jméno nebo název sponzora nebo jeho obraz na veřejnosti, avšak nelze propagovat léčivé přípravky nebo léčebné postupy vázané v České republice na lékařský předpis.

(4) Provozovatel vysílání je povinen každý zcela nebo zčásti sponzorovaný pořad vždy na začátku a dále v průběhu nebo na konci zřetelně označit jménem nebo názvem, obrazovým symbolem (logem) nebo jinou značkou sponzora, kterou se rozumí zejména odkaz na jeho výrobky, služby nebo na jejich charakteristický znak.

(5) Provozovatel vysílání sponzorovaného programu je povinen oznámit sponzorování programu a zřetelně označit jméno nebo název sponzora a uvést hlavní předmět jeho činnosti.

Oznámení o sponzorování programu nesmí být vysíláno v upoutávkách na pořad, v průběhu pořadu a bezprostředně před začátkem nebo po ukončení pořadu.

(6) Sponzorovat nelze zpravodajské a politicko-publicistické pořady.

(7) Sponzorovat nelze programy, u nichž nadpoloviční podíl denního vysílacího času tvoří pořady, které nelze sponzorovat.

(8) Čas vyhrazený oznámením o sponzorování programů a pořadů ve vysílání provozovatele televizního vysílání ze zákona nesmí přesáhnout v souhrnu 260 hodin za kalendářní rok.